

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	2
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 1	7
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 2	19
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 3	30
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 4	41
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 5	51
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 6	59
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 7	72
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 8	86
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 9	93
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 10	111
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 11	134
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 12	168
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 13	187

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE

Johdanto

"Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka Hän on asettanut kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän myös on maailman luonut ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki Voimansa Sanalla, on, toimitettuaan itsensä kautta puhdistuksen synneistämme, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän." 1:1-4

Kesti aika kauan, ennen kuin päästiin jossakin määrin yksimielisyyteen Hebrealaiskirjeen kirjoittajasta ja kirjeen kuulumisesta Uuteen Testamenttiin, koska kirjeessä - päinvastoin kuin muissa Uuden Testamentin kirjeissä - ei kerrota sen kirjoittajaa. Monet perustelivat käsitystä, että kirje ei voi olla apostoli Paavalin kirjoittama, koska Paavali ei koskaan kirjoittanut nimettämiä kirjeitä.

Lisäksi sitä on perusteltu siten, että Paavalin kirjeitä leimaa aramealainen tausta, mutta Hebrealaiskirjeen kreikka on parasta koko Uudessa Testamentissa. Paavali lainaa Vanhaa Testamenttia hebrealaista alkutekstiä, Hebrealaiskirje sen sijaan vain kreikkalaista septuaginta käännöstä.

Mutta jos Paavali ei kirjoittanut tätä kirjettä, kenen käsialaa se sitten on? Jotkut tutkijat ovat arvelleet kirjeen kirjoittajaksi apostoli Barnabasta, joka oli leeviläinen ja tunsu hyvin vanhan liiton pappeuden ja uhritoimitukset. Toiset ovat arvelleet kirjeen kirjoittajaksi Apollosta, joka myös oli juutalainen ja tunsu hyvin Kirjoitukset ja oli väkevä Raamatuissa. Vielä jotkut ovat arvelleet apostoli Luukasta, Siilasta ja jopa Filippusta sekä Akylasta ja Priskillaakin kirjeen kirjoittajaksi.

Kaikesta huolimatta näillä vaihtoehdoilla on omat käsityksensä puolesta ja vastaan, mutta kaikkein todennäköisin vaihtoehto kirjeen kirjoittajaksi on apostoli Paavali. Jo kirjeen alku tukee tätä käsitystä, jossa on pitkä tekstityyli, aivan samoin kuin Roomalaiskirjeen alussa. Lisäksi on huomattava, että kirje on kirjoitettu Italiasta Timoteuksen kautta, kuten Paavalin viimeinen kirje 2. Timoteuskirje, jolloin Paavali asetettiin toistamiseen keisarin eteen, Neron ollessa vallassa ja se kirjoitettiin siis Roomasta ja päätössanat on aivan samat molemmissa kirjeissä. Joten kirjoittajan on täytynyt olla kirjoittamisen aikana Roomassa ja näin ollen on vain yksi todellinen vaihtoehto kirjeen kirjoittajaksi, nimittäin apostoli Paavali.

Apostoli Paavali koki marttyyrikuoleman Roomassa vuonna 67 jKr. keisari Neron vainoissa, jolloin hänet naulittiin ristille.

Kirje on siis kirjoitettu noin vuonna 60-67 jKr.

"Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen" Ja joissakin teksteissä on vielä loppumaininta: "Hebrealaisille kirjoitettiin Italiasta Timoteuksen kautta".

Ensimmäisellä vuosisadalla kirjeestä käytettiin nimitystä:

"Hebrealaisille", joten kirje on osoitettu uuden liiton messiaanille juutalaisille, josta kertoo myös kohdat "isille" (1:1), "teidän isänne" (3:9), sekä vanhojen kreikkalaisten tekstien otsake: "Pyhän Paavalin epistola hebrealaisille".

Juutalaisia oli tullut uskoon saarnatun Sanan kautta ja heidän hengellisellä elämällään oli luja perustus, Jeesus Kristus; parannus kuolleista töistä, uskoa Jumalaan, oppia erilaisista kasteista ja käten päällelaskemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta. He olivat kestäneet monia kärsimyksiä ollessaan häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, tai ottaessaan osaa veljiensä kärsimyksiin. Myös vankien kanssa he olivat kärsineet ja iloinneet maallisen omaisuutensa ryöstöstä, tietäen omistavansa paremman ja pysyvemmän tavaran. Heillä oli hyviä ja uskollisia johtajia, jotka valvoivat heidän sielujaan.

Nyt hebrealaiset olivat kuitenkin vaarassa väsyä. Kärsimättömyys ja epäilyt olivat saaneet sijaa. Pelastuksen suuruus oli hämärtynyt ja heillä oli vaara kulkeutua sen ohitse, mitä olivat kuulleet ja kokeneet vainoissa. He olivat luisumassa epäuskoon ja paatumukseen; he olivat vaarassa jopa luopua elävästä Jumalasta. He olivat horjahtamassa pois Herran tunnustamisesta, sekä Hänen pelastuksensa antamasta toivosta, ja jättämäisillään jopa seurakunnan. Näyttää siltä, että jotkut siis harkitsivat paluuta kristinuskosta juutalaisuuteen, Kristuksesta Moosekseen, evankeliumista lakiin, uudesta liitosta vanhaan. Ahdingossaan he masentuneina katsoivat jälleen siihen, minkä olivat kerran jo jättäneet taakseen - temppeli ja sen uhripalvelu olivat alkaneet saada uutta loistoa heidän silmissään.

Tässä tilanteessa apostoli Paavali tuntee välttämättömänä lähettää heille kehottavan kirjeen. Monin tavoin hän hartaasti pyytää uskonheimolaisiaan pitämään kiinni tunnustuksesta ja tekee selväksi, miten hirvittäviin seuraamuksiin johtaa tahallinen syntiin palaaminen sen jälkeen, kun ihminen on tullut tuntemaan totuuden. Juutalaisilla oli siis suuri kiusaus Rooman vainojen keskellä palata takaisin vanhaan liittoon, ja jos he tämän tekisivät, niin he teollaan kieltäisivät Messiaansa ja pitäisivät uuden liiton sovintoveren epäpyhänä ja näin polkisivat Herran Jeesuksen, Messiaansa jalkainsa alle.

Apostoli osoittaa, että Jeesus Jumalan Poikana on suurempi kuin kaikki vanhan liiton välittäjät; suurempi kuin profeetat, jotka julistivat Herran Sanaa, suurempi enkeleitä, jotka ovat luotuja olentoja, suurempi kuin Mooses, joka oli lain välittäjä, suurempi kuin Aaron, sillä Jeesus on leeviläisen pappeuden yläpuolella, koska Hän on Ylimmäinen Pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan. (Vrt. Ps.110:4)

Tosin Jeesus syntyi ihmissukuun vähäpätöisenä ihmisenä ja tuli kaikessa veljiensä kaltaiseksi, kuitenkin ilman syntiä, mutta tämä tapahtui siksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Pappi, joka sovittaa kansansa synnit.

Apostoli todistaa, että uusi liitto on kaikin puolin parempi kuin vanha. Vanhan liiton pyhäkkö oli epätäydellinen ja sen pappeus epätyydyttävä; papit vaihtuivat, koska kukin vuorollaan kuoli. Eläinuhreja piti alinomaa toistaa, sillä ne eivät kyenneet poistamaan lopullisesti ihmisen syntiä, vaan pyhittävät ainoastaan ulkonaiseen puhtauteen.

Jeesus Kristus sitä vastoin uuden liiton Ylimmäisenä Pappina uhrasi itsensä Jumalalle täydellisenä uhrina; Hänen verensä puhdistaa omantunnon kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa. Hän ei mennyt käsillä tehtyyn pyhäkköön, joka on vain sen todellisen kuva, vaan itse taivaaseen. Eikä Hänen tarvinnut uhrata itseään monta kertaa, vaan Hänen täydellinen uhrinsa sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

Hänen pappautensaakin on katoamaton, iäti pysyvä. Siksi Hän voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan tulevat Jumalan tykö, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestaan.

Tällaisen perustan apostoli laskee monille kehotuksilleen. Uskovien tulee pysyä uskossa vahvana loppuun asti. He eivät saa antaa synnin paaduttaa sydämiään kuten Israel erämaassa, vaan heidän on ahkeroitava päästääkseen siihen sapatinlepoon, jonka Herra on kansalleen luvannut. He eivät saa heittää pois uskallusta, jonka palkka on suuri, eivät vetäytyä pois Jumalan Sanasta iankaikkiseksi kadotukseksi, eivätkä tehdä tahallisesti syntiä, sillä hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. Sen sijaan heidän tulee muistaa vanhan liiton uskon sankareita ja ennen kaikkea katsoa Jeesukseen Kristukseen, uskon alkajaan ja täyttäjään.

Heidän kärsimyksensä ovat todistus Jumalan lapseudesta, ja että he kuuluvat Herralle. Rakkaudessaan Jumala kurittaa heitä kuin omia lapsiaan. Jos he ottavat vastaan Jumalan kurituksen, he saavat myös sen kautta vanhurskauden rauhanhedelmän.

Lain ja Siinain aika on ohi; nyt he ovat tulleet Siionin vuoren tykö, elävän Jumalan Kaupungin tykö. Heidän ei pidä torjua Häntä joka puhuu. Koska he perivät valtakunnan, joka ei järky, tulee heidän kiitollisina palvella Jumalaa pyhällä arkuudella ja pelolla. Kirjeen lopussa on kehotuksia elämään rauhassa ja rakkaudessa ja uskovien tulee muistaa johtajiaan ja seurata heidän esimerkkiään uskossa ja puhtaudessa. Kirje päättyy esirukouspyyntöön, apostoliseen Herran siunaukseen, tiedotuksiin ja terveisiin.

Roomassa Hebrealaiskirje tuli ensin tunnetuksi ja ilmaus: "Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta", viittaa Paavalin maanmiehiin, jotka oleskelivät samalla paikkakunnalla kuin kirjeen kirjoittaja ja katsoivat tilaisuuden sopivaksi terveisien lähettämiseen kotipuoleen.

Vaikka tämä kirje onkin poikkeuksellinen ja sisältää sellaista, mikä ensi näkemältä tuntuu vaikeatajuiselta, on se kuitenkin hyvin arvokas. Evankeliumit kertovat Jeesuksen maanpäällisistä teoista, kun taas tämä kirje Hänen Ylimmäispapillisesta virasta taivaassa. Huolimatta siitä, että moniin kirjettä koskeviin kysymyksiin on ollut vaikea löytää vastauksia, on se kiistatta Jumalan Hengen innoittama Jumalan Sana ja Uuteen Testamenttiin kuuluva apostolinen kirjoitus.

"Pysyköön veljellinen rakkaus.

Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan.

Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.

Avioliitto pidettäköön kunniassa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamaton; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.

Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on;

sillä Hän itse on sanonut: "En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä";

niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?"

Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan Sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa.

Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut Hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten Paimen, meidän Herramme Jeesuksen, Hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa Hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on Hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

Minä pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut.

Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.

Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille.

Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen" 13:1-8,20-15

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käänösajatus

1:2 pannut - asettanut (gesetzt hat; Luther); 2:7; vrt.5:1
~ maailman - aikakaudet (Novum Testamentum; aionas)

1:3 "und hat gemacht die Reinigung unsrer Sünden *durch sich selbst*,"
Luther 1540
".. on toimitettuaan *itsensä kautta* puhdistuksen *synneistämme*,"
Novum Testamentum; Biblia (Vrt. 2.Kor.5:19)

2:14 Perkele - on kielessämme vanha balttilainen lainasana, joka tulee venäjän kirosanasta perus ja on muinaisvenäjässä tarkoittanut ukkosen epäjumalaa, kuten liettuankielen perkunas ja muinaispreussin percunis. Vanhassa tanskan kielessä se oli perskild ja ruotsin murteissa pärkel ja pärkkel. Viron pörgu tarkoittaa helvettiä.
Latinan ja kreikan sanat dia`bolus ja dia`bolos tarkoittavat syyttäjää ja panettelijaa.
Kirosana perkele tulisi siis korvata virallisella suomenkielen sanalla - *paholainen*.

4:1 "So lasset uns nun fürchten, daß.." Luther 1540
"Niin *peljätäkäämme* siis, koska.." Novum Testamentum; Biblia

4:11 ~ Ahkeroikaamme - kiirihtikäämme

4:16 ~ armon istuimen eteen - *armon valtaistuimen eteen*
Novum Testamentum

6:10 työ - vaiva

6:12 veltto - laiska; kärsivällisyys - pitkämielisyys

6:18 saisimme - omistaisimme

7:4 kantaisä - patriarkka

7:21 "Du bist ein Priester in Ewigkeit *nach der Ordnung Melchisedeks*."
Luther 1540

"Sinä olet pappi iankaikkisesti *Melkisedekin järjestyksen mukaan.*"
Novum Testamentum; Biblia

8:12 "Denn ich will gnädig sein ihrer *Untugend* und ihren *Sünden*, und ihrer *Ungerechtigkeit* will ich nicht mehr gedenken." Luther 1540
Untugend - pahe, vika, huonotapa (vrt. ~ vikauhri)
Sünden - synti
Ungerechtigkeit - vääräys, laittomuus vrt.10:17
"Sillä Minä annan anteeksi heidän *vikansa* ja syntinsä ja vääräytensä; enkä enää heidän *syntejensä* muista."
Novum Testamentum; Biblia

9:1 "Olihan tosin ensimmäisellä *majalla* jumalanpalvelussäännöt"
Novum Testamentum; Biblia (Vrt. 9:2)

10:5 anti - uhrilahja vrt.10:8

10:25 "und nicht verlassen unsere Versammlung," Luther 1540
Versammlung - kokous, istunto; sana tarvitsee myös ns. apusanan, jolloin toteutuu koko käänösajatus, seurakunnankokous, joka on aivan oikea käänös asiayhteydessään. Vrt. Matt.18:17
seurakunnankokous - yhteinen/keskinäinen kokoontuminen

10:34 "Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja säälineet *kahleitani* ja ilolla... parempi tavara, joka pysyy *taivaissa.*"
Säälineet kahleitani ~ olleet osallisia kahleistani; Paavali oli myös mukana vankien kanssa (11:36; 13:3).
taivaissa - aarre taivaissa Matt.6:20
Novum Testamentum; Biblia

10:35 uskallus - rohkeus

11:17 pantuna - *asetettuna* vrt.11:28

11:18 jälkeläinen ~ siemen

12:28 pyhällä arkuudella - kunnioituksella

13:25 "Die Gnade sei mit euch allen! Amen"
"Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! *Amen*

Joissakin alkukielen käsikirjoituksissa on vielä loppumaininta:
"Hebrealaisille kirjoitettiin Italiasta Timoteuksen kautta."
Novum Testamentum; Biblia

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 1

Jumala on ilmoittanut itsensä Pojassaan; 1:1-5
 Jumalan Poika on enkeleitä korkeampi ja suurempi: 1:6-14

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka Hän on asettanut kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän myös on maailman luonut ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki Voimansa Sanalla, on toimitettuaan *itsensä kautta* puhdistuksen *synneistämme*, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän. Sillä kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä, ja Hän on oleva Minun Poikani?" 1:1-5

Jumala on ilmoittanut itsensä Pojassaan; 1:1-5

"Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta," 1:1

Jumala on ilmoittanut itsensä Pojassaan - Jumalan ilmoituksen täyttymys on Jumalan Pojassa.

Tämän kirjeen keskeisenä tarkoituksena on julistaa, että Jeesus Kristus, Raamatun ilmoittamana totuus on uskon ja kaiken yläpuolella suurin niistä, mitä on aikaisemmin ollut, ja tämä korostuu jo ensimmäisessä jakeessa.

Juutalaisten usko oli sidoksissa Mooseksen lakiin, joka annettiin enkelien kautta Siinailla, mutta Herra Jeesus on kaikkia enkeleitä paljon korkeampi ja suurempi, sekä Jumalan Poikana että suorittaessaan tehtäväänsä Ihmisen Poikana.

Jumala oli jo aikaisemmin lähettänyt lukuisia viestintuojia, mutta Hänellä oli vielä paljon sanottavaa. Sen Hän voi ilmoittaa vain oman Poikansa kautta.

Puhujaa sanotaan tässä Jumalaksi, Luojaksi, kaiken ylläpitäjäksi, Herraksi ja kaiken perilliseksi (jae 2).

"Ja Herra sanoi: "Kuulkaa Minun Sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin Minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa.

Niin ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko Minun talossani; hänen kanssaan Minä puhun suusta suuhun, avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa katsella Herran muotoa.

Miksi ette siis peljänneet puhua Minun palvelijaani Moosesta vastaan?" 4.Moos.12:6-8

"Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän ennusti sanoen: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä Hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta - niinkuin Hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta - pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, sen valan, jonka Hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme;

suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhyudessa ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinä.” Luuk.1:67-75

”on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka Hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän myös on maailman luonut”
1:2 pannut - *asettanut*, määrännyt (gesetzt hat; Luther 1540); 2:7;
vrt.5:1

~ maailman, maailmat - aikakaudet; Novum Testamentum

Jos Hän on Poika, Hän on luonnollisesti myös perillinen.
Herra Jeesus eli täällä maan päällä muukalaisena ja kuitenkin Hän oli kaiken, koko maailmankaikkeuden perillinen ja Luoja.
Aion, aionas - maailma ja on tässä monikkomuodossa. Sitä käytetään useinmiten ajasta, joko aikakausien rajoittamasta tai iankaikkisesta, rajattomasta ajasta. Se kuvaa myös koko sitä kaikkeuden järjestelmää, johon koko luomakunta kuuluu.

”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.
Hän oli alussa Jumalan tykönä.
Kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan, ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.

Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.” Joh.1:1-5

Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen, ja Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa.
Sillä Hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu Hänen kauttansa ja Häneen, ja Hän on ennen kaikkia, ja Hänessä pysyy kaikki voimassa.” Kol.1:14-17

”ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki Voimansa Sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,” 1:3
1:3 ”und hat gemacht die Reinigung unsrer Sünden durch sich selbst,”

Luther 1540

”.. on toimitettuaan *itsensä kautta* puhdistuksen *synneistämme*,”

Novum Testamentum; Biblia (Vrt. 2.Kor.5:19)

Säteily (chashmal; hebr.) - kirkas säteily, sähkö

Jumala on kuluttavainen tuli ja tulivirta eli kirkkauden säteily ja hohde virtaa Hänestä ulos täyttäen maailmankaikkeuden, eikä siihen sovi.
Tämä kirkkauden säteily ja valkeus on myös Jumalan puku ja viitta.
Tämä kaikkialla läsnä oleva säteily, joka lähtee sekä Isästä että Pojasta, on samalla Jumalan Pyhä Henki. Jumalan Hengen kautta Isä ja Poika on läsnä kaikkialla.

”Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, Sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on Sinun pukusi.
Sinä verhoudut valoon niinkuin viittaaan, sinä levität taivaat niinkuin teltan; Sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä.

Sinä teet tuulet Sanasi saattajiksi, palvelijoiaksesi tulen liekit.”

Ps.104:1-4

”Jumala tulee Teemanista, Pyhä Paaranin vuorelta. Sela.

Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat, Hänen ylistystensä on maa täynnä.
Hänen hohteensa on kuin aurinko, Hänestä käyvät säteet joka taholle; se on Hänen Voimansa verho.” Hab.3:3-4

"Ja taivaanvahvuuden yläpuolella, joka oli niitten pään päällä, oli valtaistuimen muotoinen, näöltään kuin safiirikiveä. Ja valtaistuimen muotoisella istui hahmo, ihmisen näköinen, kohoten korkealle. Ja minä näin ikäänkuin hehkuvaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti Hänen lanteiltansa; ja alaspäin siitä, mikä näytti Hänen lanteiltansa, minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde.

Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde. Senkaltainen oli katsoa Herran kirkkauden hahmo. Ja kun minä sen näin, lankesin minä kasvoilleni. Ja minä kuulin äänen, kun joku puhui." Hes.1:26-28

Jumalan kirkkaus ja kunnia ilmoitettiin monessa vaiheessa myös Vanhan Testamentin aikana, mutta kukaan ei voinut nähdä sitä sellaisena kuin se todella on.

Vanhan liiton päivinä Jumalan kirkkaus eli Jumalan Henki täytti sekä ilmestysmajan että Jerusalemin temppelin. Uuden liiton päivinä Jumalan kirkkauden Henki ei asu käsillä tehdyissä kirkoissa, eikä temppeleissä, vaan uskovien ruumiissa, joka on Jumalan Pyhän Hengen temppeli. Tulevassa messiaanisessa rauhanvaltakunnassa Jumalan Henki asuu jälleen Jerusalemin temppelissä ja on Messiaan, Jeesuksen Kristuksen yllä.

Jumalan kirkkaus ilmentää Hänen täydellisyyttään, sitä ikuista, itsestään olemassa olevaa valkeutta, joka on inhimillisen ulottumattomissa. Jumalan Poika heijastaa tätä armon kirkkautta ja on sen säteily. Hän säteilee Hänen omilleen armon kirkkautta, ja Hän on olemukseltaan yhtä Isän kanssa.

Jumaluuden omaispiirteet toistuvat Jeesuksen ihmishahmossa. Jumala on sellainen kuin Jeesus oli ja on.

Kuva (karakter) - sana, joka tarkoitti kaivertamisessa käytettyä välinettä, sekä sitä kuvaa, joka syntyi painamisen tuloksena. Herra Jeesus on Jumalan olemuksen tarkka kuva.

Apostoli vie meidät tässä johdantoluvussa luomiskertomuksesta aina Golgatalle asti. Luoja on myös Lunastaja. Suoritettuaan tehtävänsä maan päällä ja sovitettuaan synnin - meidän syntimme - Hän palasi paikalleen taivaan kirkkauteen.

Majesteetin oikea puoli kuvaa kunniapaikkaa, arvoasemaa.

"Totisesti, Sinä olet salattu Jumala, Sinä Israelin Jumala, Sinä Vapahtaja." Jes.45:15

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Johannes todisti Hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: Hän, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä Hän on ollut ennen kuin minä."

Ja Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, (ja) armoa armon päälle. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.

Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on Hänet ilmoittanut." Joh.1:14-18

"Minä olen kirkastanut Sinut maan päällä: Minä olen täyttänyt sen työn, jonka Sinä annoit Minun tehtäväkseni.

Ja nyt, Isä, kirkasta Sinä Minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka Minulla oli Sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan." Joh.17:4-5

"Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen Ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaassa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkein pyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen." Hebr.8:1-2

"tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän." 1:4

Jumalan Poika on enkeleitä korkeampi ja suurempi. Eräs tämän kirjeen avainsanoista on parempi, tai niin kuin se on tässä käännetty, korkeampi. Herran Jeesuksen suuruus ja paremmuus enkeleihin verrattuna käy selvästi ilmi luvun loppuosasta: 1) Hän on Jumalan Poika ja enkelit ovat palvelijoita (jakeet 5,7).

2) Enkelit kumartavat Häntä (jake 6) ja 3) Jumala, Isä sanoo Häntä Jumalaksi (jake 8).

4) Hänet kuvataan Kuninkaaksi (jake 8) ja 5) Jumala on voidellut Häntä enemmän kuin Hänen osaveljiään (jake 9).

6) Häntä sanotaan Herraksi (jake 10) ja 7) Hän on ja pysyy samana iankaikkisesti (jakeet 11,12).

Nimi - Hebreankielen sana HaShem, Nimi, joka viittaa tässä Poikaan. Se ilmentää Hänen ylemmyyttään, korkeutta enkeleihin nähden.

Se, että Hän on enkeleitä korkeampi tarkoittaa, että Hän on sekä parempi että suurempi kuin luodut enkelit.

Nimi, HaShem - Herra Jeesus antoi meille laillisen oikeuden käyttää Nimeänsä. Kaikki Herralla Jeesuksella ollut valta sisältyy Hänen Nimeensä. Onko meillä valtuuksia käyttää Hänen Nimeään?

Jumalan Sanan mukaan meillä on nämä valtuudet. Jeesus sanoi, että me voimme käyttää Hänen Nimeään rukouksessa, ajaessamme ulos riivaajia ja laskiessamme kätemme sairasten päälle, että he paranisivat.

Salaisuus piilee tuon Nimen käytössä. Olemme liian kauan olleet riippuvaisia omasta kyvystämme tuoda vapautusta sitä tarvitseville, kun todellisuudessa Jeesuksen Nimi saa vapautuksen aikaan. Hän on Nimessään läsnä kanssamme.

"Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat Minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen Nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä Minä olen käskenyt teidän pitää.

Ja katso, Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt.28:18-20

"Ja Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.

Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he laskevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin Hänet ylös taivaaseen, ja Hän istui Jumalan oikealle puolelle.

Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvasti Sanan sitä seuraavien merkkien kautta."

Mark.16:15-20

"Joka kuulee teitä, se kuulee Minua, ja joka hylkää teidät, hylkää Minut; mutta joka Minut hylkää, hylkää Hänet, joka on Minut lähettänyt."

Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset Sinun Nimesi tähden".

Silloin Hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman.

Katso, Minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.

Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa."

Luuk.10:16-20

"Ja sinä päivänä te ette Minulta mitään kysy.

Totisesti, totisesti Minä sanon teille: *jos te anotte jotakin Isältä Minun Nimessäni, on Hän sen teille antava.*

Tähän asti te ette ole anoneet mitään Minun Nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen." Joh.16:23-24

Huom. lauseen sanajärjestys; Meidän tulee anoa jotakin Taivaalliselta Isältä Herran Jeesuksen Nimessä! Luther 1540

Seurakunnan jokaisen uskovan kannattaa aloittaa Herran Jeesuksen voimavarojen huolellinen ja perusteellinen tutkiminen saadakseen selville, mitkä hengelliset rikkaudet sille tänä päivänä on varattuna tuossa Nimessä.

Aina kertoessaan jostain vastoinkäymisestä uskovat kerskuvat paholaisesta. Puhuessaan siitä, miten sairaita he ovat, he kehuvat paholaista. Näyttää siltä, ettemme selviä, on kerskumista paholaisesta.

Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra! Ja tämä ei tarkoita, että kieltäisimme tosiasioita, vaan puhukaamme sen sijaan Jeesuksesta ja Hänen Nimestään! Elämämme muuttuu, jos alamme perusteellisen tutkimuksen Hänen voimavaroistaan ja tuohon Nimeen kätkeytyvistä hengellisistä rikkauksista. Jos arvioimme tuon Nimen vähäiseksi ja annamme sille vain vähäisen arvon, emme voi myös odottaa suuria!

Jalompi nimi - Ihmiset saavat arvonimen kolmella tavalla. Jotkut saavat sen syntyperänsä perusteella, mm. kuninkaas. Toiset saavat sen ansioittensa perusteella ja muutamille se myönnetään.

Jeesuksen jalompi nimi syntyi myös kolmella tavalla. Jeesuksen nimi on korkein ja suurin, koska Hän peri suuren Nimen. Hänen Nimensä on suuri Hänen ansioittensa tähden, ja koska se on suotu Hänelle.

"Pysyköön Hänen Nimensä iankaikkisesti, ja versokoon Hänen Nimensä, niin kauan kuin aurinko paistaa. Hänessä he itseänsä siunatkoot, ja kaikki kansakunnat ylistäkööt Häntä onnelliseksi." Ps.72:17

"Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran Nimeä. Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti.

Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran nimi ylistetty.

Herra on korkea yli kaikkien pakanakansain, yli taivasten kohoaa Hänen kunniansa." Ps.113:1-4

Peritty nimi

"Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka Hän on asettanut kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän myös on maailman luonut ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki Voimansa Sanalla, on, toimitettuaan

puhdistuksen *synneistämme itsensä kautta*, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän. Sillä kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä, ja Hän on oleva Minun Poikani?" 1:1-5 Luther 1540; Biblia

Jeesuksen perimä Nimi on jalompi kuin heidän. Hän peri suuremman Nimen kuin enkelit. Miten Hän peri sen?

Hän ei perinyt mitään taivaassa ennen maan päälle tulemistaan, koska Hän jo omisti kaiken. Hän ei perinyt sitä, tullessaan maan päälle, jolloin Hän riisui itsensä kaikesta kunnia- ja loistosta.

Milloin Hän peri Nimensä? - "tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän.

Sillä kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä, ja Hän on oleva Minun Poikani?" 1:4-5

Tässä kerrotaan, milloin Hän peri tämän jalomman Nimen - "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin".

Milloin Jeesus synnytettiin? Tänä päivänä!

Joidenkin mielestä Hänet synnytettiin silloin, kun Hän tuli tähän maailmaan pienokaisena Beethemiin. Eipä suinkaan!

Jumalan Poika ei syntynyt silloin, sillä Hän oli olemassa jo Isän luona. Hän vain otti ruumiillisen muodon ja Jumala valmisti Hänelle ruumiin ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.

Milloin syntyminen tapahtui?

"Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen, niinkuin myös toisessa Psalmassa on kirjoitettu: 'Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen Sinut synnyttänyt'." Apt.13:32-33

'Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen Sinut synnyttänyt'
Tässä ei puhuta siitä päivästä, jolloin Hän otti ruumiillisen muodon. Milloin se tapahtui? Se tapahtui silloin, kun Hänet herätettiin kuolleista, ylösnousemuksessa Voimassa.

Miksi Hänet piti synnyttää? Synti erottaa - Koska Hän oli joutunut eroon Jumalasta ja oli samassa asemassa kuin mekin, erossa Jumalasta. Hän koki myös hengellisen kuoleman eli eron Jumalasta kaikkien ihmisten puolesta. Hänen Henkensä meni kadotukseen meidän puolestamme.

"Mutta Hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme Hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkauudella ja kunnialla seppelöidyksi, että Hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa." Hebr.2:9

Fyysinen kuolema ei voinut pyyhkiä pois syntejämme, tarvittiin sovitus Golgatalla. Jumalan sovitus tapahtui Golgatan keskimmaisella ristillä ja Hänen pyhän sovintoverensä kautta meillä on rikkomustemme ja syntiemme anteeksiantamus.

Sen sijaan sanotaan; "se sielu, joka syntiä tekee, sen on kuoltava".

Hän kärsi puolestamme Jumalan lain vaatiman rangaistuksen, lain kirouksen. Herra Jeesus täytti Jumalan koko vanhurskauden lain vaatimukset meidän jokaisen puolesta, ja kuoli meidän sijaisenaamme ja oli kadotuksessa Vanhurskas väärin puolesta.

Kun kolmas päivä koitti, niin Kirjoitusten mukaan Jumala herätti Hänet kuolleista, tuonelasta ja Hän nousi samaan ruumiiseen, joka oli

haudattuna ja Jumala sanoi: 'Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen Sinut synnyttänyt' ja juuri sinä päivänä jona Hänet synnytettiin ja jona Hänet herätettiin kuolleista, sinä päivänä Hän siis peri jalomman Nimen.

"Sillä kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä, ja Hän on oleva Minun Poikani?" 1:5
Synnyttäminen tässä siis viittaa Herran Jeesuksen kuolleista nousemiseen. Lainaukset ovat Ps.2:7 ja 2.Sam.7:14
Enkelit ovat luotuja taivaallisia olentoja, jotka muiden luotujen tapaan ovat vastuussa teoistaan. Jumala on puhunut heille, ja Vanhassa Testamentissa enkeleitäkin sanotaan Jumalan pojiksi yleisesti, mutta ei koskaan yksilöinä, eikä tytöiksi.
Sen sijaan Kristuksesta puhutaan kokonaan toisella tavalla. Hän on iankaikkinen Poika ja ihmishahmoisena Häntä sanotaan Korkeimman Pojaksi ja Jumalan Pojaksi.
Huom. Hebreankielinen sana Elohim tai Bnei Elohim käännetään Jumalan pojat, mutta kun se kirjoitetaan määrättyllä artikkelilla, se viittaa silloin Herraan Jeesukseen.

"Daavidin virsi. Antakaa Herralle, te Jumalan pojat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyyttä.

Antakaa Herralle Hänen Nimensä kunnia, kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa." Ps.29:1-2

"Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä Ylimmäisen papin kunniaan, vaan Hän, joka sanoi Hänelle: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin;" Hebr.5:5

Jumalan Poika on enkeleitä korkeampi ja suurempi: 1:6-14

"Ja siitä, kun Hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, Hän sanoo: "Ja kumartakoot Häntä kaikki Jumalan enkelit."

Ja enkeleistä Hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"; mutta Pojasta: "Jumala, Sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja Sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, Sinun Jumalasi, voidellut Sinua Iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi."

Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat Sinun kättesi tekoja; ne katoavat, mutta Sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate, ja niinkuin vaipan Sinä ne käärit, niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta Sinä olet sama, eivätkä Sinun vuotesi lopu".

Kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Istu Minun oikealle puolelleni, kunnes Minä panen Sinun vihollisesi Sinun jalkojesi astinlaudaksi"?

Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?" 1:6-14

"Ja siitä, kun Hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, Hän sanoo: "Ja kumartakoot Häntä kaikki Jumalan enkelit." 1:6

Esikoisensa - kuka on tämä esikoinen? Hän on ennen kaikkea muita ja Hänellä oli kirkkaus Jumalan luona ennen maailman perustamista. Hänet lähetettiin tänne maailmaan ja Hän syntyi tänne ihmisenä. Hän palaa kuitenkin vielä maailmaan ylösnousseena ja kirkastettuna Vapahtajana.

Häntä sanotaan esikoiseksi monien veljien joukossa, esikoiseksi ennen kaikkea luomakuntaa ja esikoiseksi kuolleista nousseitten joukossa. Tämä on lainaus Ps.97:7 Messiaspsalmista, joka kertoo Kristuksen toisesta tuleuksesta, Jumalan valtakunnasta, tulevasta tuomiosta ja Hänen kuninkuudesta.

"Herra on Kuningas! Riemuitkoon maa; iloitkoot saaret, niin monta kuin niitä on.

Pilvi ja *pimeys* (Arafel - kirkas, valoisa sumupilvi) on Hänen ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus on Hänen valtaistuimensa perustus. Tuli käy Hänen edellensä ja polttaa Hänen vihollisensa, yltympäri. Hänen salamansa valaisevat maanpiirin; maa näkee sen ja vapisee. Vuoret sulavat niinkuin vaha Herran edessä, kaiken maan Herran edessä. Taivaat julistavat Hänen vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät Hänen kunniansa.

Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa Häntä, kaikki jumalat.

Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat Sinun tuomioistasi, Herra.

Sillä Sinä, Herra, olet Korkein yli kaiken maan, Sinä olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalain." Ps.97:1-9

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka Hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.

Sillä ne, jotka Hän on edeltätuntenut, Hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; mutta jotka Hän on edeltämäärännyt, ne Hän on myös kutsunut; ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut." Room.8:28-30

"Tahtonsa mukaan Hän synnytti meidät totuuden Sanalla, ollaksemme Hänen luotujensa esikoiset." Jaak.1:18

"Ja enkeleistä Hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi;" 1:7

Lainaus on Ps.104:4

Jumala käyttää enkeleitään palvelijoina. Enkelit ovat suuruudestaan riippumatta vain palvelevia henkiä, jotka suorittavat tehtävänsä joko taivaallisessa maailmassa tai maapallon ihmisten parissa.

Apostoli Johanneksen Ilmestyskirjassa puhutaan runsaasti enkelien tehtävistä. Jumalan Poika on paljon enkeleitä korkeampi, koska nämä ovat palvelijoita ja Hän taas Kuningas.

"Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, Sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on Sinun pukusi.

Sinä verhoudut valoon niinkuin viittaaan, sinä levität taivaat niinkuin teltan; Sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä.

Sinä teet tuulet Sanasi saattajiksi, palvelijoiksesi tulen liekit." Ps.104:1-4

"Ja kun Hän oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä Sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista

sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.”

Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen.” Ilm.5:8-12

”Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.

Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä.” Ilm.8:3-5

”mutta Pojasta: ”Jumala, Sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja Sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.” 1:8
Lainaus on Ps.45:7-8

Tämä Poika on Jumala, joten Hänen valtaistuimensa pysyy ikuisesti lujana. Koska Hänellä on valtaistuimena ja hallitusvalta, Hänellä on myös oikeuden valtikka. Kaikki Hänen tuomionsa ovat oikeita ja vanhurskaita. Jumala on äärettömän oikeudenmukainen ja kaiken oikeuden Jumala.

”Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: ”Liljat”; koorahilaisten mietevirsi; laulu rakkaudesta.

Minun sydämeni tulvii ihania sanoja; minä lausun: Kuninkaasta on minun lauluni, minun kieleni on kerkeän kirjurin kynä.

Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu Sinun huulillesi, sentähden Jumala siunaa Sinua iankaikkisesti.

Vyötä miekka vyöllesi, Sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja korkeuteesi. Ole onnekas korkeudessa.

Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoon Sinulle peljättäviä tekoja.

Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuvat Sinun allesi; kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään.

Jumala, Sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti; Sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä; sentähden on Jumala, Sinun Jumalasi, voidellut Sinua Iloöljyllä enemmän kuin Sinun osaveljiäsi.” Ps.45:1-8

”Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, Sinun Jumalasi, voidellut Sinua Iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi.” 1:9

Jumala rakastaa vanhurskautta ja vihaa vääryyttä ja laittomuutta. Nämä saman asian kaksi puolta ovat Jumalan ominaisuuksia. Messiaan, Herran Jeesuksen sanotaan olevan voideltu Iloöljyllä, enemmän kuin muut.

Vanhan Testamentin profeetat, papit ja kuninkaat voideltiin myös virkaan asettaessa öljyllä, mutta se oli katoavaista ja oli tarkoitettu vain lyhyen palvelustehtävän ajaksi.

Sen sijaan Messiaan voiteli Kaikkivaltias Jumala Pyhän Hengen Öljyllä. Siksi Hän on suuri Profeetta, Pappi ja Kuningas.

"Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.

Mutta tämä esteli Häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada Sinulta kaste, ja Sinä tulet minun tyköni!"

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen Hänelle.

Kun Jeesus oli kastettu, nousi Hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja Hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan Hänen päällensä.

Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt." Matt.3:13-17

"Sen Sanan, jonka Hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Kristuksessa Jeesuksessa, joka on kaikkien Herra, sen Sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte; te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja Voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, Hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki *paholaisen* valtaan joutuneet; sillä Jumala oli Hänen kanssansa." Apt.10:36-38

"Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat Sinun kättesi tekoja;" 1:10

Lainaus on Ps.102:26

Tässä esitellään Jumalan Pojan ja enkeleiden välistä vastakohtaisuutta. Apostoli korostaa luomakunnassa ilmenevää kaikkivaltiutta, valtaa muuttaa kaikki luotu, kun taas jumaluus itse on muuttumaton, iankaikkinen. Vanhan Testamentin aikana tätä pidettiin Messiaspsalmina. Jumalan Poika, Messias loi yhdessä Isän kanssa maailman ja laski sen perustuksen. Hän loi myös taivaat ja asetti ne paikoilleen. Lainaus Psalmista korostaa Pojan korkeaa asemaa ja arvoa Luojana.

"Kun minä katselen Sinun taivastasi, Sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka Sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen?

Ja kuitenkin Sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, Sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella; asetit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle: lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet, taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee.

Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan Sinun Nimesi kaikessa maassa!" Ps.8:4-10

"Muinoin Sinä perustit maan, ja taivaat ovat Sinun käsialasi.

Ne katoavat, mutta Sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; Sinä muutat ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat.

Mutta Sinä pysyt samana, eivätkä Sinun vuotesi lopu." Ps.102:26-28

"ne katoavat, mutta Sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate," 1:11

Ne, tarkoittaa tässä taivaita. Hän, jolla on kaikki valta, voi tehdä mitä tahtoo - joko säilyttää tai hävittää. Taivaat luotiin Jumalan Sanalla ja samalla Jumalan Sanalla ne tulevat kerran katoamaan.

"Veisatkaa Hänelle uusi virsi, helkyttäkää kieliä ihanasti ja riemullisesti.

Sillä Herran Sana on oikea, ja kaikki Hänen tekonsa ovat tehdyt uskollisuudessa.

Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta; maa on täynnänsä Herran armoa.

Herran Sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot Hänen suunsa Hengellä.

Hän kokoaa meren vedet niinkuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin.

Peljätköön Herraa kaikki maa, Hänen edessänsä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.

Sillä Hän sanoi, ja tapahtui niin, Hän käski, ja se oli tehty." Ps.33:3-9

"Kuuntele Minua, kansani, kuule Minua, kansakuntani, sillä Minusta lähtee laki, ja Minä panen oikeuteni valkeudeksi kansoille.

Lähellä on Minun vanhurskauteni, Minun autuuteni ilmestyy, Minun käsivarteni tuomitsevat kansat; Minua odottavat merensaaret ja panevat toivonsa Minun käsivarteeni.

Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on, sillä taivaat katoavat kuin savu ja maa hajoaa kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin sääsket, mutta Minun autuuteni pysyy iankaikkisesti, ja Minun vanhurskauteni ei kukistu." Jes.51:4-6

"Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka Voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!

Mutta Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu." 2.Piet.3:11-13

"ja niinkuin vaipan Sinä ne käärät, niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta Sinä olet sama, eivätkä Sinun vuotesi lopu." 1:12

Apostoli tähdentää jälleen keskeistä opetustaan, Kristuksen, Messiaan muuttumattomuutta. Se, että Herra Jeesus on sama iankaikkisesti, kertoo myös Hänen iankaikkisesta olemassaolostaan. Hän on aina ollut ja tulee aina olemaan. Se ilmaisee myös sen, että Hän ei muutu. Hän ei enää kuole, eikä vanhene. Tämä on Jumalan vastaus siihen, että Messias surmattiin täällä maan päällä.

"Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti." Hebr.13:8

"Silloin Hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt Hän on luvannut sanoen:

"Vielä kerran Minä liikutan maan, jopa taivaankin".

Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät.

Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, Hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli."

Hebr.12:26-29

"Kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Istu Minun oikealle puolelleni, kunnes Minä panen Sinun vihollisesi Sinun jalkojesi astinlaudaksi?" 1:13

Lainaus on Ps.110:1

Lopullisesta ja täydellisestä Jumalan herruudesta oli ennustettu jo hyvin varhain ja lupaus toteutui Kristuksessa, ei kenessäkään enkeleissä. Nämä sanat täydentävät sitä, mitä apostoli on kuvannut jakeissa 2 ja 3.

Vanha Testamentti todisti, että hylätty Messias istuisi Jumalan oikealle puolelle. Oikea puoli valtaistuimella on arvoasema ja kunniapaikka.

Ps.110 on eniten lainattu Psalmi Uudessa Testamentissa. Herra Jeesus käytti sitä mm. näitä sanoja keskustellessaan fariseusten kanssa Messiaasta.

"Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen Poika Hän on?"
He sanoivat hänelle: "Daavidin".
Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu Häntä Herraksi, sanoen: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu Minun oikealle puolelleni, kunnes Minä panen sinun vihollisesi Sinun jalkojesi alle'.
Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka Hän on hänen Poikansa?"
Ja kukaan ei voinut vastata Hänelle sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohjennut kysyä Häneltä mitään." Matt.22:41-46
"Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa; mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle, ja odottaa nyt vain, kunnes Hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkojensa astinlaudaksi." Hebr.10:11-13

"Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?" 1:14
Enkelien tehtävät ovat moninaiset mm. olla suojelusenkelinä ihmiselle. He ovat korkeita ja synnittämiä olentoja ja heillä on käytössään valtavat voimat. He palvelevat moninaisesti niitä, jotka kerran perivät autuuden, ja sen he tekevät korottaakseen Jumalan Poikaa.
Raamatussa on lukuisia esimerkkejä enkeleiden kyvystä varjella. Enkelit palvelevat silloinkin, kun uskova lähtee täältä Jumalan luo.
Enkelit palvelivat myös Herraa Jeesusta täällä maan päällä.

"Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka Häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät." Ps.34:8
"Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun mahaasi. Sillä Hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi." Ps.91:9-12
"Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä Minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina Minun Isäni kasvot, joka on taivaissa." Matt.18:10
"Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan." Hebr.13:2 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 2

Varoitus hengellisesti välinpitämättömille; 2:1-4
Messiaan, Kristuksen kärsimysten tarkoitus; 2:5-18

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. Sillä jos enkelien kautta puhuttu Sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?" 2:1-4

Varoitus hengellisesti välinpitämättömille; 2:1-4

"Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse." 2:1
Sentähden - koska Kristus on niin paljon enkeleitä korkeampi, niin olemukseltaan kuin asemaltaankin, on ehdottoman välttämätöntä ottaa vaari siitä Jumalan pelastussanomasta, jonka Hän oli tullut tuomaan. Hengellinen välinpitämättömyys evankeliumin sanomaa kohtaan johtuu aina siitä, että ihminen ei ymmärrä Herran Jeesuksen suuruutta Välimiehenä Jumalan ja ihmisen välillä. Välinpitämättömyys johtaa siihen, että ne, jotka olivat jo tulleet uskoon, ajautuivat pois Hänen luotaan.

"Sillä jos enkelien kautta puhuttu Sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa," 2:2
On aivan selvää, että hengellisesti välinpitämättömät, eli ne, jotka eivät ota vaaria suuresta pelastuksesta, saavat vielä ankaramman tuomion eli rangaistuksen kuin ne, jotka tekevät syntiä lakia vastaan. Laki annettiin enkelien kautta. Pysyy lujana - korostaa lain pysyvyyttä ja tehoa tuomioiden ilmaisijana ja rikkomuksien rankaisijana. Rikkomukset ovat rikoksia lakia vastaan, tottelemattomuus on sitä, että ihminen kieltäytyy noudattamasta lakia, eli on uppiniskainen.

"Ja Mooses ja leeviläiset papit puhuivat kaikelle Israelille sanoen: "Ole hiljaa ja kuule, Israel! Tänä päivänä on sinusta tullut Herran, Jumalasi, kansa.

Kuule siis Herraa, Jumalaasi, ja noudata Hänen käskyjäänsä ja ohjeitansa, jotka Minä tänä päivänä sinulle annan."

Kirottu olkoon se, joka ei pidä tämän lain sanoja eikä täytä niitä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'." 5.Moos.27:9-10,26

"Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, jolle lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkelien kautta, välimiehen kädellä. Välimies taas ei ole yhtä varten; mutta Jumala on yksi." Gal.3:19-20

"Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä - niinkuin teidän isänne, niin tekin. Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet?

He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet, te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä pitäneet."

Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he kiristelivät hänelle hampaitansa.

Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella".

Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät.

Ja todistajat riisuiivat vaippansa Saulus nimisen nuorukaisen jalkojen juureen.

Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!"

Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois."

Apt.7:51-60

"kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille," 2:3

Hengellisesti välinpitämättömiä ihmisiä uhkaa todellinen vaara.

Edellisessä jakeessa osoitetaan rangaistuksen olevan lain rikkomisen väistämätön seuraus. Tässä korostetaan sanaa me ja sitä vielä pahempaa rangaistusta, joka odottaa niitä, jotka halveksivat evankeliumia.

Jumalan evankeliumin tarkoitus on, että sen kuulevat pelastuvat, mutta lopullinen seuraus niille, jotka sen hylkäävät iankaikkinen kadotus.

Jumalan pelastuksen suuruus ylittää kaiken ihmisen käsityskyvyn.

"Joka katsoo Minut ylen eikä ota vastaan Minun Sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se Sana, jonka Minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä." Joh.12:48

"Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa: näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tällaiseen kelvollinen?" 2.Kor.2:15-16

"Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!" Hebr.10:28-29

"Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan Hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännyimme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista." Hebr.12:25

"kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?" 2:4

Tunnusmerkit ovat ihmetekoja tai muita tosiasioita, jotka todistavat kyseessä olevan Jumalan toiminnan.

Ihmeet ovat tekoja, joille ei ole inhimillistä selitystä, ja jotka herättävät näkijöissä suurta ihmetystä - Mitä tämä mahtaakaan olla?

Väkevät teot (dynamis) ovat Jumalan ihmeitä, joissa näkyy jumalallinen voima Pyhän Hengen jakamisesta.

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat.

Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle.

Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.”

Apt.2:1-4

”Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä.

Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniassa.

Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot.

Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä.

Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.” Apt.5:12-16

”Ja hän meni synagogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.

Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran Sanan.

Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.”

Apt.19:8-12

Messiaan, Kristuksen kärsimysten tarkoitus; 2:5-18

”Sillä enkelien alle Hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme. Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: ”Mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat, tai ihmisen Poika, että pidät Hänestä huolen?

Sinä teit Hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla Sinä Hänet seppelöitsit, ja Sinä asetit Hänet hallitsemaan kättesi tekoja; asetit kaikki hänen jalkojensa alle.”

Sillä, asettaessaan kaikki Hänen valtansa alle, Hän ei jättänyt mitään Hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea Hänen valtansa alle asetetuksi.

Mutta Hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme Hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että Hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa.

Sillä Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa Päämies täydelliseksi.

Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, kun Hän sanoo: "Minä julistan Sinun Nimeäsi veljilleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä"; ja taas: "Minä panen uskallukseni Häneen"; ja taas: "Katso, Minä ja lapset, jotka Jumala on Minulle antanut!"

Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että Hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: *paholaisen*, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia. Sillä ei Hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen Hän ottaa huomaansa.

Sentähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

Sillä sentähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa." 2:5-18

"Sillä enkelien alle Hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme." 2:5

Nämä uuden liiton juutalaiset olivat ilmeisesti masentuneita, koska he eivät vielä olleet kokeneet sellaisia ulkonaisia siunauksia, joita he odottivat tulevassa maailmassa saavansa. Heidän kiinnostuksensa tulevaisuuteen oli myös estänyt heitä näkemästä niitä hengellisiä siunauksia, jotka he jo nyt omistivat.

Vanha maailma alistettiin enkelien alaisuuteen, kun synty lopetti ihmisen hallintaherruuden maan päällä, mutta uusi maailma alkoi siitä, kun Messias, Jeesus Kristus istui taivaan valtaistuimelle voittoisana Ihmisen Poikana.

Apostoli sanoo pelastusta suureksi mm. siksi, että Jumala on asettanut maailman omiensa alaisuuteen. Tämä on luomisen alkuperäinen päämäärä, mutta se toteutui vasta Kristuksessa.

"Vaen joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika, että pidät Hänestä huolen? Sinä teit Hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla Sinä Hänet seppelöitsit, ja Sinä asetit Hänet hallitsemaan kättesi tekoja;" 2:6-7

Panit - asetit

Apostoli viittaa Psalmiin 8:5, jossa Psalmin kirjoittaja on täynnä kunnioitusta tarkastellessaan Jumalan tekoja ja hän ihmettelee Jumalan armoa ihmistä kohtaan.

"Vaen joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen:" - ei tarkoita sitä, ettei apostoli Paavali olisi tiennyt, kuka näin oli sanonut, vaan hän olettaa lukijainkin tietävän sen. On selvää, ettei tässä tarkoiteta ihmisiä yleensä, vaan Jeesusta Ihmisen Poikana. Apostoli selittää Raamatun Psalmia viittaamalla Kristukseen Hänen alennustilassaan ja kirkkaudessaan - ensimmäinen Adam, toinen Adam.

"Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu; Daavidin virsi. Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan Sinun Nimesi kaikessa maassa, Sinun, joka olet asettanut valtasuuruutesi taivaitten ylitse! Lasten ja imeväisten suusta Sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen.

Kun minä katselen Sinun taivastasi, Sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka Sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen?

Ja kuitenkin Sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella; asetit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle: lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet, taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee.

Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan Sinun Nimesi kaikessa maassa!" Ps.8

"asetit kaikki Hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki Hänen valtansa alle, Hän ei jättänyt mitään Hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea Hänen valtansa alle asetetuksi." 2:8
Messias, toisena Adamina on Psalmin ennustuksen täyttymys. Hän on tässä ensikädessä toinen Adam - Adam tarkoittaa ihminen, ihmiskunta. Kaikkea ei vielä ole asetettu Ihmisen Pojan alaisuuteen; ihminen ei suorita Jumalan antamaa tehtävää luomakunnan herrana, ja vasta Kristuksessa tästä tulee todellisuutta. Asetit kaikki Hänen jalkainsa alle - kuvaa Adamin yhteydessä maallisia asioita, mutta Kristuksen herraudella ei ole mitään tällaisia rajoituksia. Nykyisellään luotu maailma ei ole täydellisesti ihmisen hallinnassa.

"Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi Hän loi heidät.

Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet".

Ja Jumala sanoi: "Katso, Minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.

Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, Minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi". Ja tapahtui niin.

Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä Hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä." 1.Moos.1:27-31

"Mutta Hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemaksi, Jeesuksen, me näemme Hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että Hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa." 2:9

Herra Jeesus korotettiin ja kruunattiin taivaan kirkkaudella juuri nöyryytensä, kärsimisensä ja kuolemansa tähden. Hän alensi itsensä ja Jumala korotti Hänet.

Joutunut maistamaan kuolemaa - korostaa sitä, että Messiaan, Jeesuksen Kristuksen kruunaaminen tapahtui kärsimisen jälkeen ja siitä tuli Golgata-tapahtuman jumalallinen päätös. Ihmiset kruunasivat Hänet orjantappuroilla, mutta sen sijaan Jumala kirkkaudella ja kunnialla. Messiaan kuolema oli paljon enemmän kuin esimerkki, eikä se ollut missään tapauksessa marttyyrikuolema, vaan sovituskoulu Vanhurskas väärin edestä. Hän kuoli meidän kaikkien puolesta syntiuhri Jumalalle.

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin

kuolemaan asti.

Sentähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle Nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen Nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil.2:5-11

"Sillä Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa Päämies täydelliseksi." 2:10

Päämies - uranuurtaja, alullepanija, tienraivaaja

Voimme ymmärtää, mikä on Jumalalle arvollista, mikä Hänelle sopii, ainoastaan tarkastelemalla Hänen tekojaan. Apostoli ottaa tässä puheeksi yhden tietyn teon, ja sanoo sen kelpaavan Jumalalle. Tämä teko oli se, että Jumala teki Jeesuksesta kärsimysten kautta täydellisesti kelvollisen pelastamaan kansansa. Jumalan sydämen laatu paljastuu Messiaan kärsimisessä. Voimakkaimmin Jumala ilmoittaa itsensä sovittaessaan Kristuksessa maailman synnin itsensä kautta.

Edellä mainittu - niin suuri pelastus - ei siis vain ollut jotakin, mitä Herra Jeesus julisti, vaan siitä tuli todellisuutta Hänen oman kärsimisensä kautta Jumalan Pojasta, joka oli täydellinen ihminen tuli kansansa täydellinen Vapahtaja, Pelastaja ja Päämies.

"Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2.Kor.5:18-21

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. Ajatelkaa Häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne." Hebr.12:1-3

"Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi," 2:11 Kun ihminen ottaa vastaa Herran Jeesuksen Vapahtajanaan ja Herranaan, niin silloin Hänestä tulee pelastetulle vanhurskaus, lunastus ja pyhitys. Pyhittäjä on Jumalan Poika ja pyhitettävät ovat Jumalan lapsia. Meidän pyhityksemme perusta on siinä, että Herra Jeesus uhrasi itsensä kuuliaisena Jumalan tahdolle. Hänen kuolemansa kautta meidät vihitään eli pyhitetään Jumalalle, palvelemaan Häntä pyhänä kansana. Pyhitys on kirkastumisen alkua ja kirkastuminen merkitsee pyhityksen loppuunsaattamista. Kristuksen kuoleman kautta pyhitettävät ovat Jumalan lapsia, ja siksi Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi.

Kristus ei ainoastaan ottanut ihmisluontoa, vaan kärsi myös ihmisten tuskan ja sovitti heidän syntinsä.

"Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona, tahtoen Häntä puhutella.

Niin joku sanoi Hänelle: "Katso, Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat Sinua puhutella".

Mutta Hän vastasi ja sanoi sille, joka sen Hänelle ilmoitti: "Kuka on Minun äitini, ja ketkä ovat Minun veljeni?"

Ja Hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Katso, Minun äitini ja veljeni!

Sillä jokainen, joka tekee Minun Taivaallisen Isäni tahdon, on Minun veljeni ja sisareni ja äitini." Matt.12:46-50

"Mutta Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra." 1.Kor.1:30-31

"kun Hän sanoo: "Minä julistan Sinun Nimeäsi veljilleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä;" 2:12

Ylistän - Hymnos, joka viittaa laulaa ylistystä, kiitosvirttä, ylistää Jumalaa kiitoslaululla eli hymnillä, joka on alkutekstissä pohja- eli kantasanana - hymni. Ja kerran iankaikkisuudessa Herramme kiittää ja ylistää yhdessä seurakunnan kanssa juhlavalla, majesteetillisella hymnillä Taivaallista Isää kaikesta.

Tässä ja seuraavassa jakeessa lainataan kolmea Vanhan Testamentin kohtaa. Herramme samastuu ihmiskuntaan ja tässä jakeessa Hän samastuu kansaansa Taivaalliselle Isälle kohdistuvassa rukoukseen ja ylistykseen.

Hän liittyy Adamin suvun lunastettuihin Herran pyhiin ja osallistuu heidän kanssaan Isän Jumalan ylistämiseen ja korottamiseen.

Messiaspsalmi 22, josta lainaus on otettu, alkaa samoilla sanoilla, jotka Herra Jeesus lausui ristillä.

"Minä julistan Sinun Nimeäsi veljilleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä.

Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää Häntä. Kunnioittakaa Häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätkää Häntä.

Sillä Hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa.

Sinusta on Minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa; Minä täytän lupaukseni Häntä pelkääväisten edessä.

Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät Häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti." Ps.22:23-27

"ja taas: "Minä panen uskallukseni Häneen"; ja taas: "Katso, Minä ja lapset, jotka Jumala on Minulle antanut!" 2:13

Lainatuista kohdista jälkimmäinen on Jes.8:18

Herran opetuslapset olivat niitä veljiä, jotka Jumala on Hänelle antanut. Jesajan kirjassa kehoitetaan odottamaan Herraa, joka on kätkenyt kasvonsa Jaakobin huoneelta. Tämä muodostaa yhtymäkohdan Messiaspsalmiin 22, jossa Jumala oli kätkenyt kasvonsa vanhurskaalta Palvelijaltaan.

Messiaalla on tässä sama uskon ja luottamuksen asenne Jumalaan kuin ihmisellä tulee olla. Uskovan elämä ja todistus on osoitus siitä, ettei Herran aika vielä ole ohi. Hän on omiensa edustaja Isän oikealla puolella, ja nämä puolestaan ovat Hänen edustajiaan täällä maan päällä.

"Herra Sebaot pitää pyhänä, Häntä te peljätäkää ja kauhistukaa. Ja Hän on oleva pyhäkkö, Hän loukkauskivi ja kompastuksen Kallio molemmille Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. Monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet kiedotaan ja vangitaan.

Sido todistus talteen, lukitse laki sinetillä Minun opetuslapsiini." Niin minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin heimolta, ja panen toivoni Häneen.

Katso, Minä ja lapset, jotka Herra on Minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, Hänen, joka asuu Siionin vuorella.

Ja kun he sanovat teille: "Kysykää vainaja- ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mumisevat", niin eikö kansa kysyisi Jumalaltansa?

Kuolleiltako elävien puolesta?

"Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole." Jes.8:13-20

"Minä olen ilmoittanut Sinun Nimesi ihmisille, jotka Sinä annoit Minulle maailmasta. He olivat Sinun, ja Sinä annoit heidät Minulle, ja he ovat ottaneet Sinun Sanastasi vaarin.

Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet Minulle antanut, on Sinulta. Sillä ne sanat, jotka Sinä Minulle annoit, Minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti Minun lähteneen Sinun tyköäsi ja uskovat, että Sinä olet Minut lähettänyt." Joh.17:6-8

"Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että Hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen," 2:14

2:14 Perkele - on kielessämme vanha balttilainen lainasana, joka tulee venäjän kirosanasta perus ja on muinaisvenäjässä tarkoittanut ukkosen epäjumalaa, kuten liettuankielen perkunas ja muinaispreussin percunis. Vanhassa tanskan kielessä se oli perskild ja ruotsin murteissa pärkel ja pärkkel. Viron pörgu tarkoittaa helvettiä.

Latinan ja kreikan sanat dia`bolus ja dia`bolos tarkoittavat syyttäjää ja panettelijaa.

Kirosana perkele tulisi siis korvata virallisella suomenkielen sanalla - *paholainen*.

Voidakseen samastua ihmiskuntaan Herran Jeesuksen oli tultava myös lihasta ja verestä osalliseksi. Hänen täytyi syntyä tähän maailmaan ihmisenä, toisena Adamina - Ihmisen Poikana.

Koska ihmiset kuolevat, oli luonnollista, että Hänkin kuoli. Tässä Hänen kuolemansa kuvataan lihasta ja verestä osallisena - että Hän kuolemalla riistäisi kuolemalta sen voiton, paholaisen ja tekisi hänen tekonsa tyhjiksi.

"Hän hävittää kuoleman ainiaaksi, ja Herra, Herra pyyhkii kyyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta. Sillä Herra on puhunut." Jes.25:8

"Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut Ihmisen kautta.

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus,

sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan; sitten tulee loppu, kun Hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

Sillä Hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes Hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle".

Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se Sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu".

"Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?"

Mutta kuoleman ota on synty, ja synnin voima on laki.

Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1.Kor.15:20-26,54-57

"Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

Ja pyhän Kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.

Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja Hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." Ilm.21:1-4

"ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia." 2:15

Hänen kuoleman kautta, joka riisti paholaiselta vallan, vapautettiin kuoleman orjat, kaikki kuolemanpelon takia kuoleman orjuudessa elävät. Kaikki on vapautettu kuoleman vallasta ja kuoleman pelosta, mutta monet kieltäytyvät ottamasta vastaan tätä vapautta.

Ihmiset pelkäävät kuolemaa täydellä syyllä, kun he ovat sen orjia ja paholaisen vallassa, mutta Herran Jeesuksen kuolema voi vapauttaa heidät. Hän ei kuollut vain kukistaakseen paholaisen, vaan myös vapauttaakseen tämän orjat.

"Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo Minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.

Eikä yksikään, joka elää ja uskoo Minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" Joh.11:25-26

"Ja kun minä Hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena Hänen jalkojensa juureen. Ja Hän laski oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja Minä elän; ja Minä olin kuollut, ja katso, Minä elän aina ja iankaikkisesti, ja Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet." Ilm.1:17-18

"Sillä ei Hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen Hän ottaa huomaansa." 2:16

Kristus ei tullut enkeliksi vapauttaakseen enkelit, vaan ihmiseksi, vapauttaakseen ihmiset.

Enkeleiden varalle ei ole olemassa lunastussuunnitelmaa. Langenneita enkeleitä ei voida saattaa ennalleen, mutta ihmisellä on siihen mahdollisuus Kristuksen ansiosta. Jos Hän olisi tullut enkelinä, Hän ei olisi voinut suorittaa sitä pappispalvelusta, jota apostoli nyt alkaa käsitellä.

"Mutta sinä Israel, Minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka Minä olen valinnut, Aabrahamin, Minun ystäväni, siemen, jonka Minä olen ottanut maan ääristä ja kutsunut maan kaukaisimmilta periltä, jolle Minä sanoin: "Sinä olet Minun palvelijani, sinut Minä olen valinnut enkä sinua halpana pitänyt", älä pelkää, sillä Minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä Minä olen sinun Jumalasi; Minä vahvistan sinua, Minä autan sinua, Minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä." Jes.41:8-10

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh.3:16

"Sentähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit." 2:17

Tässä mainitaan ensimmäisen kerran, että Herra Jeesus on Ylimmäinen pappi. Pappi tarkoittaa Jumalan luo kutsuja. Juutalaisella ylipapilla oli Vanhassa Testamentissa erityistehtävä. Hän oli ainoa, joka pääsi kaikkeinpyhimpään ja oli vastuussa sovitusuhrin toimittamisesta. Herralla Jeesuksella oli Ylimmäisenä pappina kahtalainen virka, toisaalta Jumalan, toisaalta ihmisten edessä. Hän oli koko ajan uskollinen ja osoitti sääliä ihmisiä kohtaan. Tämä ilmeni täydellisesti siinä, että Hän uhraisi itsensä. Hän oppi tuntemaan ihmisen heikkouden omasta kokemuksestaan, tekemättä kuitenkaan syntiä.

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiämme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan. Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä, ja Hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska Hän itsekin on heikkouden alainen, ja tämän heikkoutensa tähden Hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä." 4:14-16; 5:1-3

"Sillä sentähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa." 2:18

Herra Jeesus tietää ja tuntee, millaista ihmisen elämä on. Hän on kulkenut kaikkien meidän kokemustemme läpi ja vielä enemmän. Hän ei ainoastaan sano, että Minä tiedän, miltä sinusta tuntuu, vaan Minä tunnen, niin kuin sinä tunnet. Hän tietää ja tuntee kaiken! Jumalan Pojan ei tarvinnut tehdä syntiä voidakseen samastua syntisiin. Hänen ymmärtämyksensä meitä kohtaan on seurausta siitä, että Hän tunsu kiusaukseen kätkeytyvän voiman saada ihminen suostumaan syntiin. Vaikka Hän ei koskaan langennut kiusauksen hetkellä, Hän koki täydellisesti syntiin houkuttelevan voiman. Me annamme periksi kiusaukselle jo ennen kuin se on saavuttanut huippunsa, mutta Jeesus ei koskaan tehnyt niin. Ihmisenä Hän koki kaikki ne kiusaukset ja koetukset, joita vastaan ihmiset joutuvat taistelemaan. Se kuului Hänen pappistehtävänsä. Amen

"Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon Sinun Nimesi; tulkoon Sinun valtakuntasi; tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; anna meille tänä päivänä

meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, sillä Sinun on valtakunta ja Voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen" Matt.6:9-13

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 3

Herra Jeesus on suurempi kuin Mooses; 3:1-6

Älkää paaduttako sydämiänne! 3:7-19

Tottelemattomat eivät päässeet lepoon!

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme Apostoliin ja Ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen, joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko Hänen huoneessansa".

Sillä Hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.

Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.

Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko Hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman, mutta Kristus on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana; ja Hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen." 3:1-6

Herra Jeesus on suurempi kuin Mooses; 3:1-6

"Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme Apostoliin ja Ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen," 3:1

Pyhät veljet - erotettu Jumalalle, ei esiinny missään muualla Uudessa Testamentissa, vaikka uskovia Herran omia sanotaan usein sekä veljiksi että pyhiksi.

Tähän asti apostoli on lukenut itsensä niiden joukkoon, joille hän kirjoittaa. Niinpä hän on käyttänyt me-ilmaisua, mutta nyt hän kohdistaa sanansa suoraan heille.

He pääsivät osallisiksi taivaallisesta kutsumuksesta ottaessaan Hänet vastaan pelastukseksi. Se on taivaallinen sekä alkuperältään - se on lähtöisin Jumalalta - että siksi, että taivas on sen lopullinen kohde. Apostoli pyytää heitä kiinnittämään mielensä Häneen, jonka omiksi he ovat jo tunnustautuneet. Vaikka ihminen onkin tunnustanut uskovansa Jeesukseen Kristukseen Vapahtajana, se ei välttämättä merkitse sitä, että hän ymmärtää Hänen työnsä merkityksen.

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta." 4:14

"joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko Hänen huoneessansa." 3:2

Uskollinen - luja, luotettava

Herran palvelijan tärkein ominaisuus on uskollisuus. Sitä tässä korostetaan erityisesti, ja Herran Jeesuksen uskollisuutta verrataan Mooseksen uskollisuuteen.

Mooseskin oli ihminen ja hänelläkin oli omat heikkoutensa, mutta erityistehtävänsä Jumalan lähettiläänä hän suoritti moitteettomasti. Hän hoiti uskollisesti Jumalan huonetta, Jumalan perhettä.

Jumalan uskollisuus on suuri, on kilpi ja suojus, on vilpityn ja on perustettu taivaisiin ja on mahdotonta tehdä tyhjäksi ja pysyy polvesta polveen, sekä ilmenee lupauksen täyttymisenä.

Herra Jeesus on laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi.

Jumala on uskollinen ja antaa anteeksi syntimme ja rikkomuksemme ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Hän ei salli meitä kiusattavan yli voimiemme, varjelee ja vahvistaa. Hän, joka meitä kutsuu, on uskollinen ja täyttää myös työnsä meissä. Hän on uskollinen ja totinen Jumalan Sana.

"Sinun käteesi Minä annan Henkeni, Sinä, Herra, lunastat Minut, Sinä uskollinen Jumala." Ps.31:6

"En Minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on Minun huuliltani lähtenyt.

Minä olen kerran vannonut pyhyteni kautta, ja totisesti, Minä en Daavidille valhettele: 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja Hänen valtaistuimensa on Minun edessäni niinkuin aurinko, se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen'."

Sela." Ps.89:35-38

"Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon, mutta uskollinen lähetti on kuin lääke." Snl.13:17

"Uskollinen todistaja ei valhettele, mutta väärä todistaja puhuu valheita.

Uskollinen todistaja on hengen pelastaja, mutta joka valheita puhuu, on petosta täynnä." Snl.14:5,15

"Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen Herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?

Autuas se palvelija, jonka hänen Herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!

Totisesti Minä sanon teille: Hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', ja alkaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, niin sen palvelijan Herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

Matt.24:45-51

"He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä Hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat Hänen kanssansa." Ilm.17:14

"Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.

Ja Hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja Hänen päässään oli monta kruunua, ja Hänellä oli kirjoitettuna Nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse, ja Hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja Nimi, jolla Häntä kutsutaan, on Jumalan Sana." Ilm.19:11-13

"Sillä Hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen." 3:3

Kristus on sen huoneen varsinainen perustaja, jossa Mooses oli uskollinen. Niinpä Hän ansaitsee suuremman kunnian kuin Mooses. Huone on Jumalan huone eli Jumalan seurakunta.

Huoneen rakentaja ei viittaa ainoastaan varsinaiseen rakentamistapahtumaan, vaan myös suunnitteluun. Hänen huoneensa tulee kutsua kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.

"Vaikka toivon pian pääseväni sinun tykösi, kirjoitan sinulle tämän, että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta.

Totuuden pylväs ja perustus; ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen." 1.Tim.3:14-16

Huom. Lauseen sanajärjestys! Jeesus Kristus on seurakunnan perustus ja seurakunnan usko ja jumalisuuden salaisuus.

"Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala." 3:4

Nämä sanat voivat kattaa koko maailman luomisen, mutta tässä ne ovat tietenkin ymmärrettävä siinä merkityksessä, että seurakunnassa ei tehdä mitään ilman Jumalan suunnitelmaa ja Voimaa. Hän on itse luonut seurakunnan itselleen ja Hän on tämän rakennuksen ja huoneen Pää. Tämä todistelu on ymmärrettävää, kun muistamme apostolin tarkoituksen, Jeesuksen Kristuksen jumaluuden esiin tuomisen. Jumala on rakentaja ja Kristusta sanotaan myös rakentajaksi.

"Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko Hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman," 3:5

Mooses oli saanut Jumalalta etuoikeutetun aseman, mikä oli riittävä syy siihen, että kansa kunnioitti häntä. Tässä palvelija kuvaa palvelijaa, jolla oli suuremmat oikeudet kuin sillä, josta tavallisesti käytetään lähinnä orja (dulos) sanaa.

Mooseksen uskollisuus oli uskotun palvelijan uskollisuutta, kun taas Kristuksen oli Pojan uskollisuutta.

"mutta Kristus on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana; ja Hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen." 3:6

Hänen huoneensa olemme me - tarkoittavat uskovia Herran omia, Jumalan lunastettuja, jotka uskovat Häneen. Heidän uskonsa tulee näkyviin ja ilmenee Jumalan Pojan rohkeana tunnustamisena. Kristus on rohkeuden ja uskon perustus ja myös niiden kohde.

Loppuun asti - Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu - kunnes toivo täyttyy!

Kristuksella on huoneessa täysin toisenlainen asema kuin palvelijalla.

Hän on Jumalan Poika, Jumalan perillinen, jolla on paljon suurempi arvovalta kuin yhdelläkään palvelijalla. Hän ei ole vain palvelijana huoneessa, kuten Mooses, vaan Hän on huoneen haltija, sen Herra.

Vaikka Herra Jeesus tulikin maailmaan orjana, Hän on yhtä huoneen perustajan kanssa.

"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette." 1.Kor.3:16-17

"Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina

ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." Kol.1:21-23

Älkää paaduttako sydämiänne! 3:7-19
Tottelemattomat eivät päässeet lepoon!

"Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa, jossa teidän isänne Minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet Minun tekojani neljäkymmentä vuotta; sentähden Minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan Minun teitäni; ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepooni'."

Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "Tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin peittäjänä paatuisi; sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti.

Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa", ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat Hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?

Mutta keihin Hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan? Ja keille Hän vannoi, etteivät he pääse Hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä." 3:7-19

"Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä," 3:7

Jumalan aika on aina tänä päivänä, nyt! "Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä!" 2.Kor.6:2

Paholainen ei vastusta uskovankaan parannuksen tekoa tai syntisen pelastusta, mutta se valehtelee, että sen ennättää tekemään myöhemmin, vaikka huomenna, joskus paremmalla ajalla, silloin kun se minulle sopii. Synti ja epäusko paaduttavat omantunnon, niin että ei enää lopulta kuulla Jumalan rakkauden totuuden ääntä. Lainausta on Ps.95:7

Osoitettuaan, että Kristus on paljon suurempi kuin Mooses, apostoli kehottaa noudattamaan Jumalan Sanaa, samalla tavalla kuin edellä todistettuaan Hänen olevan paljon enkeleitä korkeampi.

On luonnollista perustaa varoitus siihen räikeään esimerkkiin epäuskosta, joka näkyi Mooseksen aikalaisten elämässä.

"Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen.

Sillä Hän on meidän Jumalamme, ja me olemme kansa, jota Hän paimentaa, lauma, jota Hänen kätensä kaitsee. Jospa te tänä päivänä kuulisitte Hänen äänensä: "Älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin Massan päivänä erämaassa, jossa teidän isänne Minua kiusasivat, jossa he koettelivat Minua, vaikka olivat nähneet Minun tekoni.

Neljäkymmentä vuotta Minä olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin:

'He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivätkä he tahdo tietää Minun teistäni'. Ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepoonni'." Ps.95:6-11

"älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa," 3:8

Kun ihminen kääntyy pois Jumalan luota, hänen sydämensä kylmenee ja hän on vaarassa paatua.

Kun Jumala puhuu, ihmisen on syytä kuunnella viivyttelämättä. Epäuskoinen ihminen tekee Jumalan valhettelijaksi ja herättää Hänen vihansa. Tämä oli Israelin kansan suuri rikkomus erämaassa.

Israelin historia on pitkä luettelo esimerkkejä himojen, epäjumalan palveluksen, epäuskon ja kapinamielen ilmenemisestä.

"Sitten kaikki israeliläisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin erämaasta ja matkusti levähdyspaikasta toiseen Herran käskyn mukaan. Ja he leiriytyivät Refidimiin; siellä ei ollut vettä kansan juoda.

Niin kansa riiteli Moosesta vastaan ja sanoi: "Antakaa meille vettä juoda!"

Moses vastasi heille: "Miksi riitelette minua vastaan? Miksi kiusaatte Herraa?"

Mutta kansalla oli siellä jano, ja he napsivat yhä Moosesta vastaan ja sanoivat: "Minkätähden olet tuonut meidät Egyptistä, antaaksesi meidän ja meidän lastemme ja karjamme kuolla janoon?"

Niin Moses huusi Herraa ja sanoi: "Mitä minä teen tälle kansalle? Ei paljon puutu, että he kivittävät minut."

Herra vastasi Moosekselle: "Mene kansan edellä ja ota mukaasi muutamia Israelin vanhimpia. Ja ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa, ja mene.

Katso, Minä seison siellä sinun edessäsi Kalliolla Hoorebin luona; lyö Kallioon, ja siitä on vuotava vettä, niin että kansa saa juoda."

Ja Moses teki niin Israelin vanhimpain nähden.

Ja hän antoi sille paikalle nimen Massa ja Meriba sentähden, että israeliläiset siellä riitelivät ja kiusasivat Herraa, sanoen: "Onko Herra meidän keskellämme vai ei?" 2.Moos.17:1-7 (Vrt. 4.Moos.20:2-13)

"jossa teidän isänne Minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet Minun tekojani neljäkymmentä vuotta;" 3:9

Israelin kansa napsi jatkuvasti Jumalaa vastaan erämaassa. Siinissä he valittivat leivän puutetta, ja Jumala lähetti taivaasta heille mannaa.

Refidimissä he valittivat veden puutetta, ja Hän antoi heille vettä Kalliosta. Siinailla he valmistivat epäjumalan kuvan, jota he sitten palvoivat. Tabeerassa he napsivat, kun heillä ei ollut lihaa. Heille lähetettiin viiriäisiä ja sen jälkeen tuli hirvittävä vitsaus.

Kaades-Barneassa he kieltäytyivät valtaamasta lupausten maata.

Kaikki tämä tapahtui parin vuoden kuluessa siitä, kun he olivat lähteneet Egyptistä.

Jumalan kiusaaminen ja koetteleminen tarkoittaa suunnilleen samaa. Sen sijaan, että he olisivat uskoneet Hänen Sanansa ja tehneet sen mukaan, he halusivat ottaa selville, kuinka pitkälle voi mennä ja tarkoittiko Jumala todellakin sitä, mitä Hän sanoi ja toteuttaisiko Hän uhkauksensa ja tuomion.

"sentähden Minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan Minun teitäni;" 3:10

Jumalan tyytymättömyys Israelin kansaan erämaassa johti siihen, että Hän antoi ankarien tuomioidensa kohdata sitä. Hän syytti heitä, koska he eivät tahtoneet tuntea Hänen teitään. Heille tuli tavaksi tehdä Jumalan tahdon vastaisesti.

"Vakaamieliselle Sinä talletat rauhan, rauhan, sillä Hän turvaa Sinuun. Turvatkaa Herraan ainiaan, sillä Herra, Herra on iankaikkinen Kallio." Jes.26:3-4

"ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepoon!'" 3:11 Tottelemattomat eivät päässeet Herran lepoon! Ja israelilaisille tämä merkitsi, että he eivät päässeet Kanaanin maahan. Syvemässä merkityksessä sanat voidaan ymmärtää niin, että ne tarkoittavat ikuista sapatin lepoa. Hengellisen Israelin kannalta Kanaan on ikuisen levon vertauskuva - todellinen sapatin lepo Herran luona ja meidän luvattu maa on itse Herra.

"Ja Herra sanoi Moosekselle: "Katso, sinä käyt lepäämään isiesi tykö; silloin tämä kansa nousee ja lähtee haureudessa kulkemaan vieraiden jumalien jäljessä, joita palvellaan siinä maassa, johon se menee, ja hylkää Minut ja rikkoo liiton, jonka Minä olen tehnyt sen kanssa. Sinä päivänä Minun vihani syyttyy sitä vastaan, ja Minä hylkään heidät ja peitän kasvoni heiltä, niin että he joutuvat tuhon omiksi, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päivänä se sanoo: 'Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua sen tähden, ettei minun Jumalani ole minun keskelläni?' Mutta sinä päivänä Minä kokonaan peitän kasvoni kaiken sen pahan tähden, mitä he ovat tehneet, kun ovat kääntyneet muiden jumalien puoleen.

Ja nyt kirjoittakaa itsellenne tämä virsi. Opetta se israelilaisille ja pane se heidän suuhunsa, että tämä laulu olisi Minulle todistajana israelilaisia vastaan.

Sillä Minä vien heidät siihen maahan, jonka Minä valalla vannon olen luvannut heidän isillensä, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja he syövät ja tulevat ravituiksi ja lihaviksi; mutta he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä ja pitävät Minua pilkkanaan ja rikkovat Minun liittoni.

Ja kun suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, niin tämä laulu on oleva todistajana heitä vastaan, eikä se ole unhottuva heidän jälkeläistensä suusta. Sillä Minä tiedän heidän aikeensa, joita he hautovat jo ennenkuin Minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta Minä olen valan vannonut."

Ja Mooses kirjoitti tämän laulun sinä päivänä ja opetti sen israelilaisille." 5.Moos.31:16-22

"Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta," 3:12

Katsokaa - viittaa suoraan Israelin häilyvyydestä mainittuun esimerkkiin. Tämän surullisen tapahtuman oli määrä saada uskovat pysähtymään ja tarkastelemaan itseään, etteivät he vain noudattaisi isiensä esimerkkiä. Luopua - tarkoittaa pikemminkin tietyn teon seurausta kuin itse tekoa. Se tuo mieleen jäsenen, joka irrotetaan ruumiista ja putoaa silloin elottomana maahan.

Luopio - luopumus

Apostoli pitää epäuskoa ihmisen perussyntinä, josta kaikki paha on peräisin. Paholainen on epäuskon alkaja - Onko Jumala todellakin sanonut!

Luopumus on Jumalasta poiskääntymistä, pahuutta ja rikoksia, ymmärtämättömyyttä ja kiittämättömyyttä, sekä ihmisiin turvautumista ja muitten jumalien palvelemista.

Luopumuksen syyt ovat moninaiset; maailmallinen mieli, ylpeys, vaino, kaipaus, hyvät ja yltäkylläiset ajat ja on myös eräs lopunajan tuntomerkki. Rakkaus Jumalan Sanaan, käskyihin ja totuuteen on kylmennyt. Luopumusta seuraa aina ajallaan rangaistus, häpeä, omantunnon paatumus ja aikanaan Jumalan viha ja tuomio.

Jumalan Sana lupaa siunauksia niille, jotka eivät luovu Herrasta. Valvokaamme!

"Mutta niskoittelullaan he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, eivätkä ottaneet Hänen todistuksistansa vaaria, vaan luopuivat pois ja olivat uskottomia isiensä lailla, kävivät kelvottomiksi kuin veltto jousi. He vihoittivat Hänet uhrikukkuloillansa ja herättivät Hänen kiivautensa epäjumaliensa kuvilla.

Jumala kuuli sen ja julmistui, ja Hän hylkäsi Israelin peräti."

Ps.79:56-59

"Omista teistään saa kyllänsä se, jolla on luopunut sydän, mutta itsestään löytää tyydytyksen hyvä mies." Snl.14:14

"Kopeus käy kukistumisen edellä, ylpeys lankeemuksen edellä." Snl.16:18

"Älä väiży, jumalaton, vanhurskaan majaa, älä hävitä hänen leposijaansa. Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen." Snl.24:15-16

"Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa." Snl.28:14

"vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "Tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi;" 3:13

Tämä kehoitus ei koske vain seurakunnan johtajia, vaan se on kaikkien velvollisuus. Se on voimassa niin kauan kuin sanotaan "tänä päivänä", siis niin kauan kuin Jumalan pelastustarjous on voimassa.

Tänään on pelastuksen päivä, nyt on otollinen aika ja tänään ja nyt on Jumala löydettävissä.

Synti näyttää usein pinnalta kauniilta, mutta se on aina petollista.

Se saattaa vetää puoleensa ajallisilla houkutuksillaan, mutta koskaan ei synnille kannata antaa periksi.

"Etsikää Herraa silloin, kun Hänet löytää voidaan; huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on.

Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin Hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä Hänellä on paljon anteeksiantamusta." Jes.55:6-7

"Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa tekin aseeksenne sama mieli - sillä joka lihassa kärsii, se lakkaa synnistä - ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.

Riittäähän, että menneen ajan olette täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelemisessa.

Sentähden he oudoksuvat sitä, ettette juokse heidän mukansa samaan riettauden lätäkköön, ja herjaavat.

Mutta heidän on tehtävä tili Hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita." 1.Piet.4:1-5

"sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti." 3:14 Koska olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, niin apostoli kehottaa uskovia säilyttämään alussa saamansa luottamuksen lujana loppuun asti. Ei riitä, että olemme kerran ottaneet Herran Jeesuksen vastaan - Kristus elämä on elettävä, vaellettava Hänessä ja juurruttava Häneen. Todella osallisia Kristuksesta ovat vain ne, jotka uskonsa lujuuudella osoittavat kuuluvansa Hänelle.

"Kerran pelastettu, aina pelastettu" - on suurta harhaa, jos siitä puuttuu Jumalan pelko ja uskon kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan, mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

"Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi - vaikka puhummekin näin. Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että Hän unhoittaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet Hänen Nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette. Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti, ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on." Hebr.6:9-12

"Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa," 3:15 Apostoli käyttää rabbiinista alleviivaustapaa korostaakseen asian vakavuutta ja tärkeyttä toistaessaan - tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne! Jumala ei ole koskaan tässä asiassa luvannut huomista. Päätös on tehtävä nyt! Asia on liian tärkeä ja kiireellinen siirrettäväksi tuonnemmaksi. Kaikki, jotka kerran joutuvat kadotetuiksi, ovat juuri niitä, jotka ovat siirtäneet Jumalan myöhempään ajankohtaan ja niin ovat hukanneet nyt hetken, joka ainoastaan todellisuudessa on Jumalan armon aika ihmiselle.

"Sillä Hän on jossakin sanonut seitsemänneistä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa"; ja tässä taas: "He eivät pääse Minun lepoon".

Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden, niin Hän taas määrää päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne". Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.

Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva. Sillä joka on päässyt Hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala omista teoistansa.

Ahkeroinamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä." Hebr.4:4-11

"ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat Hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?" 3:16 Kehotettuaan uskovia tutkimaan omaa tilaansa tarkoin, apostoli palaa jälleen israelilaisten erämaakokemuksiin. Heidän syntinsä ja luopumuksensa johtivat vakaviin seurauksiin. Kalebiala ja Joosua lukuun ottamatta kaikki Egyptistä lähteneet saivat surmansa. Vakoojat toivat palatessaan näytteitä Kanaanin maan hedelmistä, mutta myös pelottavia

uutisia siellä asuvasta sotaisesta kansasta. Vain Kaaleb ja Joosua uskoivat Jumalan lupauksiin, he olivat alkuperäisestä seurakunnasta ainoat, jotka pääsivät luvattuun maahan.

”Mutta keihin Hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?” 3:17
Israelilaiset tuomittiin vaeltamaan erämaassa, kunnes he lopulta kuolivat. Epäusko sai palkkansa. Kansa, joka oli uskonut Jumalan johtavan heidät pois Egyptistä, minkä Hän tekikin, ei tahtonut uskoa Hänen voivan johtaa heitä Kanaaniin. Eivätkä he sinne päässeetkään!
Jumala oli tyytymätön vain niihin kansan jäseniin, jotka tekivät syntiä ja jatkoivat synnissä ja epäuskossaan elämistä.

”Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuressa armossasi, niinkuin Sinä ennenkin olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne saakka.”

Ja Herra vastasi: ”Minä annan anteeksi, niinkuin sinä olet anonut. Mutta niin totta kuin Minä elän, ja niin totta kuin Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan: Ei kukaan niistä miehistä, jotka ovat nähneet Minun kirkkauteni ja Minun tunnustekoni, jotka Minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat Minua kiusanneet, eivätkä ole kuulleet Minun ääntäni, ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, jonka Minä valalla vanhojen lupasin heidän isillensä; ei yksikään Minun pilkkaajistani ole sitä näkevä.
Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: ”Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee Minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat Minua vastaan.

Sano heille: Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, aivan niinkuin te olette Minulle puhuneet, niin Minä teille teen.
Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin teitä on kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, jotka olette napisseet Minua vastaan.
Totisesti, te ette pääse siihen maahan, jonka Minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille asumajaksiksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.
Mutta teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät Minä vien sinne, ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte.
Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan, ja teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsiä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan.” 4.Moos.14:19-23,26-33

”Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä Kalliosta, joka heitä seurasi; ja se Kallio oli Kristus.

Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa.

Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat.

Älkääkä napisko, niinkuin muutamat heistä napsivat ja saivat surmansa tuhoojalta.

Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanaikojen loppukausi on tullut.”

1.Kor.10:1-6,10-11

”Ja keille Hän vannoi, etteivät he pääse Hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?” 3:18

Epäusko ja sen seuraukset; kapina Jumalaa vastaan, on se suuri synti, joka sulkee Jumalan sydämen ja taivaan portit.

Israelilaisten olisi tarvinnut vain uskoa ja olla kuuliaisia armolliselle Jumalalle, joka oli paitsi johdattanut heidät ulos Egyptistä ja meren yli, myös varjellut ja puolustanut heitä vihollisia vastaan matkalla. Kaalebilla ja Joosualla oli tämä usko, muilla ei sitä ollut, eivätkä he myös päässet Jumalan lepoon.

”Kun Herra kuuli teidän puheenne, vihastui Hän ja vannoi sanoen:

'Totisesti, ei kukaan näistä miehistä, tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka Minä valalla vannaen olen luvannut antaa teidän isillenne, ei kukaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika; hän saa sen nähdä, ja hänelle ja hänen lapsillensa Minä annan sen maan, johon hän on astunut, sentähden että hän on uskollisesti seurannut Herraa'.”

5.Moos.1:34-36

”Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä.” 3:19

Jälleen apostoli korostaa, mikä vaara piilee epäuskossa Jumalaa kohtaan. Sillä, joka ei usko, ei ole mitään mahdollisuutta päästä luvattuun maahan. Ainoastaan tämä oli syynä siihen, että israelilaisia ei päästetty sinne. Heidän syntinsä ja tottelemattomuutensa oli seurausta epäuskosta ja kielteisestä asenteesta Jumalaa kohtaan.

Tätä Vanhan Testamentin varoitusta tulee soveltaa myös uuden liiton seurakuntaan. Luvattuun maahan ei pääse, kuin erämaan poikki ja erämaahan ei pääse, ennen kuin on ylitetty Kaislameri ja täällä Kaislameren rannalla, joka on uskovien upotuskasteen esikuva, on vielä paljon porukkaa napsimassa ja kiukuttelemassa epäuskossa kasteasian edessä. Kuuliaisuuden tiellä on Jumalan lepo ja ikuinen siunaus! Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu nro 348 Kautta kärsimysten voittoon
(Charles C. Converse 1832-1918)

1. Kautta kärsimysten voittoon! Käynyt tie on Jeesuksen.
Eikä meille toista tietä suotu maassa varjojen.
Katso, Israel kun pyrki maahan Herran lupaamaan.
Vaivojen ja vaarain kautta, matka sinne kulki vaan.

2. Kautta kärsimysten voittoon! Käy myös kristikunnan tie;
Kulkemaansa tietä Herra seuraajansa aina vie.
Taivaan valtakunnan siemen murhein multaan peitetään.
Mutta siemen kun se kuolee, nouseva on elämään.

3. Kautta kärsimysten voittoon! Niin se tie vie voittohon.
Vaikka kyynel joskus vierii, Taistelu kun kuuma on.
Jeesus voitti kuollessansa, Israel sai Kaanaan maan.
Taistellut on pyhään joukko, kun se kerran kruunataan.

4. Kautta kärsimysten voittoon! Laula riemumielin näin,
Veren voiman voittolaulun taistelussa virittäin.
Synnin yön ja kärsimyksen voittaa ristin rakkaus
sydämissä särkyneissä syttyy toivo, uskallus.

Konsa Israel jätti Egyptin (C.A. Miles)

Konsa Israel jätti Egyptin, nousi riemu ja kiitos taivaihin.
Meri tien sille kuivan aukaisi, vihamiehet upotti.
Tuli merkinä yöllä on, pilvi päivällä johdattaa.
Niin myös me kuljemme tietä Herran ohjaamaa.
Kunnes ehdimme määrän pään halki maisen korven tään.
Silloin riemuiten näämme Jeesuksen oi, uudessa Kaanaassa.

Herra vastasi kansan huutoihin, Kalliosta kun antoi vettäkin.
Konsa nälkä ja kurjuus peljätti, soi Hän ruokaa kylliksi.
Tuli merkinä yöllä on, pilvi päivällä johdattaa.
Niin myös me kuljemme tietä Herran ohjaamaa.
Kunnes ehdimme määrän pään halki maisen korven tään.
Silloin riemuiten näämme Jeesuksen oi, uudessa Kaanaassa.

Käsi voimakas johti kansaansa kohti onnen ja rauhan Kaanaata.
Meitä myöskin Hän johtaa armossaan ikiriemun valkamaan.
Tuli merkinä yöllä on, pilvi päivällä johdattaa.
Niin myös me kuljemme tietä Herran ohjaamaa.
Kunnes ehdimme määrän pään halki maisen korven tään.
Silloin riemuiten näämme Jeesuksen oi, uudessa Kaanaassa.

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 4

Jumalan kansan sapatinlepo; 4:1-13

Ylimmäinen pappi säälii ja ymmärtää heikkouksiamme; 4:14-16

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Varokaamme siis, koska lupaus päästä Hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle.

Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa Sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin Hän on sanonut: "Ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepooni'", vaikka Hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti.

Sillä Hän on jossakin sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa"; ja tässä taas: "He eivät pääse Minun lepooni".

Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden, niin Hän taas määrää päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne". Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin Hän ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.

Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva.

Sillä joka on päässyt Hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala omista teoistansa.

Ahkeroinaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

Sillä Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; eikä mikään luotu ole Hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili." 4:1-13

Jumalan kansan sapatinlepo; 4:1-13

"Varokaamme siis, koska lupaus päästä Hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle." 4:1

4:1 "So lasset uns nun fürchten, daß.." Luther 1540

"Niin peljätkäämme siis, koska.." Novum Testamentum; Biblia Kreikankielen sana fobes, joka tavallisesti on käännetty UT:ssa peljätä, ja on täyteläisempi käänös.

Lepo - tarkoittaa tässä Jumalan lepoa, jonka Hän on saanut suoritetuttuaan itselleen asettamansa tehtävät.

Edellisessä luvussa jakeessa 12 alkanut kehoitus jatkuu. Syntiin kohdistuvan Jumalan tuomion tulisi saada uskovat paremmin valvomaan ja pelkäämään syntiä, niin etteivät he tekisi samoja virheitä.

Peljätkäämme - osoittaa, että apostoli osoitti kehotuksen myös itselleen.

Tässä on erinomainen varoitus lopunajalle, jolloin hyvinvoinnin ja yltäkylläisyyden keskelläkin Jumalan siunausta tulisi seurata oikea Jumalan pelko! Leivän yltäkylläisyyden keskellä on aina suuri vaara, että Jumalasuhte voi tulla vääräksi tuttavallisuussuhteeksi ja niin kadotamme vähitellen Jumalan pelon ja oikean kunnioituksen.

Toinen suuri vaara vauraudessa ja yltäkylläisyydessä on se, että ihminen kiinnittää kaiken huomionsa vain siunaukseen ja lopulta tullaan tilanteeseen, jossa on unohdettu siunauksen antaja: "Kuka on Herra?" Siksi peljätäkäämme Herraa ja ahkeroikaamme ja osoittakaamme uskossa avuja ja hyveitä.

"Pitäkää Minun sapattini ja peljätäkää Minun pyhäkköäni. Minä olen Herra." 3.Moos.26:2

"Mutta Minä sanon teille, ystäväilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä. Vaan Minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätäkää Häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, Minä sanon teille, Häntä te peljätäkää." Luuk.12:4-5

"Ja nyt: ei voida katsella valoa, joka kirkkaana loistaa, kun tuuli on puhaltanut puhdistuen taivaan.

Pohjoisesta tulee kultainen hohde; Jumalan yllä on peljättävä valtasuuruus.

Kaikkivaltiasta emme saata käsittää, Häntä, joka on suuri Voimassa, joka ei oikeutta ja täydellistä vanhurskautta polje.

Sentähden peljätäkööt Häntä ihmiset; Hän ei katso keneenkään, joka on omasta mielestään viisas." Job.37:21-24

"Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; virsi, laulu.

Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, Hän valistakoon kasvonsa meille, - Sela - että maan päällä tunnettaisiin Sinun tiesi, kaikissa pakanakansoissa Sinun apusi.

Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, Sinua kaikki kansat kiittäkööt.

Iloitkoot ja riemuitkoot kansakunnat, sillä Sinä tuomitset kansat oikein ja johdatat kansakunnat maan päällä. Sela.

Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, Sinua kaikki kansat kiittäkööt.

Maa on satonsa antanut. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme.

Siunatkoon meitä Jumala, ja peljätäkööt Häntä kaikki maan ääret." Ps.67

"Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa Sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat." 4:2

Pelkkä Sanan, evankeliumin kuuleminen ei riitä, vaan se täytyy myös uskoa ja ottaa vastaan ja olla sille kuuliainen. Näille ei ollut kuulemisesta mitään hyötyä. Sana ei saanut mitään aikaan, koska se ei uskossa sulautunut heihin.

Tässä mainittujen kohdalla oli kysymys ennen kaikkea luvatus maan perimisestä, mutta asialla oli myös laajakantoisempi merkitys.

"Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä Minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa Kalliolle rakensi.

Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli Kalliolle perustettu.

Ja jokainen, joka kuulee nämä Minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi.

Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri." Matt.7:24-27

"Ja Hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

Kun joku kuulee valtakunnan Sanan eikä ymmärrä, niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen." Matt.13:4,19

"Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin Hän on sanonut: "Ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepooni'", vaikka Hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti." 4:3

Apostoli sanoo tämän ehdottoman varmana asiana; me pääsemme lepoon.

Se on aivan varmaa, sillä Jumala on niin sanonut. Uskovalle on täysin luonnollista astua Jumalan lepoon, kun sen aika koittaa.

Tässä tarkoitetaan sitä, että uskovat pääsevät lepoon Jumalan antaman ilmoituksen mukaisesti, ja että ne, jotka eivät usko, eivät siihen pääse. Opimme tästä sen, että levon edellytys on usko ja kuuliaisuus.

"Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa, jossa teidän isänne Minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet Minun tekojani neljäkymmentä vuotta; sentähden Minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan Minun teitäni; ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepooni'." Hebr.3:7-11

"Sillä Hän on jossakin sanonut seitsemänneistä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa;" 4:4

Lainaus on 1.Moos.2:2

Jumalan lepääminen ei välttämättä tarkoita sitä, että Hän olisi ollut toimeton. Raamatullinen lepo ei ole passiivista. Jumala lepäsi siinä mielessä, ettei Hän luonut enää lisää, mutta Hän tekee jatkuvasti hyvää luoduilleen.

Kun Jumala lepäsi kaikkien tekojensa jälkeen, Hän oli varmasti suorittanut loppuun myös tässä mainitun levon valmistelut. Kun luomistyö oli saatu päätökseen, silloin oli myös Jumalan lepo valmiina kaikille uskoville.

Aina kun vietetään sapattia eli lepopäivää, joka on annettu ihmiselle eli jokaiselle Adamin jälkeläiselle, niin se on samalla myös Jumalan luomistöiden muistoksi.

Vrt. 1.Moos.2:2 ja Joh.5:17 eivät ole ristiriidassa keskenään.

"Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa.

Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka Hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka Hän oli tehnyt.

Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska Hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka Hän oli tehnyt."

1.Moos.2:1-3

"Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.

Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin

pahempaa tapahtuisi”.

Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli hänet terveeksi tehnyt.

Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska Hän semmoista teki sapattina.

Mutta Jeesus vastasi heille: ”Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja Minä myös teen työtä.” Joh.5:13-17

”ja tässä taas: ”He eivät pääse Minun lepoon”. 4:5

Tässä taas - Se toistetaan uudelleen eli Paavali käyttää rabbiinista alleviivaustapaa korostaakseen asiaa, jotta havaittaisiin, että lepo ei vielä ole tapahtunut tosiasia. Sana taas korostaa sitä, että kysymyksessä on toisenlainen Jumalan lepo kuin luomispäivien jälkeinen lepo. Tämä ilmenee selvästi Psalmista 95:11

”Neljäkymmentä vuotta Minä olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin: 'He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivätkä he tahdo tietää Minun teistäni'. Ja niin Minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse Minun lepoon'.” Ps.95:10-11

Jumala ei evännyt lepoa ihmisiltä sen tähden, että nämä olivat tehneet syntiä, vaan lupaus levosta on riippuvainen Kristuksesta, Messiaasta Lunastajana. Ne, jotka uskovat Häneen, pääsevät Jumalan lepoon, mutta ne, jotka eivät usko, jäävät ilman tätä siunausta. Epäusko nimittäin kieltäytyy ottamasta vastaan Jumalan armoa ja elää mieluummin ilman Jumalaa ja Hänen siunausta.

”Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden,” 4:6

Lupaus ei ole vielä täyttynyt. Jumala on säätänyt, että kerran tulee koittamaan lepo ja Hän on tehnyt kaikki järjestelyt, ja se merkitsee sitä, että joku myös pääsee lepoon, mutta tämä tapahtuu vasta tulevaisuudessa.

Jakeessa 5 mainitaan Jumalan tuomio niille, jotka eivät usko.

Tottelemattomuus on epäuskon ilmenemistä käytännössä.

Ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, olivat Mooseksen ja Joosuan aikana eläneet israelilaiset.

Koska siis varmana pysyy, siitä seuraa voimakas varoitus - Jumalan Sana on ehdottomasti ja varmasti toteutuva.

”niin Hän taas määrää päivän, ”tämän päivän”, sanomalla Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: ”Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.” 4:7

Jumala puhui toisesta levosta kauan sen jälkeen, kun kansa oli vallannut Kanaanin maan. Lepo, johon Jumala nyt kutsuu, useita satoja vuosia Mooseksen ajan jälkeen, ei voi olla se lepo, joka liittyi israelilaisten luvattuun maahan pääsemiseen.

Apostolin tarkoituksena on korostaa sitä periaatetta, johon kehoitus pohjautuu; kyseessä on siis Jumalan lepo uskoville. Ja vanha Israel ei päässyt siihen, siksi meidän tänään elävien on pyrittävä kuuntelemaan Jumalan Sanaa ja noudattamaan sitä, ja silloin pääsemme Jumalan lepoon.

”Kun sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa”, ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroitivat Hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?

Mutta keihin Hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta?

Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan? Ja keille Hän vannoi, etteivät he pääse Hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä." Hebr.3:15-19

"Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä." 4:8

Psalmissa 95 mainittu lepo ei siis voi tarkoittaa sitä lepoa, mikä israelilaisille oli luvattu maallisessa Kanaanissa. Luvatus maan otti haltuunsa israelilaisten uusi sukupolvi Joosuan johdolla.

Kansa, jota Psalmi 95 puhuttelee, asui Kanaanissa. Israel oli tuolloin asunut siellä jo monen sukupolven ajan.

Lupausta levosta, joka maa annettiin Joosuan johdolla vallanneelle sukupolvelle, ei myöskään voitu täysin lunastaa vielä tuolloin. Muutoin ei Psalmi 95 puhuisi tänään saatavasta levosta ja tulevasta levosta. Jumalan tarkoitus on selvä, lupauksen perijä on uusitamentillinen Jumalan seurakunta, johon kuuluvat myös uuden liiton juutalaiset.

"Ja Mooses kutsui Joosuan ja sanoi hänelle koko Israelin läsnä ollessa: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet tämän kansan siihen maahan, jonka Herra heidän isillensä vannotulla valalla on luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi.

Ja Herra itse käy sinun edelläsi, Hän on sinun kanssasi, Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua; älä pelkää äläkä arkaile." 5.Moos.31:7-8

"Ja nyt on Herra, teidän Jumalanne, suonut teidän veljienne päästä rauhaan, niinkuin Hän heille puhui; kääntykää siis takaisin ja menkää majoillenne, siihen perintömaahanne, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille tuolta puolelta Jordanin." Joos.22:4

"Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva." 4:9

Niin, sillä Jumala puhuu toisesta, myöhemmästä päivästä. Lepo toteutuu muutamien kohdalla ja nämä muutamit ovat Jumalan kansa, todellinen Jumalan Israel.

Tämä lepo merkitsee sitä, ettei väsymystä, surua, heikkoutta enää ole, että ihminen saa levätä Jumalan uuden luomakunnan täydellisyydessä. Koko tämä uusi luomakunta pääsee osalliseksi siitä; mikään ei riko iankaikkista sapatinlepoa, ja Jumala iloitsee kättensä työstä.

"Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.

Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen." Room.8:18-21

"Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi Minä teen kaikki". Ja Hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet." Ilm.21:5

"Sillä joka on päässyt Hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala omista teoistansa." 4:10

Apostoli jatkaa jakeessa 9 aloitettua ajatusta sapatinlevosta.

Ja vahvistaa, että aiemmin mainittu ilmaisu Hänen lepoonsa merkitsee Jumalan lepoa.

Ne teot, joista ilmenee lepää, tarkoittavat kaikkea sitä, mitä Jumala on hänelle täällä uskonut, ei vain tuskaa ja ponnistuksia, vaan koko sitä tehtävää kokonaisuutta, mikä hänelle on annettu suoritettavaksi. Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä, koska Hän oli saavuttanut ennalta säädetyn tavoitteen. Samoin myös Jumalan kansa pääsee lepoon työpäivän päätyttyä.

Sapatti on viikon seitsemäs päivä, eikä sunnuntai ja Raamatussa on kolmenlaisia sapatteja: viikkosapatti, joka on perjantai-illasta lauantai-iltaan, juhlasapatit, joita on seitsemän ja riemuvuosi.

"Vanhurskas hukkuu, eikä kukaan pane sitä sydämelleen, hurskaat miehet otetaan pois kenenkään siitä välittämättä, sillä vanhurskas otetaan pois pahuutta näkemästä.

Hän menee rauhaan: jotka vakaasti vaeltavat, he saavat levätä kammioissansa." Jes.57:1-2

"Sillä Hän on jossakin sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa;" Hebr.4:4

"Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes.

Totisesti - sanoo Henki - he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." Ilm.14:13

"Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä." 4:11

~ Ahkeroikaamme - kiirehtikäämme

Nämä kristityt juutalaiset olivat vainojen tähden suuressa vaarassa luopua uskostaan Messiaaseen ja palata takaisin juutalaisuuteen, Vanhan Testamentin rituaaleihin ja uhreihin. Nyt heitä kehoitetaan näkemään vaivaa eli ahkeroimaan lepoon pääsemiseen. Heitä varoitetaan vakavasti isien synneistä ja luopumuksesta Mooseksen aikana. Silloinen sukupolvi kuoli erämaahan.

Tämän kehotuksen kuulijatkin kuolisivat synneissään, elleivät he ottaisi apostolin opetuksesta opikseen eli vaaria.

Ahkeroida - tehdä työtä, pyrkiä, kiiruhtaa

Heidän tuli tehdä parhaansa, kiiruhtaa tekemään jotakin.

"Sillä Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija;" 4:12

Jumalan Sana on ilmoitettu totuus. Se tarjoaa uskoville levon. Mutta sen ominaisuuksiin kuuluvat myös, että se on läpätunkeva ja pystyy tuomitsemaan.

Se on aktiivinen, elävä ja voimallinen ja on ainoa, joka pystyy erottamaan sielun ja hengen. Se pystyy paljastamaan itsepetoksen ja kaiken synnin. Se pystyy tunkeutumaan ihmisen sisimpään.

"Sen lisäksi, että saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja sommitteli sananlaskuja paljon.

Saarnaaja koki löytää kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja.

Viisaitten sanat ovat kuin tutkaimet ja kootut lauseet kuin isketyt naulat; ne ovat saman Paimenen antamia." Saar.9:9-11

"Kuulkaa Minua, te merensaaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat. Herra on minut kutsunut hamasta äidin kohdusta saakka, hamasta äitini helmasta minun nimeni maininnut.

Hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä varjoon; Hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä." Jes.49:1-2

"Jokainen Jumalan Sana on taattu; Hän on niiden kilpi, jotka Häneen turvaavat.

Älä lisää Hänen sanoihinsa mitään, ettei Hän vaatisi sinua tilille ja ettet valhettelijaksi joutuisi." Snl.30:5-6

"Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan Minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se Sana, jonka Minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä." Joh.12:48

"Ja Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja Hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja Hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa." Ilm.1:16

"Ja Hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja Hänen päässään oli monta kruunua, ja Hänellä oli kirjoitettuna Nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse, ja Hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja Nimi, jolla Häntä kutsutaan, on Jumalan Sana.

Ja Häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.

Ja Hänen suustaan lähtee terävä miekka, että Hän sillä löisi kansoja.

Ja Hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja Hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiihauksen viinikuurnan.

Ja Hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra." Ilm.19:12-16

"eikä mikään luotu ole Hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili." 4:13
Kaikki luotu on Jumalalle paljastettua, olkoonpa se näkyvää tai näkymätöntä, sillä Hän on kaiken Luoja. Hän käsittää kaiken käsittämättömän ja näkee kaiken näkymättömänkin. Olemme vastuussa Hänelle.

Kerran koittaa tilinteon aika, jolloin vastaamme Jumalalle kaikesta siitä, miten olemme suhtautuneet Raamatun totuuteen, kaikesta.

"Sillä suuri on Herran viisaus, Hän on voimallinen valtasuuruudessaan ja kaikkinäkevä.

Ja Hänen silmänsä ovat käännettyt Häntä pelkääväisten puoleen, ja Hän tuntee ihmisen kaikki teot.

Mutta ei Hän ole käskenyt kenenkään olla jumalaton eikä antanut kenellekään lupaa tehdä syntiä." Siir.15:18-20

"Kuule Minua, poikani, ja opi taidollisuutta ja tarkkaa sydämessäsi Minun sanojani.

Minä tuon julki vaa'alla punnittua opetusta ja julistan tarkoin harkittua taidollisuutta.

Herran asetuksen mukaiset ovat Hänen tekonsa hamasta alusta, ja jo silloin, kun ne tehtiin, Hän sääti niiden osat.

Hän asetti järjestykseen tekonsa ikiajoiksi ja niitä hallitsevaiset voimat suvusta sukuun. Ei niiden tule nälkä eivätkä ne väsy, eivät lakkaa tekemästä tehtäviään.

Ei yksikään sysi toistansa, ja ne tottelevat Hänen Sanaansa iankaikkisesti.

Sen jälkeen Herra katsoi maata ja täytti sen hyvyyksillensä.

Hän peitti sen pinnan kaikkinaisilla elollisilla olennoilla, ja siihen ne palajavat jälleen." Siir.16:22-28

"Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapsset; asumuksestaan, valtaistuimeltaan Hän katselee kaikkia maan asukkaita, Hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa." Ps.33:13-15

"Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän huutoansa.

Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa." Ps.34:16-17

"Herran silmät ovat joka paikassa; ne vartioitsevat hyviä ja pahoja." Snl.15:3

"Herran silmät suojelevat taitoa, mutta uskottoman sanat Hän kääntää väärään." Snl.22:12

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.

Istunpa minä tahi nousen, Sinä sen tiedät; Sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.

Käynpä tahi makaan, Sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut.

Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota Sinä, Herra, et täysin tunne.

Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi minun päälleni.

Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen." Ps.139:1-6

Ylimmäinen pappi säälii ja ymmärtää heikkouksiamme; 4:14-16

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." 4:14-16

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta." 4:14

Kultaiselle armonvaltaistuimelle johtava tie on raivattu läpi taivasten kulkien mahdollisten valtakuntien kautta, suoraan Jumalan luo. Niin kuin maallinen ylipappi kulki ilmestysmajan tai temppelin eri osien läpi ennen kuin saapui kaikkeinpyhimpään, samoin Jeesuskin kulki läpi taivasten aina Jumalan valtaistuimelle asti. Hän on kulkenut niiden taivasten läpi, jotka ovat meidän ja Jumalan välillä.

Tässä ei tarkoiteta johonkin tunnuskaavaan pitäytymistä, vaan tunnustuksemme on uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen.

"Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme Apostoliin ja Ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen, joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko Hänen huoneessansa." Hebr.3:1-2

"Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti." Hebr.6:19-20

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn Hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on Hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin; älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." Hebr.10:19-25

"Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä." 4:15

Kaksinkertainen kieltoilmaisuus merkitsee voimakasta vakuutusta. Siltä varalta, että Jumalan Pojan kirkkauden katseleminen saisi meidät ajattelemaan, ettei Hän kykene tuntemaan myötätuntoa tavallisia ihmisiä kohtaan, apostoli haluaa huomauttaa, että tämä korotettu Herra Jeesus on myös meidän Ylimmäinen pappi, joka kykenee säälimään heikkouksiamme ja ymmärtämään meitä täydellisesti. Hän oli nimittäin itsekin elänyt inhimillisten heikkouksien alaisena, kuitenkin ilman syntiä. Hän ei vain pysty säälimään, vaan Hän ei voi olla osoittamatta sääliä! Ei ole niin, että Hän mahdollisesti saattaa tuntea myötätuntoa olla säälimättä.

Hänen synnittömässä luonnossaan ei mikään antanut periksi inhimillisille kiusauksille. Siksi Hän pystyi pappina tuomaan täydellisen uhrin, itsensä, ja samanaikaisesti Hän on kärsivällinen ja täynnä armoa ja myötätuntoa.

"Hän, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2.Kor.5:21

"Sentähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

Sillä sentähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa." Hebr.2:17-18

"Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." 4:16

~ armon istuimen eteen - *armonvaltaistuimen* eteen; *Novum Testamentum*

Myös kuunnellessaan rukouksiamme Hän on Kaikkivaltias, mutta samalla armollinen. Siksi meitä kehoitetaan tulemaan Hänen valtaistuimensa eteen, jota sanotaan alkukielen mukaan armonvaltaistuimella.

Meidän ei tarvitse tulla sen eteen epäröiden ja vavisten, vaan uskalluksella. Meitä muistutetaan myös siitä, että me voimme etsiä sinne jatkuvasti, kaikkina aikoina, minkään estämättä ja kaikenlaisin rukouksin.

Sentähden - suurin syy siihen, että voimme tulla armonvaltaistuimen eteen, on Jeesus itse.

"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room.3:21-26

"Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me Häneltä saamme, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista. Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin Hän on meille käskyn antanut." 1.Joh.3:21-23 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu nro 508 (Sanat: Augusta Lönnborg)

1. Yllä ei ääret taivaan, aurinko, tähtitie
korkeutehen, minne vain rukous, huokaus vie.
Tomusta maan jo henki siipensä kohottaa,
kotihin Isän pyrkii, sen portille kolkuttaa.

2. Ahdas on maailman laajuus, ystävä avuton.
Taivaassa levon löytää vain sielusi rauhaton.
Väistyvi vaikein vaiva, Herrasi lohdun tuo,
Kautta jos rukoussillan sun tiesi käy Luojan luo.

3. Rukoillen turvan varman heikoinkin lapsi saa,
varmemman kuin se linna, min sankari rakentaa.
Kulkenet minne, milloin, aina se muista, oi:
syömmelle Isän hellän ain rukous kantaa voi.

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 5

Herra Jeesus, Ylimmäinen pappi; 5:1-10
Opinalkeista kohti täydellisyyttä; 5:11-14

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä, ja Hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska Hän itsekin on heikkouden alainen, ja tämän heikkoutensa tähden Hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä.

Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu Hänet niinkuin Aaroninkin.

Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä Ylimmäisen papin kunniaan, vaan Hän, joka sanoi Hänelle: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin"; niinkuin Hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan".

Ja lihansa päivinä Hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi Hänet kuolemasta pelastaa; ja Hänen rukouksensa kuultiin Hänen jumalanpelkonsa tähden.

Ja niin Hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä Hän kärsi, kuuliaisuuden, ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli Hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat Hänelle kuuliaiset, Hän, jota Jumala nimittää "Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan". 5:1-10

Herra Jeesus, Ylimmäinen pappi; 5:1-10

"Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä," 5:1

Vanhan Testamentin aikana ylimmäisen papin velvollisuuksiin kuului mm. lahjojen ja uhrien uhraaminen, kansan sovittaminen ja Jumalalta kysyminen, leeviläisten vihkeminen, kuninkaitten voitelemine ja kansan siunaaminen, sekä puheen johto neuvostossa.

"Kun Daavid sai tietää, että Saul hankki hänelle tuhoa, sanoi hän pappi Ebjatarille: "Tuo tänne kasukka".

Ja Daavid sanoi: "Herra, Israelin Jumala! Sinun palvelijasi on kuullut, että Saul aikoo tulla Kegilaan hävittämään kaupungin minun tähteni. Luovuttavatko Kegilan miehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niinkuin palvelijasi on kuullut? Herra, Israelin Jumala, ilmoita se palvelijallesi." Herra vastasi: "Tulee".

Ja Daavid kysyi vielä: "Luovuttavatko Kegilan miehet minut ja minun mieheni Saulin käsiin?" Herra vastasi: "Luovuttavat." 1.Sam.23:9-12

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille:

Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua;

Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen;

Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.

Näin he laskekoot Minun Nimeni (HASHem) israelilaisten ylitse, ja Minä siunaan heitä." 4.Moos.6:22-27

Kristuksen pappeudesta sanotaan Raamatussa mm. Hän on Jumalan kutsuma, sovituksen toimittaja, kiusausten alainen, pyhässä virassa, neitsyt puolisoiksi, menee yksin kaikkeinpyhimpään, on esirukoilijamme ja siunaa kansan.

Ylimmäinen pappi oli samaa sukua kuin ne, joita hän palveli. Jumala valitsi papin ihmisten joukosta Jumalan ja ihmisten välimieheksi. Papin tehtävänä oli sovittaa synti uhraamalla säädetty uhri.

Herran Jeesuksenkin oli synnyttävä ihmiseksi voidakseen tulla todelliseksi Ylimmäiseksi papiksi ja Välimieheksi. Pappi tarkoittaa Jumalan luo kutsuja.

"Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen Ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista. Jos Hän siis olisi maan päällä, ei Hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiin kantavat lahjoja, ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin." Hebr.8:1-5

"ja Hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska Hän itsekin on heikkouden alainen," 5:2

Pappi ei saanut olla kuohittu, eikä mielenvikainen. Hän ei saanut olla kovasydäminen eikä kärsimätön, ei myös välinpitämätön eikä tunteeton. Syvällisen, voimakkaan vastuuntunnon tuli yhtyä ymmärtävään myötätuntoon. Ylipapin sääli tietämättömiä ja eksyviä lähimmäisiään kohtaan edellyttää, että hän kokee aitoa myötätuntoa syntisiä kohtaan. Vain se, joka itse tietää, mitä on olla heikko, voi ymmärtää heikkoja.

"Heikkouskoista hoivatkaa, alkamatta väittelemään mielipiteistä."

Room.14:1

"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka Sinua herjaavat, ovat sattuneet Minuun".

Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Jeesuksen Kristuksen mielen mukaan, niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi." Room.15:1-7

"Sentähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

Sillä sentähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa." Hebr.2:17-18

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiimme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." Hebr.4:14-16

"ja tämän heikkoutensa tähden Hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä." 5:3

Vanhan liiton ylipappi ei ollut synnitön, ja niinpä hänen oli uhrattava syntiuhri myös omasta puolestaan. Ylipappien historiasta ilmenee selvästi, että he tarvitsivat tätä syntiuhria aina ensimmäisen ylipapin Aaronin ajoista lähtien. He olivat heikkouden ja synnin alaisia ja saattoivat langeta kiusauksiin.

Se tosiasia, ettei Aaronin suvussa ollut yhtään synnitöntä pappia, osoittaa, että tämä pappeus oli vain tilapäinen. Se oli vain sen todellisen pappeuden esikuva, joka toteutui Kristuksessa.

"Ja Mooses sanoi Aaronille: "Astu alttarin ääreen ja uhraa syntiuhri ja polttouhri ja toimita itsellesi ja kansalle sovitus ja uhraa sitten kansan uhrilahja ja toimita heille sovitus, niinkuin Herra on käkenyt." 3.Moos.9:7

"Senkaltainen Ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan Sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen." Hebr.7:26-28

"Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan, mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä." Hebr.9:6-7

"Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin Aaroninkin." 5:4

Vanhan Testamentin aikana kukaan ei voinut opiskella ylipapiksi, eikä kukaan voinut hakea papin virkaa. Papin tuli palvella Jumalaa ja Jumala kutsui henkilön tähän tehtävään. Vain Aaronin Jumala kutsui henkilökohtaisesti. Myöhemmät papit saivat pappeuden perintönä eli vanhan liiton pappeuteen synnyttiin, sillä Jumala oli valinnut Aaronin suvun. Myöhemmin esiintyneet lukuisat esimerkit kelvottomista ylipapeista eivät kuitenkaan kumonnet tätä määräystä. Jumalan säädös ei myöskään tehnyt näistä kelvottomista edustajista oikeita Jumalan palvelijoita, vaikka heidän virantoimituksensa olikin todellista jumalanpalvelusta.

"Ja kutsu eteesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron poikineen, että he pappeina palvelisivat Minua, Aaron ja hänen poikansa Naadab ja Abihu, Eleasar ja Iitamar. Ja teetä veljellesi Aaronille pyhät vaatteet, kunniaksi ja kaunistukseksi." 2.Moos.28:1-2

"Amramin pojat olivat Aaron ja Mooses. Mutta Aaron poikinensa erotettiin olemaan ikuisesti pyhitetty, korkeasti-pyhä, ikuisesti suitsuttamaan Herran edessä, palvelemaan Häntä ja siunaamaan Hänen Nimessään.

Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin Leevin sukukuntaan kuuluviksi." 1.Aik.23:13-14

"Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä Ylimmäisen papin kunniaan, vaan Hän, joka sanoi Hänelle: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin;" 5:5

Herra Jeesus täytti Ylipappeuden jumalalliset vaatimukset. Vaikka Hän oli Jumalan Poika, Hän ei astunut virkaan automaattisesti; Hänet kutsuttiin siihen. Todistaakseen tämän kutsumuksen apostoli yhdistää kaksi Vanhan Testamentin kohtaa Ps.2:7 ja 110:4.

"Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä sinut synnytin." Ps.2:7

"Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan." Ps.110:4

Sinä olet Minun Poikani - lausuttiin Herran Jeesuksen kasteen yhteydessä. Ne korostavat Hänen edellytyksiään tähän tehtävään. Kukaan ei ole Jumalan omaa Poikaa pyhempi. Hän, iankaikkinen Jumalan Poika, asettui vapaaehtoisesti Jumalan sääntämyksen alaiseksi. Hän ei asettunut Ylipapiksi oma-aloitteisesti, vaan Jumala asetti Hänet tähän virkaan. Tänä päivänä Minä Sinut synnytin - viittaa Herran Jeesuksen ylösnousemiseen kuolleista.

"Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen, niinkuin myös toisessa Psalmassa on kirjoitettu: 'Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen Sinut synnyttänyt'." Apt.13:32-33

"niinkuin Hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan". 5:6

Tässä lainataan edelleen Psalmia 110:4

Jumalan Pojan, ylipapin ja kuninkaan arvonimet liittyvät erottamattomasti toisiinsa Herran Jeesuksen persoonassa.

Herra Jeesus on Jumalan Poika ikuisuudesta asti, Isän Ylipapiksi ja Jumalan ja ihmisten Välimieheksi kutsuma. Tämä kutsu saattoi Hänet ihmiseksi ja johti Hänet kärsimiseensä ja kuolemaansa ja lopuksi Hänen ylösnousemisensa ja taivaaseen astumisensa vahvistavat kutsun.

"Kun Abram kuuli, että hänen sukulaisensa oli otettu vangiksi, aseisti hän luotettavimmat palvelijansa, jotka olivat hänen kodissaan syntyneet, kolmesataa kahdeksantoista miestä, ja ajoi vihollisia takaa aina Daaniin saakka.

Ja hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoineen yöllä vihollisten kimppuun ja voitti heidät ja ajoi heitä takaa aina Hoobaan saakka, joka on Damaskosta pohjoiseen.

Ja hän toi takaisin kaiken tavaran; myöskin sukulaisensa Lootin ja hänen tavaransa hän toi takaisin, niin myös vaimot ja muun väen.

Kun hän oli paluumatkalla, voitettuaan Kedorlaomerin ja ne kuninkaat, jotka olivat tämän kanssa, meni Sodomian kuningas häntä vastaan Saaven laaksoon, jota sanotaan "Kuninkaan laaksoksi".

Ja Melkisedek, Saalemin Kuningas, toi leipää ja viiniä; Hän oli Jumalan, Korkeimman, pappi.

Ja Hän siunasi hänet sanoen: "Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan Luoja.

Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi." Ja Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta.

Ja Sodomian kuningas sanoi Abramille: "Anna minulle väki ja pidä sinä tavara".

Mutta Abram sanoi Sodomian kuninkaalle: "Minä nostan käteni Herran,

Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan Luojan, puoleen ja vannon: En totisesti ota, en langan päätä, en kengän paulaa enkä mitään muuta, mikä on sinun, ettet sanoisi: 'Minä olen tehnyt Abramin rikkaaksi'. En tahdo mitään, paitsi mitä palvelijat ovat kuluttaneet ja mikä on niille miehille tuleva, jotka minua seurasivat, Aanerille, Eskolille ja Mamrelle; he saakoot osansa." 1.Moos.14:14-24

"Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä; sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?

Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.

Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointia hoitanut.

Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.

Ja tämä käy vielä paljoka selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen, joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.

Sillä Hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan." Hebr.7:9-17

"Ja lihansa päivinä Hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi Hänet kuolemasta pelastaa; ja Hänen rukouksensa kuultiin Hänen jumalanpelkonsa tähden." 5:7

Ja Sana tuli lihaksi ja otti päälleen ihmishahmon kaikki heikkoudet, ja Hän oli kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Tässä viitataan Vapahtajan rukoustaisteluun Getsemanessa. Maailman Lunastajaa kuvataan todellisena ihmisenä, koko ihmiskunnan edustajana. Hänen oli sovittava koko maailman synty kärsimisellä ja kuolemalla, ja ihmisenä Hän kärsi kuoleman.

Hän kävi kuolemaan, joka oli lain kirous maailman synnin tähden, tullakseen kiroukseksi meidän edestämme. Hänet tehtiin synniksi meidän tähtemme. Koko Hänen inhimillinen olemuksensa murehti tätä, ja tieto Hänen osakseen tulevasta kohtalosta järkytti Häntä.

"Nyt Minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi Minun sanoman?

Isä, pelasta Minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten Minä olen tähän hetkeen tullut. Isä, kirkasta Nimesi!"

Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava." Joh.12:27-28

"Ja niin Hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä Hän kärsi, kuuliaisuuden," 5:8

Alistumalla Jumalan tahtoon, vaikka Herra Jeesus oli Jumalan Poika, olemukseltaan yhdenvertainen Isän kanssa, Hän oppi kuuliaisuuden. Hän oli aina ollut kuuliainen, mutta tässä tarkoitettu erityinen kuuliaisuus on kuuliaisuutta hamaan ristinkuolemaan asti. Hän oppi tuntemaan hinnan, joka oli maksettava täydellisestä Jumalan tahtoon alistumisesta.

Hän kesti ne kärsimykset, jotka vaadittiin ihmisten lunastuksen varmistamiseksi. Hän oppi, mitä merkitsee kärsiä synnittömänä synnin tähden, ja mitä on kärsiä vanhurskaana väärin puolesta. Tämä kuuliaisuus oli ominaista erityisesti Hänelle.

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

Sentähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle Nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen Nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil.2:5-11

"ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli Hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat Hänelle kuuliaiset," 5:9
Hän tuli täydelliseksi siinä mielessä, että Hän oli täydellisesti omistautunut tehtävänsä, ja täysin pätevä suorittamaan sen, ja että Hän samastui ihmisluontoon kaikilta osin.
Taivaallinen Isä itse asetti Hänet tähän virkaan ja Hän suostui mielellään Isän tahtoon kaikessa.
Yhtäkään, joka tottelee Häntä, ei suljeta pois Hänen pelastuksestaan. Hän pelastaa kaikki ne, jotka uskovat Häneen ja ovat Hänelle kuuliaisia.
Kuuliaisuuden tiellä on siunaus!

"Totisesti, Sinä olet salattu Jumala, Sinä Israelin Jumala, Sinä Vapahtaja.
Häpeän ja pilkan he saavat kaikki, pilkan alaisina he kulkevat kaikki, nuo kuvien tekijät.
Mutta Israelin pelastaa Herra iankaikkisella pelastuksella, te ette joudu häpeään ettekä pilkan alaisiksi, ette ikinä, hamaan iankaikkisuuteen saakka." Jes.45:15-17
"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä." Joh.3:36

"Hän, jota Jumala nimittää "Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan." 5:10
Apostoli mainitsee asian, josta hän puhui jakeessa 6, ja johon palataan uudelleen luvussa 7. Kristus oli todellisuudessa sitä, mitä ylipapin virka kuvaannollisesti edusti.
Melkisedek oli myöhemmän ajan jumalanpalvelusjärjestyksen ja säädösten ulkopuolella. Niinpä Kristuksestakin tuli pappi Isän Sanan mukaan. Hän oli täydellisesti kelvollinen tähän tehtävään, mutta sen lisäksi Jumala itse oli valinnut Hänet siihen.

Opinalkeista kohti täydellisyyttä; 5:11-14

"Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.
Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.
Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden Sanassa, sillä hän on lapsi; mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten,

niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta." 5:11-14

"Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan." 5:11

Apostolilla olisi paljon sanomista aiheestaan, mutta hänen ei ole helppo ilmaista sitä, koska sen ymmärtäminen on lukijoille vaikeaa. Opettaminen sinänsä ei ollut hänelle vaikeaa. Hengen innoittamana hän ei voinut muuta kuin kirjoittaa totuuden. Mutta hänen lukijoiltaan puuttui hengellistä ymmärrystä.

"Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa." 5:12

On itsestään selvää, että nämä uskovat eivät olleet sopivia opettamaan toisia. He olivat itse hengellisesti kuin pieniä lapsia. Siitä oli jo kauan, kun he olivat ottaneet evankeliumin vastaan, ja niin ollen heidän olisi oikeastaan pitänyt kyetä opettamaan toisia.

Sen sijaan heillä itsellään oli vielä paljon oppimista. Heiltä ei puuttunut tietoa vain Jumalan ilmoituksen syvällisimmistä totuuksista, vaan myös Jumalan Sanan alkeista, perustotuuksista. Se evankeliumi, jonka kautta he olivat tulleet uskoon, ei kaikesta päätellen ollut selvinnyt heille täysin.

Maito - on vauvakristityille eli vastakääntyneille aivan välttämätöntä, mutta jo jonkin aikaa kristittynä eläneet tarvitsevat kiinteätä ravintoa. Israelilaisten paimentolaisaikana maito oli erittäin tärkeä ravintoaine. Mutta heidän asetettuaan vakinaisesti asumaan se säilytti yhä keskeisen asemansa ravintolähteenä. Varhaisina aikoina käytettiin enimmäkseen vuohen maitoa, mutta myöhemmin myös lampaan, lehmän ja kamelin maitoa. Maidosta valmistettiin usein eräänlaista hapanjuustoa. Vanhassa Testamentissa maito oli viinin ja hunajan ohella siunauksen vertauskuva - Maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. (3.Moos.20:24) Uudessa Testamentissa maitoa käytetään Jumalan Sanan alkuopetuksen vertauskuvana, ruuan, jota annetaan pienille lapsille Kristuksessa; tämän vastakohtana vahva ruoka on tarkoitettu täysi-ikäisille uskojille.

"Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?" 1.Kor.3:1-3

"Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset Sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä." 1.Piet.2:1-3

"Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa *ilman rahaa, ilman hintaa* viiniä ja maitoa.

Miksi annatte rahan siitä, mikä ei ole leipää, ja työnne ansion siitä, mikä ei ravitse?

Kuulkaa Minua, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä.

Kallistakaa korvanne ja tulkaa Minun tyköni; kuulkaa, niin teidän

sielunne saa elää. Ja Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, annan lujat Daavidin armot." Jes.55:1-3

"Kun heinä on mennyt ja tuore äpäre tulee näkyviin ja ruoho on koottu vuorilta, on sinulla karitsoita puvukseksi ja vuohipukkeja pellon ostohinnaksi ja vuohenmaitoa kyllin ravinnoksesi, perheesi ravinnoksi ja palvelijatartesi elatukseksi." Snl.27:25-27

"Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden Sanassa, sillä hän on lapsi;" 5:13

Joka vielä nauttii maitoa - joka elää pelkästään maitoa ruualla. Pieni vauva ei osaa puhua eikä ymmärrä, mitä hänelle sanotaan. Näin on myös hengellisten lasten laita. He kykenevät nielemään ja käyttämään ravinnokseen vain kaikkein alkeellisimman opetuksen.

Vanhurskauden Sana - tarkoittaa oikeudenmukaista, oikeaa totuudessa olevaa Sanaa, opetusta ja oppia vanhurskaudesta, ja joka johtaa vanhurskaaseen elämään. Tässä yhteydessä se ei tarkoita vanhurskauttamista uskon eli Hengen kautta, sillä he olivat kaikesta huolimatta Jumalan lapsia Kristuksessa ja olivat jo kokeneet vanhurskauttamisen Kristuksessa.

"Ja Hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaimme Häneen, joka on Pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettyinä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen Voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on." Ef.4:11-16

"mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta." 5:14

Kypsät ja kokeneet uskovat ovat sellaisia, jotka tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta. Oikea arvostelukyky on kaiken inhimilliseen elämään liittyvän kypsyyden tuntomerkki.

Hyvän arvostelukyvyn voi saada vain hengellisen ymmärryksen ja kokemuksen ja Jumalan tuntemisen kautta. Kypsä uskova ei tee lapsille tyypillisiä tyhmyyksiä. Hengellisesti kypsät ovat vaelluksessaan vakaita, eivätkä käyttäydy lapsellisesti.

"Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea." Snl.22:6

"Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.

Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan." 1.Kor.13:11-12 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 6

Opinalkeista kohti täydellisyyttä; 6:1-3
 Luopumuksen tuhoiset seuraukset; 6:3-12
 Jumala pitää lupauksensa; 6:13-20

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Opinalkeista kohti täydellisyyttä; 6:1-3

"Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan, oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta. Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii." 6:1-3

"Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan," 6:1
 Apostoli kehottaa uskovia varttumaan uskossa kohti täydellisyyttä. He eivät saa luopua kristinuskon keskeisistä periaatteista, eivätkä unohtaa niitä, sillä niiden varaan rakentaessaan uskonsa he kasvavat uskovina. Apostoli mainitsee kaksi ratkaisevan tärkeää kokemusta; parannus ja usko. Nämä liitetään aina yhteen ja niitä on mahdotonta erottaa toisistaan. Parannus tarkoittaa totaalista mielenmuutosta, ja jonka vaikuttaa Jumalan mielen mukainen murhe. Ihminen saa uuden kokemuksen Jumalasta, ja sen ansiosta hän alkaa ajatella toisin kuin ennen. Siitä alkaa uskovan uusi elämä. Kaikki mitä tehdään vain omin voimin, on kuolleita töitä ja samoin uskokin ilman Jumalan vaikuttamia rakkauden tekoja, on kuollutta uskoa.

"oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta." 6:2

Oppia kasteista on monikkomuodossa ja ne kuuluvat Kristuksen opin alkeisiin.

Oppi kasteista: Raamatussa on kaikkiaan seitsemän eri kastetta, jotka on selvästi mainittu, mutta ei ainuttakaan Raamatun jaetta, jossa olisi mainittu selvästi jotakin kirkon lapsikasteesta. Se on rakentunut ns. rivien väliin, tyhjän varaan, eikä niinkuin kirjoitettu on. Ainoa lapsikaste, jonka Raamattu tuntee, on Jumalan lasten kaste.

1) Kaste Moosekseen

"Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi ja saivat kaikki kasteen Mooseksen pilvessä ja meressä ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus." 1.Kor.10:1-4

Tämä on esikuva siitä, kuinka uudessa liitossa uskon kautta lähdetään ulos "synnin Egyptin" orjuudesta ja saadaan kaste uuden liiton Välímíeheen, Jeesukseen Kristukseen Hengessä ja vedessä.

2) Johanneksen kaste eli parannuksen kaste

"Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi taivasten valtakuntaa Juudean erämaassa ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle."

Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä." Matt.3:1-2,5-6

Profeetta Johannes Kastaja oli Herran Jeesuksen, Messiaan tien raivaaja ja edellä juoksija ja hän kehoitti kansaa parannukseen ja kastoi ne, jotka tunnustivat syntinsä. Johanneksen kaste oli parannuksen kaste ja samalla valmistava kaste. Heidät kastettiin juutalaisella ns. "migve" kasteella Vanhan Testamentin mukaisesti Isän Nimeen, kun nyt uuden liiton aikana kaste on sama, mutta se tapahtuu Herran Jeesuksen Kristuksen Nimeen.

"Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia. Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?" Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan."

Ja hän sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?"

He vastasivat: "Johanneksen kasteella."

Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan Häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen."

Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen Nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä." Apt.19:1-7

3) Herran Jeesuksen kaste - kärsimyskaste

"Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.

Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada Sinulta kaste, ja Sinä tulet minun tyköni!"

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus." Silloin hän salli sen Hänelle.

Kun Jeesus oli kastettu, nousi Hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja Hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan Hänen päällensä.

Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt." Matt.3:13-17

"Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka Minä juon, tahi tulla kastetuiksi sillä kasteella, jolla Minut kastetaan?" Mark.10:38

Tässä kasteessa, kärsimyskasteessa Hän vihkiytyi Taivaallisen Isä antamaan tehtävään, jonka päätteeksi Hän kärsi kuoleman Golgatan keskimmäisellä ristillä koko ihmiskunnan synnin sovituksiksi. Samalla Hän antoi esikuvan opetuslapsilleen, että mekin seuraisimme Hänen askelissaan myös "Jordanille" - kasteelle.

4) Kaste yhdessä Hengessä Hänen seurakuntaruumiiseensa

"Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä." 1.Kor.12:12-13

"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa." Ef.4:1-6

Kun uskova uudestisyntyy ylhäältä Jumalan lapseksi, niin hänet samalla kastetaan Hengessä Hänen seurakuntaruumiin jäseneksi. Tämä kaste on kaikille yksi ja yhteinen.

5) Uuden Testamentin uskovien upotuskaste; Matt.28:18-20; Mark.16:15-20; Luuk.24:44-49; Joh.19:20:19-23; Apt.1:4-8

"Ja Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.

Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he laskevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja Hän istui Jumalan oikealle puolelle.

Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti Sanan sitä seuraavien merkkien kautta."

Mark.16:15-20

Uuden Testamentin kaste perustuu Herran Jeesuksen antamaan lähetyskäskyyn, ja se on rakennettava kaikkiin niihin Raamatun jakeisiin, jotka siitä puhuvat, mitään lisäämättä, taikka jättämättä tahi taivuttelematta.

Ensiksi tehdään Jumalan Sanan mukaan Herran opetuslapseksi, ja siten kastetaan vedessä Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä upottamalla.

Tästä on lukuisia esimerkkejä Raamatussa ja apostolien teoissa, kuinka kaste tulee tehdä ja kenet kastetaan ja mihin Nimeen tulee kaste tapahtua. Kaikkeen löytyy vastaus Jumalan kirjoitetusta Sanasta.

6) Pyhän Hengen kaste

"Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta Hän, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka *paula-anturoita* minä en ole kelvollinen kantamaan; Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella."

Matt.3:11

Tätä nimitetään myös Raamatussa Pyhän Hengen lahjaksikin. Kun Pyhä Henki lankeaa/tulee Voimaksi uskovan ylle, niin sitä seuraa merkinä kielillä puhuminen tahi profetoiminen Hengessä. Apt. 2:1-4; 19:6

7) Kaste tulella eli tulikaste; Jer.20:9; Jes.43:1-2; Matt.3:11

Kun helluntaipäivänä Pyhä Henki lankei opetuslasten ylle Jerusalemissa, se tapahtui väkevän tuulispään ja tulisten kielten muodossa. Silloin opetuslapset kastettiin Pyhällä Hengellä ja tulella profeetta Johannes Kastajan sanojen mukaisesti.

Kaste Pyhän Hengen tulessa merkitsi sitä, että inhimillisesti heikot opetuslapset saivat Voiman vainojenkin keskellä puhua rohkeasti Jumalan Sanaa. Edes marttyyrikuoleman pelko ei saanut sisimmässä olevaa tulta sammutetuksi.

Kaste Pyhällä Hengellä ja tulella luo sisimpään sellaisen taivaallisen poltteen, ettei voi vaieta taivasasioista, eikä olla puhumatta Herrasta Jeesuksesta, Jeremian lailla.

Kätten päällepaneminen - oli jo käytössä vanhassa liitossa ja sitä käytettiin mm. siunauksen, syntien tunnustamisen ja pappien vihkimisessä. Uudessa liitossa sitä käytetään sen lisäksi mm. rukouksen kanssa, sairaiden parantamisessa, voimateoissa, Hengen täyteyden ja armolahjojen vastaanottamiseen, hengelliseen työhön erottamiseen ja jopa kuolleitten herättämiseen.

Kuolleitten ylösnousemus ja iankaikkinen tuomio liittyvät myös Raamatun perusoppiin, jota ilman ihminen ei voi omistaa lujaa tulevaisuuden toivoa, että sen varassa voi elää tänään.

"Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii." 6:3

Jumala tahtoo auttaa uskovia kasvamaan hengellisesti kypsäksi, mutta se edellyttää Sanan vastaanottamista ja sen mukaan elämistä ja tekemistä.

Herran opetuslapsi on se, joka laittaa saamansa opetuksen käytäntöön.

"Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa" - te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu - sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon".

Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha." Jaak.4:13-16

Luopumuksen tuhoiset seuraukset; 6:3-12

Varokaa paatumusta ja veltostumista!

"Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää Sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät.

Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta; mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan.

Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi - vaikka puhummekin näin.

Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että Hän unhottaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet Hänen Nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.

Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti, ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on." 6:4-12

"Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet" 6:4

Kerran valistetut - ovat niitä uskovia, jotka ovat saaneet opetusta kristinopin alkeista.

Taivaallista lahjaa maistaminen viittaa kokemuksiin jumalallisesta totuudesta. Taivaallinen lahja liittyy myös Pyhän Hengen osallisuuteen ja Herran Jeesuksen tuntemiseen.

”ja maistaneet Jumalan hyvää Sanaa ja tulevan maailmanajan voimia,”6:5 Jumalan hyvä Sana on Uudessa Testamentissa useita kertoja käytetty ilmaisu. Israelille annetun lupauksen yhteydessä Kanaanin maan valtaamisesta; lupauksesta Baabelista vapautumisesta, sekä profeetta Sakarjalle lausutuista lohdutuksen sanoissa Jerusalemissa. Lupausta syntien anteeksisaamisesta voidaan kuvata samalla tavalla. Jumalan evankeliumi on tämä Jumalan hyvä Sana. Sana ja Voima kuuluvat aina yhteen. He eivät olleet luottaneet vain omaan voimaansa, vaan olivat ammentaneet voimaa tulevasta maailmasta. Nämä uskovat olivat olleet pelastuksen sisäpuolella, mutta nyt he olivat luopuneet siitä asemasta, jossa heitä oli kehoitettu pysymään. Syy siihen, etteivät he voineet uudistua parannukseen, ilmenee seuraavasta jakeesta.

”Ja Herran enkeli lausui ja sanoi: ”Herra Sebaot, kuinka kauan Sinä viivyt etkä armahda Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, joille olet ollut vihainen nämä seitsemänkymmentä vuotta?”

Niin Herra vastasi enkelille, joka puhutteli minua, ja lausui hyviä, lohdullisia sanoja.

Ja enkeli, joka puhutteli minua, sanoi minulle: ”Saarnaa ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen Jerusalemin ja Siionin puolesta suurella kiihkaudella.

Suurella vihalla Minä olen vihastunut suruttomiin pakanoihin, jotka, kun Minä vähän vihastuin, auttoivat onnettomuutta tapahtumaan.

Sentähden sanoo Herra näin: Minä käännyn Jerusalemin puoleen armahtavaisuudessa.

Minun temppeleini siellä rakennetaan, sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin ylitse.

Saarnaa vielä ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä Minun Kaupunkini ovat hyvyydestä ylitsevuotavaiset, ja vielä Herra lohduttaa Siionin ja valitsee vielä Jerusalemin.” Sak.1:12-17

”ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät.” 6:6

Nämä sanat kuvaavat ehdotonta ja pysyvää luopumusta. Niin kauan kuin tällainen luopumus jatkuu, ei ole mitään toivoa. Apostoli viittaa itse aiheutetun luopumuksen murheelliseen loppuun.

Niitä, jotka jatkuvasti ristiinnaulitsevat Kristusta uudelleen, ei voida uudistaa parannukseen. Jumalan Pojan häpäiseminen tekee parannuksen ja uudistumisen mahdottomaksi. Tässä on kysymyksessä syntiä kuolemaksi.

Pyhän Hengen pilkka eli syntiä kuolemaksi

”Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää Sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät.

Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta; mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on

kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan.”
Hebr.6:4-8

”Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiihtävyys, joka on kuluttava vastustajat.

Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä (uuden)liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa Armon Henkeä!” Hebr.10:26-29

”Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.

Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.”
1.Joh.5:16-17

Jotta joku voisi tehdä ”syntiä kuolemaksi”, on hänellä täytynyt olla kaikki nämä viisi kokemusta:

- 1) Hänet on valistettu tahi hän on tuomion tunnossa ja hän näkee kadotetun tilansa, että hänellä ei ole muuta tietä pelastukseen kuin Jeesuksen Kristuksen kautta.
- 2) Maistanut taivaallista Lahjaa, Herraa Jeesusta.
- 3) Tullut osalliseksi Pyhästä Hengestä eli on täyttynyt Pyhällä Hengellä.
- 4) Kasvanut lapsen asteelta ja maistanut Jumalan hyvää Sanaa.
- 5) Omaa tulevan maailmanajan voimia eli Jumalan armolahjoja, jotka toimivat hänen elämässään.

Jumalan Sana sanoo: ”On mahdotonta.. ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät.” Hebr.6:4-6

Synti, josta tämä Raamatun paikka puhuu, on sitä, että uskovainen kääntää selkensä Herralle Jeesukselle. Pane merkille sanat tässä Raamatun lauseessa: ”Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman.. kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan..” tallata - kuvaa alennustilaa

Tässä mainitut uuden liiton juutalaiset olivat suurten Rooman vainojen vuoksi kiusauksessa palata takaisin vanhan liiton uhreihin, mutta jos he olisivat kääntyneet takaisin, he olisivat tallanneet jalkoihinsa Jumalan Pojan. Ja he olisivat pitäneet epäpyhänä uuden liiton sovintoveren, sillä he olisivat sanoneet tällä teollaan, että Jeesus Kristus ei ole Messias, eikä Jumalan Poika. Ja he olisivat kääntäneet selkensä Herralle Jeesukselle Kristukselle.

Tämän vuoksi apostoli Paavali varoittaa heitä, että jos he hylkäisivät uuden liiton sovintoveren, heitä olisi mahdotonta uudistaa parannukseen.

”Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta;” 6:7

Tämä vertaus kahdesta maa-alueesta kuvaa kahdenlaisia ihmisiä, jotka ovat samojen lakien alaisia, mutta joiden elämän tulokset ovat täysin erilaisia. Vertauksen tarkoituksena on varoittaa aiemmin mainitusta Jumalan lahjojen omavaltaisesta väärin käyttämisestä.

"Ja Hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt.

Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?'

Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.

Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois'." Luuk.13:6-9

"mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirosta, ja sen loppu on, että se poltetaan." 6:8

Hedelmättömyys tulee näkyviin, kun maa otetaan käyttöön. Käy ilmi, ettei se ole niiden siunausten arvoinen, joita Jumala sille antaa. Tämä kuvaa niitä, jotka ovat ottaneet vastaan kaikki mahdolliset siunaukset ja saaneet jakeissa 4-6 mainitut edut, mutta jotka kuitenkin osoittautuvat kelvottomiksi.

Jo Raamatun alussa syntiinlankeemuksen seurauksena kerrotaan, että maa alkoi tuottaa orjantappuraa ja ohdaketta. Näihin sanoihin sisältyy hyvin vakava varoitus.

Kelvoton tarkoittaa käyttökelvotonta. Ja lähellä kirosta kuvaa sitä, että on vain ajan kysymys, milloin tämän maa-alueen tuotteet poltetaan tulella.

"Orjantappuroita ja pauloja on väärän tiellä; henkensä varjelee, joka niistä kaukana pysyy." Snl.22:5

"Sentähden Minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta.

Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.

Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.

Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa.

Mutta Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.

Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:31-37

"Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi - vaikka puhummekin näin." 6:9

Tämä on apostolin kirjeessä ainoa kohta, jossa sanat rakkaat esiintyy. Paavali ilmaisee erityistä lämpöä uskovia kohtaan ja luottaa Jumalan työhön heissä.

Sanat osoittavat, että hän on onnistunut voittamaan levottomuuden, jota hän on tuntenut heidän puolestaan. Heillä ei ole välitöntä vaaraa joutua kirotuksi. He ovat turvallisella Jumalan Sanan perustuksella. Hän on vakuuttunut siitä, että he ovat totisia uskovia, eivätkä luopioita. Tästä heidän elämänsäkin todistaa.

"Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että Hän unhottaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet Hänen Nimeänsä kohtaan,

kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.” 6:10
työ - vaiva

Nämä uskovat olivat aikaisemmin hyvin aktiivisia osoittamaan rakkautta hädässä olevia kohtaan. Tämä rakkaus uskonystäviä kohtaan ei ollut loppunut.

Apostoli perustaa varmuutensa siihen, että he halusivat pysyä lujina tässä uskossa. Ne, jotka tällä tavalla osoittavat uskonsa käytännössä, eivät varmasti tahtoneet luopua siitä.

Kysymys ei ole inhimillisistä ponnisteluista, joilla yritetään saavuttaa jotakin Jumalan edessä, vaan hyvät teot ovat heidän uskonsa hedelmä. Jumala on armollinen niille, jotka ottavat vastaan Hänen armonsa ja käyttävät sitä eli ovat armollisia ja arvollisia.

”Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, mutta autuas se, joka kurjia armahtaa!

Eivätkö eksy ne, jotka hankitsevat pahaa? Mutta armo ja totuus niille, jotka hankitsevat hyvää!” Snl.14:21-22

”Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä Minut; ja joka ottaa Minut tykönsä, ottaa tykönsä Hänet, joka on Minut lähettänyt.

Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti Minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.” Matt.10:40-42

”Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa.” 1.Kor.15:58

”Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti,” 6:11

Niiden, jotka ovat maistaneet taivaallista lahjaa, Jeesusta Kristusta, ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä tulee pyrkiä innokkaasti kohti täydellisyyttä. Heidän tulee osoittaa tässä asiassa samaa intoa kuin he ovat osoittaneet rakkauden teoissa. He olivat olleet innokkaita alussa, ja nyt heidän pitäisi jatkaa samalla tavalla.

On vaarallista, jos uskovon toivosta puuttuu varmuus. Tästä vaarasta voi selvittää vapautumalla hengellisestä velttoudesta ja olemalla niiden seuraaja, jotka ovat uskossa kulkeneet edellä.

”Mutta niskoittelullaan he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, eivätkä ottaneet Hänen todistuksistansa vaaria, vaan luopuivat pois ja olivat uskottomia isiensä lailla, kävivät kelvottomiksi kuin veltto jousi.” Ps.78:56-57

”Joka on veltto toimessansa, se on jo tuhontekijän veli.” Snl.18:9

”Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen, ja veltto joutuu näkemään nälkää.” Snl.19:15

”Jos olet ollut veltto, joutuu ahtaana aikana voimasi ahtaalle.” Snl.24:10

”Velttoina riippuvat halvatus sääret; samoin sananlasku tyhmäin suussa.” Snl.26:7

”Missä laiskuus on, siinä vuoliaiset vaipuvat; ja missä kädet velttoina riippuvat, tippuu huoneeseen vettä.” Saar.10:18

"ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on." 6:12

veltto - laiska; kärsivällisyys - pitkämielisyys

Uskovat eivät saa päästää Jumalan antamia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käsistään, vaan heidän tulee kulkea jatkuvasti niiden jalanjäljissä, jotka ovat antaneet hyvän esikuvan. Ne, jotka olivat perineet lupaukset, olivat eläneet elämänsä uskossa ja kärsivällisinä.

Usko sisältää myös kärsivällisyyttä, koska se merkitsee luottamusta näkymättömään Jumalaan silloinkin, kun edessä on tuntematon tulevaisuus.

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Hebr.11:1

"Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset." Jaak.1:2-4

Jumala pitää lupauksensa; 6:13-20

"Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi Hän itse kauttansa, koska Hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vanna, ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla Minä sinut siunaan, ja enentämällä Minä sinut enennän"; ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan sai, mitä luvattu oli.

Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä.

Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että Hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti Hän sen valalla, että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.

Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti." 6:13-20

"Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi Hän itse kauttansa, koska Hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vanna," 6:13

Patriarkka Aabrahamia pidettiin suuressa arvossa ja kunniaassa juutalaisten keskuudessa. Uskon ja kärsivällisyyden kautta hänkin sai vahvistuksen Jumalan antamaan lupaukseen. Hän eli uskossa ja lupaus vahvistettiin hänen osaltaan varmalla valalla. Tämä oli Jumalan lopullinen lupaus, joka vahvisti kaikki aikaisemmat lupaukset. Jumalan Sana ei tarvitse mitään muuta arvovaltaa kuin mikä siinä itsessään ja sen täyttymisessä on.

Kaikki Jumalan lupaukset on vahvistettu, sillä Jumala on vannonut valalla pitävänsä ne. Suurempaa varmuutta ei voi olla kuin se vakuus, jonka Hän itse on antanut. Hänestä tuli siis oma takaajansa, oma todistajansa.

"Ja Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta ja sanoi:

"Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt Minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka,

joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit Minun äänelleni kuuliainen." 1.Moos.22:15-18

"Kysykää Herraa ja Hänen Voimaansa, etsikää alati Hänen kasvojansa. Muistakaa Hänen ihmetöitensä, jotka Hän on tehnyt, Hänen ihmeitensä ja Hänen suunsa tuomioita, te Aabrahamin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin lapset, te Hänen valittunsa.

Hän, Herra, on meidän Jumalamme; Hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan. Hän muistaa liittonsa iankaikkisesti, säätämänsä Sanan hamaan tuhansiin polviin, liittonsa, jonka Hän teki Aabrahamin kanssa, ja Iisakille vannomansa valan.

Hän vahvisti sen käskyksi Jaakobille, Israelille iankaikkiseksi liitoksi. Hän sanoi: "Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon teidän perintöosanne." Ps.105:4-11

"ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla Minä sinut siunaan, ja enentämällä Minä sinut enennän;" 6:14

Jumalan lupaus koski kaikkien Aabrahamin jälkeläisten siunaamista. Sen tähden se koskee myös uuden liiton seurakuntaa, joka on hengellinen Israel ja todellinen Aabrahamin hengellinen siemen. Aabrahamin siunaus toteutuu Kristuksessa - Aabrahamissa - Kristuksessa kaikki kansat tulevat siunatuiksi maan päällä.

"Tahdon siunata sinua runsaasti ja lisätä sinua moninkertaisesti."

"Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka Minä sinulle osoitan.

Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi.

Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä." 1.Moos.12:1-3

"Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei".

Sillä Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan Hänessä tuli "on".

Sillä niin monta kuin Jumalan lupauksista on, kaikki ne ovat Hänessä "on"; sentähden tulee Hänen kauttaan myös niiden "Amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme." 2.Kor.1:18-20

"ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli." 6:15

Aabrahamin usko Jumalaan kesti kaikissa kiusauksissa ja koetuksissa. Hän vain odotti, että Jumala toteuttaisi antamansa lupauksen.

Iisakin, lupauksen lapsen syntyessä Aabraham koki lukemattomasta jälkeläisten joukosta annetun lupauksen alkavan täyttyä. Tämän kirjeen vastaanottajat, hebrealaiset juutalaiset tunnustautuivat Aabrahamin lapsiksi. Nyt heidän oli osoitettava, että heillä oli Aabrahamin kaltainen usko ja kuuliaisuus ja kestäväisyys koetuksissa.

"Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet

eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat. Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme Häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden." Room.4:16-25

"Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä." 6:16
Tämän jakeen tarkoitus on selittää, miksi suuri Jumala on sitoutunut valalla johonkin.

Ihmisen ja Jumalan välillä vallitsee jyrkkä ristiriita ihmisen synnin vuoksi. Ihmisten keskuudessa valan tarkoituksena on lopettaa riidat ja väittelyt. Jumalan vala on täysin riittävä vakuus uskovalle kaikkea sitä vastaan, mikä pyrkii horjuttamaan hänen luottamusta Jumalaan.

"Jos joku antaa toiselle aasin tai härän tai lampaan tai minkä eläimen tahansa säilytettäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään pois kenenkään näkemättä, niin vala Herran edessä ratkaisoon heidän välillään, onko toinen kädellensä kajonnut toisen omaan; omistaja hyväksyyköön valan, ja toinen olkoon korvauksesta vapaa." 2.Moos.22:10-11
"Ei Jumala ole ihminen, niin että Hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että Hän katuisi. Sanoisiko Hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?" 4.Moos.23:19

"Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että Hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti Hän sen valalla," 6:17

Sentähden, viittaa Jumalan sanomiseen. Jumala astui alas ihmisten tasolle. Yhdellä ainoalla, lupaustakin selvemällä tavalla Hän tahtoi antaa täyden varmuuden muuttumattomuudestaan, armollisen ja hyvän tahtonsa horjumattomuudesta.

Jumalan vala tuli ja meidän välillemme lisätakuuksi siitä tosiasiasta, että Hänen lupauksensa koskevat todella meitä kaikkia.

"että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta." 6:18
saisimme - omistaisimme

Nämä kaksi muuttumatonta asiaa ovat Jumalan vala ja Jumalan Sana. Niiden perusteella voimme olla täysin luottavaisella mielellä. On mahdotonta, että Jumala rikkoisi Sanansa, lupauksensa ja pettäisi ja siten pitäisi halpana valansa eli olisi valapattonen - Hän on valehtelematon.

Ne, jotka pakenevat omaa epäilyään ja heikkouttaan, löytävät varman turvapaikan Herran lupauksesta.

"Herran Nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan."

Sn1.18.10

"Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti," 6:19

Ankkuri - käytetään tässä uskovan toivon vertauskuvana. Samoin kuin ankkuri etsii kiinnityskohtaa meren pohjasta, tarttuu toivokin siihen mikä on näkymätöntä, esiripun sisäpuolella.

Tässä käytetään siis kahta vertauskuvaa, joista toinen on merenkulun alueelta, toinen taas temppelein kaikkeinpyhimmästä. Maailma on meri ja sielu laiva, joka tarvitsee hyvän ankkurin. Sielu ankkuroidaan uskon ankkurilla, joka on kiinnitetty taivaalliseen kaikkeinpyhimpään. Ankkuri pitää laivan paikallaan pahimmassakin myrskyssä. Meidän uskomme on ankkuroitu Herran Sanaan ja Hänen lupauksiin, ja se suo meille varman ja lujan kiintopisteen myrskyissä.

"jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti." 6:20

Melkisedek - tämä Ylimmäinen pappi tulee esille seuraavassa luvussa.

Herra Jeesus tarjoaa meille uuden toivon, koska Hän on mennyt kaikkeinpyhimpään, ei ainoastaan puolestamme, vaan myös edellä juoksijana. Se merkitsee, että Hän on raivannut meille tien, jotta seuraisimme Häntä. Samalla Hän on hankkinut meille mahdollisuuden lähestyä Jumalaa Hänen kauttaan.

Hän antaa turvallisuutta, koska Hän itse asuu Jumalan läheisyydessä, pyhäkössä. Leeviläinen ylimmäinen pappikin kävi kaikkeinpyhimässä, mutta hän lähti myös sieltä pois ja koki myöhemmin kuoleman.

"Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme Apostoliin ja Ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen, joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko Hänen huoneessansa". Hebr.3.1-2 "Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." Hebr.4:14-16
Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Herramme tulee nro 67 Sanat Lewi Petrus, 1884-1974

1. Kestävät kaikk` lupaukset iäti voimassa,
verellä kalliilla Jeesus vahvisti Sanansa.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
2. Luo kuni Aabraham muinoin silmäsi tähtihin.
Niitä kun lasket sä, kasvaa uskosi, toivoskin.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
3. Usko, kun yö sinut yltää, sammu ei aurinko.
Hetkinen vuottaos vainen, saapuvi huomen jo.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
4. Usko, kun maailma vainoo. Kanssasi pätsihin
kulkevi Jumalan Poika, suojaten sielläkin.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
5. Usko, kun ystävä pettää, jäljellä Jeesus on,
kanssasi ain joka päivä keskellä taistelun.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
6. Uskoen kaikessa kestä, koht` olet kotona.
Silmin sä katselet siellä, tääll` mitä uskoit sä.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 7

Melkisedekin pappuus; 7:1-10

Herran Jeesuksen pappuuden suuruus; 7:11-28

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet; jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin Hänen Nimensäkin merkitsee, on "Vanhurskauden Kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin Kuningas", se on "Rauhan Kuningas"; jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava - Hän pysyy pappina ainaisesti. Katsokaa, kuinka suuri Hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.

Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappuuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet; mutta Hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset. Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan. Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä; sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan." 7:1-10

Melkisedekin pappuus; 7:1-10

"Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet;" 7:1

Melkisedek - Vanhurskauden Kuningas, patriarkka Aabrahamin aikainen Saalemin kuningas. Melkisedek oli kuningas ja pappi ja nämä kaksi virkaa yhdistyivät myös Kristuksen persoonassa.

Kun Aabraham oli voittanut Kedorlaomerin ja tämän liittolaiskuninkaat, meni Melkisedek häntä vastaan tuoden leipää ja viiniä, sekä siunasi hänet. Aabraham puolestaan antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta.

Raamatussa Melkisedek mainitaan myöhemmin Kristuksen esikuvana, Hänen, joka ilman vertaista on Vanhurskauden Kuningas Jumalan ikuisessa rauhanvaltakunnassa.

Psalmissa 110:4 sanotaan Messiaasta, Kristuksesta, että Hän on oleva pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Jumalasta käytetty nimitys - Jumala, Korkein - kuvaa sitä, että se Jumala, jota Melkisedek palveli, oli tosi Jumala, eikä vain yksi kansojen monista jumalista.

"Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan". Ps.110:4

"Silloin lähtivät Sodomian kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan, se on Soarin, kuningas ja asettuivat Siddimin laaksossa sotarintaan heitä vastaan - Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia, Sinearin kuningasta Amrafelia

ja Ellasarin kuningasta Arjokia vastaan, neljä kuningasta viittä vastaan. Mutta Siddimin laakso oli täynnä maapihkakuoppia. Ja Sodoman ja Gomorran kuninkaat pakenivat ja putosivat niihin; mutta henkiin jääneet pakenivat vuoristoon.

Ja he ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken tavaran ja kaikki ruokavarat ja menivät matkaansa.

Ja lähtiessään he ottivat mukaansa myöskin Lootin, Abramien veljenpojan, ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.

Mutta muuan pakolainen tuli ja ilmoitti siitä Abramille, hebrealaiselle; tämä asui tammistossa, joka oli amorilaisen Mamren, Eskolin ja Aanerin veljen, oma, ja he olivat Abramien liittolaisia.

Kun Abram kuuli, että hänen sukulaisensa oli otettu vangiksi, aseisti hän luotettavimmat palvelijansa, jotka olivat hänen kodissaan syntyneet, kolmesataa kahdeksantoista miestä, ja ajoi vihollisia takaa aina Daaniin saakka.

Ja hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoihin yöllä vihollisten kimppuun ja voitti heidät ja ajoi heitä takaa aina Hoobaan saakka, joka on Damaskosta pohjoiseen.

Ja hän toi takaisin kaiken tavaran; myöskin sukulaisensa Lootin ja hänen tavaranensa hän toi takaisin, niin myös vaimot ja muun väen.

Kun hän oli paluumatkalla, voitettuaan Kedorlaomerin ja ne kuninkaat, jotka olivat tämän kanssa, meni Sodoman kuningas häntä vastaan Saaven laaksoon, jota sanotaan "Kuninkaan laaksoksi".

Ja Melkisedek, Saalemin Kuningas, toi leipää ja viiniä; Hän oli Jumalan, Korkeimman, pappi.

Ja Hän siunasi hänet sanoen: "Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan Luoja.

Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi." Ja Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta." 1.Moos.8-20

"jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on "Vanhurskauden Kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin Kuningas", se on "Rauhan Kuningas;" 7:2

Antamalla kymmenykset sotasaaliista Abram tunnusti Melkisedekin Jumalan papiksi. Hän antoi kymmenykset koko siitä saaliista, jonka hän oli ottanut kuninkailta.

Aabrahamin ja Melkisedekin tapaaminen oli patriarkaalisena ja leeviläisen pappeuden yhtymäkohta. Ensin mainittu oli Kristuksen pappeuden varsinainen edeltäjä, kun taas leeviläinen pappeus oli lähinnä katoava. Vanhurskauden kuningas; Saalemin Kuningas, Rauhan Kuningas on kuninkuuden kolme aluetta; valta, oikeus ja rauha.

"jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava - Hän pysyy pappina ainaisesti." 7.3

Melkisedekistä tehtiin Jumalan Poikaan verrattava, ei päinvastoin. Tässä oleva selitys pohjautuu suurelta osin seikkoihin, joita Raamattu ei kerro tästä kaukaisesta tapahtumasta. Raamatun vaikeneminen on samalla lailla Pyhän Hengen innoituksen tulosta kuin kirjoittaminen.

Melkisedekin mainitseminen ettei Hänellä ollut sukutaulua tai sukua, korostaa vain sitä, ettei Melkisedekin sukuluetteloa ole Raamatussa, eikä Hänen pappeutensa niin ollen perustunut maallisiin sukulaissuhteisiin. Leeviläisen papin oli pyrittävä todistamaan syntyperänsä ja kuolemasta ei ole mitään historiallisia todisteita. Pappeuteen siis synnyttiin.

"Katsokaa, kuinka suuri Hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan. 7:4

kantaisä - patriarkka

Jakeissa 4-10 ei huomion kohteena ole ensisijaisesti kantaisä Aabraham, vaan leeviläinen pappeus, mutta sanaa kantaisä korostetaan tässä aivan erityisesti sen ilmaisemiseksi, että Melkisedekille kymmenykset antanut ei ollut kuka tahansa.

Apostoli pitää kymmenysten antamista alamaisuuden merkinä. Aaronin suvun papit ottivat vastaan kymmenyksiä kansalta, kun taas Aaronin kantaisä Aabraham antoi kymmenykset Melkisedekille. Kristus, Melkisedekin esikuva on korotettu Aaronin suvun pappien yläpuolelle.

"Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet;" 7:5

Leeviläisillä papeilla oli toisiin israelilaisiin nähden etuoikeutenaan kymmenysten vastaanottaminen, ja tämä oli laki, säädös. Melkisedekin asema oli tässäkin suhteessa toisenlainen ja suurempi. Hän ei toiminut tämän lain alaisena, vaan oli aivan ainutlaatuisessa asemassa.

Kymmenyksiä maksettiin alun perin koko Leevin suvulle, mutta aikaa myöten tapa rajoittui vain pappeihin. Samassa yhteydessä apostoli ottaa puheeksi kolme uutta aihetta: leeviläisen lain ja Aabrahamin jälkeläiset eli siemen. Kaikkia näitä käsitellään jäljempänä perusteellisemmin.

"Ja Herra puhui Aaronille: "Sinulla älköön olko perintöosaa heidän maassansa älköönkä osuutta heidän keskellensä; Minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä.

Mutta leeviläisille Minä annan kaikki kymmenykset Israelissa perintöosaksi, palkkana siitä palveluksesta, jonka he toimittavat ilmestysmajassa.

Älköötäkään muut israelilaiset enää lähestykö ilmestysmajaa, että he eivät joutuisi syynalaisiksi ja kuolisi.

Ainoastaan leeviläiset toimittakoot palvelusta ilmestysmajassa ja kantakoot tehdyt rikkomukset; se olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. Mutta heillä älköön olko perintöosaa israelilaisten keskellä.

Sillä israelilaisten kymmenykset, jotka he antavat Herralle anniksi, Minä annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden Minä kiellän heiltä perintöosan israelilaisten keskuudessa."

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu leeviläisille ja sano: Kun te israelilaisilta otatte ne kymmenykset, jotka Minä olen määrännyt heidän teille annettavaksi perintöosaksenne, niin antakaa siitä Herralle anti, kymmenykset kymmenyksistä, ja se katsotaan teidän anniksenne, niinkuin puimatantereelta annetut jyvät tai kuurnasta tullut mehu.

Niin antakaa tekin Herralle anti kaikista kymmenyksistä, jotka te saatte israelilaisilta, ja tämä Herralle niistä tuleva anti antakaa pappi Aaronille.

Kaikista saamistanne lahjoista antakaa Herralle täysi anti; kaikesta, mikä parasta on, antakaa pyhä lahja.

Ja sano heille: Kun te siitä annatte parhaimman osan, niin se katsotaan leeviläisten anniksi niinkuin puimatantereeseen tai kuurnan sato.

Ja sen saatte te ja teidän perheenne syödä missä hyvänsä, sillä se on teille palkka palveluksestanne ilmestysmajassa.

Kun te näin annatte siitä anniksi parhaimman osan, ette joudu syynalaisiksi ettekä saastuta israelilaisten pyhiä lahjoja ettekä kuole.”
4.Moos.18:20-32

”mutta Hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.” 7:6

Melkisedekin pappeus saa korkeamman arvon kuin leeviläinen. Melkisedekin sukulaisia ei ollut Leevin poikien joukossa.

Aabraham oli saanut suuria etuoikeuksia lupauksina Jumalalta, mutta hän tunnusti Melkisedekin ylemmyyden ottamalla vastaan siunauksen Häneltä. Lupaukset ovat monikkomuodossa ja viittaavat sekä häneen että hänen jälkeläisiinsä, jotka saivat siunauksen tulevaisuudessa.

”Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: ”Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut” - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat.

Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: ”Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva”, eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää.”
Room.4:16-21

”Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.” 7:7
Tässä ei tarkoiteta mitään rukouksen muotoon puettua toivotusta, vaan siunausta, jonka vaikutus on jumalallinen, kuten esimerkiksi patriarkkojen siunatessa lapsiaan tai Herran Jeesuksen siunatessa opetuslapsiaan.

Tässä mainittu asia oli kaikkien tiedossa. Se oli kaikkien epäilysten yläpuolella ja kiistatonta, ja koska niin oli, täytyi Aabrahamin olla näistä kahdesta vähempiarvoisempi ja Melkisedekin suurempi.

”Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.” 7:8

Tässä viitataan vielä yhteen vastakohtaisuuteen Leevin poikien ja Melkisedekin välillä. Ensin mainitut ovat kuolevaisia ihmisiä, vaikka ottavatkin vastaan kymmenyksiä, kun taas jälkimmäisen kuolemasta Raamattu vaikenee. Tätä pidetään todisteena siitä, että Hän elää. Saalemin Kuningas on itse Jeesus Kristus, joka elää edelleenkin, ja josta oli ennustettu Vanhassa Testamentissa.

Hän siis elää virassaan ja Hänen pappeutensa jatkuu Kristuksessa ja Hän on kuitenkin itse elävä, eikä koskaan enää kuole.

”Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä;” 7:9

Juutalaiset saattoivat huomauttaa, ettei Aabrahamin kymmenysten antamisessa ollut mitään merkillistä, koska hän ei itse ollut pappi. Oli luonnollista, että hän antoi ne papille. Siksi apostoli esittää vielä yhden todisteen väittäen, että Aabrahamissa Leevikin antoi kymmenykset, hän, joka oli pappeuden patriarkka, Leevi maksoi kymmenykset Melkisedekille Aabrahamin välityksellä.

Aabrahamin teko koski siis kaikkia hänen jälkeläisiään. Tapa, jolla Melkisedek suhtautui Aabrahamiin, osoitti ilman muuta hänen olevan tätä suurempi ja samalla suurempi kuin Leevin ja Aabrahamin muut jälkeläiset.

”sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.”
7:10

Ainoastaan niiden, jotka ovat luonnollisesti syntyneitä, tarvitsee maksaa kymmenyksiä. Kristus ei ollut koskaan kupeissa.

Isä - kantaisä, patriarkka; koska Iisak ei ollut vielä syntynyt tämän tapahtuessa, vielä vähemmän Leevin isä Jaakob.

Herran Jeesuksen pappauden suuruus; 7:11-28

”Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?

Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.

Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut.

Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.

Ja tämä käy vielä paljoka selvennäväksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen, joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.

Sillä Hänestä todistetaan: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan”.

Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön - sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi - mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista - nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa, mutta tämä Hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka Hänelle sanoi: ”Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'” - niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä; mutta täällä on katoamaton pappuus, sentähden että Hän pysyy iankaikkisesti, jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestaan.

Senkaltainen Ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen.” 7:11-28

”Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?” 7:11

Tässä puhutaan toisesta papista, joka ei kuulunut Aaronin pappissukuun. Jos leeviläinen pappeus olisi saanut aikaan sen, mitä varten Jumala pappeuden olisi säätänyt, ei psalminkirjoittaja olisi puhunut toisen papin tulemisesta.

"Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan." Ps.110:4

Vaikka Israel noudattikin ulkonaisesti niitä lakeja, jotka oli säädetty maallisessa pyhäkössä tapahtuvaa jumalanpalvelusta varten, siinä palveleva pappi oli voimaton puhdistamaan sisäisesti omaatuntoa. Täydellisyys käytetään tässä sen laajemmassa merkityksessä. Se kuvaa ihmisen johtamista todelliseen pelastukseen.

"Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.

Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä?

Mutta niissä on jokavuotinen muistutus synneistä." Hebr.10:1-3

"Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos." 7:12

Lain muutos - Uusi liitto

Herran Jeesuksen tultua meidän Ylipapiksemme Melkisedekin järjestyksen mukaan on aivan luonnollista, että lain merkityskin muuttuu. Jos Jumala asettaa papin virkaan henkilön, jolta laissa esitetyt papin edellytykset puuttuvat - Hän ei siis kuulu siihen ihmisryhmään, johon pappeus lain puitteissa rajoittuu - niin on selvää, että lain säätäjä on kumonnut tämän lain.

Herran Jeesuksen pappeus on selvä todiste siitä, että pappeutta koskeva Mooseksen lainsäädös on kumottu, koskien pappeussäädöstä.

Lain muutos koskee siis pappeussäädöstä, ylimmäistä pappia. Toisin sanoen juutalaiset eivät voi tänäkään päivänä enää asettaa Aaronin suvusta ylimmäistä pappia, koska on jo olemassa todellinen Ylimmäinen pappi sekä Jumalan Israelille että Jumalan seurakunnalle.

Vanhan Testamentin säädös oli, että vain yksi ylimmäinen pappi voi kerrallaan olla virassa, ei siis montaa ylimmäistä pappia, niin kuin pakanamaailmassa on.

"Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme Apostoliin ja Ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen, joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko Hänen huoneessansa." Hebr.3:1-2

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiämme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." Hebr.4:14-16

"Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä Ylimmäisen papin kunniaan, vaan Hän, joka sanoi Hänelle: "Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä sinut synnytin"; niinkuin Hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

Hebr.5:5-6

"Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti." Hebr.6:19-20

"Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut." 7:13

Tätä pappeutta koskevan lain muutos sisältyi Psalmin 110:4 ennustukseen - "Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan" - sillä henkilö, josta kuningas Daavid puhuu, ei olisi voinut osallistua laissa säädettyyn alttaritoimeen. Hän ei nimittäin ollut Leevin sukukuntaa.

"Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut." 7:14

Tämä tosiasia oli kiistaton, sillä kaikki tiesivät sen. Vanhassa Testamentissa oli ennustettu, että Messias syntyisi Juudan heimosta. "Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta Minulle tulee Hän, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista." Miika 5:1

"Juuda, sinua sinun veljesi ylistävät; sinun kätesi on vihollistesi niskassa, sinua kumartavat isäsi pojat.

Juuda on nuori leijona; saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makaamaan, hän lepää kuin leijona, kuin naarasleijona - kuka uskaltaa häntä häiritä?

Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee Hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat. Hän sitoo aasinsa viinipuuhun, viiniköynnökseen aasinsa varsan; Hän huuhtoo vaatteensa viinissä; viittansa rypäleen veressä.

Hänen silmänsä ovat viinistä sameat, Hänen hampaansa valkeat maidosta." 1.Moos.49:8-12

"Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa.

Ja Hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen Henki, neuvon ja voiman Henki, tiedon ja Herran pelon Henki.

Hän halajaa Herran pelkoa; ei Hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauvalla Hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.

Vanhurskaus on Hänen kupeittensa vyö ja totuus Hänen lanteittensa side." Jes.11:1-5

"Ja tämä käy vielä paljoka selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen," 7:15

Herran Jeesuksen pappeus käy vielä paljoka selvemmäksi, kun otamme huomioon sen säädöksen, jonka mukaan Hänestä tuli pappi. Herran Jeesuksen pappeus perustuu Jumalan alkuperäiseen säätämukseen tästä virasta. Melkisedekin kaltaisena pappina oleminen oli aivan muuta kuin olla pappi Aaronin järjestyksen mukaan. Vanhatestamentillinen lainsäädäntö ei tunne muuta kuin Aaronin pappeuden. Niinpä Psalmi 110:4 täytyy tarkoittaa toisenlaista pappia.

"joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta." 7:16

Katoamattoman elämän voima viittaa Kristuksen pappeuteen, joka perustuu Hänen ikuiseen jumaluuteensa ja Voimaansa. Tämän vastakohtana on lihallisen käskyn laki.

Vanha järjestys satoi pappeuden maallisiin ja inhimillisiin edellytyksiin. Pappien täytyi olla Aaronin jälkeläisiä ja heillä ei saanut olla fyysisiä vammoja ja ainoastaan puhtaat saivat suorittaa palvelusta.

Uudelle pappisjärjestykselle oli ominaista katoamattoman elämän voima. Tämä voima on uuden liiton merkki.

”Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ”Puhu Aaronille ja sano: jos jossakin sinun jälkeläisistäsi, tulevissa sukupolvissa, on joku vamma, älköön hän lähestykö uhraamaan Jumalansa leipää.

Älköön lähestykö kukaan, jossa on joku vamma, älköön kukaan sokea tai ontuva, kukaan kasvoiltaan tahi jäseniltään muodoton, jalkansa tai kätensä taittanut, kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen tai rupinen tai kuohittu.

Pappi Aaronin jälkeläisistä älköön kukaan, jossa on joku vamma, lähestykö uhraamaan Herran uhreja; hänessä on vamma, sentähden hän älköön lähestykö uhraamaan Jumalansa leipää.

Kuitenkin hän syököön Jumalansa leipää, sekä korkeasti pyhää että pyhää. Mutta älköön hän tulko esiripun luo älköönkä lähestykö alttaria, koska hänessä on vamma, ettei hän häpäisisi Minun pyhäkköäni; sillä Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.” 3.Moos.21:16-23

”Sillä Hänestä todistetaan: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.” 7:17

Jälleen lainataan Psalmia 110:4

Jo tämä Vanhan Testamentin Psalmin kohta, jossa kuninkaan ja papin virka liitetään tulevaan Messiaaseen, muistuttaa tämän pappeuden ikuisuudesta. Yhdenkään Aaronin jälkeläisen ei voitu sanoa olevan pappi iankaikkisesti, mutta Kristuksessa tämä sana on toteutunut. Ylösnousseena Hänellä on katoamattoman elämän voima.

”Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää Hänen kanssaan, tietäen, että Kristus, sitten kuin Hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää Häntä vallitse.” Room.6:8-9

”Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan Hän, joka sanoi Hänelle: ”Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä Sinut synnytin”; niinkuin Hän toisessakin paikassa sanoo: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.” Hebr.5:5-6

”Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön” 7:18

Sana täten korostaa, että nyt sanottu asia vahvistaa vielä entisestään, mitä on sanottu edellä 11-14 jakeissa. Jakeen 12 ajatus huipentuu siihen, että pappeuden muuttumisen väistämätön seuraus on lain muutos, koskien ylimmäistä pappia. Lain muutos on enemmän kuin pappeutta koskeva uusi laki. Se merkitsee sen säädöksen täydellistä poistamista koskien ylimmäistä pappia, joka oli Herran Jeesuksen aikaan saakka. On selvää, miksi Jumala teki näin, sillä entinen säädös oli voimaton ja hyödytön. ”Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, että

lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen." Room.8:3-4

" - sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi - mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa." 7:19

Lain riittämättömyyttä kuvataan lisää luvuissa 8-10. Vanha pappeus ei kyennyt tekemään täydelliseksi pappeja eikä kansaa, ei jumalanpalvelusta, kuin sen paremmin siihen osallistujiakaan. Täytyi tulla parempi toivo, lujempi perustus.

Vanhassa järjestyksessä oli hyvin vähän sellaista, mikä pystyi antamaan hengellistä toivoa pyhydestä tai taivaasta. Mutta Jeesus Kristus antaa lujan ja varman toivon, mahdollisuuden lähestyä Jumalaa.

"Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta." Joh.1:17

"Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, tulee Hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla." Apt.13:38-39

"Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa, kaiken Luojassa, että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka Hän oli säättänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, jossa meillä, uskon kautta Häneen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö." Ef.3:8-12

"Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista - nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa," 7:20

Tämä viittaa Herran Jeesuksen papiksi tulemiseen. Kielteisellä muodolla korostetaan asiaa, joka on tarkoitettu myönteiseksi. Apostoli käyttää edelleen Psalmia 110:4 ja koko luku onkin tämän jakeen opetusta ylimmäisestä papista.

Melkisedekin järjestyksen mukainen pappeus on vahvistettu valalla, toisin kuin Aaronin pappeus. Valan vannotta on Jumala ja se korostaa asian ehdotonta muuttumattomuutta. Jumala on vannonut, ettei Kristuksen pappeus lopu koskaan. Vrt.6:17

"Sillä Hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan." 6:17

"mutta tämä Hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka Hänelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'" - 7:21

7:21 "Du bist ein Priester in Ewigkeit nach der Ordnung Melchisedeks." Luther 1540

"Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

Novum Testamentum; Biblia

Leeviläisillä papeilla oli tukenaan laki, ajallisesti rajattu laki, mutta ei koskaan valaa. Jumala on vannonut uuden liiton yhteydessä ja se osoittaa uuden olevan paljon parempi kuin vanha.

"niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut." 7:22 Liitto sanaa käytetään tässä ensimmäisen kerran apostoli Paavalin kirjeessä hebrealaisille, jossa se esiintyy kaikkiaan 17 kertaa ja on

eräs avainsana. Liitto tarkoittaa myös jonkun viimeistä tahtoa eli testamenttia.

Se tarkoittaa myös toisen osapuolen aikaan saamaa järjestelyä, jonka toinen voi joko hyväksyä tai hylätä, mutta ei muuttaa. Se tarkoittaa yhden ihmisen tahtoa, eikä sen tarvitse olla kahden osapuolen välisen sovittelun tulos, jollainen sopimus sen sijaan on.

Avioliittokaan ei ole sopimus, vaan ennen kaikkea liitto.

On siis kahdenlaisia liittoja, ilman ehtoja ja ehdollisia. Jumalan liitossa ehtoja asettaa vain Jumala.

Herra Jeesus on takeena siitä, että Jumalan vala pitää. Uusi liitto on parempi liitto - vanha asetti kannettavaksi taakkoja, uusi on voimallinen pelastamaan.

"Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin Hän on myös paremman liiton Välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle." Hebr.8:6-7

"Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, ette pasuunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön"; ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästyntynyt ja vapisen"; vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan Kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlanjoukon ja seurakunnan tykö, ja Tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskusten henkien tykö, ja uuden liiton Välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri." Hebr.12:18-24

"Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä;" 7:23

Tässä ei tarkoiteta sitä, että virassa olisi ollut useita pappeja samanaikaisesti, vaan että ylipappien ketju muodostui niin pitkäksi juuriksi, että heitäkin kohtasi kuolema. Sen vastakohtana on Herran Jeesuksen pysyvä pappeus. Tämä näiden kahden pappeuden välinen ero on mainittu aikaisemmin, mutta nyt tarkoituksena on korostaa iankaikkisen Pojan korkeampaa asemaa ja suurempaa tehtävää.

"mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että Hän pysyy iankaikkisesti," 7:24

Herran Jeesuksen pappeus ei siirry kenellekään toiselle. Kukaan ei voi täyttää Hänen paikkaansa. Hänen pappeutensa on katoamaton, sillä Hän itsekin on katoamaton. Koska Kristus ei koskaan tule tarvitsemaan henkilökohtaista seuraajaa eikä sijaista. Hänen virkansa ei milloinkaan lopu - Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan. "Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

Eikä Hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan, sillä muutoin Hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta

asti; mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä. Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." Hebr.9:24-28

"jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa." 7:25

Apostoli kokoaa tähän kaiken, mitä hän on sanonut Kristuksen pappeuden suuruudesta. Herra Jeesus pystyy pelastamaan synnistä ja kaikista sen seurauksista. Hän pelastaa ihmisen elämään vanhurskaudessa jo tässä elämässä ja tulevassa kirkkaudessa. Jumalan antama pelastus on suuri ja iankaikkinen.

Jumalan tykö tuleminen merkitsee luottamista, uskomista. Kristuksen kautta tuleminen merkitsee kuuliaisuutta Hänen valtaansa kohtaan ja uskoa Hänen persoonaansa.

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 1.Joh.2:1-2

"Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Jeesus Kristus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoilee meidän edestämme.

Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina".

Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton Hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.8:33-39

"Senkaltainen Ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut," 7:26

Nämä edellytykset ovat papille välttämättömiä, mutta vain Kristus voi ne täyttää. Vain Hän on täydellisesti sitä, mitä tässä sanotaan.

Leeviläinen pappeus oli epätäydellistä. Vain Hän, joka itse on Jumalan Poika ja joka on Isän edessä, voi saattaa meitä Jumalan yhteyteen. Syntisistä erotettu eli pyhitetty kattaa kaikki muut tässä mainitut ominaisuudet.

Aaronissa oli pyhyyttä ja puhtautta, mutta parhaimmillaankin rajallisesti. Kristus yksin on ainoana vapaa synnistä. Hän on kaikkien yläpuolella.

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." Hebr.4:14-16
 "Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.
 Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me Häneltä saamme, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista." 1.Joh.3:19-22

"jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä." 7:27

Tässä mainitaan kaksi vanhan liiton pappien erityistä puutetta, mitkä osoittavat, etteivät he olleet kaikin puolin täydellisiä. Myöhemmin tätä käsitellään tarkemmin.

Toisaalta leeviläisen papin oli tuotava uhri myös omien syntiensä edestä. Toisaalta taas hänen oli uhrattava monta kertaa, mikä osoittaa, ettei hänen uhrinsa saanut aikaan todellista ja pysyvää sovitusta.

Puhdistusmenojen toistamisesta ymmärrämme, että synti pysyi heissä, mutta Kristuksen laita on toisin. Hänen ei tarvinnut uhrata itsensä puolesta, koska Hänellä ei ollut syntiä. Hänen yksi ainoa uhrinsa oli riittävä - täydellinen Jumalan rakkauden pyhitetty uhri Golgatan keskimmäisellä ristillä.

"Ja Mooses sanoi Aaronille: "Astu alttarin ääreen ja uhraa syntiuhri ja polttouhri ja toimita itsellesi ja kansalle sovitus ja uhraa sitten kansan uhrilahja ja toimita heille sovitus, niinkuin Herra on käsenyt." 3.Moos.9:7

"Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä, ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen, ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä." Hebr.5:1-3

"Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen." 7:28

Jumala oli kutsunut ylipapit ja asettanut heidät virkaan, mutta Jumala oli myös säätänyt, että heidän virantoimituksensa kerran päättyisi.

Toinen ja parempi Ylimmäinen pappi ottaisi heidän paikkansa.

Ja tämä todistetaan: 1) Leeviläisten pappudessa Jumalan eteen astui yksi erityinen pappi, ylimmäinen pappi.

2) Kun laki oli annettu ja leeviläinen pappuus säädetty, Jumala lupaisi asettaa oman järjestyksensä mukaan toisen papin, joka kutsuttiin virkaan kauan ennen lain antamista.

Vanhan Testamentin aikana oli virassa vain yksi ylimmäinen pappi kerrallaan.

3) Tämä luvattu pappi ei voinut olla samanlainen kuin leeviläiset papit, jotka olivat heikkoja inhimillisiä ihmisiä.

"Sillä Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa Päämies täydelliseksi." Hebr.2:10

"Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen Ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella

taivaissa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen. Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.

Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton, en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet Minun liitossani, ja niin en Minäkään heistä huolinut, sanoo Herra.

Sillä tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani." Hebr.8:1-2,7-10 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Herran Jeesuksen arvovallan väheneminen seurakunnassa

"Jeesuksella Kristuksella on nykyään hyvin vähän valtaa niissä kirkkokunnissa, jotka kutsuvat itseään Hänen Nimensä mukaan. Juuri nyt on se aika, jolloin maailma asettaa Hänen arvovaltansa kyseenalaiseksi, eikä seurakunta välitä siitä. Kristuksella on nykyään seurakunnissa lähinnä vain rakastetun symbolin asema. Uskovat eivät ole kokonaan unohtaneet Jeesuksen herrautta, mutta he ovat siirtäneet sen virsikirjaan, lauluihin, perinteisiin jne.

Uskovien piirissä ei yksinkertaisesti myönnetä nykyään todeksi sitä ajatusta, että Jeesuksella on ehdoton ja lopullinen valta koko seurakunnassa, samoin kuin sen jokaisen jäsenen elämän jokaisessa yksityiskohdassa. Kaikki mitä kirkkomme ajattelee, sanoo tai tekee on muka raamatullista, eikä kysymyksiä tehdä. Oletamme, että kaikki mitä Herramme meiltä odottaa on se, että olemme touhukkaina mukana seurakuntamme toiminnassa, ja että sillä tavalla pidämme Herramme käskyt.

Kuinka moni kokoustoiminta etsii toimintaohjeet Sanasta?

Monet rukoilevat Jumalaa anoen Häneltä menestystä hankkeilleen, mutta eivät halua Jeesusta Kristusta Herrakseen, vaan auttaakseen.

Jumalallisiksi oletettujen päämäärien saavuttamiseksi suunnitellaan inhimillisiä keinoja, eikä Herralla ole edes äänioikeutta. Kuka antaa Kristuksen sanojen ratkaista sen, mitä tulee uhraamiseen, syntyvyyden säännöstelyyn, lasten kasvatukseen, henkilökohtaisiin tapoihin, kymmenyksiin, huvitukseen, myymiseen ja muihin tällaisiin asioihin. Eräs syy on tottumusten, ennakkopäätösten ja perinnäistapojen valta vanhemmissa kirkkokunnissa; Kristuksen sijasta herrana ovat perinteet.

Toinen syy on uskovien keskuudessa tapahtunut älyllinen herääminen. Kysymyksessä ei ole niin ikään opillinen halu, vaan halu saada opillinen maine. Vihollinen käyttää oppineen pyhää ammattikieltä. Monet rientävät mielistelemään sitä. Se jakelee akateemisia oppiarvoja jne. He kahmivat näitä status symboleja silmät kiiluen ja pystyvät tuskin uskomaan silmiään, kun saavat niitä. He kulkevat ympäriinsä hurmioituneena epäuskon vallassa niin kuin seurakunnan kuoron soololaulaja saattaisi tehdä, jos hänet olisi kutsuttu laulamaan La Scalan näyttämölle.

Kaikkea uskonnollista toimintaa, sen virheettömyyttä ja todellista arvoa punnittaessa, todellisen uskovan tulee käyttää ylimpänä arvioimisperusteenaan sitä sijaa, mikä Kristuksella on kyseisessä toiminnassa. Onko Hän Herra vai symboli? Valvooko Hän projektia vai onko Hän vain yksi muiden tekemien suunnitelmien toteuttamisessa? Kaikki uskonnolliset toimet aina yksityisestä uskovasta aina kokonaisen kirkkokunnan toimiin asti, voidaan koetella tämän kysymyksen avulla: "Onko Jeesus Kristus tämän toiminnan Herra?" Osoittautuvatko tekomme puuksi, heiniksi ja oljiksi vai kullaksi, hopeaksi ja kallisarvoisiksi kiviksi sinä suurena päivänä.

Nöyrtykäämme ja tunnustakaamme, että emme ole antaneet Hänelle sitä paikkaa, jonka Hänen Isänsä on Hänelle seurakunnan Päänä ja Herrana antanut." A.W. Tozer

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 8

Herra Jeesus, uuden liiton Välimies - Hän toimittaa pappispalvelusta taivaissa kaikkeinpyhimmässä; 8:1-5
Uusi liitto; 8:6-13

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen Ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen. Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista. Jos Hän siis olisi maan päällä, ei Hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiin kantavat lahjoja, ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin." 8:1-5

Herra Jeesus, uuden liiton Välimies - Hän toimittaa pappispalvelusta taivaissa kaikkeinpyhimmässä; 8:1-5

"Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen Ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa," 8:1
Tähän saakka kirjoitetun perusteella ymmärrämme, että uskovilla on juuri sellainen Ylimmäinen pappi, jollaista he tarvitsevat. Välimiehen paikka on Majesteetin oikealla puolella korkeuksissa, kun Hän on suorittanut tehtävänsä maan päällä loppuun. Hänellä on kaikki valta taivaassa ja maan päällä ja alhaalla tuonelassa. Nyt ei tarvitse tähyillä enää tulevaisen varjoista todellisuuteen, vaan siihen, että Kristus suorittaa palvelusta paremmassa pyhäkössä, ja joka liittyy parempaan liittoon.

"Daavidin virsi. Herra sanoi minun Herralleni: "Istu Minun oikealle puolelleni, kunnes Minä panen sinun vihollisesi Sinun jalkojesi astinlaudaksi." Ps.110:1

"Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin Hänet ylös taivaaseen, ja Hän istui Jumalan oikealle puolelle." Mark.16:19

"Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella." Kol.3:1

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaa mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle." Hebr.12:1-2

"tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen." 8:2

Herra Jeesus ei ole palvelija ihmisten rakentamassa temppelissä, vaan Jumalan temppelissä. Juuri tätä sanotaan oikeaksi majaksi.

Lain alaisuudessa elävä ylipappi meni kaikkeinpyhimpään uhrattuaan itsensä ja kansansa edestä. Samoin Kristuskin teki, suuri Ylimmäinen pappi, joka uhraisi ei itsensä tähden, vaan kansan syntien tähden ja meni kaikkeinpyhimpään.

Hän toteutti lunastustyön ristillä, oman ruumiinsa majassa. Nyt Hän palvelee Isän edessä taivaan todellisessa ilmestysmajassa. Siellä Hän rukoilee kaikkien omiensa puolesta. Hän on puolestapuhujamme, Puolustajana Isän edessä, kun meidän synneistämme on kysymys. Hän pyhittää omalla verellään ja suorittaa pappispalvelusta Jumalan luona meidän puolestamme.

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn Hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on Hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin; älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." Hebr.10:19-25

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 1.Joh.2:1-2

"Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista." 8:3 Papin uhrin tarkoituksena oli saada aikaan syntien anteeksiantamus sovituksen kautta. Ylimmäisen papin virka ja tehtävä liittyi erottamattomasti tähän uhripalveluun.

"Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä," 5:1

Tässä puhutaan lahjoista ja uhreista syntien edestä.

Lahjat olivat leeviläisenä aikana uhriksi tuotuja kasvikunnan tuotteita, kun taas samalla uhri tarkoitti teurastettuja eläimiä.

Herran Jeesuksen veren uhraaminen Golgatan keskimmaisella ristillä syntisten ihmisten puolesta oli leeviläisten toimittamien esikuvallisten uhrien täyttymys. Kaikki Vanhan Testamentin uhrin olivat esikuvaa Herran Jeesuksen lopullisesta rakkauden pyhitetyistä uhrista Golgatan ristillä.

"Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän Ylimmäiseksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa, meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen, kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntonamme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!" Hebr.9:11-14

"Sillä mahdotonta on, että härkäin ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä.

Sentähden Hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhrin ja antian Sinä et tahtonut, mutta ruumiin Sinä Minulle valmistit; polttouhriin ja syntiuhriin Sinä et mielistynyt.

Silloin Minä sanoin: 'Katso, Minä tulen - Kirjakääröön on Minusta kirjoitettu - tekemään Sinun tahtosi, Jumala'."

Kun Hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja Sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin, sanoo Hän sitten: "Katso, Minä tulen tekemään Sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttäkseen toisen.

Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.

Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa; mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle, ja odottaa nyt vain, kunnes Hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkojensa astinlaudaksi." Hebr.10:4-13

"Jos Hän siis olisi maan päällä, ei Hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiin kantavat lahjoja," 8:4

Maan päällä ovat vastakohtana jakeessa 1 olevalle taivaissa. Apostoli Paavalin aikana oli siis vielä toiminnassa temppelelpalvelus vanhan liiton mukaisesti.

Herra Jeesus ei kuulunut Leevin sukukuntaan, eikä sen tähden voinut suorittaa pappispalvelusta maan päällä. Maallisesta pappiudesta säädetyn lain mukaan papin tuli olla Leevin sukukunnasta. Herra Jeesus ei ollut Leevin jälkeläinen, eikä myöskään uhrannut koskaan sellaisia uhreja kuin tämän pappisuuden mukaiset ylipapit. Jos Hän olisi ollut pappi maan päällä, Hän ei olisi ollut se, jota maailma tarvitsi. Hän oli pappi, että uhri ja sen tähden Hänen virkansa on paljon korkeampi kuin leeviläisen papin.

"ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin." 8:5

Maan päällä oleva ilmestysmaja oli taivaallisen pyhäkön esikuva.

Piirustuksista ilmeni miten liiton kansan tuli lähestyä Jumalaansa. Majaa ei kuitenkaan koskaan ollut tarkoitettukaan lopulliseksi temppeleksi. Se oli vain todellisen jäljennös ja varjo, kuva korkeammasta ja taivaallisesta hengellisestä todellisuudesta.

"Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi." Hebr.10:1

Uusi liitto; 8:6-13

"Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin Hän on myös paremman liiton Välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.

Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton, en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa

silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet Minun liitossani, ja niin en Minäkään heistä huolinut, sanoo Herra.

Sillä tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat Minut. Sillä Minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä."

Sanoessaan "uuden" Hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään."

8:6-13

"Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin Hän on myös paremman liiton Välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu." 8:6

Herralla Jeesuksella on nyt parempi virka kuin se, johon Hän ei maan päällä soveltunut, koska Hän ei ollut leeviläinen. Hän on paremman liiton Välimies kuin leeviläiset papit, koska sen perustana ovat paremmat lupaukset.

Ensimmäinen liitto annettiin välimiehen kautta ja Israelin kansa lähestyi Jumalaa hänen välityksellään. Mooses oli välimies ja Aaron ylipappi, mutta Kristus on molempia.

Kristuksen pappeus on kaikilta osin parempi. Hän uhrasi oman sovintoverensä, otti pois synnin ja avasi uuden tien jokaiselle, joka uskoo Häneen.

"Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista - nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa, mutta tämä Hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka Hänelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'" - niin on myös se liitto parempi, jonka takaaajaksi Jeesus on tullut.

Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä; mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että Hän pysyy iankaikkisesti, jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa." Hebr.7:20-25

"Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle." 8:7

Ensimmäinen liitto oli epätäydellinen. Sen avulla ei onnistuttu luomaan ihanteellista suhdetta ihmisen ja Jumalan välille. Sitä ei ollut tarkoitettukaan lopulliseksi liitoksi. Kun kerran mainitaan toinen liitto, se osoittaa, ettei ensimmäinen ollut riittävän hyvä.

Vanha liitto ei voinut puhdistaa synnistä, sen sovittava veri peitti ainoastaan synnin; se ei voinut johtaa ketään vanhurskauteen, eikä pelastukseen. Sen papitkaan eivät olleet täydellisiä, vaan heikkoja kuolevaisia ihmisiä.

"Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton," 8:8

Lainaus on Jeremian kirjasta, jossa Herra lupaa Israelille uuden liiton. Uuden liiton uskovat pääsevät osallisiksi kaikesta tästä hyvästä, mutta uskovat pakanatkin pääsevät osallisiksi tähän liittoon uskon kautta Kristukseen. Uusi liitto alkoi Golgatalla, kun Herramme oli antanut Henkensä ja vuodattanut pyhän, kalliin sovintoverensä. Apostoli todistaa tällä Raamatun paikalla juutalaisille, että vanha liitto oli tilapäinen, ja että oli luvattu uusi liitto. Sen tähden heidän ei pitänyt ihmetellä sitä, että vanha sysättiin syrjään. Varsinainen syy tämän liiton heikkouteen ja hyödyttömyyteen oli ihmisen synti. Kukaan ei pystynyt elämään vanhan liiton vaatimusten mukaan.

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka Minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeensä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat Minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä." Jer.31:31-34

"en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet Minun liitossani, ja niin en Minäkään heistä huolinut, sanoo Herra." 8:9

Jumala on kaikkien tekemiensä liittojen uskollinen osapuoli, eikä ole koskaan omalta puoleltaan rikkonut yhtäkään liittoa - Hän on suuri uskollisuudessaan.

Jumalan liitto kutsui israelilaisia poikkeukselliseen liittosuhteeseen Jumalan kanssa, mutta liittosuhde kesti ainoastaan niin kauan kuin kansa totteli Jumalan lakia. Jumala lupaa, että uusi liitto johtaa toiseen suuntaan kuin ensimmäinen.

"Sillä tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani." 8:10

Vanhan liiton tarkoituksena oli lujittaa Israelin asema Jumalan kansana ja Herran asema heidän Jumalanaan.

Uuden liiton aikana se onnistuu ennen kaikkea sen tähden, että uusi liitto ei itse asiassa saa aikaan lain määräyksiä vastaavaa tilaa, vaan on olemukseltaan moraalinen ja hengellinen.

Jumalan lakeja ei kirjoiteta ulkoisesti kivitauluihin tai kirjoihin. Ne kaiverretaan muistiin ja kirjoitetaan sydämeen, joka on ihmisen persoonallisuuden ydin. Tämä uusi suhde ei koske vain Israelia, vaan se on maailman laajuinen ja sulkee sisäänsä kaikki, jotka uskovat tämän uuden liiton perustaan, Herraan Jeesuksen Kristukseen.

"Ja minulle tuli tämä Herran Sana: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Niinkuin näitä hyviä viikunoita, niin Minä katselen hyvällä suosiolla Juudan pakkosiirtolaisia, jotka Minä lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan.

Ja Minä käännän katseeni heihin, heidän hyväksensä, ja tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, Minä istutan heidät enkä revi pois.

Ja Minä annan heille sydämen, heidän tunteakseen Minut, että Minä olen Herra; ja he saavat olla Minun kansani, ja Minä olen heidän Jumalansa; sillä he kääntyvät Minun tyköni kaikesta sydämestänsä." Jer.24:4-7

"Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, Minä olen vapauttava kansani auringon nousun maasta ja laskun maasta.

Ja Minä tuon heidät asumaan Jerusalemin keskelle. Ja he ovat Minun kansani, ja Minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas." Sak.8:7-8

"Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat Minut." 8:11

Herran Jeesuksen tuntemus tulee lisääntymään valtavasti kaikissa ihmisissä. Jumalan kokeminen henkilökohtaisesti ei rajoitu muutamaiin harvoin. Kaikki uskovat tulevat tuntemaan Herran. Opettajana on Pyhä Henki, Hän, joka ohjaa tuntemaan koko totuuden.

Tuntee - tuntee, tietää, ymmärtää, käsittää

Kysymys ei ole vain ymmärryksellä saavutettavasta tiedosta, vaan tuntemisesta, joka ulottuu sydämen syvyyksiin asti.

"Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia, ja suuri rauha on sinun lapsillasi oleva." Jes.54:13

"Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette Häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin Hänen voiteltunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää Hänessä." 1.Joh.2:27

"Poikani, jos sinä otat Minun Sanani varteen ja kätket mieleesi Minun käskyni, niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon - niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen.

Sillä Herra antaa viisautta, Hänen suustansa lähtee tieto ja taito. Oikeamielisille Hänellä on tallella pelastus, kilpi nuhteettomasti vaeltaville, niin että Hän suojaa oikeuden polut ja varjelee hurskaittensa tien.

Silloin ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden ja vilpittömyyden - hyvyyden tien kaiken; sillä viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi suloiseksi, taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys suojeleva sinut." Snl.2:1-11

"Sillä Minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä." 8.12

8:12 "Denn ich will gnädig sein ihrer *Untugend* und ihren *Sünden*, und ihrer *Ungerechtigkeit* will ich nicht mehr gedenken." Luther 1540
Untugend - pahe, vika, huonotapa (Vrt. ~ vikauhri)

Sünden - synti

Ungerechtigkeit - vääryys, laittomuus vrt.10:17

"Sillä Minä annan anteeksi heidän *vikansa* ja syntinsä ja vääryytensä; enkä enää heidän *syntejensä* muista."

Novum Testamentum; Biblia

Sana sillä korostaa, että syntien anteeksiantamisen lupaus on kaikkien muiden lupauksen perusta.

Minä annan, osoittaa, ettei anteeksisaaminen ole lähtöisin ihmisen ominaisuuksista tai ansioista, vaan Jumalan armosta ja laupeudesta. Ihmisen kääntymyskään ei ole anteeksisaamisen perusta, vaan Kristuksen sovintouhri.

Uusi liitto perustuu syntiongelman täydelliseen ja lopulliseen ratkaisuun, joka tehtiin mahdolliseksi Golgatalla. Se antaa täydellisen varmuuden siitä, että Jumala ei koskaan enää muista meidän syntejämme. "Kuka on Jumala, niinkuin Sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei Hän pidä vihaa iäti, sillä Hänellä on halu laupeuteen.

Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekemme. Kaikki heidän syntinsä Sinä heität meren syvyyteen.

Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, Aabrahamille armoa, niinkuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä asti." Miika 7:18-20

"Sanoessaan "uuden" Hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään." 8.13 Apostoli esittää lainaamastaan Raamatun paikasta oikeastaan vain yhteenvedon.

Jumalan lupaus uuden liiton antamisesta merkitsi, että Hän on syrjäyttänyt vanhan liiton. Ennustus tapahtui Jeremian aikana ja lupaus täyttyi vasta noin 600 vuoden kuluttua.

Temppeli oli vielä olemassa, kun hebrealaiskirje kirjoitettiin. Siellä toimitettiin edelleen jumalanpalvelusmenoja vanhan tavan mukaan, mutta vain tyhjä laitos - ihminen ja ohjelma toimivat ulkoisesti ilman Jumalaa.

"Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo."

Room.10:4 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Noin tuhat vuotta sitten eräs juutalainen runoilija kirjoitti runon Jumalan rakkaudesta: "Jos meret ne mustetta olisi ja taivas mille kirjoittaa. Kyninä korret olla voisi ja kirjureina koko maa, niin meret joutuisi kuiville, ei riittäisi laajuus taivahan, jos rakkautta Jumalan kuvailla yrittäisi."

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 9

Ensimmäinen liitto oli esikuvallinen; 9:1-10

Uuden liiton perustana on Kristuksen sovintoveri; 9:11-28

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

”Olihan tosin ensimmäiselläkin *majalla* jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.

Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on ”pyhä”.

Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on ”kaikkeinpyhin”; siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut, ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta.

Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen.

Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan, mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.

Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo.

Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa, vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.” 9:1-10

Ensimmäinen liitto oli esikuvallinen; 9:1-10

”Olihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.” 9:1

9:1 ”Olihan tosin ensimmäisellä *majalla* jumalanpalvelussäännöt”

Novum Testamentum; Biblia (Vrt. 9:2)

Jumala antoi Moosekselle ilmestysmajan rakentamista koskevia määräyksiä, eikä Hän aloittanut pihasta, josta sitten menisi itse pyhäkön. Ei, vaan Jumala alkaa sisimmästä asunnostaan; ensin kaikkeinpyhimmässä oleva liiton arkki, sitten majan pyhän osan kalusto; pöytä, kultainen lampunjalka ja suitsutusalttari, sitten polttouhrialttari, vaskiallas peseytymistä varten ja majan piha kangasaitoineen.

Se on Jumalan tie Hänen lähestyessään meitä Kristuksessa Jeesuksessa. Pyhimmästä taivaasta Hän astuu alas majesteettiutensa valtaistuimelta esiripun, se on Hänen lihansa kautta, täyttäen maallisen vaelluksen pyhäkössä ehdottomalla kuuliaisuudellaan Taivaallisen Isän tahdolle, ja sitten antaa rakkauden pyhitetyn uhrin eli itsensä Jumalan Karitsana Golgatan ristin vaskisella alttarilla uhriksi lunastaakseen syntiset.

Tämä on Jumalan tie ihmisen tykö, ne ihmeelliset tosiasiat, jossa meidän uskomme lepää ja johon me voimme turvallisesti luottaa. Meidän täytyy ymmärtää, kuinka Hän on tullut minun luokseni ja uskossa vastaanottaa se, ennen kuin alan ohjata askeleeni sinne päin, missä Hän on, ollakseni Hänen luonaan.

Seuratkaamme sitä tietä, jota israelilaiset saivat kulkea, kun he menivät leiristä ilmestysmajaan, jossa he lähestyivät ja kohtasivat Jumalan. Luonnostammehan me kaikki olemme pyhäkön ulkopuolella ennen kuin saavumme itse pyhäkköön.

Ilmestysmajan pihan kangasaita oli tehty kerratuista valkoisista pellavalangoista, joka oli arvokasta kangasta, hienompaa ja kalliimpaa kuin tavallinen silkkikangas. Sen väri oli puhdas ja loistavan valkoinen. Se kuvaa pyhien lahjavanhurskauden vaatetta.

Esipihalle ei päässyt aivan suoraan, vaan oli ensin kuljettava alttarin uhrin kautta. Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

Ensimmäinen maja sisälsi Jumalan ohjeet jumalanpalveluksesta ja pyhäköstä, jota ei rakennettu Egyptissä, vaan erämaassa, jossa on seurakunnan paikka, ennen luvattua maata, joka on luvattu Messias, Jeesus Kristus.

Maallinen pyhäkkö on esikuva taivaallisesta, jota apostoli Paavali kuvailee jäljempänä.

Tämä majan pyhäkkö oli maallinen, ja että se soveltui ainoastaan jumalanpalveluksen ulkoisille menoille. Se oli ihmiskätten tekoa ja maallisista raaka-aineista tehty.

”Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ”Sano israelilaisille, että he kokoavat anteja Minulle; jokaiselta, jonka sydän on siihen altis, ottakaa vastaan anti Minulle.

Ja nämä ovat ne annit, joita teidän on otettava vastaan heiltä: kultaa, hopeata ja vaskea, punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja valkoisia pellavalankoja sekä vuohenkarvoja, punaisia oinaannahkoja, sireeninnahkoja, akasiapuuta, öljyä seitsenhaaraista lamppua varten, hajuaineita voiteluöljyä ja hyvänhajuista suitsutusta varten, onyks-kiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten. Ja tehköt he Minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään.

Tehkää asumus ja kaikki sen kalusto tarkoin sen kaavan mukaan, jonka Minä sinulle näytän.

Tehköt he arkin akasiapuusta, puolenkolmatta kyynärän pituisen, puolentoista kyynärän levyisen ja puolentoista kyynärän korkuisen. Ja päällystä se puhtaalla kullalla, päällystä se sisältä ja ulkoa; ja tee siihen kultareunus yltympäri.

Ja vala siihen neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, niin että kaksi rengasta tulee sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta sen toiselle puolelle.

Ja tee korennot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla.

Ja pistä renkaisiin arkin sivuille korennot, joilla arkki on kannettava.

Korennot jääkööt arkin renkaisiin, älköönkö niitä vedettävä pois.

Ja pane arkkiin laki, jonka Minä sinulle annan.

Tee myös armoistuvin puhtaasta kullasta, puolenkolmatta kyynärän pituinen ja puolentoista kyynärän levyinen.

Ja tee kaksi kultakerubia, tee ne kohotakoista tekoa, armoistuimen molempiin päihin.

Tee toinen kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit armoistuimesta kohoaviksi, sen kumpaankin päähän. Ja kerubit levittäkööt siipensä ylöspäin, niin että ne peittävät siivillensä armoistuimen, ja niiden kasvot olkoot vastakkain; armoistuinta kohti olkoot kerubien kasvot käännettyt. Ja aseta armoistuvin arkin päälle ja pane arkkiin laki, jonka Minä sinulle annan.

Ja siinä Minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä, kaiken sen, minkä Minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.

Ja tee pöytä akasiapuusta, kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja puolentoista kyynärän korkuinen.

Ja päällystä se puhtaalla kullalla ja tee siihen kultareunus yltympäri. Ja tee sen ympäri kämmenen korkuinen lista ja listan ympäri kultareunus. Ja tee siihen neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljään kulmaan, kunkin neljän jalan kohdalle.

Renkaat olkoot juuri listan alla niiden korentojen pitiminä, joilla pöytä on kannettava.

Ja tee ne korennot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla, ja niillä on pöytä kannettava.

Tee myös siihen vadit ja kupit, kannut ja maljat, joista juomauhrit vuodatetaan; tee ne puhtaasta kullasta.

Ja pidä aina Minun edessäni pöydällä näkyleivät.

Ja tee myös seitsenhaarainen lamppu puhtaasta kullasta. Tee lamppu jalkoineen ja varsineen kohotakoista tekoa; sen kukkakuvut, nuput kukkalehtineen, olkoot samaa kappaletta kuin se.

Kuusi haaraa lähteköön lampun sivuista, kolme haaraa toisesta sivusta ja kolme haaraa toisesta sivusta.

Toisessa haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kukkakupua, nuppua kukkalehtineen, ja toisessa haarassa samoin kolme mantelinkukan muotoista kukkakupua, nuppua kukkalehtineen; näin olkoon jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lampusta lähtevät.

Mutta lampussa itsessään olkoon neljä mantelinkukan muotoista kukkakupua, nuppua kukkalehtineen.

Yksi nappu olkoon aina jokaisen haaraparin alla niistä kuudesta haarasta, jotka lampusta lähtevät.

Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin se; olkoon se kauttaaltaan samaa kohotakoista tekoa, puhdasta kultaa.

Ja tee siihen seitsemän lamppua, ja lamput asetettakoon niin, että seitsenhaarainen lamppu heittää valonsa etupuolelle.

Ja sen lamppusakset ja karstakupit olkoot puhdasta kultaa.

Yhdestä talentista puhdasta kultaa tehtäköön sekä se että kaikki nämä kalut.

Ja katso, että teet ne sen kaavan mukaan, joka sinulle niistä vuorella näytettiin." 2.Moos.25:1-40

"Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä". 9:2 Ilmestysmajassa oli kaksi osaa ja lisäksi esipiha. Toinen osa oli nimittäin pyhä. Se oli ilmestysmajan itään olevassa osassa. Tässä pyhäkön kahta osaa sanotaan kahdeksi majaksi.

Kultaista suitsutusalttaria ei tässä mainita. Se esitellään jakeessa 4 ja se kuului sisimpään majaan. Tämä johtunee siitä, että sen paikka Kristuksen esikuvana oli kaikkeinpyhimmässä, mutta vanhan liiton aikana sen täytyi olla esiripun ulkopuolella, jossa papit pääsivät sen luo. (Vrt. 2.Moos.26:1-)

"Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin"; 9:3

Ensimmäinen esirippu oli ilmestysmajan oviaukon edessä, niin että ulkopuolella olevat eivät voineet nähdä sisään. Toinen esirippu peitti kaikkeinpyhimmän niiltä, jotka palvelivat pyhässä. Leeviläiset papit saivat toimittaa tehtäviä pyhässä, mutta ainoastaan ylimmäinen pappi sai astua kaikkeinpyhimpään kerran vuodessa suurena sovituspäivänä. Kuljettuaan ensimmäisen esiripun ohi hän näki edessään toisen ja vasta sen takana oli itse kaikkeinpyhin.

"Tee vielä esirippu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista; ja tehtäköön siihen taidokkaasti kudottuja kerubeja. Ja ripusta se neljään akasiapuiseen, kullalla päällystettyyn pylvääseen, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla. Ja ripusta esirippu hakasten alle ja vie sinne esiripun sisäpuolelle lain arkki. Ja niin olkoon esirippu teille väliseinänä pyhän ja kaikkeinpyhimmän välillä. Ja aseta armoistuin lain arkin päälle, joka on kaikkeinpyhimmässä." 2.Moos.26:31-34

"siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut," 9:4
Liitonarkki oli koko ilmestysmajan keskipiste. Siinä säilytettiin pyhiä esineitä, jotka muistuttivat Jumalan huolenpidosta kansaansa kohtaan. Kultainen mannaa sisältävä astia muistutti Hänen ihmeistään, Hänen avustaan erämaavaelluksen aikana. Aaronin sauva kertoi Aaronille ja tämän pojille kuuluneesta pappeudesta ja laintaulut esittivät Jumalan vaatimukset kansalle. Liitonarkin kansi, armoistuin, oli päällystetty kullalla. Sen päällä oli kaksi kerubia levitetyin siivin. Kenelläkään ei ollut lupaa koskettaa arkkia, sillä se oli korkeasti pyhä.

"Ja Mooses sanoi: "Näin on Herra käskenyt: Ota sitä goomerin täysi säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen, että he näkisivät sen leivän, jolla Minä olen ravinnut teitä erämaassa, johdattaessani teitä Egyptin maasta".

Ja Mooses sanoi Aaronille: "Ota astia ja pane siihen goomerin täysi mannaa ja aseta se Herran eteen säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen".

Ja Aaron asetti sen talteen lain arkin eteen, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut." 2.Moos.16:32-34

"Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu israelilaisille ja ota heiltä, kaikilta heidän ruhtinailtansa, sauva kutakin sukukuntaa kohti, heidän sukukuntiansa mukaan, kaksitoista sauvaa. Kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa, mutta Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä tämänkin sukukunnan päämiehellä olkoon sauvansa.

Pane ne sitten ilmestysmajaan lain arkin eteen, missä Minä teille ilmestyn.

Ja tapahtuu, että kenen Minä valitsen, sen sauva versoo. Siten Minä lopetan israelilaisten napinan, niin että pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan."

Ja Mooses puhui tämän israelilaisille, ja kaikki heidän ruhtinaansa antoivat hänelle kukin sauvansa sukukunnittain, yhteensä kaksitoista sauvaa, ja Aaronin sauva oli heidän sauvainsa joukossa.

Ja Mooses pani sauvat lain majaan, Herran eteen.

Kun Mooses seuraavana päivänä meni lain majaan, niin katso, Aaronin sauva, joka oli siinä Leevin sukukunnan puolesta, oli alkanut versoa, siihen oli ilmestynyt silmuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita.

Ja Mooses vei ulos kaikki sauvat Herran kasvojen edestä kaikkien israelilaisten tykö; ja he katselivat niitä ja ottivat kukin sauvansa. Ja Herra sanoi Moosekselle: "Vie Aaronin sauva takaisin lain arkin eteen säilytettäväksi merkkinä uppiniskaisille, ja lopeta heidän napinansa, niin että Minä pääsen sitä kuulemasta, jotta he eivät kuolisi". Ja Mooses teki sen; niinkuin Herra häntä käski, niin hän teki." 4.Moos.17:1-11

"ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen." 9:5

Armoistuimelle ylimmäinen pappi vihmoi sovituksen veren.

Kerubit ovat yhden enkeliryhmän nimi. Sana tarkoittaa oikeastaan elävää olentoa. Raamatun alussa puhutaan kerubeista, jotka asetettiin vartioimaan elämän puun luo johtavaa tietä.

"Ja Herra Jumala sanoi: "Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!"

Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu.

Ja Hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä."

1.Moos.3:22-24

"Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan," 9:6

Nyt seuraa ilmestysmajan käytön opetus. Se järjestettiin niin, että se soveltui Jumalan palvelemiseen. Ainoastaan Aaronin pojat saivat päästä pyhään. Pidemmälle hekään eivät päässeet. Tie eteenpäin kaikkeinpyhimpään oli heiltä suljettu. Ainoastaan ylipappi saattoi astua sinne.

Pappien päivittäinen tehtävä oli huolehtia siitä, että lampuissa paloi aina tuli. He varasivat niihin öljyä aamuin ja illoin. Lisäksi heidän oli määrä polttaa suitsuketta alttarilla joka päivä. Tulen he ottivat polttouhrialttarilta. Tämän he suorittivat heti aamu-iltauhrin jälkeen. Virkaan kuului myös näkyleipien vaihtaminen joka sapatti.

"Ja Herra sanoi Aaronille: "Sinun ja sinun poikiesi, isäsi suvun sinun kanssasi, on kannettava pyhäkköä vastaan tehdyt rikkomukset; samoin sinun ja poikiesi sinun kanssasi on kannettava pappeutta vastaan tehdyt rikkomukset.

Mutta salli myös veljiesi, Leevin sukukunnan, isäsi heimon, käydä sinun kanssasi sinne. He liittyyköt sinuun ja palvelkoot sinua, kun sinä ja poikasi sinun kanssasi toimitatte palvelusta lain majan edessä.

Ja he hoitakoot sekä sinun tehtäviäsi että kaikkia majan tehtäviä, mutta älkööt lähestykö pyhiä esineitä tai alttaria, etteivät kuolisi, niin he kuin tekin.

Liittyyköt he sinuun ja hoitakoot ilmestysmajan tehtävät, majan kaikki palvelustehtävät; mutta syrjäinen älköön teitä lähestykö.

Ja teidän on hoidettava tehtävät pyhäkössä ja alttarilla, ettei Herran viha enää kohtaisi israelilaisia.

Ja katso, Minä olen ottanut teidän veljenne, leeviläiset, israelilaisten keskuudesta teille lahjaksi, Herralle annettuina toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa.

Mutta sinä ja poikasi sinun kanssasi hoitakaa papinvirkaanne, pitäen huolta kaikista alttarilla ja esiripun sisäpuolella suoritettavista tehtävistä, ja toimittakaa palvelusta siellä. Lahjana Minä annan teille papinvirkaanne; mutta syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon.”

4.Moos.18:1-7

”mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.” 9:7

Tässä puhutaan suuresta sovituspäivästä, Jom HaKippur. Se oli seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä, suunnilleen meidän ajanlaskumme syys-lokakuun vaihteessa.

Papille tai maallikolle kaikkeinpyhimpään astuminen merkitsi kuolemaa. Tähän suhtauduttiin niin vakavasti, että ylimmäisen papin toiseen jalkaan sidottiin naru. Narun toinen pää oli kiinnitetty esiripun toiselle puolelle. Jos olisi käynyt niin, että pappi olisi kuollut sisällä ollessaan, hänet olisi voitu vetää narun avulla ulos ilman, että kenenkään olisi tarvinnut mennä sisälle kaikkeinpyhimpään.

On kolmentasoisia rikkomuksia ja syntejä; syntiä kuolemaksi, jolle ei ole enää sovituksia, kadottavat synnyt ja kansan tahattomat synnit, jotka vikauhri kattaa.

Papin synnit ja kansan tahattomat synnitkin tarvitsevat sovituksen!

”Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin Hänen käskyänsä.

Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä.

Niin Mooses sanoi Aaronille: ”Tämä tapahtuu Herran Sanan mukaan: Niissä, jotka ovat Minua lähellä, Minä osoitan pyhyyteni ja kaiken kansan edessä kirkkauteni”. - Mutta Aaron oli ääneti.” 3.Moos.10:1-3

”Ja Mooses sanoi Aaronille: ”Astu alttarin ääreen ja uhraa syntiuhri ja polttouhri ja toimita itsellesi ja kansalle sovitusta ja uhraa sitten kansan uhrilahja ja toimita heille sovitusta, niinkuin Herra on käskennyt”.

Niin Aaron astui alttarin ääreen ja teurasti oman syntiuhrivasikkansa.

Ja Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi sormensa vereen ja siveli sitä alttarin sarviin, mutta muun veren hän vuodatti alttarin juurelle.” 3.Moos.9:7-9

”Ja Herra puhui Moosekselle, sen jälkeen kuin kaksi Aaronin poikaa oli kuollut, joita kuolema kohtasi, kun he astuivat Herran eteen.

Ja Herra sanoi Moosekselle: ”Sano veljellesi Aaronille: älköön hän joka aika menkö pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, armoistuimen eteen, joka on arkin päällä, ettei hän kuolisi; sillä Minä ilmestyn pilvessä armoistuimen kohdalla.

Mutta näin Aaron menköön pyhimpään: hänellä olkoon mukanaan mullikka syntiuhriksi ja oinas polttouhriksi; ja hän pukekoon pyhän pellavaihokkaan yllensä, peittäköön häpynsä pellavakaatioilla, vyöttäköön itsensä pellavavyöllä ja pankoon pellavaisen käärelakin päähänsä.

Nämä ovat pyhät vaatteet; ja hän pesköön ruumiinsa vedessä ja pukekoon ne yllensä.” 3.Moos.16:1-4

"Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maha vielä seisoo." 9:8 Ilmestysmajalla oli rajoituksensa vertauskuvana. Se oli maallinen pyhäkkö, mutta niin kauan kun ihmiset kiinnittivät mielensä taivaalliseen, asia oli järjestyksessä. Vertauskuva syrjäytti kuitenkin itse todellisuuden ja siitä tuli kohde.

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn Hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on Hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmittuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin; älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." Hebr.10:19-25

"Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omastatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa," 9:9 Ilmestysmajan todellinen merkitys voidaan ymmärtää vasta Kristuksen kautta, Hänen työnsä valossa. Vastakkaisuus tulee korostuneesti esiin, kun verrataan Kristuksen takaamaa vapaata pääsyä Jumalan luo ja maallisen pyhäkön seremonioissa ankarasti rajoitettua pääsyä. Tämä rajoitus koski myös maallisessa tempelissä uhrattavia uhreja. Niiden uhrien vaikutukset olivat hyvin rajallisia. Apostoli haluaa korostaa sitä, että todellinen este ihmisen vapaalle pääsulle Jumalan luo on luonteeltaan sisäinen ja hengellinen, eikä aineellinen. Ihminen voi lähestyä Jumalaa vasta, kun omatunto on puhdistunut.

"vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti." 9:10 Tässä mainitut ruuat ja juomat liittyvät 3.Moos.11 lukuun säädettyihin lakeihin. Uhreilla ja pesuilla oli hyvin vähän tekemistä sen kanssa, mikä oli ihmisen sydämen asenne Jumalaan. Pesoista eli pesuista, puhdistuksista mainittakoon, että ylipapin piti pestä ruumiinsa vedellä sovituspäivän toimituksen jälkeen, mutta sen lisäksi vastaavia puhdistusmenoja oli säädetty muunkinlaisten epäpuhtauksien yhteydessä. Niillä oli tärkeä hengellinen merkitys, mutta kun ne liitettiin uskonnollisuuteen, oli aina olemassa vaara, että niiden harjoittajat joutuisivat kiusaukseen korostaa liikaa ulkoisia seikkoja. Kaikki tässä mainittu oli tulevaisen varjoa. Vanhan Testamentin järjestys oli, ensin uhri, sitten peseytyminen ja vasta sitten pukeutuminen.

"Tee heille näin, pyhittääksesi heidät pappeina palvelemaan Minua: Ota mullikka ja kaksi virheetöntä oinasta ja happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamatomia kakkuja ja öljyllä voideltuja happamatomia ohukaisia; leivo ne lestyistä nisujauhoista.

Ja pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa, samalla kertaa kuin tuot mullikan ja kaksi oinasta.

Tuo sitten Aaron poikinensa ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä. Ja ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas ja kasukan viitta ja kasukka ja rintakilpi; ja sido hänen ympärilleen kasukan vyö.

Pane myös käärelakki hänen päähänsä ja kiinnitä pyhä otsalehti käärelakkiin.

Ja ota voiteluöljyä ja vuodata hänen päähänsä ja voitele hänet.

Ja tuo hänen poikansa esille ja pue heidän ylleen ihokkaat.

Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaron että hänen poikansa, ja sido päähineet heidän päähänsä, että pappeus olisi heillä ikuisena säätynä. Vihi näin virkaansa Aaron ja hänen poikansa." 2.Moos.29:1-9

Uuden liiton perustana on Kristuksen sovintoveri; 9:11-28

"Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän Ylimmäiseksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa, meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmittuna, pyhittää lihanpuhtauteen, kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntonne kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

Ja sentähden Hän on uuden liiton Välimies, että, koska Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvattua iankaikkisen perinnön.

Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä; sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.

Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty.

Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukenuk kaikki käskyt, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja isopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan, sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt".

Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet.

Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista.

On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä.

Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

Eikä Hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan, sillä muutoin Hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." 9:11-28

"Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän Ylimmäiseksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa," 9:11

Pääajatuksena on tässä se, että Kristus on suorittanut iankaikkisen lunastuksen, päinvastoin kuin leeviläiset lahjat ja uhrin, joiden oli määrä tehdä uhraaja täydelliseksi, mutta joiden vaikutus jäi epätäydelliseksi. Kristus suoritti pappispalveluksen täydellisemmässä majassa ja Hän uhrasi paremman uhrin.

Tulevaisen hyvän Ylimmäinen pappi on merkittävä nimitys ja apostoli sanoo tämän sen sanoinkuvaamattoman hyvyyden korostamiseksi, joka tuli meidän osaksemme Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

"meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen." 9:12

Kun leeviläinen ylipappi meni pyhäkköön, hänellä oli mukanaan veri, jonka oli määrä saada aikaan sovitus. Kansan edustajana hän sai kerran vuodessa mennä kaikkeinpyhimpään. Hän meni sinne mukanaan kauristen ja vasikkain verta, mutta Kristus meni pyhäkköön oman verensä kautta. Maallisten ylipappien oli astuttava kaikkeinpyhimpään vuosi vuoden jälkeen, mutta Kristus teki sen kerta kaikkiaan.

Ylipappi meni pyhäkköön saadaksesen aikaan lunastuksen synnistä. Tämä merkitsee oikeastaan lunnasmaksun maksamista.

Lunastus eli lunnaat merkitsee siis vapauden saamista Jumalalle uhratun uhrin välityksellä. Kristuksen iankaikkinen lunastus on vastakohtana leeviläisten uhrien väliaikaiselle vaikutukselle.

"Kun Hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja Sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin, sanoo Hän sitten: "Katso, Minä tulen tekemään Sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.

Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.

Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa; mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle, ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkojensa astinlaudaksi.

Sillä Hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään." Hebr.10:8-14

"Ja jos te Isänänne huudatte avuksi Häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, Hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten, jotka Hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti Hänet kuolleista ja antoi Hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan." 1.Piet.1:17-21

"Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät asettanut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka Hän omalla verellensä on itselleen ansainnut." Apt.20:28

"Sillä jos kauristen ja härkän veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen," 9:13

Tässä ja seuraavassa jakeessa verrataan uhrieläinten verta ja muita leeviläisen pappeuden puhdistusmenetelmiä ja toisaalta Kristuksen verta. Ensin mainittu, kauristen ja härkän veri viittaa suureen sovituspäivään, kun taas hiehon tuhka kuuluu 4.Moos.19 luvussa kuvattuihin puhdistusseremoneihin.

Oli teurastettava ruskeanpunainen, virheetön hieho, joka ei vielä ollut kantanut iestä. Sen liha ja veri piti polttaa. Tuhka säilytettiin puhtaassa paikassa leirin ulkopuolella. Kun joku joutui kosketuksiin kuolleen ruumiin kanssa ja häntä pidettiin sen vuoksi saastaisena seitsemän päivän ajan, hänen päälleen pirskotettiin tätä tuhkaa kolmantena ja seitsemäntenä päivänä juoksevaan veteen sekoitettuna. Peseydyttyään seitsemäntenä päivänä asianomainen oli puhdas.

"Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: "Tämä on lakimääräys, jonka Herra sääti sanoen: Käske israelilaisia tuomaan sinulle ruskeanpunainen, virheetön hieho, jossa ei ole mitään vammaa ja jonka päälle iestä ei vielä ole pantu.

Antakaa se pappi Eleasarin haltuun, ja vietäköön se leiristä ulos ja teurastettakoon hänen edessänsä.

Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirskoittakoon sen verta ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa.

Ja hieho poltettakoon hänen nähtensä; nahkoinensa, lihoinensa ja verinensä ynnä rapoinensa se poltettakoon.

Mutta pappi ottakoon setripuuta, isoppikorren ja helakanpunaista lankaa ja viskatkoon ne tuleen, missä hieho palaa.

Sitten pappi peskään vaatteensa ja peskään ruumiinsa vedessä; sitten menkään leiriin. Mutta pappi olkoon saastainen iltaan asti.

Sekin, joka hiehon poltti, peskään vaatteensa vedessä ja peskään ruumiinsa vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

Sitten joku, joka on puhdas, kootkoon hiehon tuhkan ja pankoon sen talteen leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan. Ja säilytettäköön se israelilaisten seurakunnalle puhdistusvettä varten. Tämä on syntiuhri.

Ja joka hiehon tuhkan kokosi, peskään vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti. Tämä olkoon israelilaisille ja muukalaiselle, joka asuu heidän keskellensä, ikuinen säädös." 4.Moos.19:1-10

"kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntonne kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!" 9:14

Vain Kristuksen veri voi puhdistaa omantunnon uskon kautta. Ja tämän ansiosta uskova voi palvella elävää Israelin Jumalaa.

Kuolleista teoista puhdistuminen ei merkitse vain niistä luopumista. Tarkoitus on tämä; kun omatunto puhdistuu, se vapautuu raskaista syyllisyyden taakoista, jotka estävät uskovaa palvelemasta elävää Israelin Jumalaa vapaasti ja minkään estämättä.

Vanhan liiton aikana uhrieläinten veri peitti synnin, mutta nyt uuden liiton aikana Kristuksen pyhä, kallis sovintoveri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

"Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän ennusti sanoen: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä Hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta - niinkuin Hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, sen valan, jonka Hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme; suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinä." Luuk.1:67-75

"Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tullessa, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla." Room.6:11-14

"Ja sentähden Hän on uuden liiton Välimies, että, koska Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvatus iankaikkisen perinnön." 9:15 Herra Jeesus on sinetöinyt uuden liiton omalla verellään. Vanha liitto antoi lupauksen iankaikkisesta elämästä, mutta se ei kyennyt johtamaan ihmisiä siihen. Uhrieläinten veri ei koskaan voinut antaa todellista syntien anteeksiantamusta. Kristuksen kuolema oli ehdottoman välttämätön syyllisyyden poistamiseksi. Kristuksen veri sovitti jo tehdyt synnit. Se astui Vanhan Testamentin uhrien tilalle ja suoritti sen, mihin nämä eivät olleet pystyneet. Kaikki Vanhan Testamentin uhrit ovat esikuvaa lopullisesta Herramme Jeesuksen Kristuksen rakkauden pyhitetystä ristinuhrista Golgatalla. Jokainen, joka ottaa vastaan iankaikkisen perinnön, saa sen iankaikkisen lunastuksen perusteella, joka saatiin Kristuksen iankaikkisen Hengen kautta.

"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room.3:21-26

"Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä;" 9:16

Testamentti ilmaisee henkilön viimeisen tahdon yhtenä asiakirjana. Vaikka Herran Jeesuksen kuolemaa koski myös vanhan liiton aikana tehtyjä rikkomuksia, ennen Hänen uhriaan ei lunastusta itse asiassa ollut.

Testamentti tulee latinan sanasta Testamentum ja teonsana testari tarkoittaa kutsua todistajaksi, todistaa, tehdä testamentti. Apostolin ajatus tässä jakeessa on, että niin kuin testamentti on voimassa vasta tekijänsä kuoleman jälkeen, samoin uusi liitto saa vahvistuksensa vasta Kristuksen sovitusuhrin ja kuoleman kautta.

"sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä." 9:17

Testamentti samoin kuin sopimus tai muu tärkeä asiakirja vahvistetaan sinetillä. Testamentti sana Raamatussa liittyy sanoihin: evankeliumi, kuolema, liitto, lupaus, perillinen, perintö, sovitus ja tahto ja Raamattu on myös Testamentti eli Jumalan viimeinen peruuttamaton tahto. Raamattu on Testamentti Jumalalta - Ja jokainen uskova on Kristuksen kanssaperillinen.

"Syntisiä vainoaa onnettomuus, mutta vanhurskaat saavat onnen palkakseen. Hyvä jättää perinnön lastensa lapsillekin, mutta syntisen tavara talletetaan vanhurskaalle." Snl.13:21-22

"Veljet, minä puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään lisätä.

Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus.

Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa Testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden perästä tullut laki voi kumota, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.

Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei enää tulisikaan lupauksesta. Mutta Aabrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen kautta."

Gal.3:15-18

"Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty." 9:18

Nyt opetetaan tarkemmin, miksi vanha liitto sinetöitiin verellä.

Sana sentähden viittaa siihen, että tämä on ehdoton periaate, kiistaton tosiasia.

"Ja Mooses tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran Sanat ja kaikki Hänen säädöksensä. Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme".

Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran Sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista sukukunnan mukaan.

Ja hän lähetti israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle.

Ja Mooses otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille.

Ja hän otti Liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat:

"Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme".

Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella." 2.Moos.24:3-8

"Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukenukset kaikki käskyt, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja isopin ja vihmoi sekä itse Kirjan että kaiken kansan," 9:19

Vain osa tässä kuvailluista menoista mainitaan 2.Moos.24 luvussa. Siinä ei kerrota kauristen eikä vasikkain verestä, eikä purppuravillasta ja isopista. Siinä ei mainita myöskään, että kauris, ilmestysmaja ja välineet vihmottiin verellä.

Isoppi - Kysymyksessä on aramealaisesta maustekasvista, meiramista, joka kasvaa kaikissa Välimeren maissa, ja joka voi tulla yli metrin korkuiseksi. Villamaiset haivenet peittävät sen kukkia ja lehtiä. Tästä syystä kasvi voi säilyttää kosteutta. Se on aramealainen kasvi ja sitä on kautta aikojen käytetty sekä maustekasvina että lääkeaineena.

"Ja Mooses kutsui kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: "Menkää ja ottakaa lammaks kutakin perhekuntaanne kohti ja teurastakaa pääsiäislammaks.

Ja ottakaa isoppikimppu, kastakaa se vereen, joka on maljassa, ja sivelkää ovenpäällinen ja molemmat pihtipielet sillä verellä, joka on maljassa. Älköönkää kukaan menkö ulos talonsa ovesta ennen aamua. Sillä Herra kulkee rankaisemassa egyptiläisiä; mutta kun Herra näkee veren ovenpäällisessä ja molemmissa pihtipielissä, menee Hän sen oven ohi eikä salli tuhoajan tulla teidän taloihinne teitä vitsauksella lyömään. Noudattakaa tätä; se olkoon ikuinen säädös sinulle ja sinun lapsillesi." 2.Moos.12:21-24

"Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi Hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano".

Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen Hänen suunsa eteen.

Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi Hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä." Joh.19:28-30

"sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt." 9:20 Tämä on se veri, välikappale, jolla liitto vahvistettiin. Veren vuodattamisen jälkeen Jumalan ja ihmisten välinen liitto oli sinetöity. Sinetillä Raamatussa on kaksi päämerkitystä, nimittäin asian vahvistaminen ja lukitseminen.

Liittoa solmittaessa toinen osapuoli ei yleensä määrää mitään toisen puolesta. Kysymys on molemminpuolisesta sopimuksesta. Mutta Jumalan ja ihmisten välisessä liitossa Jumala ei milloinkaan luovu oikeudestaan määrätä ja sanella ehdot.

"Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet." 9:21

Kaikki tähän ensimmäiseen liittoon liittyvä, koko ilmestysmaja ja kaikki siinä oleva, vihmottiin verellä. Periaatteena on, että kaikkea syntien anteeksisaamista tulee edeltää verenvuodatus. Ilmestysmaja ja siellä olevat pyhät esineet oli puhdistettava verellä; näin toimitettiin niille sovitus israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan.

"Ota sitten toinen oinas, ja Aaron poikinensa laskekoon kätensä oinaan pään päälle.

Ja teurasta oinas ja ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikean korvan lehteen ja oikean käden peukaloon ja heidän oikean jalkansa isoonvarpaaseen, mutta vihmoo muu veri alttarille ympäriinsä.

Ja ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja pirskoita Aaronin ja hänen vaatteidensa päälle, ja samoin hänen poikiensa ja heidän vaatteidensa päälle.

Näin hän tulee pyhäkölle pyhitetyksi, sekä hän itse että hänen vaatteensa, ja samoin hänen poikansa ja hänen poikiensa vaatteet. Tee näin Aaronille ja hänen pojillensa, aivan niinkuin Minä olen sinua käsenyt. Seitsemän päivää kestäköön heidän vihkimisensä. Ja uhraa joka päivä syntiuhrimullikka sovitukseksi, ja puhdistaa alttari toimittamalla sen sovitus ja voitele se pyhittääksesi sen. Seitsemänä päivänä toimita alttarin sovitus ja pyhitä se. Näin tulee alttarista korkeasti-pyhä; jokainen, joka alttariin koskee, on pyhäkölle pyhitetty. Ja uhraa alttarilla tämä: kaksi vuodenvanhaa karitsaa joka päivä, ainiaan." 2.Moos.29:19-21,35-38

"Ja hän ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon sitä sormellansa armoistuimen etupuolelle; ja armoistuimen eteen hän pirskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa. Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrikauriin ja vieköön sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen verellä, niinkuin hän teki mullikan verellä: pirskoittakoon sitä armoistuimelle ja armoistuimen eteen. Ja näin hän toimittakoon pyhäkölle sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa; näin hän tehköön myös ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa. Älköön yhtään ihmistä olko ilmestysmajassa, kun hän tulee toimittamaan sovitusta pyhimmässä, siihen saakka kunnes hän sieltä lähtee ja on toimittanut itsellensä ja perheellensä ja koko Israelin seurakunnalle sovituksen.

Sitten hän lähteköön sieltä alttarin ääreen, joka on Herran edessä, ja toimittakoon sille sovituksen; ja hän ottakoon mullikan verta ja kauriin verta ja sivelköön sitä alttarin sarviin yltympäri. Ja hän pirskoittakoon sormellansa sen päälle verta seitsemän kertaa ja puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta. Ja kun hän on loppuun toimittanut pyhäkön ja ilmestysmajan ja alttarin sovittamisen, tuokoon hän sen elävän kauriin. Ja Aaron laskekoon molemmat kätensä elävän kauriin pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne kauriin pään päälle ja lähettäköön sen, sitä varten varatun miehen viemänä, erämaahan. Näin kauris kantakoon kaikki heidän pahat tekonsa autioon seutuun; ja kauris päästettäköön erämaahan." 3.Moos.16:14-22

"Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista." 9:22
 Syntien puhdistuksessa käytetään lähes aina verta ja syntien anteeksisaaminen oli mahdotonta ilman veren vuodatusta. Anteeksiantaminen - kirjaimellisesti, poislähtettäminen
 Synnit lähetetään pois syntisen luota, niin kauas kuin itä on lännestä, meren syvyyteen ja ne pyyhitään pois. Tämä Jumalan antama anteeksiantamus sulasta armosta on puhdistusihmeistä kaikkein suurin. Mikään ei takerru niin lujasti syntiseen kuin synti ja syyllisyys. Ainoastaan lunastukseksi vuodatettu veri voi puhdistaa hänet.

"Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän keskellänne, syö verta, mitä tahansa, sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, Minä käänän kasvoni ja hävitän hänet kansastansa.

Sillä lihan sielu on veressä, ja Minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä.

Sentähden Minä olen sanonut israelilaisille: Älköön kukaan teistä syökö verta; älköön myöskään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne, syökö verta." 3.Moos.17:10-12

"Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt, Hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.

Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas Hän siirtää meistä rikkomuksemme." Ps.103:1-5,12

"Minä, Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.

Muistuta sinä Minua, käykäämme oikeutta keskenämme; puhu sinä ja näytä, että olet oikeassa." Jes.43:25-26

"Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Palaja Minun tyköni, sillä Minä lunastan sinut." Jes.44:22

"Kuka on Jumala, niinkuin Sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten?

Ei Hän pidä vihaa iäti, sillä Hänellä on halu laupeuteen.

Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme.

Kaikki heidän syntinsä Sinä heität meren syvyyteen.

Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, Aabrahamille armoa, niinkuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä asti." Miika 7:18-20

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1.Joh.1:7

"On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä." 9:23

Tässä yhteenvedossa korostetaan; Kun Herra Jeesus suoritti tehtävänsä sekä pappina että uhrina, Hän tyydytti täysin kaikki Jumalan lain vaatimukset. Hän uhraisi paremman uhrin. Tämä ilmaisu on oikeastaan monikkomuodossa, mutta taivaallinen pyhäkkö tarvitsi vain yhden uhrin, sen, jonka Herra Jeesus uhraisi. Jumala siis uhraisi rakkauden pyhitetyn uhrin, ainokaisen Poikansa Golgatan keskimmäisellä ristillä syntiemme sovituksiksi.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh.3:16

"Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme." 9:24

Ylimmäisen papin palvelutehtävä huipentui muinoin siihen, että hän meni kaikkeinpyhimpään viemään uhria. Kristus tuli suoritetuksi loppuun, kun Hän taivaaseen paluunsa yhteydessä saapui siihen temppeliin, joka ei ole käsin tehty. Tämä taivaaseen astuminen on niiden kärsimystapahtumien huipentuma, jolla Hän hankki meille iankaikkisen lunastuksen.

Jumalan kasvojen edessä Herra Jeesus jatkaa tehtäväänsä meidän hyväksemme. Hän, joka itse tuli ihmiseksi, voi astua Jumalan kasvojen eteen uhrinsa ansiosta, jonka kautta ihminen on sovitettu Jumalan kanssa. Hänen synnitön ihmisluontonsa ei olisi tarvinnut tällaista uhria, mutta meidän edustajanamme Hän ei voi tulla Jumalan eteen ilman uhriverta.

"Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa?"

Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Jeesus Kristus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoilee meidän edestämme." Room.8:32-34

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 1.Joh.2:1-2

"Eikä Hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan," 9:25 Kristus on poistanut synnin syyllisyyden yhdellä ainoalla uhrilla ja sovittanut meidän syntimme. Hän ei mennyt taivaalliseen temppeleihin väliaikainen uhri mukanaan, vaan Hän uhrasi itsensä, ja tätä uhria ei tarvitse uhrata monta kertaa. Jos Hänen uhrinsa ei olisi ollut täydellinen, sen olisi täytynyt toistua monta kertaa, jatkuvasti. Tässä ilmenee kaksi suurta vastakkaisuutta vanhan ja uuden liiton ylipapin välillä. Vanhan liiton ylipapin tehtävässä tarvittiin useita uhreja, kun taas Kristus uhrasi itsensä yhden ainoan kerran, ei siis monta kertaa. Vanhassa liitossa tuotiin vierasta verta.

"Ja Aaron toimittakoon kerran vuodessa sen sarvien sovituksen; sovituksiksi uhratun syntiuhrin verellä hän toimittakoon kerran vuodessa sen sovituksen, sukupolvesta sukupolveen. Se on korkeasti-pyhä Herralle." 2.Moos.30:10

"Senkaltainen Ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä." Hebr.7:26-27

"sillä muutoin Hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä." 9:26 Jos Kristuksen uhri olisi ollut samanlainen kuin vanhan liiton uhrin, Hänen olisi täytynyt kuolla ristillä toistuvasti, monta kertaa. Se ei kuitenkaan ollut tarpeen. Pelkkä ajatuskin, että Herra Jeesus kärsisi useita kertoja, on mieletön. On selvää, että Hänen uhrinsa oli riittävä. Antamalla Poikansa Jumala on tehnyt kaiken, mitä ihmisten pelastumiseksi tarvitaan.

"Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan." Gal.4:4-5

"Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio," 9:27

Herra Jeesus kuoli vain yhden ainoan kerran, niin kuin ihmisetkin kuolevat. Kuolema ei merkinnyt Kristukselle loppua, eikä se ole myöskään ihmisten loppu.

Kun maanpäällinen elämä on lopussa, kukaan ei voi elää sitä uudelleen. Sen sijaan jokaista odottaa Jumalan tuomio, joko iankaikkiseksi elämäksi tai iankaikkiseksi kadotukseksi. Ratkaisevaa asian kannalta on se, onko ihminen uskossa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja onko hänen asiansa kunnossa Jumalan ja ihmisten välillä.

"Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä Hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä. Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa." Saar.12:13-14

"Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on Elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.

Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.

Ja joka ei ollut Elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen." Ilm.20:11-15

"samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." 9:28

Herra Jeesus ei vain kuollut, Hänet uhrattiin. Maalliset ylipapit, jotka eivät koskaan uhranneet itseään, eivät pystyneet samaan aikaan täydellistä sovitusta, mutta Herra Jeesus hankki sovintokuolemallaan iankaikkisen lunastuksen.

Ajatus tämän uhrin toistamisesta on yhtä mahdoton kuin se, että ihmiset kuolisivat monta kertaa.

Monien synnit - On huomattava, että ei ole mitään ristiriitaa, jossa apostoli Paavali sanoo Kristuksen kuolleen kaikkien edestä -

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 2.Kor.5:14-15 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Nro 100 Sovinnon suuri päivä (Henrik Schager, 1870-1934)

1. Sovinnon suuri päivä meille on koittanut.
Täytetty lain on käskyt, Jeesus on voittanut.
Rientävät joukot suuret perintöön taivaiseen,
autuuden ovat saaneet, lääkkehen sielulleen.
"Kiitos nyt, Jeesus, Sulle, kaiken sä uhrasit.
Eestämme kuoloon käyden velkamme kuittasit.
Pappeina valtakunnan uuden ja iäisen
ylistää aina saamme Nimeä Jeesuksen."

2. Nyt armoistuimelle veri on vuotanut.
Sovinnon jokaiselle Jeesus on ansainnut.
Kivet nuo rintakilven armosta todistaa.
Veressä uusi liitto yhdeksi kansat saa.
"Kiitos nyt, Jeesus, Sulle, kaiken sä uhrasit.
Eestämme kuoloon käyden velkamme kuittasit.
Pappeina valtakunnan uuden ja iäisen
ylistää aina saamme Nimeä Jeesuksen."

3. Avuton sielu, nosta katseesi Golgataan.
Jeesuksen kuolon kautta pelastus tarjotaan.
Haavoihin lääkkeen löydät, tulla saat lapsekseen.
Sielusi ankkuroituu Jeesuksen rakkauteen.
"Kiitos nyt, Jeesus, Sulle, kaiken sä uhrasit.
Eestämme kuoloon käyden velkamme kuittasit.
Pappeina valtakunnan uuden ja iäisen
ylistää aina saamme Nimeä Jeesuksen."

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 10

Härkäin ja kauristen veri ei voi ottaa pois syntejä; 10:1-4
 Messiaan, Jeesuksen Kristuksen uhri tekee täydelliseksi; 10:5-18
 Jumalan eteen Herran Jeesuksen veren kautta - Pysykäämme järkähtämättä
 toivon tunnustuksessa; 10:19-25
 Varoitus luopumuksesta; 10:26-39

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta
 Kristukselta!

"Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta,
 ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa
 kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.
 Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka
 jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi
 ollut mitään tuntoa synneistä?
 Mutta niissä on jokavuotinen muistutus synneistä.
 Sillä mahdotonta on, että härkäin ja kauristen veri voi ottaa pois
 syntejä." 10:1-4

Härkäin ja kauristen veri ei voi ottaa pois syntejä; 10:1-4

"Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta,
 ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa
 kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi." 10:1
 Toora - laki, oppi, opetus
 Apostoli tarkoittaa tässä laissa säädettyjä uhreja, erityisesti sitä,
 joka uhrattiin vuosittain suurena sovituspäivänä. Tuleva hyvä viittaa
 Kristukseen ja Hänen armoonsa. Laki oli kuva Kristuksesta, Hänen
 varjonsa. Siinä ei ollut sitä todellista, oikeata uhria, joka pystyi
 poistamaan lopullisesti synnin. Siksi se oli heikko ja epätäydellinen.
 Kukaan ei voinut tulla täydelliseksi lain kautta.
 Kaikki uhrat, joita vuodesta toiseen uhrattiin vanhan liiton temppelissä,
 olivat luonteeltaan samanlaisia, eivätkä koskaan voineet täysin täyttää
 Jumalan pyhyiden lain vaatimuksia.

"Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön
 - sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi - mutta sijaan tulee parempi
 toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa." Hebr.7:18-19
 "Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on
 ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo.
 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti
 uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi
 omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa, vaan jotka,
 niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan
 sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti."
 Hebr.9:8-10

"Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka
 jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi
 ollut mitään tuntoa synneistä?" 10:2
 Jos nämä uhrat olisivat pystyneet tekemään uhraajat täydellisiksi, Jumala
 olisi säätänyt, että ne olisi uhrattava vain yhden kerran. Niiden
 toistaminen osoitti, etteivät ne kyenneet poistamaan syntiä.

Vanhan liiton uhrien varsinainen tarkoitus oli peittää synnit, mutta sen sijaan uuden liiton yksi ainoa Herramme Jeesuksen Kristuksen uhri poistaa koko maailman synnin ja sovittaa koko ihmiskunnan synnin aina ensimmäisestä Adamista, ihmisestä viimeiseen saakka.

Adam - ihminen, ihmiskunta

"Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" Joh.1:29

"Mutta niissä on jokavuotinen muistutus synneistä." 10:3

Tämä riittämättömyys ei ollut tuohon aikaan eläville ihmisille mikään selviö. Se tuli selväksi vasta, kun Kristuksen täydellisen työn myötä otettiin käyttöön korkeampi jumalanpalveluksen muoto.

Tässä tarkoitetaan jakeessa 1 mainittuja uhreja. Apostoli ei kiellä niiden olleen keino, jonka Jumala oli säätänyt, jotta heidän isänsä saivat synnit anteeksi. Mutta apostoli tahtoo muistuttaa sen, että pelkkä sovituspäivän olemassaolo muistutti heitä synneistä, joita he olivat edellisen sovituspäivän jälkeen tehneet.

"Tämä olkoon teille ikuinen säädös: seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, kurittakaa itseänne paastolla älkääkään yhtäkään askareta toimittako, älköön maassa syntynyt älköönkä muukalainen, joka asuu teidän keskellänne.

Sillä sinä päivänä toimitetaan teille sovitus teidän puhdistamiseksi; kaikista synneistänne te tulette puhtaiksi Herran edessä.

Se olkoon teille levon päivä, kurittakaa silloin itseänne paastolla; se olkoon ikuinen säädös.

Ja sovituksen toimittakoon se pappi, joka on voideltu ja joka on vihitty papinvirkaan isänsä sijaan; hän pukekoon yllensä pellavavaatteet, pyhät vaatteet, ja toimittakoon sovituksen kaikkeinpyhimmälle ja sovituksen ilmestysmajalle ja alttarille sekä sovituksen myös papeille ja kaikelle seurakunnan kansalle.

Tämä olkoon teille ikuinen säädös, että toimitatte israelilaisille sovituksen kaikista heidän synneistänsä kerran vuodessa."

Ja hän teki, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut."

3.Moos.16:29-34

"Sillä mahdotonta on, että härkäin ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä." 10:4

Uhrien arvo oli väliaikainen ja esikuvallinen, sillä ne viittasivat Messiaan, Jeesuksen Kristuksen uhriin.

Synnit eivät olleet vain tekoja, vaan ne tarkoittavat myös mielenlaatua ja asennetta, jotka vaikuttavat ratkaisevasti tekoihin.

"Ja hän ottakoon israelilaisten seurakunnalta kaksi kaurista syntiuhriksi ja yhden oinaan polttouhriksi.

Ja Aaron tuokoon oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itsellensä ja perheellensä.

Sitten hän ottakoon ne kaksi kaurista ja asettakoon ne Herran eteen ilmestysmajan ovelle.

Ja Aaron heittäköön arpaa niistä kahdesta kauriista: toisen arvan Herralle ja toisen Asaselille.

Ja Aaron tuokoon sen kauriin, jonka arpa määräsi Herralle, ja uhratkoon sen syntiuhriksi.

Mutta se kauris, jonka arpa määräsi Asaselille, asetettakoon elävänä Herran eteen, että sille toimitettaisiin sovitus ja se sitten päästettäisiin erämaahan Asaselille.

Senjälkeen Aaron tuokoon oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itsellensä ja perheellensä ja teurastakoon oman syntiuhrimullikkansa.

Ja hän ottakoon hiilipannun täyteen tulisia hiiliä alttarilta, joka on Herran edessä, ja kahmalonsa täyteen survottua hyvänhajuista suitsuketta ja viekään ne esiripun sisäpuolelle.

Ja hän pankoon suitsukkeen tulen päälle Herran eteen, niin että suitsutus pilvenä peittää lain arkin päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi. Ja hän ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon sitä sormellansa armoistuimen etupuolelle; ja armoistuimen eteen hän pirskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa.

Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrikauriin ja viekään sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen verellä, niinkuin hän teki mullikan verellä: pirskoittakoon sitä armoistuimelle ja armoistuimen eteen.

Ja näin hän toimittakoon pyhäkölle sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa; näin hän tehköön myös ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa." 3.Moos.16:5-16

Messiaan, Kristuksen uhri tekee täydelliseksi; 10:5-18

"Sentähden Hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhrin ja antin Sinä et tahtonut, mutta ruumiin Sinä Minulle valmistit; polttouhriin ja syntiuhriin Sinä et mielistynyt.

Silloin Minä sanoin: 'Katso, Minä tulen - Kirjakääröön on Minusta kirjoitettu - tekemään Sinun tahtosi, Jumala'."

Kun Hän ensin sanoo: "Uhrin ja antein ja polttouhriin ja syntiuhriin Sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin, sanoo Hän sitten: "Katso, Minä tulen tekemään Sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.

Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.

Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa; mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle, ja odottaa nyt vain, kunnes Hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkojensa astinlaudaksi. Sillä Hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan: "Tämä on se liitto, jonka Minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä"; ja: "heidän syntejensä ja laittomuksiensa en Minä enää muista".

Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita." 10:5-18

"Sentähden Hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhrin ja antin Sinä et tahtonut, mutta ruumiin Sinä Minulle valmistit;" 10:5

Anti - uhrilahja; Vrt. 10:8

Apostoli lainaa seuraavassa Psalmin 40 jakeita 7-9. Ps.40:7 sisältää meidän käännöksessämme sanat "Minun korvani Sinä avasit", kun taas Herbealaiskirjeen kirjoittaja apostoli Paavali kirjoittaa sanat: "ruumiin Sinä Minulle valmistit".

Tämän eroavuuden syistä on esitetty monenlaisia arveluita, mutta tyydyttävää selitystä on vaikea löytää. Tärkeintä on havaita, että apostoli tulkitsee tämän Daavidin Psalmin kohdan Messias ennustukseksi, jossa korostuu ihmiseksi tulleen Jumalan Pojan kuuliaisuus ja uhrivalmius tehdä Taivaallisen Isän hyvä tahto.

"Teurasuhriin ja ruokauhriin et Sinä mielisty; Minun korvani Sinä avasit, polttouhria ja syntiuhria Sinä et vaadi.

Silloin Minä sanoin: "Katso, Minä tulen; Kirjakääröön on kirjoitettu, mitä Minun on tehtävä.

Sinun tahtosi, Minun Jumalani, Minä teen mielelläni, ja Sinun lakisi on Minun sydämessäni." Ps.40:7-9

"Sillä ei Sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole Sinulle mieleen.

Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et Sinä, Jumala, hylkää." Ps.51:18-19

"Näin on Herra sanonut: "Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne". Mutta he vastasivat: "Emme vaella".

Ja Minä olen asettanut teille vartijat: "Kuunnelkaa pasuunan ääntä". Mutta he vastasivat: "Emme kuuntele".

Sentähden kuulkaa, te kansat, ja tiedä, seurakunta, mitä heille on tapahtuva.

Kuule, maa! Katso, Minä tuotan onnettomuuden tälle kansalle, heidän hankkeittensa hedelmän, sillä he eivät ole kuunnelleet Minun sanojani, vaan ovat hyljänneet Minun lakini.

Mitä on Minulle suitsutus, joka tulee Sabasta, ja paras kalmoruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrinne eivät ole Minulle otolliset, eivätkä teidän teurasuhrinne Minulle kelpaa.

Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, Minä asetan tälle kansalle kompastuskiviä, joihin he kompastuvat, isät ja pojat yhdessä, ja naapuri naapurinsa kanssa hukkuu." Jer.6:16-21

"polttouhriin ja syntiuhriin Sinä et mielistynyt." 10:6.

Tämä jae ei tarkoita, että Jumala olisi paheksunut uhreja, olihan Hän itse ne säätänyt. Mutta Hän ei halunnut saada enempää arvottomia uhreja. Eikä Hän halunnut niitä alituisesti ja jatkuvana muotomenona. Sen sijaan Jumala on aina ollut kiinnostunut ihmisen vilpittömästä sydämen asenteesta. Uhrit olivat myös merkki Jumalalle vihkiytymisestä, mutta usein ne jäivät vain tyhjiksi seremonioiksi.

Mooseksen kirjan huolellinen tutkiminen kertoo, että erilaiset uhrin paljastavat Kristuksen täytetyn työn ja sen seurauksen koko rikkauden: polttouhri, joka kuvaa Jeesuksen Kristuksen kuolemaa; ruokauhri, joka kuvaa Jeesuksen Kristuksen elämää; yhteysuhri, joka kuvaa Jeesuksen Kristuksen rauhaa; syntiuhri, joka kuvaa Jeesuksen Kristuksen lunastusta; vikauhri, joka kuvaa Jeesuksen Kristuksen sovittua.

Pääsiäinen, Pesach, kuvasi Jeesusta, Lunastajaamme. Kaksi vuotta, jotka muodostivat yhden syntiuhriin, joista toinen uhrattiin ja toinen ajettiin erämaahan, ovat symboleina Kristuksen kuoleman kahdenlaisesta vaikutuksesta, joka täyttävät Pyhän Jumalan kaikki lain vaatimukset, niin että Hän ei enää muista kansansa syntejä ja poistaa heiltä kaikki synnin syytökset.

Kaikki vanhan liiton uhrin olivat esikuvaa Herran Jeesuksen täydellisestä rakkauden pyhitetystä uhrista Jumalalle Golgatan keskimmaisella ristillä. Polttouhri - Polttouhri oli sovitusuhri. Sitä käytettiin myös puhdistusmenojen yhteydessä. Polttouhriksi piti lain mukaan käyttää nautaeläimiä, pikkukarjaa ja lintuja.

Ilmestysmajassa ja myöhemmin temppeleissä polttouhri uhrattiin sekä aamuin että illoin, juhlasapatteina ja tiettyinä juhlina ja myös muina aikoina uhrattiin. Polttouhri siis kuvaa Kristuksen kuolemaa.

Syntiuhri - olivat lain edellyttämiä välttämättömiä synti- ja rikkomusuhreja. Erilaisia syntiuhreja oli useita. Ne syntiuhrit, joiden veri vietiin sisälle kaikkeinpyhimpään, ja ne, joiden verta ei sinne viety, erotettiin jyrkästi toisistaan. Myös tämä syntiuhri kattoi kansan tahattomat synnit eli sovitti ne. Syntiuhri siis kuvaa Herran Jeesuksen iankaikkista lunastusta yhdellä ainoalla uhrilla.

"Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu israelilaisille ja sano: Jos joku erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan ja tekee jotakin, mitä ei saa tehdä, niin, jos voideltu pappi tekee rikkomuksen ja saattaa kansan vikapääksi, tuokoon rikkomuksensa tähden, jonka hän on tehnyt, virheettömän mullikan Herralle syntiuhriksi.

Ja vieköön mullikan ilmestysmajan ovelle Herran eteen ja laskeeseen kätensä mullikan pään päälle ja teurastakoon mullikan Herran edessä.

Ja ottakoon se voideltu pappi mullikan verta ja vieköön sen ilmestysmajaan, ja pappi kastakoon sormensa vereen ja pirskoittakoon verta seitsemän kertaa Herran edessä, pyhäkön esiripun edessä.

Ja pappi sivelköön sitä verta alttarin sarviin, jolla poltetaan hyvänhajuista suitsutusta Herran edessä ja joka on ilmestysmajassa; mullikan kaiken muun veren hän vuodattakoon ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle.

Ja kaiken syntiuhrimullikan rasvan hän erottakoon siitä pois, sekä sisälmyksiä peittävän rasvan että kaiken sisälmysten rasvan, ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroitettava munuaisten luota, samalla tavalla kuin se erotetaan pois yhteysuhrihärästä; ja pappi polttakoon ne polttouhrialttarilla.

Mutta mullikan nahan ja kaiken lihan ynnä pään ja jalat, sisälmykset ja ravan, koko mullikan, hän vieköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon tuhka heitetään, ja polttakoon sen halkojen päällä tulella; siinä paikassa, johon tuhka heitetään, se poltettakoon."

3.Moos.4:1-12

"Silloin Minä sanoin: 'Katso, Minä tulen - Kirjakäärön on Minusta kirjoitettu - tekemään Sinun tahtosi, Jumala'." 10:7

Jumalan tahto tapahtuu täydellisesti sen ruumiin uhrin kautta, jonka Jumala oli katsonut siihen sopivaksi.

Kirjakäärö tarkoittaa Toorarullaa, pyhiä Kirjoituksia eli Raamattua. Se kertoi Hänestä, joka oli tuleva ja ilmoitti Jumalan tahdon.

Sana, joka on käännetty kirjakäärö on hebreaksi kefalís, joka kuvaa oikeastaan pientä nappia sen sauvan päässä, jolle pergamenttirulla oli kääritty. Sanaa käytettiin myöhemmin koko Kirjakääröstä.

Raamatun aikaan kirjat olivat kirjakäärön muotoisia. Niihin kirjoitettiin sarakkeisiin käärön pituussuunnassa ja tavallisesti ainoastaan toiselle puolelle. Käärön toiseen päähän tai myöhemmin päihin kiinnitetyn sauvan avulla Kirjakäärö voitiin kääriä auki tai kiinni.

"Kun Hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja Sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin," 10:8

Tämä ei tarkoita sitä, että Jumala olisi menetellyt ristiriitaisesti itsensä kanssa. Hänhän tämän uhripalveluksen oli säättänyt, vaan että mikään näistä uhreista eivät edes kaikki yhdessä voineet saada aikaan sitä, mitä Jumalan tahto vaati ja mihin Hän olisi mielistynyt. Ne eivät voineet poistaa ihmisten syyllisyyttä, eivätkä tuoda heille pelastusta. Ne eivät voineet tyydyttää Hänen vanhurskautta ja lain vaatimuksia, niin että Hän olisi voinut täysin ilmaista armonsa täydessä voimassa.

"sanoo Hän sitten: "Katso, Minä tulen tekemään Sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen." 10:9

Jumalan tahto oli saattaa kansansa läheisempään yhteyteen kanssaan. Hänellä on kaipaus päästä lähelle ihmistä. Tämä edellytti välttämättä yhtä uhria, jonka vain Herra Jeesus voi tuoda. Sen riemullisena seurauksena voimme todeta, että Jumalan tahto on toteutunut Messiaan, Jeesuksen Kristuksen uhrissa.

Hän täytti sen, mihin vanhan liiton uhrin eivät pystyneet, yhdellä ainoalla, kertakaikkisella rakkauden pyhitetyllä uhrillaan Jumalalle. Jumala poisti ensimmäisen, vanhan uhrijärjestelmän, ja pystytti toisen; itsensä, ikuisesti voimassa olevana uhrina. Ja tämä järjestelmä on pysyvä ja voimassa aina ja iankaikkisesti.

Toinen uhri osoittaa Hänen kuuliaisuutensa kaikessa, sen kuuliaisuuden, joka oli lunastuksen toteuttamisen edellytys.

"Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan." 10:10

Kun Herra Jeesus oli uhrannut ruumiinsa kerta kaikkiaan Golgatan keskimmäisellä ristillä, Jumalan vanhurskas tahto tuli täytetyksi kokonaan. Tämä tahto on sama kuin jakeessa 9 mainittu Taivaallisen Isän tahto, joka on myös Pojan tahto. Pyhitettynä oleminen tarkoittaa sitä, että synnit ovat anteeksiannetut ja on saatu rauha Jumalan kanssa ja sydän eli omatunto on puhdas.

Ne, jotka uskovat Herraan Jeesukseen Kristukseen ja ottavat vastaan Hänen sovitustyönsä, pyhitetään eli erotetaan Jumalan omaksi kansaksi. Tämä pyhitys tapahtui Herran Jeesuksen ruumiin uhrin kautta, sen kautta, mitä Hän teki kaikkien syntisten puolesta.

Jumalan vanhurskaus tuli silloin tyydytetyksi, ja Hänen armonsa pääsi vaikuttamaan vapaasti.

"Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän Ylimmäiseksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa, meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." Hebr.9:11-12,27-28

"Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa;" 10:11

Monet ilmaisut korostavat tässä leeviläisten pappien uhrien riittämättömyyttä ja tehottomuutta.

Ensinnäkin he toimittivat palvelustaan päivittäin, ja toiseksi he uhrasivat monta kertaa samoja uhreja ja kolmanneksi nämä eivät voineet poistaa lopullisesti syntejä.

”Tee näin Aaronille ja hänen pojillensa, aivan niinkuin Minä olen sinua käskenyt. Seitsemän päivää kestäköön heidän vihkimisensä.

Ja uhraa joka päivä syntiuhrimullikka sovituksesi, ja puhdistaa alttari toimittamalla sen sovitus ja voitele se pyhittäaksesi sen.

Seitsemänä päivänä toimita alttarin sovitus ja pyhitä se. Näin tulee alttarista korkeasti-pyhä; jokainen, joka alttariin koskee, on pyhäkölle pyhitetty.

Ja uhraa alttarilla tämä: kaksi vuodenvanhaa karitsaa joka päivä ainiaan. Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen karitsa iltahämärässä, ja kumpaakin karitsaa kohti kymmenennes lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljänneksen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, ja juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä.

Ja uhraa toinen karitsa iltahämärässä; uhrattakoon se toimittamalla samankaltainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.

Tämä olkoon teillä jokapäiväinen polttouhri sukupolvesta sukupolveen ilmestysmajan ovella Herran edessä, jossa Minä ilmestyn teille puhuakseni sinun kanssasi.

Siinä Minä ilmestyn israelilaisille, ja se on oleva Minun kirkkauteni pyhittäjä.

Ja Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin; ja Minä pyhitän Aaronin poikinensa pappeina palvelemaan Minua.

Ja Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa.

Ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseni heidän keskellä.

Minä olen Herra, heidän Jumalansa.” 2.Moos.29:35-46

”mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle,” 10:12

Yksi ainoa uhri, Kristuksen uhri sai aikaan sen, minkä lukuisille muille uhreille oli mahdotonta. Ne eivät kyenneet tyydyttämään Jumalan vanhurskauden vaatimuksia, eivätkä voineet puhdistaa sydäntä, omaatuntoa. Mutta Herra Jeesus saattoi huudahtaa antaessaan itsensä uhriksi Jumalalle: ”Se on täytetty!”.

Kaikki oli suoritettu loppuun Jumalan ikuisen suunnitelman mukaisesti.

Siksi Hän voikin tuoda toisenlaisen uhrin kuin ne papit, jotka pystyivät suorittamaan palvelustaan vain epätäydellisesti.

Jumalan oikealla puolella ainiaaksi istuminen merkitsee arvoasemaa, kunniapaikkaa ja Jumalan kanssa yhdessä hallitsemista.

Herra Jeesus ei enää seiso alttarin äärellä, vaan Hän on astunut esiripun taakse ja istuutunut Taivaallisen Isän kultaiselle armonvaltaistuimelle.

”Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka Hän on *asettanut* kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän myös on maailman luonut ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki Voimansa Sanalla, on, toimitettuaan *itsensä kautta puhdistuksen synneistämme*, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän.” Hebr.1:1-4 Biblia

"Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen Ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen." Hebr.8:1-2

"ja odottaa nyt vain, kunnes Hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkojensa astinlaudaksi." 10:13

Kun Hän istui omalle paikalleen, Hänen työnsä oli suoritettu. Mutta Hän istuu siinä odottaen jotakin, nimittäin lopullista voittoa vihollisista. Tämä jae viittaa eteenpäin, tulevaan aikaan, jolloin Herra Jeesus hallitsee rajoituksetta ja Hänellä on kaikki hallinnassaan. Hän on silloin Kuningas kaikkien elämässä. Kaikki esteet on raivattu tieltä, eikä vihollisia enää ole.

Herramme kärsimykset maan päällä ovat ohi, mutta edessä on vielä taistelu Hänen vihollisiaan vastaan. Voitto niistä on varma. Niiden asettaminen Hänen jalkojensa astinlaudaksi merkitsee kukistamista, täydellistä voittoa maan päällä.

"Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan; sitten tulee loppu, kun Hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

Sillä Hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes Hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle".

Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

Sillä: "kaikki Hän on alistanut Hänen jalkojensa alle". Mutta kun Hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken Hänen allensa.

Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut Hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa." 1.Kor.15:20-28

"Sillä Hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään." 10:14

Ne, jotka ovat ottaneet vastaan Jeesuksen Herrakseen, lunastuksen Hänen verensä kautta, eivät tarvitse mitään muuta uhria. Hänessä on täydellinen sovitus ja tie iankaikkiseen elämään, Jumalan armon kirkkauteen.

"Eikä Hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan, sillä muutoin Hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." Hebr.9:25-28

"Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan:" 10:15

Lisäyksenä Ps.40:7-9 olevaan Herran Jeesuksen omaan todistukseen, apostoli viittaa vielä yhteen todistajaan. Pyhä Henki todistaa Jeremian 31:31-34 mukaan, ettei muita syntiuhreja enää tarvita.

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka Minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeensä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat Minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä." Jer.31:31-34

"Tämä on se liitto, jonka Minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä;" 10:16

Tämä Jeremian kirjan kohta on jo aiemmin mainittu jakeessa 8-10. Apostoli ottaa sen tässä uudelleen esiin korostaakseen vielä puhettaan tehokkaasta uhrista, siitä, joka tekee kaikki muut uhrit tarpeettomiksi puhdistamalla täydellisesti. Lisäksi Jeremian sanat sopivat hyvin sen kehotuksen perusteeksi, jonka apostoli aikoo nyt esittää.

Jeremian sanat liittyvät selvästi Israelin kanssa tehtyyn liittoon, mutta apostoli laajentaa niiden merkityksen yleisemmäksi, maailmanlaajuiseksi. "Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva Pelastaja, Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista.

Ja tämä on oleva Minun liittoni heidän kanssaan, kun Minä otan pois heidän syntinsä." Room.11:25-27

"ja: "heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en Minä enää muista." 10:17 Jumalan liitossa Jumalan toiminta tekee liiton lujaksi. Hän on liiton uskollinen osapuoli, eikä ole koskaan mitään tekemäänsä liittoa omalta puoleltaan rikkonut. Koko syntikysymys on ikuisiksi ajoiksi ratkaistu. Meidän tulee aina muistaa, että Hän on unohtanut meidän syntimme ja antanut ne kaikki anteeksi, ja että asiamme on armonvaltaistuisessa käsitelty loppuun ja sen päätös on voimassa aina ja ikuisesti.

"Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, että Hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin paha tekoasi." Job.11:5-6

"Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa. Ei Hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti. Ei Hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan.

Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on Hänen armonsa niitä kohtaan, jotka Häntä pelkäävät.

Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas Hän siirtää meistä rikkomuksemme.

Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Sillä Hän tietää, minkä kaltaista tekoa me olemme: Hän muistaa meidät tomuksi." Ps.103:8-14

"Kansa, jonka Minä olen itselleni valmistanut, on julistava Minun kiitostani.

Mutta et ole sinä, Jaakob, Minua kutsunut, et ole sinä, Israel, itseäsi Minun tähteni vaivannut.

Et ole tuonut Minulle lampaitasi polttouhriksi, et teurasuhreillasi Minua kunnioittanut; en ole Minä vaivannut sinua ruokauhrilla enkä suitsutusuhrilla sinua rasittanut.

Et ole Minulle kalmoruokoa hopealla ostanut etkä Minua teurasuhriesi rasvalla ravinnut - et, vaan sinä olet Minua synneilläsi vaivannut, rasittanut Minua pahoilla töilläsi.

Minä, Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista." Jes.43:21-25

"Muista tämä, Jaakob, ja sinä, Israel, sillä sinä olet Minun palvelijani. Minä olen sinut valmistanut, sinä olet Minun palvelijani: en unhotta Minä sinua, Israel.

Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Palaja Minun tyköni, sillä Minä lunastan sinut.

Iloitkaa, te taivaat, sillä Herra sen tekee; riemuitkaa, te maan syvyedet, puhjetkaa riemuun, te vuoret, ynnä metsä ja kaikki sen puut; sillä Herra lunastaa Jaakobin, kirkastaa itsensä Israelissa.

Minä olen se, joka Jerusalemlle sanon: Sinussa asuttakoon! ja Juudan kaupungeille: Teidät rakennettakoon! Sen rauniot Minä kohotan.

Minä olen se, joka sanon syvyydelle: Kuivu; Minä kuivutan sinun virtasi, joka sanon Koorekselle: Minun paimeneni! Hän täyttää kaiken Minun tahtoni, Hän sanoo Jerusalemlle: Sinut rakennettakoon! ja temppeleille: Sinut perustettakoon!" Jes.44:21-23,26-28

"Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita." 10:18

Herran Jeesuksen uhraama todellinen uhri on tehnyt kaikki muut uhrit tarpeettomiksi. Niinpä vanhan liiton kaikki uhrit ovat nyt tarpeettomia. Kun synnit on saatu anteeksi ja unohdettu Golgatalla saadun sovituksen perusteella, ei ole mitään mieltä jatkaa vanhan liiton uhreja.

Uuden liiton mukana tulee siis lupaus täydellisestä anteeksiantamuksesta, siksi olkaamme kiitollisella mielellä ja kiittäkäämme Herraa riemullisin mielin.

"Daavidin virsi. Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, Hänen pyhää Nimeänsä.

Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt, Hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan." Ps.103:1-5

Jumalan eteen Herran Jeesuksen veren kautta - Pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa; 10:19-25

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn Hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on Hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja

valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin; älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." 10:19-25

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään," 10:19

Apostoli Paavali esittää tässä vallankumouksellisen ajatuksen. On ymmärrettävää, että Herra Jeesus on mennyt kaikkeinpyhimpään, koska Hän on suuri Ylimmäinen pappi, mutta tässä kutsutaan niin uuden liiton juutalaiset kuin uskoon tulleet pakanat mukaan.

Uskova kutsutaan paikkaan, jonne vain ennen ylimmäinen pappi pääsi - eikä vain siihen maalliseen temppeliin, joka on sen todellisen esikuva, vaan itse taivaaseen.

"Minä olen ovi; jos joku Minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen." Joh.10:9

"Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan, mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.

Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo.

Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme." Hebr.9:6-8,24

"jonka pääsyn Hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on Hänen lihansa, kautta," 10:20

Herra Jeesus on Jumalan luo johtava elävä tie.

Me menemme Jumalan luo esiripun kautta, joka on Hänen lihansa. Esirippu erotti ennen meidät Jumalasta. Se sulki tien kaikkeinpyhimpään. Mutta ilmestysmajassa oleva esirippu oli kuva Herran Jeesuksen lihasta, ja kun tämä hengellisesti katsottuna rikkoutui Golgatalla, niin silloin tie kaikkeinpyhimpään avautui. Ulkonaisena todisteena tästä temppelissä kaikkeinpyhimmän edessä oleva esirippu repesi Herramme kuollessa. Siksi voimme lähestyä Jumalaa vain Hänen sovintokuolemansa perusteella.

"Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi Henkensä.

Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järjisi, ja kalliot halkesivat, ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös.

Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat Hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään Kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika." Matt.27:50-54

"ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija," 10:21

Meidän pappimme on astunut temppeliin kaikkeinpyhimpään, ja koska Hän on siellä, mekin voimme olla siellä. Hän nimittäin tekee sellaista, mitä yksikään pappi Israelissa ei ollut koskaan uskaltanut tehdä - Hän vie muitakin mukanaan kaikkeinpyhimpään.

Pappi on Jumalan luo kutsuja ja hänen tehtävänä on rakentaa silta ihmisten ja Jumalan välille. Tämän vuoksi Herra Jeesus ei ole vain tie Jumalan luo, vaan Hän on myös meidän edustajamme Jumalan edessä.

"Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. Sillä ei meillä ole sellainen Ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme sentähden uskalluksella armonistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." Hebr.4:14-16

"niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmittuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä;" 10:22

Viitattuaan uskovan saamiin etuoikeuksiin apostoli mainitsee niiden mukana tulevat velvollisuudet. Ensinnäkin heidän tulee käydä sisään kaikkeinpyhimpään, lähestyä Jumalaa ja palvoa Häntä. Tämä ei ole vain mahdollisuus, vaan pyhä rakkauden velvollisuus.

Ei riitä, että kohtaamme Jumalan polvistuneena tai rukous huulillamme. Jumala odottaa meiltä ennen kaikkea vilpittömyyttä.

Vilpittömyys - on rehellisyyttä, suorautta, aitoutta, moitteettomuutta, puhtautta ja sen vastakohtana on vilpillisyys.

"Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut, viisauden ja kurin oppimiseksi, ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi, taitoa tuovan kurin, vanhurskauden, oikeuden ja vilpittömyyden saamiseksi, mielevyyden antamiseksi yksinkertaisille, tiedon ja taidollisuuden nuorille. Viisas kuulkoon ja saakoon oppia lisää, ja ymmärtäväinen hankkikoon elämänohjetta ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia, viisasten sanoja ja heidän ongelmiansa." Snl.1:1-6

"Poikani, jos sinä otat Minun Sanani varteen ja kätket mieleesi Minun käskyni, niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon - niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen.

Sillä Herra antaa viisautta, Hänen suustansa lähtee tieto ja taito. Oikeamielisille Hänellä on tallella pelastus, kilpi nuhteettomasti vaeltaville, niin että Hän suojaa oikeuden polut ja varjelee hurskaittensa tien.

Silloin ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden ja vilpittömyyden - hyvyyden tien kaiken; sillä viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi suloiseksi, taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys suojeleva sinut." Snl.2:1-11

"pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen;" 10:23

Toivon tunnustus tarkoittaa sitä tunnustusta, jonka ihminen antaa sanoessaan olevansa kristitty, uskova. Sellainen ihminen on ottanut Herran Jeesuksen vastaan Vapahtajanaan ja tahtoo elää Hänelle.

Tunnustuksessa pysyminen tarkoittaa, että jatkamme matkaa sillä tiellä, jolle olemme lähteneet, huolimatta vainojen uhkauksista, väärin opettajien väitteistä tai tämän maailman kavalista hyökkäyksistä.

Meidän tulee vaeltaa Sanan kaitaa tietä ja rukoilla, että emme kompastu. "Mutta Herra on uskollinen, ja Hän on vahvistava teitä ja varjeleva teidät pahasta.

Ja me luotamme teihin Herrassa, että te sekä nyt että vasta teette, mitä me käskemme.

Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen." 2.Tess.3:3-5

"ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin;" 10:24

Jakeen alussa olevalla sanalla - ja - on kaksi tarkoitusta. Se ilmaisee, että tämän jakeen sisältö liittyy läheisesti edellä sanottuun. Se muistuttaa myös siitä, että meidän tulee huolehtia niin omasta kuin toistenkin vaelluksesta.

"Kun Hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi Hän heille: "Ymmärrättekö, mitä Minä olen teille tehnyt?

Te puhuttelette Minua Opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se Minä olen.

Jos siis Minä, teidän Herranne ja Opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.

Sillä Minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin Minä olen teille tehnyt.

Totisesti, totisesti Minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.

Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette."

Joh.13:12-17

"älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." 10:25

10:25 "und nicht verlassen unsere Versammlung," Luther 1540

Versammlung - kokous, istunto; sana tarvitsee myös ns. apusanan, jolloin toteutuu koko käänösajatus, seurakunnankokous, joka on aivan oikea käänös asiayhteydessään. Vrt. Matt.18:17

seurakunnankokous - yhteinen/keskinäinen kokoontuminen

Emme saa laiminlyödä yhteistä kokoontumistamme eli seurakunnankokousta.

Jättää on hyvin voimakas sana. Herra Jeesus käytti sitä ristillä ja apostoli Paavali käytti sitä Deemaksesta, joka oli jättänyt hänet.

Apostoli Tuomas.. ei ollut heidän kanssansa, kun Herra Jeesus tuli ja siitä varmaankin muistanemme, että sillä oli omat seuraukset!

"Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta". Jotka nyt ottivat *mielellään* hänen Sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.

Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa." Apt.2:40-42 Luther 1540

Varoitus luopumuksesta; 10:26-39

"Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirvittävä tuomion odotus ja tulen kiihtävyys, joka on kuluttava vastustajat.

Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

Sillä me tunnemme Hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, Minä olen

maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa".
Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.

Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla. Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi tavara, joka pysyy. Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäkseen Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee Hän, joka tuleva on, eikä viivyttele; mutta Minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei Minun sieluni mielisty häneen". Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois omaksi kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi." 20:26-39

"Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä," 20:26
Se, joka tekee tahallaan syntiä tultuaan tuntemaan totuuden, syyllistyy niin vakavaan syntiin, rikkomukseen, että hän ikään kuin tallaa Jumalan Pojan jalkoihinsa. Sanaa synti ei tässä käytetä aivan yleisluonteisista rikkomuksista, vaan aivan erityisestä synnistä. Se tarkoittaa luopumista siitä uskosta ja totuudesta, jonka on kerran tuntenut ja tunnustanut. Kyseessä ei ole niinkään luopumuksen teko kuin luopion asenne, kristinuskon täydellinen hylkääminen. Mitään muuta uhria synnin edestä ei ole kuin Kristuksen uhri, ja jos ihminen sen hylkää, hänellä ei ole mitään mahdollisuutta enää pelastua.

"Mutta jos joku yksityinen rikkoo erehdyksestä, tuokoon vuoden vanhan vuohen syntiuhriksi.

Kun pappi on toimittanut sovituksen sille, joka on erehdyksestä, tahtomattaan, rikkonut Herraa vastaan, kun hän on toimittanut hänelle sovituksen, niin hänelle annetaan anteeksi.

Sama laki olkoon sekä maassa syntyneillä israelilaisilla että muukalaisella, joka asuu heidän keskellensä, kun joku rikkoo erehdyksestä.

Mutta se, joka tahallisesti tekee syntiä, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, pilkkaa Herraa, ja hänet hävitettäköön kansastansa.

Sillä hän on pitänyt halpana Herran Sanan ja rikkonut Hänen käskynsä; hänet tuhottakoon, syntivelka painaa häntä." 4.Moos.15:27-31

"Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää Sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät. Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta; mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan." Hebr.6:4-8

"Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava. Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi." 1.Joh.5:16-17

"vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat." 10:27

Jumala ei anna syntiselle anteeksi ilman syntiuhria ja ainoa, mikä Hänelle kelpaa, on Herran Jeesuksen täydellinen uhri. Tässä viitataan siihen Jumalan tuomioon, joka kohtasi Naahabia ja Abihua vanhan liiton aikana, samoin Koorahia, Daatania ja Abiramia. Vastustajat - ovat niitä, jotka vastustavat Herraa Jeesusta ja Jumalan evankeliumia. He ovat Jumalan vihollisia ja Hänestä tulee heidän vihollisensa.

"Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin Hänen käskyänsä. Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä. Niin Mooses sanoi Aaronille: "Tämä tapahtuu Herran Sanan mukaan: Niissä, jotka ovat Minua lähellä, Minä osoitan pyhyyteni ja kaiken kansan edessä kirkkauteni". - Mutta Aaron oli ääneti." 3.Moos.10:1-3

"Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika, ja he nousivat kapinaan Moosesta vastaan, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen jäseniä, arvokkaita miehiä. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: "Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?" Kun Mooses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa.

Sitten hän puhui Koorahille ja kaikelle hänen joukolleen sanoen: "Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on Hänen omansa ja kuka on pyhä ja kenen Hän sallii käydä tykönsä. Kenen Hän valitsee, sen Hän sallii käydä tykönsä. Tehkää näin: Ottakaa itsellenne hiilipannut, sinä Koorah ja kaikki sinun joukkosi, ja virittäkää niihin tuli ja pankaa niihin huomenna suitsuketta Herran edessä, niin se mies, jonka Herra silloin valitsee, on pyhä. Riittäköön se teille, te leeviläiset!"

Ja Mooses puhui Koorahille: "Kuulkaa, te leeviläiset! Eikö teille jo riitä se, että Israelin Jumala on erottanut teidät Israelin seurakunnasta, sallinut teidän käydä Hänen tykönsä toimittamaan palvelusta Herran asumuksessa ja seisomaan seurakunnan edessä palvelemissa heitä? Hän sallii käydä tykönsä sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, sinun kanssasi; ja nyt te tavoittelette pappeuttakin. Niin siis sinä ja koko sinun joukkosi käyttte kapinoimaan Herraa vastaan; sillä mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette!"

Ja Mooses kutsutti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat. Mutta he sanoivat: "Emme tule.

Eikö jo riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja mettä, hukuttaaksesi meidät erämaahan? Pyritkö vielä meidän valtiaaksemme?

Oletpa totisesti tuonut meidät maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja antanut meille perintöosaksi vainioita ja viinitarhoja! Luuletko voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule."

Silloin Mooses vihastui kovin ja sanoi Herralle: "Älä katso heidän uhrilahjansa puoleen. En ole keneltäkään heistä aasiakaan anastanut enkä kenellekään heistä mitään vääryyttä tehnyt."

Silloin Mooses sanoi Koorahille: "Astukaa huomenna Herran eteen, sinä itse ja koko sinun joukkosi, sekä myöskin Aaron, ja ottakoon kukin teistä hiilipannunsa ja pankoon siihen suitsuketta sekä tuokoon Herran eteen hiilipannunsa, kaksisataa viisikymmentä hiilipannua; niin ikään sinä ja Aaron tuokaa kumpikin hiilipannunne".

Niin he ottivat kukin hiilipannunsa, virittivät niihin tulen ja panivat niihin suitsuketta ja asettuivat ilmestysmajan ovelle; samoin myöskin Mooses ja Aaron.

Mutta Koorah kokosi heitä vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: "Erottautukaa te tästä joukosta, niin Minä tuokiossa heidät tuhoan".

Mutta he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: "Oi Jumala, sinä Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo, vihastutko silloin koko seurakuntaan?"

Niin Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu seurakunnalle näin: Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä".

Sitten Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä.

Ja hän puhui seurakunnalle sanoen: "Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta älkääkö koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden".

Niin he lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä. Mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja asettuneet majojensa ovelle vaimoinensa ja suurine ja pienine lapsinensa.

Ja Mooses puhui: "Tästä te tietäkää, että Herra on minut lähettänyt tekemään kaikki nämä teot ja etteivät ne ole tapahtuneet minun omasta tahdostani: jos nämä kuolevat samalla tavalla, kuin muut ihmiset kuolevat, ja heidän käy, niinkuin kaikkien muiden ihmisten käy, niin ei Herra ole minua lähettänyt.

Mutta jos Herra antaa jotakin erikoista tapahtua ja maa avaa kitansa ja nielaisee heidät kaikkienensa, niin että he elävältä suistuvat tuonelaan, niin siitä tietäkää, että nämä miehet ovat pilkanneet Herraa."

Tuskin oli hän saanut kaiken tämän sanotuksi, niin maa halkesi heidän altansa ja maa avasi kitansa ja nielaisi heidät, heidän asuntonsa, kaiken Koorahin väen ja kaikki heidän tavaransa.

Ja he suistuivat kaikkienensa elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät; ja niin heidät hävitettiin seurakunnan keskeltä.

Ja koko Israel, joka oli heidän ympärillensä, pakeni kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin.

Mutta tuli lähti Herran tyköä ja kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä, jotka olivat tuoneet suitsutusta." 4.Moos.16:1-35

"Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:" 10:28
Juutalaiset olivat hyvin perillä epäjumalanpalvelukseen liittyvästä kuolemantuomiosta. Jos joku israelilainen todettiin syylliseksi sellaiseen ja jos asiassa oli kaksi tai kolme todistajaa, rangaistuksena oli kuolema. Epäjumalanpalvelus merkitsi Jumalan liiton kieltämistä ja se oli rikos sitä vastaan. Olipa kysymyksessä kuka tahansa, Jumalan ankara ja vanhurskas tuomio kohtasi rikkonutta.

"Jos sinun keskuudessasi, niiden kaupunkiesi porttien sisäpuolella, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, on mies tai nainen, joka tekee sitä, mikä on paha Herran, sinun Jumalasi, silmissä, rikkoo Hänen liittonsa, ja menee ja palvelee muita jumalia ja kumartaa niitä: aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa, minkä Minä olen kieltänyt, ja siitä ilmoitetaan sinulle, niin että saat sen kuulla, niin tutki asia tarkoin, ja jos on totta ja varmaa, että sellaista kauhistusta on harjoitettu Israelissa, niin vie se mies tai se nainen, joka on sellaisen pahan tehnyt, porttiesi edustalle - se mies tai se nainen - ja kivitä heidät kuoliaaksi.

Kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuolemaan tuomittu surmattakoon; yhden ainoan todistajan todistuksen nojalla älköön häntä surmattako.

Todistajien käsi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmataksaan hänet, ja sitten koko kansan käsi. Poista paha keskuudestasi." 5.Moos.17:2-7

"kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!" 10:29
Luopumuksen synnin merkitystä uuden liiton aikana selvitetään tässä perusteellisesti: 1) Luopio tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, hylkää siis täydellisesti ja lopullisesti Herran Jeesuksen, joka on uuden liiton Ylimmäinen pappi, ja joka on ilmestynyt maailmaan.
2) Luopio pitää uuden liiton sovintoverta epäpuhtaana eli tavallisena verenä, vaikka on jo kokenut sen puhdistavaa ja pyhittävästä vaikutusta.

3) Luopio pilkkaa Pyhää Henkeä, joka välittää ihmiselle armon. Ne, jotka luopuivat Herrasta, lankeavat pois armosta. Armon Hengen pilkkaaminen merkitsee sitä, että Häntä pidetään halpana, ja niinhän tekivät juutalaiset Herran Jeesuksen aikana. Se tarkoittaa esimerkiksi Hänen tekojensa sanomista pahan hengen työksi.
Luopio ja langennut on kaksi aivan eri asiaa; luopiot Herra hukuttaa, sanoo Jumalan Sana, mutta langenneet Hän nostaa.
Samoin hengellisesti välinpitämättömät saavat ankaramman rangaistuksen, kuin tavalliset lain rikkojat.

"Siion lunastetaan oikeudella ja sen kääntyneet vanhurskaudella. Mutta luopiot ja syntiset saavat kaikki turmion, ja ne, jotka hylkäävät Herran, hukkuvat." Jes.1:27-28

"Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.
Sillä jos enkelien kautta puhuttu Sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka

Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevilla teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?" Hebr.2:1-4

"Sillä me tunnemme Hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, Minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa." 10:30

Lainaus on 5.Moos.32:35-36s. Sanamuoto ei ole täsmälleen sama kuin Septuagintassa, vaan Room.12:19 mukainen, joka kertoo, että Hebrealaiskirjeen kirjoittaja on sama kuin Roomalaiskirjeen kirjoittaja eli apostoli Paavali.

Jumalan vanhurskaus vahvistaa sen, että tämä rangaistus tulee ehdottoman varmasti syntisten osaksi. Tiedämme, että tämän on sanonut Jumala. Kun Hän sanoo jotakin, asia on silloin varma.

Alun perin sanat - Herra on tuomitseva kansansa - tarkoittavat, että Hän vaatii oman kansansa tilille, ja että Jumalan tuomiot alkavat Herran huoneesta eli Jumalan seurakunnasta.

"Minun on kosto ja rankaiseminen, säästetty siksi ajaksi, jolloin heidän jalkansa horjuu. Sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, ja mikä heitä odottaa, se tulee rientäen.

Sillä Herra hankkii oikeuden kansallensa ja armahtaa palvelijoihinsa, koska Hän näkee, että heidän voimansa on poissa ja että kaikki tyynni on lopussa." 5.Moos.32:35-36

"Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, Minä olen maksava, sanoo Herra."

Room.12:19

"Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin." 10:31

Meidän Jumalamme on elävä Jumala, joka näkee kaiken, ja jolla on kaikki valta tuomita vanhurskaasti. Kysymykseen, miksi on niin hirmuista langeta Hänen käsiinsä, vastaus on juuri tämä: "Hän on elävä Jumala, joka tietää kaiken".

Kuningas Daavid piti kuitenkin kolmesta vaihtoehdosta Herran käsiin lankeamista parhaimpana, sillä hän tiesi Jumalan tuomion olevan joka tapauksessa vanhurskas. Inhimillisiä koston ajatuksia ei voi silloin olla mukana. Jumalan tuomioissa vaikuttavat siis pyhyiden lait.

"Mutta Daavidin omatunto soimasi häntä, sittenkuin hän oli laskenut kansan, ja Daavid sanoi Herralle: "Minä olen tehnyt suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt, Herra, anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästi".

Ja kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, tullut tämä Herran Sana: "Mene ja puhu Daavidille: Näin sanoo Herra: Kolme ehtoa minä asetan sinun eteesi; valitse yksi niistä, niin Minä teen sen sinulle".

Niin Gaad meni Daavidin tykö, ilmoitti ja sanoi hänelle: "Tuleeko nälkä seitsemäksi vuodeksi sinun maahasi, vai pakenetko sinä kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa, vai tuleeko rutto sinun maahasi kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja katso, mitä minä vastaan Hänelle, joka minut lähetti."

Daavid vastasi Gaadille: "Minä olen suuressa hädässä. Me tahdomme langeta Herran käsiin, sillä Hänen laupeutensa on suuri; ihmisten käsiin minä en tahdo langeta."

Niin Herra antoi rutan tulla Israeliin, aamusta alkaen määrättyyn aikaan

asti; ja kansaa kuoli Daanista Beersebaan asti seitsemänkymmentä tuhatta miestä.

Mutta kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti tuhotaksensa sen, katui Herra sitä pahaa ja sanoi enkelille, joka kansaa tuhosi: "Jo riittää; laske kätesi alas". Ja Herran enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimatantereen luona.

Mutta nähdessään enkelin surmaavan kansaa sanoi Daavid Herralle: "Katso, minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin; mutta nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? Sattukoon Sinun kätesi minuun ja minun isäni perheeseen." 2.Sam.24:10-17

"Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset," 10:32

Samalla tavoin kuin 6:4-8 varoituksen jälkeen seurasi rohkaisevia ja lohduttavia sanoja, tässäkin apostoli muistuttaa heidän aikaisemmasta uskostaan, kärsivällisyydestään ja uhrautuvasta rakkaudestaan. Hän tahtoo vahvistaa heidän uskoaan, ei suinkaan masentaa heitä.

Valistetuiksi tuleminen tarkoittaa, että he olivat tulleet tuntemaan totuuden, Herran Jeesuksen.

Kestää - He saivat tämän kehotuksen ollessaan kärsimyksen kilvoituksessa hyvinä Kristuksen sotilaina, ja he pysyivät lujina loppuun asti.

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta, vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta.

Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa Häneen, vaan myös kärsiä Hänen tähtensä, teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan." Fil.1:27-30

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.

Ajatelkaa Häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne." Hebr.12:1-3

"kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla." 10:33

Jumala oli varjellut heidät kaiken tämän keskellä. He voivat luottaa Jumalan uskollisuuteen jatkossakin.

Tässä kuvattu vaino ei tullut uuden liiton juutalaisten osaksi vain heidän omassa maassaan, vaan kaikkialla Rooman valtakunnassa. He kärsivät sekä oman uskonsa vuoksi että sen tähden, että pitivät yhtä muiden vainottujen uskovien kanssa.

"Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänäne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi tavara, joka pysyy. 10:34

"Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja säälineet kahleitani ja ilolla... parempi tavara, joka pysyy taivaissa." Biblia; Novum Testamentum

Säälineet kahleitani ~ olleet osallisia kahleistani; Paavali oli myös mukana vankien kanssa 11:36; 13:3 - aarre taivaissa Matt.6:20 Emme voi ottaa mitään matkatavaraa mukamme täältä, ja ei ole koskaan helppoa menettää omaisuuttaan, vaikka sitä ei olisi paljoakaan. Nämä uskovat saattoivat hyväksyä tällaiset menetykset iloiten, sillä he tiesivät, että heillä oli parempi ja pysyvämpi omaisuus. Taivaissa oleva aarre on kaiken muun yläpuolella. Tavara, joka pysyy tarkoittaa, ettei sitä voi ryöstää. Vangit, joilla ei ollut omia varoja, joutuivat näkemään nälkää, ellei heillä ollut perhettä eikä ystäviä, jotka olisivat vieneet heille ruokaa. Vainojen aikana tämä oli vaarallinen yritys, mutta siitä tuli kuitenkin uskoville rakas velvollisuus.

"Tee siis sovinto ja elä rauhassa Hänen kanssaan, niin saavutat onnen. Ota opetusta Hänen suustaan ja kätke Hänen Sanansa sydämeesi. Kun palajat Kaikkivaltiaan tykö, niin tulet raketuksi, jos karkoitat vääryyden majastasi kauas, viskaat kulta-aarteesi tomuun ja Oofirin kullan joen kivien joukkoon. Jos Kaikkivaltias tulee sinun kulta-aarteeksesi, sinun hopeaharkoiksesi, silloin on ilosi oleva Kaikkivaltiaassa, ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen. Kun rukoulet Häntä, niin Hän kuulee sinua, ja sinä saat täyttää lupauksesi. Jos mitä päätät, niin se sinulle onnistuu, ja sinun teillesi loistaa valo. Jos tie painuu alaspäin, niin sinä sanot: 'Ylös!' ja Hän auttaa nöyryväistä. Hän pelastaa senkin, joka ei ole viaton; sinun kättesä puhtauden tähden hän pelastuu." Job.22:21-30

"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi." Matt.6:19-21

"Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen Nimeen ja päästivät heidät menemään. Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen Nimen tähden. Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta." Apt.5:40-42

"Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri." 10:35 uskallus - rohkeus Uskovat olivat aikaisemmin osoittaneet rohkeutta, eivätkä he saisi nytkään sitä menettää. Uskallus - käytetään tässä siitä uskalluksesta, jota tuntien uskova voi lähestyä Jumalaa, koska Herra Jeesus on esirukouspalvelusta suorittava Ylimmäinen pappi. Jakeessa 3:6 sitä käytetään yleisemmin siitä rohkeasta tunnustuksesta, jota uskovan tulee tunnustaa. Tässä sitä käytetään jälkimmäisessä merkityksessä ja se kuvaa erityisesti kestävyyttä koetuksissa ja vastoinkäymisissä.

"Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko Hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman, mutta Kristus on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana; ja Hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen." Hebr.3:5-6

"Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan ennemmin peljätkö Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.

Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta.

Ovatpa teidän pääanne hiuksetkin kaikki luetut.

Älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta. Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.

Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, sen Minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa." Matt.10:28-33

"Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäkseenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on." 10:36

Uskovat joutuivat kärsimään, ja kaikki, jotka kärsivät, tarvitsevat uskon kestävyyttä. Ihminen on luonnostaan taipuvainen tyytymättömyyteen ja masennukseen vastoinkäymisissä ja uskon koetuksissa. Uskovan kestävyys ei ole tunteettomuutta pahalle, eikä välinpitämättömyyttä tulevasta hyvästä. Se on asenne, jossa ihminen pysyy rauhallisena ja itsensä hillitsevänä, mutta tekee velvollisuutensa. Se suojaa myös liian nopeiden ja hätiköityjen johtopäätösten tekemisen vaaralta.

"Ja näin te joudutte todistamaan.

Pankaa siis sydämellenne, ettette edeltäpäin huolehdi, miten te vastaatte puolestanne.

Sillä Minä annan teille suun ja viisauden, jota vastaan eivät ketkään teidän vastustajanne kykene asettumaan tai väittämään.

Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi; ja muutamia teistä tapetaan, ja te joudutte kaikkien vihattaviksi Minun Nimeni tähden.

Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne katoa.

Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän." Luuk.21:13-19

"Veljeni, pitäkää *sulana riemuna*, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset." Jaak.1:2-4; Biblia

"Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee Hän, joka tuleva on, eikä viivyttelä;" 10:37

Apostoli korostaa, ettei nyt ole aika luopua uskosta. Uskovien tulee pitää kiinni alkuaikojen täydellisestä uskon varmuudesta. Herran lupaus täyttyy varmasti; minkä Herra lupaa, sen Hän myös täyttää; ja joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. Herramme tulee!

"Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän, nähdäkseni, mitä Hän minulle puhuu, mitä Hän valitukseeni vastaa. Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: "Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea".

Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipyy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy.

Katso, sen kansan sielu on kopea eikä ole suora; mutta vanhurskas on elävä uskostansa." Hab.2:1-4

"mutta Minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei Minun sieluni mielisty häneen". 10:38

Ilmaisu esiintyy Hab.2:4 ja Room.1:17. Tässä yhteydessä se merkitsee, että vanhurskas on elävä turvautumalla ja luottamalla aina Herraan ja Hänen Sanaansa. Hän elää uskossa Jumalaan pahimmassakin vastoinkäymisessä ja vainossa. Uskosta eläminen ei ole mikään erillinen teko, vaan se kuvaa jatkuvaa elämistä ja näkyy uskon tekoina. Usko koostuu siis kolmesta elementistä; uskon Sana, uskon koetus ja uskon teko ja tämä on raamatullinen vanhurskaan usko, niin kuin uskonisä Aabrahamilla oli.

"Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan Voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta". Room.1:16-17

"Niin muodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa.

Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee".

Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta." Gal.3:9-11

"Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois omaksi kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi." 10:39

Uskon päämäärä on sielujen pelastuminen. Edellisessä lauseessa kuvatut tilanteet eivät olleet todelliselle uskovalle ajankohtaisia, mutta niistä voisi tulla täyttä totta, elleivät he valvoisi tilaansa.

Apostoli Paavali päättää luvun uskon rohkaisuun ja luottamaan Jumalan pelastavaan armoon, joka on kaikkeen riittävä ja kestää iankaikkisesti. Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu nro 329 (Lelia N. Norris, 1862-1929)

1. Joka Herran tuntee, voimallinen on,
Tuimimmankin silloin voittaa taistelun.
Sanan lupaukset pyhät vakuuttaa:
Joka Herran tuntee, ihmetöihin saa.
"Voittohon, voittohon viepi veri Jeesuksen,
Voittohon, voittohon viepi jokaisen!
Suuri Jumalamme ompi voimanamme.
Joka totteleepi, se voiton saa ainiaan."

2. Ällös salli taiston mieltä masentaa,
Vaikka pimeyden vallat ahdistaa.
Herran kädet aina sua auttavat.
Ihmeet seuraa niitä, jotka uskovat.
"Voittohon, voittohon viepi veri Jeesuksen,
Voittohon, voittohon viepi jokaisen!
Suuri Jumalamme ompi voimanamme.
Joka totteleepi, se voiton saa ainiaan."

3. Uskon koetukset kestä ankarin,
pelastaen sielut lailla sankarin.
Herran sanat meille yhä kuuluvat:
Ihmeet seuraa niitä, jotka uskovat.
"Voittohon, voittohon viepi veri Jeesuksen,
Voittohon, voittohon viepi jokaisen!
Suuri Jumalamme ompi voimanamme.
Joka totteleepi, se voiton saa ainiaan."

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 11

Uskon kautta - Uskon olemus; 11:1-3

Uskon kautta - Uskon todistajia; 11:4-40

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.

Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.

Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan Sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä." 11:1-3

Uskon kautta - Uskon olemus; 11:1-3

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." 11:1

Näissä uskon luvun aloitussanoissa määritellään, mitä usko itse asiassa on. Se ei ole mikään olettamus, sellaista, mistä ei olla aivan varmoja. Se on jotakin ehdotonta ja varmaa, ei siis huitusen varassa, vaan luja luottamus Jumalaan ja Hänen Sanaansa. Juuri tällainen usko johtaa tässä luvattuun pelastukseen ja lupauksen toteutumiseen.

Usko on kuuliaisuutta ja luottamista Jumalan lupauksiin ja varmuutta näkymättömien todellisuudesta. Todisteena tästä näkymättömien todellisuudesta on näkyvä maailma ja myös Hänen kirjoitettu Sana.

Usko ja toivo liittyvät läheisesti toisiinsa, ne kulkevat käsi kädessä ja ovat toisistaan riippuvaisia. Toivo katsoo tulevaisuuteen - Usko on nyt aikamuodossa.

Usko on siis luja luottamus ja se koostuu kolmesta elementistä; uskon Sana, uskon koetus ja uskon teko ja ne voivat olla missä tahansa järjestyksessä tai yhdessä, mutta Sana alkaa aina ensin ja ilman Jumalan Sanaa ei ole uskoakaan, koska usko tulee Jumalan Sanan kuulemisesta.

"Daavidin virsi. Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen!" Ps.27:1

"Sentähden me aina olemme turvallisuudella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä." 2.Kor.5:7

"Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" Joh.20:29

"Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen." 11:2

Tämä todistus käy ilmi Vanhasta Testamentista. Apostoli alkaa nyt esitellä muutamia niistä ihmisistä, jotka siihen aikaan elivät uskossa ja korostaa ensin, että heillä oli sellainen usko, joka mainitaan jakeessa 1. Kun Jumala näki heissä tämän uskon, Hän antoi heille todistuksen.

"Kiitosvirsi esi-isistä. Kiittäkäämme kunniakkaita miehiä, ja isiämme, polvi polvelta.

Suuren kunnian on Herra luonut, näyttänyt valtasuuruutensa ikiajoista asti.

He hallitsivat valtakuntiansa ja olivat vallastansa kuuluisia miehiä, antaen neuvoja ymmärtäväisyydessään ja ilmoituksia ennustuksissa.

He johtivat kansaa neuvoilla ja kansan kirjallisen opin tuntemuksella; ja viisaita sanoja on heidän opetuksessaan.

He sepittivät virsiä veisattaviksi ja kirjoittivat lauluja.

He olivat rikkaita miehiä, joille oli annettu valtaa ja jotka elivät rauhassa asuinpaikoillaan.

Kaikki he olivat kunniaissa aikalaistensa kesken ja olivat kuuluisat elinpäivinänsä.

Toiset heistä ovat jättäneet jälkeensä nimen, niin että heidän kiitostansa mainitaan.

Mutta toisista ei ole muistoa jäänyt, vaan he ovat kadonneet kuin olemattomat, ovat kuin syntymättömät; ja samoin heidän lapsensa heidän jälkeensä.

Mutta nämä seuraavat ovat olleet armoitettuja miehiä, joiden vanhurskaat teot eivät unhotukseen joudu.

Heidän onnensa säilyy heidän jälkeläisillään, ja heidän perintönsä jää heidän lastensa lapsille.

Heidän jälkeläisensä pysyvät lujina liitoissa ja heidän lapsensa heidän tähtensä.

Hamaan ikiaikoihin pysyvät heidän jälkeläisensä, eikä heidän kunniansa katoa.

Heidän ruumiinsa ovat rauhassa haudoissaan, ja heidän nimensä elää polvesta polveen.

Kansat kertovat heidän viisaudestaan, ja seurakunta julistaa heidän kiitostansa." Siir.44:1-15

"Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan Sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä." 11:3

Uskon kautta eli Hengen kautta me ymmärrämme. Kukaan ei ollut paikalla, kun Jumala loi maailmat, joka meiltä on salattu, miten Hän sen teki. Usko ymmärtää kuitenkin luomisen tapahtuneen Jumalan Sanan Voimalla, Jumalan kaikkivaltiaasta tahdosta. Usko tunkee läpi näkyvän maailman, aina siihen perustavaan iankaikkiseen todellisuuteen, joka on näkyvän takana.

Fyysisin aistein koettavissa olevat asiat ovat itse asiassa vain sen heijastetta, mikä tuntuu aisteille epätodelliselta.

Suuri osa tiedostamme perustuu siihen, että uskomme luotettavaan henkilöön tai tietolähteeseen. Luonnollista ihmistä ohjaa sen langenneet aistit ja vietit, mutta usko lepää ainoastaan Jumalan Sanassa, Kalliolla.

"Alussa loi Jumala taivaat ja maan. (ha`shamajim - taivaat)

Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.

Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli.

Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden Hän kutsui yöksi.

Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä." 1.Moos.1:1-5

Alussa Jumala loi taivaat ja maan. Se tapahtui 1) energian eli Voiman muodossa. Maa oli muodoton ja tyhjä - oli siis tyhjiys.

Oli pimeys, ei elämää, ei muotoja, ei mitään - oli tyhjiys.

Luomisen muoto tapahtui energian eli Voiman muodossa.

Seuraavaksi - Tulkoon 2) valkeus; Ilman valoa ei ole muotoja.

Ensimmäinen luomisteko oli energia, sitten valo, sitten muodot ja massa.

Ensin valkeus ja sitten aurinko - Eikö valo tule auringosta? Ei suinkaan!

Ilman valkeutta ja valon nopeutta muodot ja massat eivät voisi olla olemassa. Energian ja massan suhde vaatii aina valon nopeutta.

Energia on yhtä kuin massa kertaa valonnopeus toiseen eli $E = MC^2$.

E eli (Energia) = M (Massa) C (Valonnopeus)² (potenssiin 2) ja energia = materiaa eli ainetta.

Herra Jeesus on maailman valkeus. Valo on luotu ja luotu aika on sidoksissa valoon, mutta sen sijaan valkeus on iankaikkinen - Jumala on iankaikkinen.

Synnyttikö alkuräjähdyks aineen, ajan ja avaruuden eli tilan?

Alkuräjähdyksen mukaan aine on syntynyt tyhjästä alkuräjähdyksen aikana - näkymättömästä aineesta.

Miksi Luojan olisi pitänyt alkaa luominen yhdestä pisteestä?

Missä tapahtui räjähdys, kun avaruutta, tilaa ei vielä ollut?

Mitä tai mikä olisi räjähtänyt? (jos ainetta ei kerran ollut.)

Räjähdyks vaatii aina tilaa, avaruutta, ja se saa aina aikaan epäjärjestyks, kaaosta.

Kuinka epäjärjestyksestä ja kaaoksesta voi syntyä järjestystä ja täsmällistä, monimutkaista informaatiota eli tietoa, mitä voidaan havaita kaikkialla luomakunnassa.

Raamatun ilmoitus on siis hyvin täsmällinen ja ehdoton totuus asiasta.

Paholainen tarjoaa tiedon kautta totuuden tuntemisen - te tulette tietämään - mutta Raamattu ilmoittaa, että uskon eli Hengen kautta me ymmärrämme, että maailma on luotu ja rakennettu Jumalan Sanalla.

Alussa Jumala loi taivaat eli tilan, avaruuden ja sitten maan ja maan päälle kasvit kunkin lajinsa mukaan.

Raamatun ilmoitus ja oppi eivät ole totuutta vastaan. Mitä Raamattu sanoo, sen minä uskon, olkoon päätöksemme!

Luonnollinen järki saa aikaan harhaoppeja ja erheitä. Usko opettaa puhdasta totuutta ja pitäytymistä Sanaan. Totuus on enemmän kuin totta.

Jumala on uskon alkaja, yrittäen saada ihmiset luottamaan Sanaan.

Paholainen, epäuskon alkuunpanija yrittää saada ihmiset vastaanottamaan hänen viisautensa ja vetää heidät pois uskosta Jumalan Sanaan.

Usko on paljon lujemmalla perustuksella, kuin minkä aistit antavat ja se perustus on Jumalan Sana, joka pysyy iankaikkisesti. Usko on ajaton ja rajaton. Jumalalle on kaikki mahdollista!

"Herran Sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot Hänen suunsa Hengellä." Ps.33:6

Uskon kautta - Uskon todistajia; 11:4-40

"Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.

Uskon kautta otettiin Ee nok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle.

Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät.

Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.

Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä Kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka Rakentaja ja Luoja on Jumala.

Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen. Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epäluokuisesti.

Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin; mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä Hän on valmistanut heille Kaupungin.

Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen", sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.

Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisiakin.

Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten.

Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa.

Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä.

Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta Faraon tyttären pojan nimeä.

Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti.

Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.

Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaa ja koskisi heihin.

Uskon kautta he kulivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa.

Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoön, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoön muukalaisten sotajoukot.

On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleen takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen; toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohenoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.

Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen." 11:4-40

"Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu." 11:4

Abel - tuulenhenkäys, niitty; se liittyy myös sanoihin usko, vanhurskaus, jumalanpalvelus, kuolema, todistus ja todistaja. Vanhassa Testamentissa ei sanota, että Abel sai todistuksen Jumalalta, tai että hän oli vanhurskas, mutta kylläkin se, että Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen.

Tämä osoittaa Aabelin tuoneen paremman uhrin kuin Kain ja Jumalan tunnustautuminen Aabelin uhriin oli otollinen, ja siksi häntä sanotaan vanhurskaaksi. Hän lähestyi pyhää Jumalaa uhrin kautta, koska hänkin oli syntinen ihminen ja tarvitsi sovittusta ja hän oli uhrin kautta otollinen.

"Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin ja sanoi: "Minä olen saanut pojan Herran avulla".

Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista tuli lampuri, mutta Kainista peltomies.

Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen; mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen Hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsä synkistyi. Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy?

Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet.

Niin Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?"

Hän vastasi: "En tiedä; olenko minä veljeni vartija?"

Ja Hän sanoi: "Mitä olet tehnyt? Kuule, veljesi veri huutaa Minulle maasta.

Ja nyt ole kirottu ja karkoitettu pois tältä vainiolta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi.

Kun maata viljelet, ei se ole enää sinulle satoansa antava; kulkija ja pakolainen pitää sinun oleman maan päällä."

Ja Kain sanoi Herralle: "Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin.

Katso, Sinä karkoitat minut nyt pois vainiolta, ja minun täytyy lymytä Sinun kasvojesi edestä ja olla kulkija ja pakolainen maan päällä; ja kuka ikinä minut kohtaa, se tappaa minut."

Mutta Herra sanoi hänelle: "Sentähden, kuka ikinä tappaa Kainin, hänelle se pitää seitsenkertaisesti kostettaman". Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaisi, tappaisi häntä.

Niin Kain poistui Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, itään päin Eedenistä." 1.Moos.4:1-16

Kain alkoi vihata veljeänsä Aabelia ja surmasi tämän ja hänestä tuli näin ensimmäinen marttyyri eli todistaja. Hän uhrasi esikoisista karitsan, mikä viittaa Messiaaseen eli Jeesukseen Kristukseen. Hän oli saanut Jumalalta tiedon, sillä sen sanotaan tapahtuneen uskon kautta eli Hengen kautta ja usko on Jumalan Sanan todesta ottamista eli ottaa vaari.

Aabelin uhri julistaa 1) synnin tunnustamista, 2) sijaiskärsijän tarvetta, 3) rukousta anteeksisaamiseksi uhrin perusteella ja 4) uskoa Jumalan lupaukseen "vaimon siemenestä", tulevasta sovituksista.

"Sentähden, katso, Minä lähetän teidän tyköne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelein ja alttarin välillä." Matt.23:34-35

"Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle." 11:5

Eenok, Hanok - vihitty

Eenok uskoi Jumalaan, todisti Hänestä, mutta ei joutunut kokemaan kuolemaa.

"Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois." 1.Moos.5:24

Tämän tekstin mukaan Eenok vaelsi Jumalan yhteydessä kuuliaisena Jumalan ilmoitetulle tahdolle. Se, että hän oli otollinen Jumalalle, osoittaa, että hänellä oli oikea usko.

Eenokin esikuva opettaa meille, että tämän uskon säilyttäminen läpi elämän on sekä mahdollista että välttämätöntä.

Eikä häntä enää ollut - viittaa siihen, että häntä etsittiin, mutta turhaan.

Apostoli korostaa, ettei kukaan, ei edes Eenok voinut olla otollinen Jumalalle ilman uskoa.

"Kun Jered oli sadan kuudenkymmenen kahden vuoden vanha, syntyi hänelle Hanok. Ja Jered eli Hanokin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

Niin oli Jeredin koko elinaika yhdeksänsataa kuusikymmentä kaksi vuotta; sitten hän kuoli.

Kun Hanok oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Metusalah.

Ja Hanok vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

Niin oli Hanokin koko elinaika kolmesataa kuusikymmentä viisi vuotta.

Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois." 1.Moos.5:18-24

Eenokin ennustus, todistus

"Heistäkin Eenok, Adamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat Häntä vastaan puhuneet." Juuda 1:14-15

"Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät." 11:6

Ellei Enokilla olisi ollut uskoa, hän ei olisi saanut vakuutta osallisuudestaan. Jumalaa tahtoo palvelijoita, jotka uskovat Häneen Jumalana. Tähän sisältyy usko Hänen viisauteensa, hyvyyteensä ja valtaansa. Häntä kannattaa etsiä, sillä Hän palkitsee mielellään ne, jotka Häntä etsivät. Herra on hyvä sille sielulle, joka Häntä etsii. Etsiä - Jumala katsoo taivaasta, onko ketään, joko etsii Häntä ja palkitsee ne, jotka Häntä etsivät.

Sinä löydät Hänet, kun kysyt Häntä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi.

"Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa, niin kaikki tämä teille *sen ohessa* annetaan." Matt.6:33

"Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan." Matt.7:7-8

"Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee." 11:7

Nooa uskoi Jumalan Sanaan, vaikka ilmoitus tuntuikin mahdottomalta. Hän uskoi, vaikka Jumala puhui hänelle asiasta, jota aikaisemmin ei ollut tapahtunut. 120 vuotta hän rakensi arkkia, ja koko tuona pitkänä aikana hän ei horjunut uskossaan.

Jumala julisti Nooan vanhurskaaksi hänen uskonsa tähden. Ja tämän uskon nojalla tuomittiin myös maailman epäusko. Samalla hänen uskonsa oli tuomioksi toisten epäuskolle. Aikana, jolloin ihmiset halusivat unohtaa kokonaan Jumalan, Nooa päätti seurata Häntä kaikessa. Jumalan ilmoitus merkitsi hänelle enemmän kuin kaikki muu. Epäusko on sokeutta.

"Siihen aikaan eli maan päällä jättiläisiä, ja myöhemminkin, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia; nämä olivat noita muinaisajan kuuluisia sankareita.

Mutta kun Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja Hän

tuli murheelliseksi sydämessänsä.

Ja Herra sanoi: "Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka Minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelijat ja taivaan linnut; sillä Minä kadun ne tehneeni". Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä.

Tämä on kertomus Nooan suvusta. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies ja vaelsi Jumalan yhteydessä." 1.Moos.6:4-9

"Ja Herra sanoi Nooalle: "Mene sinä ja koko perheesi arkkiin, sillä sinut Minä olen tässä sukukunnassa havainnut hurskaaksi edessäni." 7:1

"Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva." 11:8

Kun Aabraham lähti Kaldean Uurista, hän ei tiennyt määränpäästään mitään. Hänen oli luotettava täydellisesti Jumalan johdatukseen. Hän ei myöskään tiennyt, että Jumalan antaisi hänelle ja hänen jälkeläisilleen sen maan, johon hän saapui. Vasta hänen lähdettyään Uurista ja myöhemmin Harranista Jumala ilmestyi hänelle ja ilmoitti, että Kanaanin maa kuului hänen jälkeläisilleen.

Tämä osoittaa selvästi, uskoen Jumalan Sanaan patriarkka jätti vanhan elinympäristönsä. Hän todisti uskonsa olemalla kuuliainen Jumalan kutsulle. Hän jätti turvalliset ja varmat olot vaihtaen ne rasittavaan paimentolaiselämään ja asumiseen muukalaisten joukossa. Tämän hän teki, koska hän uskoi, mitä Jumala oli hänelle sanonut.

"Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka Minä sinulle osoitan.

Niin Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi.

Ja Minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä."

Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssansa. Abram oli Harranista lähtiesssänsä seitsemänkymmenen viiden vuoden vanha.

Ja Abram otti vaimonsa Saarain ja veljensä pojan Lootin sekä kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, ja ne palvelijat, jotka he olivat hankkineet Harranissa, ja he lähtivät menemään Kanaanin maahan. Ja he tulivat Kanaanin maahan.

Ja Abram kulki maan läpi aina Sikemin paikkakunnalle, Mooren tammelle asti. Ja siihen aikaan kanaanilaiset asuivat siinä maassa.

Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi Minä annan tämän maan". Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli hänelle ilmestynyt." 1.Moos.12:1-7

"Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä;" 11:9

Lupauksen maassakin Aabraham oli muukalainen. Hän eli siellä paimentolaisena ilman vakituista asuinpaikkaa. Tämä ei ollut vain tilapäistä, vaan sitä jatkui aina Jaakobin aikaan asti. Hän odotti kärsivällisesti Jumalaa, vaikka hänen uskoaan ei palkittukaan heti.

Aabraham ei milloinkaan omistanut maa-aluetta Kanaanissa lukuun ottamatta hautapaikkaa, jonka hän osti Hebronin läheltä Saaran kuoltua. Näin oli, vaikka Jumala oli luvannut hänelle koko maan. Hän asui Sikemissä, Beetelissä ja Beersebassa. Iisakilla ja Jaakobilla oli sama usko.

"Ja Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kuin Loot oli hänestä eronnut:
"Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään,
itään ja länteen.

Sillä kaiken maan, jonka näet, Minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi.

Ja Minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea myöskin sinun jälkeläisesi.

Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle Minä sen annan."

Ja Abram siirtyi siirtymistään telttoineen ja tuli ja asettui Mamren tammistoon, joka on Hebronin luona, ja rakensi sinne alttarin Herralle."

1.Moos.13:14-18

"sillä hän odotti sitä Kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka Rakentaja ja Luoja on Jumala." 11:10

Aabrahamin uskon kohteena ei ollut kaupunki teltassa asumisen vastakohtana, vaan hän vaelsi taivaallista ja iankaikkista päämäärää kohti.

Hän oli valmis viettämään koko elämänsä väliaikaisissa asuinpaikoissa, koska hän odotti Kaupunkia, jolla on lujat perustukset. Hän ei odottanut maallista kaupunkia, vaan Jumalan rakentamaa ikuista Jerusalemiä.

Paimentolaisen teltan vastakohtana kaupunki edustaa pysyviä arvoja. Näitä vahvistaa edelleen ilmaisu jolla on perustukset.

Jakeessa 16 sanotaan, että Jumala on valmistanut tämän Kaupungin niitä varten, jotka uskovat Häneen ja sitä kutsutaan nimellä taivaallinen Jerusalem ja tulevaksi Kaupungiksi.

"vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan Kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö," Hebr.12:22

"Niin menkäämme siis Hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", Hänen pilkkaansa kantaen; sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme." 13:13-14

"Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

Ja pyhän Kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.

Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja Hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."

Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi Minä teen kaikki". Ja Hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet." Ilm.21:1-5

"Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen." 11:11

Kertomus Saaran elämästä alkaa 1.Moos.11:29 ja päättyy 23:2. Ensin hänestä kerrotaan Aabrahamin vaimona, ja myöhemmin kuvaillaan hänen hautajaisiaan. Hänen uskostaan mainitaan tuskin mitään. Saattaa ehkä näyttää siltä, että se oli varsin heikko, mutta Jumala pitää tarkoin lukua kaikesta, ja Hän näki Saaran uskon.

"Ja Jumala sanoi Aabrahamille: "Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää Saaraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä. Ja Minä siunaan häntä ja annan hänestäkin sinulle pojan; niin, Minä siunaan häntä, ja hänestä tulee kansakuntia, polveutuu kansojen kuninkaita."

Aabraham lankesi kasvoillensa ja naurahti, sillä hän ajatteli sydämessään: "Voiko satavuotiaalle syntyä poika, ja voiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen vuoden vanha, vielä synnyttää?"

Ja Aabraham sanoi Jumalalle: "Kunpa edes Ismael saisi elää Sinun edessäsi!"

Niin Jumala sanoi: "Totisesti, sinun vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on pantava hänen nimekseen Iisak, ja Minä teen liittoni hänen kanssaan iankaikkiseksi liitoksi hänen jälkeläisillensä."

1.Moos.17:15-19

"Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat.

Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." Room.4:16-22

"Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epälukuisesti." 11:12

Opetus siirtyy jälleen Aabrahamiin, mutta nyt ei ole enää kysymys kaupungista eikä maasta, vaan pojasta. Tämä tapahtui, koska Aabraham ja Saara uskoivat. Se valtava joukko, joka syntyi tämän uskon tuloksena, ei saanut alkuaan monesta, vaan yhdestä tavallisesta miehestä, Aabrahamista, yli-ikäisestä, kuolettuneesta miehestä.

Kukaan ei pysty laskemaan taivaan tähtiä eikä meren rantahiekkaa. Kukaan muu kuin Jumala ei tiedä Aabrahamin jälkeläisten lukumäärää, ei lihallisten eikä hengellisten, ja heidän määränsä kasvaa jatkuvasti, päivittäin.

"Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran Sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri."

Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä Sinä minulle annat? Minä lähden täältä lapsetonna, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser."

Ja Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä".

Mutta katso, hänelle tuli tämä Herran Sana: "Hän ei ole sinua perivä, vaan joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä".

Ja Hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea". Ja Hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä".

Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.”
1.Moos.15:1-6

”Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.” 11:13

On hieman epäselvää, keitä nämä kaikki olivat. He ovat niitä, jotka on edellä mainittu ja kaikkia niitakin, jotka apostoli aikoo vielä mainita. Nämä pyhiinvaeltajat katsoivat eteenpäin ja ylöspäin. Kanaan ei ollut se maa, johon he olivat kaivanneet. Siksi he olivat muukalaisia maan päällä. He kaikki kuolivat uskossa. Usko painoi leimansa koko heidän elämäänsä, vaikka tilanne ei heidän osaltaan muuttunut; he eivät saaneet maan päällä sitä, mikä oli luvattu.

”Ja Saara eli sadan kahdenkymmenen seitsemän vuoden vanhaksi; niin vanhaksi eli Saara.

Ja Saara kuoli Kirjat-Arbassa, se on Hebronissa, Kanaanin maassa. Ja Abraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä.

Senjälkeen Abraham nousi ja lähti vainajan luota ja puhui heettiläisille sanoen: ”Minä olen muukalainen ja vieras teidän keskuudessanne; antakaa minulle perintöhauta maassanne, haudatakseni ja kätkeäkseni siihen vainajani.” 1.Moos.23:1-4

”Ja Daavid kiitti Herraa koko seurakunnan läsnä ollessa; Daavid sanoi: ”Ole kiitetty, Herra, meidän isämme Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen.

Sinun, Herra, on suuruus ja väkevyys ja loisto ja kunnia ja kirkkaus, sillä Sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra, on valtakunta, ja Sinä olet korotettu kaiken pääksi.

Rikkaus ja kunnia tulevat Sinulta, Sinä hallitset kaikki, ja Sinun kädessäsi on voima ja väkevyys. Sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja väkeväksi.

Me siis kiitämme Sinua, meidän Jumalaamme; me ylistämme Sinun ihanaa Nimeäsi.

Sillä mitä olen minä, ja mitä on minun kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia lahjoja? Vaan kaikki tulee Sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen Sinulle antaneet.

Sillä me olemme muukalaisia ja vieraita Sinun edessäsi, niinkuin kaikki meidän isämmekin; niinkuin varjo ovat meidän päivämme maan päällä eikä ole, mihin toivonsa panna.

Herra, meidän Jumalamme, kaikki tämä runsaus, jonka me olemme hankkineet rakentaaksemme temppelin Sinulle, Sinun pyhälle Nimellesi, on sinun kädestäsi, ja Sinun on kaikki tynni.

Ja Minä tiedän, Jumalani, että Sinä tutkit sydämen ja mielistyt vilpittömyyteen. Vilpittömällä sydämellä minä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjat, ja nyt minä olen ilolla nähnyt, kuinka Sinun täällä oleva kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa.

Herra, meidän isämme Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, säilytä tällaisina ainiaan kansasi sydämen ajatukset ja aivoitukset ja ohjaa heidän sydämensä puoleesi.

Ja anna minun pojalleni Salomolle ehyt sydän noudattamaan Sinun käskyjäsi, todistuksiasi ja säädöksiäsi, toimittamaan kaikki tämä ja rakentamaan tämä linna, jota varten minä olen valmistuksia tehnyt.”

Sitten Daavid sanoi kaikelle seurakunnalle: ”Kiittäkää Herraa, Jumalaanne”.

Ja kaikki seurakunta kiitti Herraa, isiensä Jumalaa, ja he kumartuivat maahan ja osoittivat kunniaa Herralle ja kuninkaalle." 1.Aik.29:10-20

"Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata." 11:14
Isänmaa - kuvaa todellista kotimaata, josta ihminen on syntyisin ja jonne hän todella kuuluu. He kertoivat kaikille etsivänsä toista maata, parempaa kuin se, mistä he olivat kotoisin. Se ei voinut olla mikään muu kuin taivas. He ilmaisivat sekä sanoillaan että elämällään olevansa muukalaisia tässä maailmassa.

Kristitty tietää saaneensa sekä maallisen että taivaallisen isänmaansa Jumalalta, Taivaalliselta Isältä. Rakastakaamme Isänmaata!
Isänmaa oli tärkeä israelilaisille; ajatus liittyi varsinkin Jerusalemiin ja Siionin vuoreen. Pakkosiirtolaisuuden aikana isänmaan rakkaus oli hyvin voimakasta ja Psalmi 137 on siitä liikuttava esimerkki.

"Baabelin virtain vierillä - siellä me istuimme ja itkimme, kun Siionia muistelimme.
Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme.
Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa meille Siionin virsiä".

Kuinka me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla?
Jos minä unhotan sinut, Jerusalem, niin unhotat sinä minun oikea käteni.
Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen pidä Jerusalemiä ylimpänä ilonani.

Muista, Herra, Jerusalemin tuhopäivä, kosta se Edomin lapsille, jotka sanoivat: "Hajottakaa se, hajottakaa perustuksia myöten!"

Tytär Baabel, sinä häviön oma, autuas se, joka sinulle kostaa kaiken, minkä olet meille tehnyt!

Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon!"

"Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin;" 11:15
Sen uskon tunnustuksen perusteella, että he olivat muukalaisia ja vieraita, voi päätellä heidän kaivanneen toista parempaa maata. Israel alkoi erämaassa ollessaan kaivata takaisin Egyptiin, lihapatojen ääreen, mutta nämä patriarkat eivät halunneet palata vanhaan kotimaahansa. He olisivat voineet sen tehdä, mutta he eivät koskaan käyttäneet sitä mahdollisuutta. He olivat nähneet uskossa jotakin parempaa ja ikuista. He vaelsivat taivaallisten, ikuisten arvojen mukaan ja maallisiin ei ollut heidän mielensä.

"mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä Hän on valmistanut heille Kaupungin." 11:16

Taivas ja uusi Jerusalem oli valmistettu patriarkoille ja kaikille muille Jumalan pyhille, jo ennen kuin he olivat päättäneet pyhiinvaellusmatkansa maan päällä. Maailman kaikkeuden Jumala oli heidän Jumalansa.

"Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, kun Hän sanoo: "Minä julistan Sinun Nimeäsi veljilleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä"; ja taas: "Minä panen uskallukseni Häneen"; ja taas: "Katso, Minä ja lapset, jotka Jumala on Minulle antanut!" Hebr.2:11-13

"Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut" 11:17
pantuna - asetettuna vrt.11:28

Isak, Jishak - hän hymyilee, nauraa; uskallus - rohkeus
 Aabraham koki erittäin raskaan uskon koetuksen ja hän suoritti äärettömän vaikean velvollisuuden, ja hän sai suunnattoman suuren siunauksen. Uskon kautta hän koki kaiken tämän. Uskon kautta hän kykeni kärsimään, toimimaan ja saavuttamaan sen, mikä hänelle annettiin. Jumala ei kiusaa ketään, mutta Hän koettelee. Tietenkin Hän tietää etukäteenkin, mikä on koetuksen tulos, koska Hän tuntee ihmisluonnon pohjia myöten. Mutta tällä tavalla Hän huolehtii siitä, että ihminen oppii tuntemaan itsensä. Uskon koetus saa aikaan luonteen lujuuksia niissä, jotka kestävät sen. Iisakia sanotaan ainoaksi pojaksi, koska hän oli ainoa, jonka Aabraham sai laillisen vaimonsa kanssa. Hän oli näin ollen Jumalan lupauksen perillinen.

"Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen".

Ja Hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka Minä sinulle sanon".

Varhain seuraavana aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaansa sekä poikansa Iisakin, ja halottuaan polttouhripuita hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut. Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa. Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan; sitten me palaamme luoksenne."

Ja Aabraham otti polttouhripuut ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat yhdessä.

Iisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!"

Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani". Ja hän sanoi: "Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?"

Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani". Ja he astuivat molemmat yhdessä.

Ja kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sille halot, satoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

Ja Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa. Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: "Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen".

Niin Hän sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt Minä tiedän, että sinä pelkät Jumalaa, kun et kieltänyt Minulta ainokaista poikaasi".

Niin Aabraham nosti silmänsä ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Ja Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

Ja Aabraham pani sen paikan nimeksi "Herra näkee". Niinpä vielä tänä päivänä sanotaan: "Vuorella, missä Herra ilmestyy".

Ja Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt Minulta ainokaista poikaasi, Minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit Minun äänelleni kuuliainen.”
Sitten Aabraham palasi palvelijainsa luo, ja he nousivat ja kulkiivat yhdessä Beersebaan. Ja Aabraham jäi asumaan Beersebaan.” 1.Moos.22:1-19

”ja jolle oli sanottu: ”Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen,” 11:18
jälkeläinen ~ siemen

Iisakilla ei vielä ollut lapsia, kun hänen isäänsä koeteltiin, ja jos hän olisi tuolloin kuollut, se olisi merkinnyt Aabrahamin toivon hautaamista. Tilanne olisi täysin mahdoton.

”Mutta ei niin, että Jumalan Sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel, eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: ”Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset”; se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. Sillä lupauksen Sana oli tämä: ”Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika.” Room.9:6-9

”sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.” 11:19

Se Jumala, joka kykeni antamaan kahdelle vanhukselle lapsen, olisi pystynyt tarpeen tullen myös herättämään Iisakin kuolleista. Aabraham tiesi sen, ja että juuri näin hän uskoi tapahtuvankin. Ja hän sai poikansa takaisin uskon palkkana. Iisak oli esikuva Kristuksen uhrista ja ylösnousemuksesta.

Aabrahamin turvaaminen Jumalan kaikkivaltiuteen ja uskollisuuteen teki hänestä uskon voittajan. Siksi hän kykenikin tottelemaan Jumalaa tämän antaessa hänelle tuon määräyksen.

”Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisiaakin.” 11:20

Ennen näiden kahden pojan syntymää Jumala oli puhunut heistä. Hän oli ilmoittanut, että poikalapsista tulisi kahden kansan kantaisät, ja että vanhempi palvelisi nuorempaa.

Iisak rakasti enemmän Eesauta ja oli luonnollista, että tälle oli luvassa paras osa. Iisak muisti, että vanhemman oli määrä palvella nuorempaa. Hän ymmärsi, että Jumalan tahdon täytyi tapahtua!

Iisakin siunaukseen sisältyi enemmän kuin pelkkä isällinen toivotus pojalleen. Hänen sanansa perustuivat Jumalan Sanaan eli Jumalan tahtoon.

”Kun Iisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää voinut nähdä, kutsui hän Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: ”Poikani!” Tämä vastasi hänelle: ”Tässä olen”. Niin hän sanoi: ”Katso, minä olen tullut vanhaksi enkä tiedä, milloin kuolen.

Ota siis aseesi, viinesi ja jousesi, ja mene kedolle ja pyydystä minulle riistaa.

Ja laita minulle herkkuruoka, minun mieliruokani, ja tuo se syödäkseni, että minä siunaisin sinut, ennenkuin kuolen.”

Mutta Rebekka kuuli, kuinka Iisak puhui pojallensa Eesaulle. Ja kun Eesau oli lähtenyt kedolle pyydystämään riistaa, tuodakseen isällensä, puhui Rebekka pojalleen Jaakobille sanoen: ”Katso, minä kuulin sinun isäsi puhuvan veljellesi Eesaulle ja sanovan: 'Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka syödäkseni, että siunaisin sinut Herran edessä, ennenkuin kuolen'.

Kuule siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken: mene laumaan ja ota sieltä minulle kaksi hyvää vohlaa laittaakseni niistä isällesi herkkuruuan, hänen mieliruookasi.
Ja sinun on vietävä se isäsi syödä, että hän siunaisi sinut, ennenkuin kuolee.”

Mutta Jaakob sanoi äidillensä Rebekalle: ”Katso, veljeni Eesau on karvainen, mutta minä olen sileäihoinen.
Entä jos isäni tunnustelee minua? Silloin minä joudun hänen silmissään pilkkaajaksi ja hankin itselleni kirouksen enkä siunausta.”
Hänen äitinsä sanoi hänelle: ”Kohdatkoon se kirous minua, poikani; kuule vain, mitä minä sanon, mene ja nouda”.
Niin hän meni noutamaan ne ja toi ne äidilleen; ja hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, hänen isänsä mieliruoan.
Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka olivat hänen hallussaan talossa, ja puki ne nuoremman poikansa Jaakobin ylle.
Mutta vohlain nahat hän kääri hänen käsiinsä ja paljaaseen kaulaansa.
Sitten hän antoi herkkuruuan ynnä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käteen.

Ja Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: ”Isäni!” Hän vastasi: ”Tässä olen; kuka sinä olet, poikani?”
Jaakob sanoi isällensä: ”Minä olen Eesau, esikoisesi. Olen tehnyt, niinkuin käskit minun tehdä; nouse istumaan ja syö riistaani, siunataksesi minut.”
Mutta Iisak sanoi pojalleen: ”Kuinka olet, poikani, niin pian löytänyt?”
Hän vastasi: ”Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni”.
Niin Iisak sanoi Jaakobille: ”Tulehan lähemmä, poikani, tunnustellakseni, oletko sinä poikani Eesau vai etkö”.
Ja Jaakob astui isänsä Iisakin luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi: ”Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet”.
Eikä Iisak tuntenut häntä, sillä hänen kätensä olivat karvaiset, niinkuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja hän siunasi hänet.
Vielä hän kysyi: ”Oletko sinä todella minun poikani Eesau?” Hän vastasi: ”Olen”.
Silloin hän sanoi: ”Tuo ruoka minulle, syödäkseni poikani riistaa, että siunaisin sinut”. Niin hän toi hänelle sen, ja hän söi; ja hän tarjosi hänelle viiniä, ja hän joi.

Senjälkeen hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: ”Tule tänne ja suutele minua, poikani”.
Hän astui hänen luokseen ja suuteli häntä. Niin Iisak tunsi hänen vaatteidensa hajun ja siunasi hänet, sanoen: ”Katso, minun poikani tuoksu on kuin kedon tuoksu, jonka Herra on siunannut.
Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan lihavuutta, jyviä ja viiniä yllin kyllin.
Kansat palvelkoot sinua, kansakunnat sinua kumartakoot. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon, joka sinua kiroaa, siunattu, joka sinua siunaa.”

Kun Iisak oli ehtinyt siunata Jaakobin ja tämä juuri oli lähtenyt isänsä Iisakin luota, niin hänen veljensä Eesau tuli kotiin metsästä. Ja hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi isälleen: ”Nouse, isäni, ja syö poikasi riistaa, siunataksesi minut”.
Hänen isänsä Iisak kysyi häneltä: ”Kuka olet?” Hän vastasi: ”Minä olen poikasi Eesau, sinun esikoisesi”.

Silloin Iisak säikähtyi kovin ja sanoi: "Kuka sitten oli se metsästäjä, joka toi minulle riistaa, niin että minä, ennenkuin sinä tulit, söin kaikkea ja siunasin hänet? Siunattu hän myös on oleva."

Kun Eesau kuuli isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja haikeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!"
Mutta hän vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunauksen". Niin hän sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi. Sillä hän on nyt kahdesti minut pettänyt: esikoisuuteni hän on minulta vienyt, ja katso, nyt hän riisti minulta myöskin siunauksen." Ja hän kysyi: "Eikö sinulla ole mitään siunausta minun varalleni?"
Ja Iisak vastasi ja sanoi Eesaulle: "Katso, minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänelle palvelijoiksi sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä; mitä voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?"

Eesau sanoi isällensä: "Tuo yksi ainoa siunausko sinulla vain onkin, isäni? Siunaa myöskin minut, isäni!" Ja Eesau korotti äänensä ja itki. Niin hänen isänsä Iisak vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, sinun asuinsijasi on oleva kaukana lihavasta maasta ja vailla taivaan kastetta ylhäältä.

Miekkasi varassa sinä olet elävä ja palveleva veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä riisut hänen ikeensä niskaltasi."

Ja Eesau alkoi vihata Jaakobia siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli hänet siunannut; ja Eesau ajatteli itseksensä: "Pian tulee aika, jolloin suremme isäämme; silloin minä tapan veljeni Jaakobin." 1.Moos.27:1-41

"Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten." 11:21

Ruumiillisen heikkouden vallassa Jaakob ylisti Jumalaa. Hänen elämänsä sisältyi monta vähemmän kunniakasta vaihetta, mutta häntä kunnioitettiin ja muistettiin myöhemmin hänen uskonsa tähden.

Siunatessaan Joosefin pojat, Efraimin ja Manassen, hän laski kätensä ristiin niin, että vanhemman pojan siunaus tulikin nuoremman osaksi. Joosefin vastustelusta huolimatta Jaakob väitti, että niin täytyi olla, sillä Herra oli niin määrännyt. Luonnollinen näkö oli heikko, mutta hengellinen näkökyky erinomainen.

"Tämän jälkeen tuotiin Joosefille sana: "Katso, isäsi on sairaana".

Ja hän otti mukaansa molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin.

Ja Jaakobille ilmoitettiin ja sanottiin: "Katso, poikasi Joosef on tullut sinun luoksesi". Niin Israel kokosi voimansa ja nousi istumaan vuoteessaan.

Ja Jaakob sanoi Joosefille: "Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaanin maassa ja siunasi minut ja sanoi minulle: 'Katso, Minä teen sinut hedelmälliseksi ja annan sinun lisääntyä, annan tulla sinusta suuren kansojen joukon, ja Minä annan sinun jälkeläisillesi tämän maan ikuisiksi perintömaaksi'.

Kaksi poikaasi, jotka ovat sinulle syntyneet Egyptin maassa, ennenkuin minä tulin luoksesi Egyptiin, olkoot minun omani; Efraim ja Manasse olkoot minun omani niinkuin Ruuben ja Simeon.

Mutta ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun; nimitettäköön heitä veljiensä nimellä heidän perintöosassaan. Palatessani Mesopotamiasta kuoli minulta Raakel matkalla Kanaanissa, kun vielä oli jonkun verran matkaa Efrataan; ja minä hautasin hänet siellä

Efratan" - se on Beethlehemin - "tien varteen".

Kun nyt Israel huomasi Joosefin pojat, kysyi hän: "Keitä nämä ovat?" Joosef vastasi isälleen: "Ne ovat minun poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut". Hän sanoi: "Tuo heidät minun luokseni siunatakseni heidät".

Mutta Israelin silmät olivat vanhuudesta hämäret, niin ettei hän voinut nähdä. Niin Joosef toi heidät hänen luokseen, ja hän suuteli heitä ja syleili heitä.

Ja Israel sanoi Joosefille: "En olisi uskonut saavani nähdä sinun kasvojasi; ja katso, Jumala on suonut minun nähdä sinun jälkeläisiäsikin".

Ja Joosef otti heidät pois hänen polviltansa ja kumartui maahan kasvoilleen.

Sitten Joosef tarttui heihin molempiin, Efraimiin oikealla kädellensä, vasemmalla Israelista, ja Manasseen vasemmalla kädellensä, oikealla Israelista, ja toi heidät niin hänen eteensä.

Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laskei sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle; hän pani siis kätensä ristikkäin, sillä Manasse oli esikoinen.

Ja hän siunasi Joosefin sanoen: "Jumala, jonka kasvojen edessä minun isäni Aabraham ja Iisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on minua kainnut syntymästäni hamaan tähän päivään asti, enkeli, joka on minut pelastanut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia; heitä mainittaessa mainittakoon minun nimeni ja minun isieni Aabrahamin ja Iisakin nimi, ja he lisääntyköt suuresti keskellä maata".

Mutta kun Joosef huomasi, että hänen isänsä laskei oikean kätensä Efraimin pään päälle, pani hän sen pahakseen ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle.

Ja Joosef sanoi isälleen: "Ei niin, isäni, sillä tämä on esikoinen; pane oikea kätesi hänen päänsä päälle".

Mutta hänen isänsä epäsi ja sanoi: "Kyllä tiedän, poikani, kyllä tiedän; hänestäkin on tuleva kansa, hänkin on tuleva suureksi, mutta hänen nuorempi veljensä on kuitenkin tuleva häntä suuremmaksi, ja hänen jälkeläisistään on tuleva kansan paljous".

Ja niin hän siunasi heidät sinä päivänä, sanoen: "Sinun nimelläsi siunataan Israelissa, sanotaan: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi". Niin hän asetti Efraimin Manassen edelle.

Ja Israel sanoi Joosefille: "Katso, minä kuolen, mutta Jumala on teidän kanssanne ja vie teidät takaisin isienne maahan. Ja lisäksi siihen, minkä veljesi saavat, minä annan sinulle vuoreharjanteen, jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta." 1.Moos.48:1-22

"Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa." 11:22

Joosefkin oli täysin vakuuttunut siitä, että Aabrahamille annettu lupaus täytettäisiin. Elämänsä lopulla hän antoikin sen tähden määräyksen, jonka mukaan kansan lähtiessä Egyptistä hänen luunsa piti ottaa mukaan. Mooses oli ottanut tämän huomioon, ja Joosua toteutti määräyksen.

Jaakobin luut

"Ja Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja koko hänen elinaikansa oli sata neljäkymmentä seitsemän vuotta.

Kun lähestyi aika, jolloin Israelin oli kuoltava, kutsui hän poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin pane nyt kätesi minun kupeeni alle ja osoita minulle laupeus ja uskollisuus: älä hautaa minua Egyptiin, sillä minä tahdon levätä isieni luona; vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut heidän hautaansa". Hän vastasi: "Minä teen, niinkuin sanot". Hän sanoi: "Vanno se minulle". Ja hän vannoi hänelle. Silloin Israel rukoili, kumartuneena vuoteensa päänalaista vasten." 1.Moos.47:28-31

Joosefin luut

"Ja Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan Egyptiin. Ja Joosef eli sadan kymmenen vuoden vanhaksi.

Ja Joosef sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen; myöskin Maakirista, Manassen pojasta, syntyi lapsia Joosefin polville.

Niin Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää huolen teistä ja johdattaa teidät tästä maasta siihen maahan, jonka Hän valalla vannon on luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille".

Ja Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä".

Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkuun Egyptissä." 1.Moos.50:22-26

"Ja Mooses otti mukaansa Joosefin luut; sillä tämä oli vannottanut israelilaisia ja sanonut: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä mukanne." 2.Moos.13:19

"Ja Israel palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä kauan Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne teot, jotka Herra oli Israelille tehnyt.

Ja Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, he hautasivat Sikemiin, siihen maapalstaan, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla ja jonka joosefilaiset olivat saaneet perintöosaksensa." Joos.24:31-32

"Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä." 11:23

Moosesta pidettiin vanhan liiton suurimpana hahmona, ja hänen elämästään otetaankin esiin viisi tapausta, jotka liittyvät uskoon. Apostoli on jo korostanut sitä, että Herra Jeesus on suurempi kuin Mooses.

Ensimmäinen uskoa ilmentävä tapaus Mooseksen vaiheissa on hänen vanhempiansa uskon ilmeneminen. Toisen Mooseksen kirjan luvussa 2 mainitaan vain hänen äitinsä, mutta tämä ei mitenkään olisi kyennyt salaamaan poikaa, ellei hänen miehensä olisi ollut juonessa mukana. Faarao oli määrännyt, että kaikki juutalaiset poikalapset oli hukutettava Niiliin, mutta Mooseksen vanhemmat uhmasivat hänen käskyään pelkäämättä seurauksia. He uskoivat, että Jumala varjelisi heidän lapsensa.

"Ja Egyptin kuningas puhui hebrealaisille kättilövaimoille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua; ja hän sanoi: "Kun te autatte hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäessään, niin tarkastakaa lapsen sukupuoli: jos se on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, jääköön eloon".

Mutta kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet, niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää.

Niin Egyptin kuningas kutsui kättilövaimot ja sanoi heille: "Miksi te näin teette ja annatte poikalasten elää?"

Kättilövaimot vastasivat faraolle: "Hebrealaiset vaimot eivät ole niinkuin egyptiläiset. He ovat voimakkaita; ennenkuin kättilövaimo tulee heidän luoksensa, ovat he jo synnyttäneet."

Mutta Jumala salli kättilövaimojen menestyä, ja kansa lisääntyi ja eneni suurilukuisiksi.

Ja koska kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa, niin Hän antoi heille runsaasti perhettä.

Niin Farao antoi käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: "Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heittäkää Niilivirtaan, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää." 2.Moos.1:15-22

"Niin eräs mies, joka oli Leevin sukua, meni ja nai leeviläisen neidon.

Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Ja kun hän näki, että se oli ihana lapsi, salasi hän sitä kolme kuukautta.

Mutta kun hän ei voinut sitä enää salata, otti hän kaisla-arkun, sively sen maapihkalla ja piellä, pani lapsen siihen ja laski sen kaislikkoon Niilivirran rantaan.

Ja lapsen sisar asettui taammaksi nähdäksensä, mitä hänelle tapahtuisi. Silloin faraon tytär tuli alas peseytymään virrassa, ja hänen seuranaisansa kävelivät virran rannalla; ja kun hän näki arkun kaislikossa, lähetti hän palvelijattarensa ja otatti sen ylös.

Ja kun hän avasi sen, näki hän lapsen; ja katso, siinä oli poikanen, joka itki. Niin hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: "Tämä on hebrealaisten lapsia".

Niin lapsen sisar sanoi Faraon tyttärelle: "Menenkö kutsumaan sinulle hebrealaisen imettäjän, joka voi imettää sen lapsen sinulle?"

Faraon tytär vastasi hänelle: "Mene!"

Niin tyttö meni ja kutsui lapsen äidin.

Ja Faraon tytär sanoi hänelle: "Ota tämä lapsi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan". Ja vaimo otti lapsen ja imetti sen.

Mutta kun lapsi oli kasvanut, toi hän sen Faraon tyttärelle, ja tämä otti sen pojaksensa ja antoi hänelle nimen Mooses, sillä hän sanoi: "Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä." 2.Moos.2:1-10

"Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle otollinen.

Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä kodissa.

Mutta kun hänet oli pantu heitteille, otti Faraon tytär hänet ja kasvatti hänet pojaksensa.

Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa.

Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, israelilaisia." Apt.7:20-23

"Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta Faraon tyttären pojan nimeä." 11:24

Toinen Moosekseen liittyvä uskoa ilmentävä tapaus liittyy hänen elämäänsä aikuisena. Faaraon tytär pelasti ja otti hänet huostaansa pikkulapsena.

Kun Mooses nyt kieltäytyi ottamasta tämän pojan nimeä, se ei johtunut lapsellisesta uhmasta eikä nuoren ihmisen vastustushalusta. Se oli aikuisen ihmisen vastuullinen ratkaisu.

Mooses tiesi, että oli kunniakkaampaa olla Aabrahamin poika.

"Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa," 11:25

Mooses oli kasvanut ylellisyyden keskellä ja häntä pidettiin Egyptin tärkeisiin miehiin kuuluvana, mutta uskon kautta hän halusi luopua kaikesta tästä ja kulkea sen sijaan kärsimyksen tien halveksitun kansan kanssa. Tämän maailman nautinnot ovat usein samoja kuin synnin nautinnot, ja oikea uskova pysyy sellaisesta erossa. Mooses valitsi kärsimyksen kuin synnin, ja synty on tietenkin pahempaa kuin kärsiminen.

Uskon silmin hän näki, että hänen orjuutetut maanmiehensä olivat Jumalan valittu kansa, Jumalan omaisuuskansa. Hän piti hengellistä yhteyttä heidän kanssaan tärkeämpänä kuin mahdollisuutta iloita kaikesta aineellisesta hyvästä Egyptin hovissa.

"Sillä yksi päivä Sinun esikartanoissasi on parempi kuin tuhat muualla; mieluummin minä olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä, kuin asun jumalattomien majoissa." Ps.84:11

"katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti." 11:26

Pilkka - häväistys

Tätä pyhää ilmaisua käyttää apostoli ilmaisten, että Mooses valitsi Kristuksen pilkan, vuosisatoja ennen Kristuksen aikaa. Mooses tiesi, että Israelin kansalla oli messiaaniset lupaukset, ja että se saisi osansa myös Messiaan pilkasta. Samastuessaan Jumalan liiton kansaan Mooses pääsi osalliseksi näin lupauksesta kuin pilkastakin.

"Ajattele, Herra, palvelijaisi häpäisyä ja mitä minun kaikilta noilta monilta kansoilta täytyy povessani kestää, kun, Herra, Sinun vihollisesi herjaavat, herjaavat Sinun voideltusi askeleita.

Kiitetty olkoon Herra iankaikkisesti. Amen, Amen." Ps.89:51-53

"Niin menkäämme siis Hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", Hänen pilkkaansa kantaen; sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme." Hebr.13:13-14

"Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti." 11:27

Egypti edusti Moosekselle puoleensa vetävää maailmaa ja sen kaiken hän hylkäsi. Faaraon, kuninkaan viha oli varmasti hänelle voimakas varoitus. Hänet oli kasvatettu tässä hovissa kaikkeen egyptiläiseen viisauteen, ja hän oli päässyt maassa huippuasemaan.

Mutta hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, ja sen rinnalla kalpeni kaikki, mitä hän olisi voinut saavuttaa Egyptissä.

Hän jätti Egyptin, eikä varmasti viittaa kansan lähtöön sieltä, koska pääsiäistä vietettiin Egyptistä lähdön muistoksi ja se mainitaan seuraavassa jakeessa. Tässä nimenomaan sanotaan, että hän jätti Egyptin.

2.Moos.12:31 mukaan Mooses lähti Egyptistä lopulta kuninkaan käskystä, näin ollen kuninkaan viha tässä yhteydessä vaikuttaisi epäolennaiselta. Mooseksen pakoa Midiaaninkaan se ei tarkoita, koska hän lähti sinne välttääkseen kuninkaan vihan. Vrt. Matt.2:13-21

"Ja tapahtui niihin aikoihin, kun Mooses oli kasvanut suureksi, että hän meni veljiensä luo ja näki heidän raskaan työnsä. Ja hän näki egyptiläisen miehen lyövän hebrealaista miestä, erästä hänen veljistään. Silloin hän katseli ympärillensä joka taholle, ja kun hän näki, ettei ketään ollut läheisyydessä, löi hän egyptiläisen kuoliaaksi ja kätki hänet hiekkaan.

Ja hän meni toisena päivänä ulos ja näki kaksi hebrealaista miestä tappelemassa keskenään; ja hän sanoi syylliselle: "Miksi lyöt toveriasi?" Tämä vastasi: "Kuka on asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minutkin, niinkuin tapoit egyptiläisen?"

Silloin Mooses peljästyi ja ajatteli: "Se on siis tullut ilmi".

Ja kun Farao sai kuulla tästä tapahtumasta, etsi hän Moosesta tappaaksensa hänet. Mutta Mooses lähti Faraota pakoon ja pysähtyi Midianin maahan ja istahti eräälle kaivolle.

Ja Midianin papilla oli seitsemän tytärtä; nämä tulivat vettä ammentamaan ja täyttivät vesikaukalot, juottaakseen isänsä lampaista.

Mutta paimenet tulivat ja ajoivat heidät pois. Silloin Mooses nousi ja auttoi heitä ja juotti heidän lampaansa.

Ja kun he tulivat isänsä Reguelin luo, kysyi hän: "Kuinka te tänä päivänä niin pian jouduitte?"

He vastasivat: "Egyptiläinen mies auttoi meitä paimenten käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat".

Ja hän sanoi tyttärillensä: "Missä hän on? Miksi te niin jätitte miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan meidän kanssamme."

Ja Mooses suostui asumaan sen miehen luona, ja hän antoi Moosekselle tyttärensä Sipporan vaimoksi.

Tämä synnytti pojan, ja Mooses antoi hänelle nimen Geersom; sillä hän sanoi: "Minä olen muukalainen vieraalla maalla." 2.Moos.2:11-22

"Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaaja koskisi heihin." 11:28

Uskon kautta israelilaiset tottelivat Jumalan käskyä ja sivelivät teurastetun pääsiäislampaan veren oven pihtipieliin ja päällisiin. Tämä oli osoitus heidän uskostaan ja siitä, että he olivat Jumalan kansa. He elivät Hänen suojeluksessaan. Siellä, missä ei ollut uskoa, ei myöskään sivelty verta Jumalan antamien ohjeiden mukaan ja silloin Jumalan tuomio kohtasi perheen esikoista.

"Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa sanoen: "Tämä kuukausi olkoon teillä kuukausista ensimmäinen; siitä aloittakaa vuoden kuukaudet.

Puhukaa koko Israelin kansalle ja sanokaa: Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, yhden karitsan joka perhekuntaa kohti.

Mutta jos perhe on liian pieni koko karitsaa syömään, niin ottakoon lähimmän naapurinsa kanssa yhteisen karitsan, henkilöluvun mukaan. Karitsaa kohti laskekaa niin monta, että voivat sen syödä.

Ja karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha urospuoli; lampaista tai vuohista se ottakaa.

Ja pitäkää se tallella neljänteentoista päivään tätä kuuta; silloin Israelin koko seurakunta teurastakoon sen iltahämärässä.

Ja he ottakoot sen verta ja sivelköt sillä molemmat pihtipielet ja ovenpäällisen niissä taloissa, joissa he sitä syövät.

Ja he syököt lihan samana yönä; tulessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerain yrttien kanssa he sen syököt.

Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettyinä, vaan tulessa paistettuna päineen, jalkoineen ja sisälmyksineen.

Älkääkä jättäkö siitä mitään huomenaamuksi; mutta jos jotakin siitä jäisi huomenaamuksi, niin polttakaa se tulessa.

Ja syökää se näin: kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne; ja syökää se kiiruusti. Tämä on pääsiäinen Herran kunniaksi. Sillä Minä kuljen sinä yönä kautta Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmiset että eläimet, ja panen toimeen rangaistustuomion, jonka Minä olen langettanut kaikista Egyptin

jumalista. Minä olen Herra.

Ja veri on oleva merkki, teille suojelukseksi, taloissa, joissa olette; sillä kun Minä näen veren, niin Minä menen teidän ohitsenne, eikä rangaistus ole tuhoava teitä, kun Minä rankaisen Egyptin maata.

Ja Mooses kutsui kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: "Menkää ja ottakaa lammakutakin perhekuntaanne kohti ja teurastakaa pääsiäislammakutia."

Ja ottakaa isoppikimppu, kastakaa se vereen, joka on maljassa, ja sivelkää ovenpäällinen ja molemmat pihtipieleet sillä verellä, joka on maljassa. Älköönkään kukaan menkö ulos talonsa ovesta ennen aamua. Sillä Herra kulkee rankaisemassa egyptiläisiä; mutta kun Herra näkee veren ovenpäällisessä ja molemmissa pihtipielissä, menee Hän sen oven ohi eikä salli tuhoojan tulla teidän taloihinne teitä vitsauksella lyömään. Noudattakaa tätä; se olkoon ikuinen säädös sinulle ja sinun lapsillesi." 2.Moos.12:1-13,21-24

"Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat." 11:29

Mooses ja kansa olivat epätoivoisessa tilanteessa. He eivät pystyneet taistelemaan takaa-ajajia egyptiläisiä vastaan, eikä heillä ollut mitään pakomahdollisuutta. Tilanne oli toivoton, mutta ei Jumalalle. He uskoivat Häneen, ja Hän valmisti heille tien meren poikki.

Usko kohotti heidät heidän omien mahdollisuuksiensa ja niiden puuttumisen yläpuolelle. Se poisti esteet ja vei heidät sinne, mihin Jumala tahtoi heidän menevän. Jumalalle on kaikki mahdollista!

"Mooses vastasi kansalle: "Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään."

Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa."

Ja Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat Minulle? Sano israeliläisille, että he lähtevät liikkeelle."

Mutta sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se, niin että israeliläiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten.

Ja katso, Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he tulevat heidän perässänsä; Minä näytän kunniani tuhoamalla Faraon ja koko hänen sotajoukkonsa, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä.

Ja egyptiläiset tulevat tietämään, että Minä olen Herra, kun Minä näytän kunniani tuhoamalla Faraon, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä."

Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista.

Ja Mooses ojensi kätensä meren yli. Niin Herra saattoi vahvalla itätuulella, joka puhalsi koko yön, meren väistymään ja muutti meren kuivaksi maaksi; ja vesi jakautui kahtia.

Ja israeliläiset kulkivat meren poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella.

Ja egyptiläiset, kaikki Faraon hevoset, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä, ajoivat heitä takaa ja tulivat heidän perässänsä keskelle merta.

Kun aamuvartio tuli, katsahti Herra egyptiläisten joukkoa tulenpatsaasta ja pilvestä ja saattoi hämminkiin egyptiläisten joukon.

Ja Hän antoi heidän vaunujensa pyöräin irtautua, niin että heille kävi vaikeaksi päästä eteenpäin. Niin egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestansa egyptiläisiä vastaan". Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi meren yli, että vedet palautuisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän sotavaununsa ja ratsumiehensä".

Niin Mooses ojensi kätensä meren yli, ja aamun koittaessa meri palasi paikoilleensa, egyptiläisten paetessa sitä vastaan; ja Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta.

Ja vedet palasivat ja peittivät sotavaunut ja ratsumiehet, koko Faraon sotajoukon, joka oli seurannut heitä mereen; ei yksikään heistä pelastunut.

Mutta israelilaiset kulkivat kuivaa myöten meren poikki, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella.

Niin Herra pelasti Israelin sinä päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla.

Ja Israel näki sen suuren teon, jonka Herra teki tuhotessaan egyptiläiset. Silloin kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja uskoi hänen palvelijaansa Moosesta." 2.Moos.14:13-31

"Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää." 11.30

Kuljettuaan Jordanin poikki jälleen ihmeen kautta Israel sai tilaisuuden osoittaa uskonsa Jumalaan Jerikon piirityksessä. Tämä oli ensimmäinen kaupunki, johon he saapuivat luvatussa maassa ja sen valtaaminen näytti täysin mahdottomalta. Mutta se usko, joka oli saanut heidän esi-isänsä ylittämään Kaislameren, auttoi heitä nyt valtaamaan kaupungin.

He kiersivät kaupunkia niin kauan kuin Herra oli määrännyt, ja sen jälkeen kaupunki olikin heidän.

Joosuan sotilaille oli varmasti koettelemus kulkea sillä tavoin päivästä toiseen alkamatta oikeastaan mihinkään, mutta kaikki noudattivat Herran käskyä. Herran tiet ovat usein aivan erilaiset kuin meidän ihmisten.

"Mutta Jeriko sulki porttinsa ja oli suljettuna israelilaisilta: ei kukaan käynyt ulos, eikä kukaan käynyt sisälle.

Niin Herra sanoi Joosualle: "Katso, Minä annan sinun käsiisi Jerikon sekä sen kuninkaan ja sotaurhot.

Kulkekaa siis, kaikki sotakuntoiset miehet, kaupungin ympäri, kiertäkää kerta kaupunki; tee niin kuutenä päivänä.

Ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa arkin edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasuunoihin.

Ja kun pitkä oinaansarven puhallus kuuluu, kun kuulette pasuunan äänen, niin nostakoon koko kansa kovan sotahuudon; silloin kaupungin muuri kukistuu siihen paikkaansa, ja kansa voi rynnätä sinne ylös, kukin suoraan eteensä."

Silloin Joosua, Nuunin poika, kutsui papit ja sanoi heille: "Ottakaa liitonarkki, ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran arkin edellä".

Sitten hän sanoi kansalle: "Lähtekää ja kulkekaa kaupungin ympäri, ja aseväki käyköön Herran arkin edellä". Ja tapahtui, niinkuin Joosua oli kansalle sanonut.

Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran edellä, lähtivät ja puhalsivat pasuunoihin, ja Herran liitonarkki kulki heidän jäljessään.

Ja aseväki kulki pasuunaa puhaltavien pappien edellä, mutta muu väki kulki arkin jäljessä, samalla kuin pasuunoihin yhtenäen puhallettiin. Ja Joosua käski kansaa sanoen: "Älkää nostako sotahuutoa älkääkä antako äänenne kuulua, älköönkä sanaakaan pääskö teidän suustanne ennenkuin sinä päivänä, jona minä teille sanon: 'Nostakaa sotahuuto', silloin se nostakaa."

Ja hän antoi Herran arkin kulkea yhden kierroksen kaupungin ympäri; sitten he menivät leiriin ja jäivät yöksi leiriin.

Joosua nousi varhain seuraavana aamuna, ja papit ottivat Herran arkin. Ja ne seitsemän pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran arkin edellä, kulkivat puhaltaen yhtenäen pasuunoihin, ja aseväki kulki heidän edellään, mutta muu väki kulki Herran arkin jäljessä, samalla kuin pasuunoihin yhtenäen puhallettiin. Ja tänä toisenakin päivänä he kulkivat kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Niin he tekivät kuutena päivänä.

Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa ja kulkivat kaupungin ympäri samalla tavalla seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat kaupungin ympäri seitsemän kertaa.

Ja kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat pasuunoihin, sanoi Joosua kansalle: "Nostakaa sotahuuto, sillä Herra antaa teille kaupungin. Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihittäköön tuhon omaksi Herran kunniaksi; ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan hänen talossansa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka me lähetimme.

Mutta karttakaa tuhon omaksi vihittyä, ettette vihi jotakin tuhon omaksi ja kuitenkin ota tuhon omaksi vihittyä ja niin tule vihkineiksi Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen.

Ja kaikki hopea ja kulta sekä vaski- ja rautakalut olkoot pyhitetyt Herralle; ne joutukoot Herran aarteeseen."

Silloin kansa nosti sotahuudon ja pasuunoihin puhallettiin. Kun kansa kuuli pasuunan äänen, niin se nosti kovan sotahuudon; silloin kukistui muuri siihen paikkaansa, ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin he valloittivat kaupungin.

Ja he vihkivät miekan terällä tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli, miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, vieläpä härät, lampaat ja aasit."

Joos.6:1-21

"Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli rauha mielellään ottanut vakoojat luoksensa." 11:31

Raahab otti vastaan vakoojat ja piti huolen siitä, ettei kukaan vahingoittanut heitä. Hän katsoi, että Israelin Jumalalle piti osoittaa kunnioitusta, ja se koitui hänen pelastukseksi hänen maanmiestensä saadessa surmansa.

Uskon luettelo uskon miehistä ja naisista ei siis sisällä vain sellaisten uskon jättäjäisten nimiä kuin Eenokin ja Nooan, Aabrahamin ja Mooseksen. Joukkoon mahtuu myös syntinen nainen, Raahab, päästen jopa Herramme sukuluetteloon.

"Niin Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoojaa, sanoen: "Menkää, katselkaa maata ja Jerikoa". Ja he menivät ja tulivat Raahab nimisen porton taloon ja laskeutuivat siellä levolle.

Mutta Jerikon kuninkaalle kerrottiin näin: "Katso, tänne on yöllä tullut miehiä israelilaisten joukosta vakoilemaan maata".

Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: "Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi, jotka ovat tulleet sinun taloosi, sillä he ovat tulleet koko maata vakoilemaan".

Mutta vaimo otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi: "Miehet kyllä tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat.

Ja kun kaupungin portti pimeään tullen oli suljettava, niin miehet lähtivät ulos. En tiedä, minne miehet menivät; ajakaa nopeasti heitä takaa, niin te saavutatte heidät."

Mutta hän oli vienyt heidät katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle, joita oli asetellut katolle.

Niin miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä kahlauspaikoille saakka, ja kaupungin portti suljettiin, niin pian kuin heidän takaa-ajajansa olivat menneet.

Mutta ennenkuin he olivat laskeutuneet levolle, nousi hän heidän luoksensa katolle ja sanoi miehille: "Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät, ja että kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne.

Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä, ja mitä te teitte niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi.

Kun me sen kuulimme, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.

Niin vannokaa nyt minulle Herran kautta, että niinkuin minä olen tehnyt teille laupeuden, tekin teette laupeuden minun isäni perheelle; ja antakaa minulle varma merkki siitä, että jätätte eloon minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaikki heidän omaisensa ja pelastatte meidät kuolemasta."

Niin miehet sanoivat hänelle: "Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, jos vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, niin me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta."

Ja hän laski heidät köydellä alas ikkunasta, sillä hänen talonsa oli kiinni kaupungin muurissa, niin että hän asui muurissa kiinni.

Ja hän sanoi heille: "Menkää vuoristoon, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä, ja olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet; sitten voitte lähteä matkaanne".

Niin miehet sanoivat hänelle: "Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meille vannotit, jollet sinä, kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon.

Ja kuka vain menee talosi ovesta ulos, sen veri tulkoon hänen oman päänsä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat; mutta kuka vain on sinun kanssasi talossa, sen veri tulkoon meidän päämme päälle, jos kenen käsi sattuu häneen.

Mutta jos sinä ilmaiset tämän meidän asiaamme, niin me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit."

Ja hän sanoi: "Olkoon, niinkuin sanotte", ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Ja hän satoi sen punaisen nauhan ikkunaan." Joos.2:1-21

"Mutta niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, Joosua sanoi: "Menkää sen porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niinkuin olette hänelle vannoneet". Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaikki hänen omaisensa; kaikki hänen sukulaisensa he toivat ulos ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. Mutta kaupungin ja kaikki, mitä siinä oli, he polttivat tulella; ainoastaan hopean, kullan sekä vaski- ja rautakalut he panivat Herran huoneen aartehistoon. Mutta portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti henkiin; ja hän jäi asumaan Israelin keskuuteen, aina tähän päivään asti, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa." Joos.6:22-25

"Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko voi häntä pelastaa? Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on? Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?

Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi. Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.

Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois? Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut." Jaak.2:14-26

"Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista," 11:32
Apostoli on jo esittänyt enemmän kuin tarpeeksi todisteita siitä, mistä hän aloitti tämän luvun. Aiheena oli se, että vanhat saivat todistuksen uskostansa. Esimerkkejä on vaikka kuinka paljon. Tästä mainituista kuudesta henkilöstä viisi oli tuomareina Israelissa, ja he olivat lähtöisin vaatimattomista oloista. Uskon kautta he pystyivät suorittamaan sen elämäntyön, josta heidät muistetaan. Huomion arvoista on myös se, että Simpsonkin mainitaan uskon sankarien luvussa kaikesta huolimatta.

"jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat," 11:33

Esimerkit on otettu monelta alueelta sen osoittamiseksi, ettei ole sellaista elämän aluetta, missä uskolla ei olisi apua ja hyötyä. Riippumatta ihmisen asemasta, kaikki on mahdollista sille, joka uskoo. Näillä uskon ihmisillä oli suuria vihollisia, mutta he saavuttivat uskonsa ansiosta suuria voittoja.

Joosua ja Daavid ovat erityisen hyviä esimerkkejä ihmisistä, jotka kukistivat valtakuntia. Johtajina ja tuomareina he osoittivat vanhurskautta ja myös monilla muilla alueilla.

Uskon ihmiset tarttuvat Jumalan lupauksiin, eivätkä tyydy vain kuuntelemaan sitä, mitä Hän on toisille tehnyt. Usko osoittaa voimansa, ei vain sen kautta, mitä se saa aikaan, vaan myös sillä, mitä se asettaa alttiiksi ja mitä se uhraa.

Niinpä usko on voimatekijä meidän elämässämme, Voima, joka johtaa meitä toimimaan - Hän vaikuttaa teissä hyvän tahdon ja tekemisen.

"Kun hän puhutteli heitä, niin katso, kaksintaistelija, Goljat niminen filistealainen, kotoisin Gatista, tuli filistealaisten taisteluriveistä ja puhui niinkuin ennenkin; ja Daavid kuuli sen.

Ja kun israelilaiset näkivät tuon miehen, pakenivat he häntä kaikki ja pelkäsivät suuresti.

Ja Israelin miehet sanoivat: "Katsokaa miestä, joka tuolla tulee! Hän tulee häpäisemään Israelia. Mutta sen miehen, joka surmaa hänet, kuningas tekee hyvin rikkaaksi ja antaa hänelle tyttärensä ja tekee hänen isänsä perheen veroista vapaaksi Israelissa."

Niin Daavid sanoi miehille, jotka seisoivat siinä hänen kanssaan: "Mitä saa se mies, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häväistyneen Israelista? Sillä mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen on häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?"

Väki sanoi hänelle saman, minkä ennenkin: sen ja sen saa se mies, joka surmaa hänet.

Mutta kun hänen vanhin veljensä Eliab kuuli hänen puhuvan miesten kanssa, vihastui Eliab Daavidiin ja sanoi: "Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen lammaislauman siellä erämaassa? Minä tunnen sinun julkeutesi ja pahan sisusi; sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa."

Daavid vastasi: "Mitä minä sitten olen tehnyt? Saaneehan tuon verran kysyä."

Ja hän kääntyi hänen luotansa toisen puoleen ja kysyi niinkuin ennenkin; ja väki vastasi hänelle samoin kuin äsken.

Mutta tuli tunnetuksi, mitä Daavid oli puhunut; ja se kerrottiin Saulille, ja tämä noudatti hänet luoksensa.

Ja Daavid sanoi Saulille: "Älköön kenenkään mieli masentuko hänen tähtensä. Palvelijasi käy taistelemaan tuota filistealaista vastaan."

Saul sanoi Daavidille: "Et sinä voi mennä tuota filistealaista vastaan etkä taistella hänen kanssaan, sillä sinä olet nuorukainen, mutta hän on sotilas nuoruudestaan saakka".

Mutta Daavid sanoi Saulille: "Palvelijasi on ollut kaitsemassa isänsä lampaita. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan laumasta, niin minä hyökkäsin sen jälkeen, löin sen maahan ja tempasin saaliin sen suusta; ja jos se karkasi minua vastaan, niin minä tartuin sen partaan, löin sen

maahan ja tapoin sen.

Kun palvelijasi on lyönyt maahan sekä leijonan että karhun, niin tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle käy niinkuin niille; sillä hän on häväissyt elävän Jumalan taistelurivejä."

Ja Daavid sanoi: "Herra, joka on pelastanut minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tämän filistealaisen käsistä".

Silloin Saul sanoi Daavidille: "Mene; Herra olkoon sinun kanssasi".

Ja Saul puki takkinsa Daavidin ylle ja pani vaskikypärin hänen päähänsä sekä panssarin hänen yllensä.

Ja Daavid satoi hänen miekkansa vyölleen takin päälle ja yritti käydä, sillä hän ei ollut koskaan sellaisia koettanut. Niin Daavid sanoi Saulille: "En minä voi näissä käydä, sillä en ole koskaan tällaisia koettanut". Ja Daavid riisui ne päältänsä.

Ja hän otti sauvansa käteensä, valitsi purosta viisi sileätä kiveä, pani ne paimenlaukkuun, joka hänellä oli linkokivisäiliönä, otti lingon käteensä ja meni filistealaista vastaan.

Ja filistealainen tuli yhä lähemmäksi Daavidia, ja kilvenkantaja kulki hänen edellensä.

Kun filistealainen katsahti ja näki Daavidin, halveksi hän häntä; sillä hän oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään.

Niin filistealainen sanoi Daavidille: "Olenko minä koira, kun tulet sauva kädessä minua vastaan?" Ja filistealainen kiroili Daavidia vanhojen jumaliensa kautta.

Sitten filistealainen sanoi Daavidille: "Tule tänne minun luokseni, niin minä annan sinun lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille".

Mutta Daavid sanoi filistealaiselle: "Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään voimalla, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin Nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota Sinä olet häväissyt. Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini, ja minä surmaan sinut, katkaisen sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänä päivänä taivaan linnuille ja metsän pedoille; ja kaikki maat tulevat tietämään, että Israelilla on Jumala.

Ja koko tämä suuri joukko tulee tietämään, ettei Herra anna voittoa miekan eikä keihään voimalla; sillä sota on Herran, ja Hän antaa teidät meidän käsiimme."

Kun filistealainen lähti tulemaan ja lähestyi Daavidia, niin Daavid juoksi nopeasti sotarintaan filistealaista vastaan.

Ja Daavid pisti kätensä reppuunsa ja otti sieltä kiven, linkosi ja satutti filistealaista otsaan, niin että kivi upposi hänen otsaansa, ja hän kaatui maahan kasvoillensa.

Niin sai Daavid voiton filistealaisesta lingolla ja kivellä ja löi filistealaisen kuoliaaksi, eikä Daavidilla ollut miekkaa kädessään.

Sitten Daavid juoksi ja asettui filistealaisen ääreen, tarttui hänen miekkaansa, veti sen tupesta ja tappoi hänet ja löi sillä häneltä pään poikki. Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, pakenivat he." 1.Sam.17:23-51

"Silloin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui Danielille ja sanoi: "Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut".

Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle, ja kuningas sinetöi sen omallaan ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa muutosta

tapahtuisi.

Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä naisia, ja hänen unensa pakeni häneltä.

Aamun sarastaessa kuningas sitten nousi ja meni kiiruusti jalopeurain luolalle.

Ja lähestyessään luolaa hän huusi Danielille murheellisella äänellä, ja kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Daniel, sinä elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?"

Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi Hänen edessänsä, enkä minä ole sinuakaan vastaan, kuningas, rikosta tehnyt."

Silloin kuningas ihastui suuresti ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja kun Daniel oli otettu ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa; sillä hän oli turvannut Jumalaansa.

Ja kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen jalopeurain luolaan; eivätkä he ehtineet luolan pohjaan, ennenkuin jalopeurat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa." Dan.6:16-24

"sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoön, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoön muukalaisten sotajoukot." 11:34

Sadrak, Meesak ja Abednego olivat tulisessa pätsissä vahingoittumattomina. Elia ja monet muut pääsivät miekan teriä pakoön. Hiskia oli yksi niistä, jotka paranivat sairaudestaan ja Gideon tuli väkeväksi sodassa ja ajoi pakoön muukalaisten sotajoukot.

"Sinä yönä Herra sanoi hänelle: "Nouse ja käy leirin kimppuun, sillä Minä annan sen sinun käsiisi.

Mutta jos sinä pelkääät käydä sen kimppuun, niin mene palvelijasi Puuran kanssa alas leiriin ja kuuntele, mitä siellä puhutaan. Sitten saat rohkeutta käydä leirin kimppuun." Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa alas aina leirin etuvartijoiden luo.

Midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia Idän miehiä oli asettunut tasangolle niin paljon kuin heinäsiirkkoja; ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, niitä oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla.

Kun Gideon tuli, niin muuan mies kertoi toiselle. Hän sanoi:

"Minä näin unta ja katso, ohraleipäkakku tuli pyörien midianilaisten leiriin. Se tuli teltalle saakka, iski siihen niin, että se kaatui, ja käänsi sen ylösalaisin, ja teltta jäi kumoon."

Niin toinen vastasi ja sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaan pojan, miekka; Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko leirin".

Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, palasi sitten takaisin Israelin leiriin ja sanoi:

"Nouskaa, sillä Herra antaa midianilaisten leirin teidän käsiinne".

Ja hän jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi heille kullekin käteen pasuunan ja tyhjän saviruukun, tulisoihtu ruukussa.

Ja hän sanoi heille: "Tarkatkaa minua ja tehkää niinkuin minä; kun minä olen tullut leirin laitaan, niin tehkää, niinkuin minä teen.

Kun minä ja kaikki, jotka ovat minun kanssani, puhallamme pasuunoihin, niin puhaltakaa tekin pasuunoihin kaikkialla leirin ympärillä ja huutakaa: 'Herran ja Gideonin puolesta!'"

Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssansa, tulivat leirin laitaan keskimmäisen yövartion alussa; vartijat olivat juuri asetetut paikoilleen. Silloin he puhalsivat pasuunoihin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään.

Niin ne kolme joukkoa puhalsivat pasuunoihin, murskasivat saviruukut, tempasivat vasempaan käteensä tulisoihdut ja oikeaan pasuunat, puhalsivat niihin ja huusivat: "Herran ja Gideonin miekka!"

Ja he seisoivat kukin paikallaan leirin ympärillä. Mutta leirissä kaikki juoksivat sekaisin, kirkuivat ja pakenivat.

Ja kun he puhalsivat noihin kolmeensataan pasunaan, niin Herra käänsi toisen miekan toista vastaan koko leirissä, ja leiri pakeni Beet-Sittaaan asti Sereraan päin, Tabbatin luona olevan Aabel-Meholan rantaan saakka." Tuom.7:9-22

"On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen;" 11:35 Nyt apostoli siirtyy uskon kautta toimineiden ihmisten sijasta niihin, jotka kärsivät uskon kautta.

Muutamat palasivat uudelleen elämään, mutta toiset kävivät ruumiilliseen kuolemaan odottamaan parempaa ylösnousemusta ja iankaikkista elämää. Kun Vanhassa Testamentissa mainitaan kuolleista herääminen, kerrotaan yleensä naisista, jotka saivat kuolleensa takaisin.

Antaa kiduttaa itseään - antaa lyödä itsensä kuoliaaksi

Vapautusta tarjottiin palkaksi siitä, että he kieltäisivät uskonsa, mutta siihen he eivät suostuneet. Se ylösnousemus, jota he odottivat, oli parempi kuin se, joka mainitaan jakeen alussa, koska se merkitsi vain elämän jatkumista täällä maan päällä.

"Kun poika oli kasvanut isoksi, meni hän eräänä päivänä isänsä tykö, joka oli leikkuuväen luona.

Ja hän valitti isällensä: "Voi minun päätäni, voi minun päätäni!"

Tämä sanoi palvelijalle: "Kanna hänet äitinsä luo".

Niin palvelija otti hänet ja vei hänen äitinsä luo. Ja poika istui hänen polvillansa puolipäivään asti; sitten hän kuoli.

Ja äiti meni ylös ja laski hänet Jumalan miehen vuoteeseen, sulki oven, niin että poika jäi yksin, ja lähti pois.

Sitten hän kutsui miehensä ja sanoi: "Lähetä minulle palvelija ja aasintamma, niin minä riennän Jumalan miehen tykö ja tulen heti takaisin".

Hän sanoi: "Miksi menet hänen tykönsä tänä päivänä? Eihän nyt ole uusikuu eikä sapatti." Hän vastasi: "Ole huoleti".

Ja hän satuloi aasintamman ja sanoi palvelijallensa: "Aja yhä eteenpäin äläkä keskeytä minun matkaani, ennenkuin sanon sinulle".

Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen tykö Karmel-vuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, sanoi hän palvelijalleen Geehasille: "Katso, se on suunemilainen vaimo.

Riennä nyt häntä vastaan ja kysy häneltä: 'Voitko sinä hyvin, voivatko miehesi ja poikasi hyvin?'" Hän vastasi: "Hyvin".

Tultuaan vuorelle Jumalan miehen tykö hän tarttui hänen jalkoihinsa. Niin Geehasi astui esiin työntääkseen hänet pois. Mutta Jumalan mies sanoi: "Jätä hänet rauhaan, sillä hänen sielunsa on murheellinen, ja Herra on salannut sen minulta eikä ole ilmoittanut sitä minulle".

Hän sanoi: "Pyysinkö minä poikaa herraltani? Enkö sanonut: 'Älä uskottele minulle'?"

Silloin Elisa sanoi Geehasille: "Vyötä kupeesii ja ota minun sauvani käteesi ja mene. Jos kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii sinua, älä vastaa. Ja pane minun sauvani pojan kasvoille."

Mutta pojan äiti sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua". Ja Elisa nousi ja seurasi häntä. Mutta Geehasi oli mennyt heidän edellensä ja pannut sauvan pojan kasvoille, mutta tämä ei ääntänyt eikä kuullut. Niin hän tuli takaisin häntä vastaan ja kertoi hänelle sanoen: "Poika ei herännyt".

Ja kun Elisa tuli huoneeseen, niin katso, poika makasi hänen vuoteessaan kuolleena.

Tultuaan sisään hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja rukoili Herraa.

Senjälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojan yli, pannen suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kätensä hänen kättensä päälle. Ja kun hän näin kumartui hänen ylitsensä, lämpeni pojan ruumis.

Sitten hän kulki huoneessa kerran edestakaisin ja nousi ja kumartui hänen ylitsensä. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa, ja senjälkeen poika avasi silmänsä.

Hän kutsui Geehasin ja sanoi: "Kutsu se suunemilainen vaimo". Niin hän kutsui vaimon, ja tämä tuli hänen luokseen. Hän sanoi: "Ota poikasi". Ja vaimo tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen, kumartui maahan ja otti poikansa ja meni ulos." 2.Kun.4:18-37

"toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta;" 11:36

Tässä mainitaan toinen uskonsa tunnustavien ryhmä. Edellisessä jakeessa mainitut marttyyrit kokivat pilkkaa ja ruoskimista ennen kuin heidät surmattiin.

Tässä kysymys on sellaisista, jotka eivät joutuneet menettämään henkeään uskonsa tähden. Jeremia oli yksi heistä, joka heitettiin kaivoon totuuden tähden.

Jos tätä apostolin kirjettä lukivat näitä vainon muotoja kokeneet uskovat - niin kuin oli - niin heidän oli syytä tietää, että eivät he olleet suinkaan ensimmäisiä, jotka joutuivat tätä tietä kulkemaan.

"Mutta pappi Pashur, Immerin poika, joka oli Herran temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian ennustavan nämä sanat.

Ja Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhan, joka oli Herran huoneeseen kuuluvassa Benjaminin yläportissa.

Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, sanoi Jeremia hänelle: "Herra ei kutsu sinua nimellä Pashur, vaan Maagor-Missabib.

Sillä näin sanoo Herra: Katso, Minä teen sinut kauhistukseksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi; he kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden, ja koko Juudan Minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla.

Ja Minä annan kaikki tämän kaupungin rikkaudet, kaiken sen vaivannäön ja kaikki sen kalleudet, kaikki Juudan kuningasten aarteet Minä annan heidän

vihollistensa käsiin; nämä ryöstävät ne ja ottavat ne ja vievät ne Baabeliin.

Ja sinä, Pashur, ynnä kaikki, jotka talossasi asuvat, te saatte vaelttaa vankeuteen, ja sinä tulet Baabeliin; sinne sinä kuolet ja sinne sinut haudataan, sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet valhetta ennustanut." Jer.20:1-6

"Mutta Sefatja, Mattanin poika, ja Gedalja, Pashurin poika, ja Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat ne sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle sanoen: "Näin sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään ja ruttoon; mutta joka menee kaldealaisten luo, se saa elää, pitää henkensä saaliinansa ja jää eloon. Näin sanoo Herra: Tämä kaupunki annetaan Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja hän valloittaa sen."

Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on kuolemalla rangaistava, sillä hän herpaisee niiden sotamiesten kädet, jotka ovat jäljellä tässä kaupungissa, ja kaiken kansan kädet, kun hän heille puhuu tällaisia sanoja. Sillä ei tämä mies etsi tämän kansan menestystä, vaan onnettomuutta."

Kuningas Sidkia vastasi: "Katso, hän on teidän käsissänne. Sillä eihän kuningas voi mitään teitä vastaan."

Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, kaivoon, joka oli vankilan pihassa; he laskivat Jeremian köysillä alas. Mutta kaivossa ei ollut vettä, vaan liejua, ja Jeremia vajosi liejuun. Mutta etiopialainen Ebed-Melek, hoviherra, joka oli kuninkaan linnassa, kuuli, että he olivat panneet Jeremian kaivoon; mutta kuningas istui Benjaminin portissa.

Niin Ebed-Melek meni kuninkaan linnasta ja puhutteli kuningasta sanoen: "Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat pahoin tehneet kaikessa, mitä ovat tehneet profeetta Jeremialle: he ovat heittäneet hänet kaivoon, kuolemaan nälkään siihen paikkaansa." Sillä kaupungissa ei ollut enää leipää.

Silloin kuningas käski etiopialaista Ebed-Melekiä sanoen: "Ota mukaasi täältä kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia kaivosta, ennenkuin hän kuolee".

Ja Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaan linnaan, aarekammion alla olevaan paikkaan, ja otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle kaivoon. Sitten etiopialainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle: "Pane nämä rikkinäiset ja kuluneet vaaterievut kainaloihisi köytten alle", ja Jeremia teki niin. Sitten he vetivät Jeremian köysillä ylös ja nostivat hänet kaivosta. Ja Jeremia jäi vankilan pihaan." Jer.38:1-13

"heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohannoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - " 11:37

Kivittäminen oli juutalaisten keskuudessa tavallinen teloitusmenetelmä. Profeetta, pappi Sakarja surmattiin tällä tavalla.

Historian tieto kertoo, että profeetta Jesaja sahattiin poikki Manassen aikana, kun hän oli piiloutunut onttoon puuhun.

Uuria oli yksi niistä, jotka surmattiin miekalla. (Jer.26:23) Antiokos Epifaneen aikana riehuneissa vainoissa monet juutalaiset saivat kokea tässä kuvattuja kauheuksia.

Teloitusmenetelmien joukossa on mainittu niistä, joita kiusattiin. Heitä kohtaan harjoitettiin aivan tavatonta painostusta, kun heitä yritettiin saada luopumaan uskosta.

"Hän lähetti heidän keskuuteensa profeettoja palauttamaan heitä Herran tykö, ja nämä varoittivat heitä, mutta he eivät kuulleet. Niin Jumalan Henki täytti Sakarjan, pappi Joojadan pojan, ja hän astui kansan eteen ja sanoi heille: "Näin sanoo Jumala: Miksi te rikotte Herran käskyt omaksi onnettomuudeksenne? Koska te olette hyljänneet Herran, hylkää Hänkin teidät."

Mutta he tekivät salaliiton häntä vastaan ja kivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä Herran temppelein esipihalla.

Sillä kuningas Jooas ei muistanut rakkautta, jota hänen isänsä Joojada oli hänelle osoittanut, vaan tappoi Joojadan pojan. Ja tämä sanoi kuollessaan: "Herra nähköön ja kostakoon". 2.Aik.24:19-22

"Sentähden, katso, Minä lähetän teidän tyköne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelein ja alttarin välillä." Matt.23:34-35

"he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa." 11:38

Usko Jumalaan ei ole mikään vakuutus tämän maailman vaikeuksia ja koetuksia vastaan. Epäilemättä tämä oli yksi tärkeimmistä asioista, joita apostoli tahtoi painaa mieleen.

Maailma ajoi heidät pois ja piti heitä arvottomina elämään täällä, mutta totuus oli se, että maailma ei ollut heidän arvoisensa! Kun maailma sysäsi heidät pois luotaan, se hylkäsi samalla Kristuksen.

"Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, tuli Elialle tämä Herran sana: "Mene ja näyttäydä Ahabilille, niin Minä annan sateen maan päälle".

Niin Elia meni näyttäytymään Ahabilille. Mutta Samariassa oli kova nälänhätä.

Ja Ahab kutsui Obadjan, joka oli palatsin päällikkönä. Mutta Obadja oli hyvin Herraa pelkääväinen mies; niinpä Obadja oli silloin, kun Iisebel hävitti Herran profeetat, ottanut sata profeettaa ja piilottanut heidät luolaan, viisikymmentä kerrallaan, ja elättänyt heitä leivällä ja vedellä." 1.Kun.18:1-4

"Mutta kun Ahab kertoi Iisebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt ja kuinka hän oli tappanut miekalla kaikki profeetat, lähetti Iisebel sanansaattajan Elian luo ja käski sanoa: "Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vasta, jollen minä huomenna tähän aikaan tee sinulle samaa, mikä jokaiselle näistä on tehty".

Kun tämä näki sen, nousi hän ja lähti matkaan pelastaakseen henkensä ja tuli Beersebaan, joka on Juudan aluetta.

Sinne hän jätti palvelijansa, mutta meni itse erämaahan päivänmatkan päähän. Hän tuli ja istuutui kinsteripensaan juureen. Ja hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Jo riittää, Herra; ota minun henkeni, sillä minä en ole isiäni parempi". Ja hän paneutui maata ja nukkui kinsteripensaan juurelle.

Mutta katso, enkeli kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Nouse ja syö".

Ja kun hän katsahti, niin katso, hänen päänsä pohjissa oli kuumennetuilla

kivillä paistettu kaltiainen ja vesiastia. Niin hän söi ja joi ja paneutui jälleen maata.

Mutta Herran enkeli kosketti häntä vielä toisen kerran ja sanoi: "Nouse ja syö, sillä muutoin käy matka sinulle liian pitkäksi".

Niin hän nousi ja söi ja joi. Ja hän kulki sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti.

Siellä hän meni luolaan ja oli siinä yötä. Ja katso, Herran Sana tuli hänelle; Hän kysyi häneltä: "Mitä sinä täällä teet, Elia?" 1.Kun.19:1-9

"Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut Minua ennen kuin teitä.

Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan Minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.

Muistakaa se sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

Mutta kaiken tämän he tekevät teille Minun Nimeni tähden, koska he eivät tunne Häntä, joka on Minut lähettänyt." Joh.15:18-21

"Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu;" 11:39

Vaikka kaikki nämä vanhurskaat elivät uskon kautta, he eivät kokeneet lupauksen täyttymistä, sitä lopullista pelastusta, joka oli luvattu Messiaan tullessa.

Aabraham koki osittain sen, mitä oli luvattu ja oli niitä, jotka saivat kokea lupauksen toteutumista, mutta kukaan heistä ei nähnyt sen lupauksen täyttymistä. He elivät uskossa ja kuolivat odottaen täyttymistä, jota kukaan heistä ei maan päällä ehtinyt kokea.

"sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen." 11:40

Nyt on lupaus täyttynyt - Uusi liitto on astunut voimaan. Tämä Jeesus, jota vanhat odottivat, on tullut tehdäkseen täydellisiksi niin heidät kuin meidätkin. Sen Hän teki uhrinsa ja ylipapillisen virkansa avulla. Nyt meillä on vapaa pääsy Jumalan tykö Herran Jeesuksen kautta.

Tämä parempi on jakeen lopussa mainittu täydellisyys. Se on parempi liitto, parempi toivo ja parempi uhri. Amen

"Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan Hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoo vähemmän me, jos käännyimme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.

Silloin Hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt Hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran Minä liikutan maan, jopa taivaankin".

Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät.

Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, Hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli."

Hebr.12:25-29 Amen

"Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" Joh.20:29

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 12

Herra Jeesus olkoon esikuvamme! 12:1-2
 Jumalan kasvattava armon kuritus; 12:3-11
 Älkäämme hyljätkö Jumalan armoa; 12:12-17
 Jumalalamme on kuluttavainen tuli; 12:18-29

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Herra Jeesus olkoon esikuvamme! 12:1-2

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle." 12:1-2

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa," 12:1

Sentähden - osoittavat, että tämä kehoitus perustuu niistä uskon sankareista kerrottuihin esimerkkeihin edellisessä luvussa, jotka olivat saaneet hyvän todistuksen Jumalalta uskostaan.

Tämä suuri todistajien pilvi ei tarkoita sitä, että nämä henkilöt tarkkailisivat taivaasta kaikkea, mitä maan päällä tapahtuu. Pyhät lepäävät, eikä heitä enää askarruta se, mitä täällä tapahtuu.

Tässä tarkoitetaan uskon todistajia, joiden elämä, työ, kärsiminen ja kuolema kertovat heidän uskostaan. He todistavat meille Raamatun ja muun historiallisen tiedon välityksellä, että he olivat uskon sankareita. Urheilijat haluavat vapautua, ja meidänkin tulee tehdä samoin. Syntiä verrataan väljään vaatteeseen, joka kietoutuu juoksijan jalkoihin ja estää hänen eteenpäin pääsyään. Kestävyys ei ole laiskaa passiivisuutta, vaan ahkeraa sinnikkyyttä.

"Joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu". Matt.10:22

"Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte.

Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen sepeleen, mutta me katoamattoman.

Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi." 1.Kor.9:24-27

"Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset Sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä." 1.Piet.2:1-3

"silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle." 12:2

Apostoli paljastaa uskovan kestävyuden salaisuuden.

Vain se, joka katsoo Herraan Jeesukseen, saa tarpeeksi Voimaa kyetäkseen suorittamaan kilpailun loppuun.

Hän, joka nyt hallitsee taivaassa, kärsi kerran maan päällä ja on täydellinen esikuvamme. Maanpäällisen elämänsä aikana Hän kulki uskon tietä. Hän on uskon alkaja, sen ylläpitäjä ja myös sen täydelliseksi tekijä. Lupaukset täyttyvät lopullisesti Hänessä.

"Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta.

Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka Häntä tottelevat." Apt.5:31-32

Jumalan kasvattava armon kuritus; 12:3-11

"Ajatelkaa Häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellesanne syntiä vastaan, ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun Hän sinua nuhtelee; sillä jota Herra rakastaa, sitä Hän kurittaa; ja Hän ruoskii jokaista lasta, jonka Hän ottaa huomaansa". Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?"

Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.

Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö paljoo ennemmin olisi alamaiset Henkien Isälle, että eläisimme?

Sillä nuo kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi Hänen pyhyydestään.

Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeensä se antaa vanhurskauden rauhan hedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut." 12:3-11

"Ajatelkaa Häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne." 12:3

Vastustus voi aiheuttaa väsymystä ja lannistumista, mutta meille on annettu esikuvaksi Hänet, joka ei koskaan menettänyt toivoaan. Hän ei koskaan väsynyt noudattamaan Jumalan lakia ja tahtoa. Hänen aikalaisensa halveksivat Häntä. He vastustivat Hänen suunnitelmiaan, ymmärsivät Hänet väärin ja tekivät pilkkaa Hänestä. Mutta siitä huolimatta Hän jatkoi tehtäväänsä.

Meidänkin tulee kulkea eteenpäin rakkauden velvollisuuden tiellä, mutta pystyäksemme siihen meidän tulee katsoa Häneen, jolloin me muutumme.

"Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan - ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä - että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi." Luuk.2:34-35

"Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellesanne syntiä vastaan," 12:4

Nyt vertauskuva muuttuu kilpajuoksijasta nyrkkeilijäksi. Kristitty taistelee syntiä vastaan.

Tähän mennessä ei kamppailussa vielä ole vuodatettu verta, mutta tähän sanontaan liittyy enteellinen ajatus; heillä on odotettavissa vielä suurempia koettelemuksia. Uuden liiton juutalaiset olivat saaneet kärsiä ja taistella uskonsa tähden, mutta he eivät olleet palastuksensa tavoin käyneet kuolemaan.

”ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: ”Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun Hän sinua nuhtelee;” 12:5

Kehotus kuvaa tässä, niin kuin muuallakin Uudessa Testamentissa; sekä kehottamista että lohdutusta.

Profetian tulisi seurakunnalle olla rakennukseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi. Jokainen Herran oma tarvitsee kehotusta ja lohdutusta. Jakeissa 7-11 ilmenee, että he ovat unohtaneet kehotuksen. Nyt apostoli kehottaa, ja joka huipentuu jakeisiin 16 ja 17.

Tässä lainataan Job.5:17 ja Snl.3:11-12.

”Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! Älä siis pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.

Sillä Hän haavoittaa, ja Hän sitoo; lyö murskaksi, mutta Hänen kätensä myös parantavat.

Kuudesta hädästä Hän sinut pelastaa, ja seitsemässä ei onnettomuus sinua kohtaa.

Nälänhädässä Hän vapahtaa sinut kuolemasta ja sodassa miekan terästä.

Kielen ruoskalta sinä olet turvassa, etkä pelkää, kun hävitys tulee.

Hävitykselle ja kalliille ajalle sinä naurat, etkä metsän petoja pelkää.

Sillä kedon kivien kanssa sinä olet liitossa, ja metsän pedot elävät rauhassa sinun kanssasi.

Saat huomata, että majasi on rauhoitettu, ja kun tarkastat asuinsijaasi, et sieltä mitään kaipaa.

Ja saat huomata, että sinun sukusi on suuri ja vesasi runsaat kuin ruoho maassa.

Ikäsi kypsyydessä sinä menet hautaan, niinkuin lyhde korjataan ajallansa.

Katso, tämän olemme tutkineet, ja niin se on; kuule se, ja ota sinäkin siitä vaari.” Job.5:17-27

”Poikani, älä pidä Herran kuritusta halpana äläkä kyllästy Hänen rangaistukseensa; sillä jota Herra rakastaa, sitä Hän rankaisee, niinkuin isä poikaa, joka hänelle rakas on.” Snl.3:11-12

”sillä jota Herra rakastaa, sitä Hän kurittaa; ja Hän ruoskii jokaista lasta, jonka Hän ottaa huomaansa.” 12:6

Jumala opettaa lapsiaan kehotusten ja vaikeuksien avulla. Niinpä ne eivät suinkaan ole osoituksia Jumalan epäsuosioon joutumisesta, vaan päinvastoin merkki siitä, että Hän rakkaudesta antaa lapsilleen tarpeellisen kurituksen.

Jumala sallii poikkeuksetta sen, jota Hän todella rakastaa, toisinaan kokea vaikeuksia. Se ei tarkoita, että Hän lähettäisi koetuksia vain saadakseen aikaan tuskaa.

Jos tässä sovelletaan sanojen kuritus ja rangaistus erilaisia merkityksiä, voimme sanoa, että Herra rankaisee vihollisiaan, mutta kurittaa lapsiaan. Rangaistus ilmentää Hänen vihaansa, mutta kuritus on todiste Hänen isällisestä rakkaudestaan ja huolenpidostaan.

Kuritus - Hän kurittaa maata. Hän kurittaa ihmisvitsalla ja kurittaa voimallisia niin kuin jumalattomia.

Hän kurittaa kohtuullisesti, rakkaudesta, mutta ei anna alttiiksi kuolemalle ja kurittaa meitä tosi parhaaksemme.

Älkäämme pitkö halpana Herran kuritusta ja älkäämme vihatko Hänen kuritustaan. Ottakaamme vastaan Hänen kurituksensa, ja joka ei tahdo ottaa vastaan kuritusta, hän kuolee.

Se on kuritusta, kun me kärsimme. Jos olemme ilman kuristusta, silloin emme ole oikeita Jumalan lapsia. Kuritus antaa vanhurskauden rauhan hedelmän.

Lapset on kasvatettava Herran kurissa ja nuhteessa. Kurita poikaasi, joka on sinulle rakas! Joka rakastaa lastaan, se häntä ajoissa kurittaa.

Mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

Jumala kurittaa meitä johdattaakseen kääntymykseen, saattaakseen meidät rukoilemaan, opettaakseen ihmisille lakiaan, ja että pääsisimme osallisiksi Hänen pyhydestään, rakkaudestaan ja totuudestaan.

”Kuulkaa, lapset, isän kuritusta ja kuunnelkaa oppiaksenne ymmärrystä. Sillä Minä annan teille hyvän neuvon, älkää hyljätkö Minun opetustani.

Olinhan minäkin isäni poika, hento ja äitini ainokainen.

Ja isä minua opetti ja sanoi minulle: ”Pitäköön sydämesi minun sanoistani kiinni, noudata minun käskyjäni, niin sinä saat elää.

Hanki viisautta, hanki ymmärrystä, älä sitä unhota, älä väisty pois Minun suuni sanoista.

Älä sitä hylkää, niin se varjelee sinua; rakasta sitä, niin se sinua suojaa.

Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä.

Anna sille korkea arvo, niin se sinut korottaa, se kunnioittaa sinua, jos sen syliisi suljet; se panee päähäsi ihanan sepeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun.”

Kuule, poikani, ja ota Sanani varteen, niin elämäsi vuodet enentyvät.

Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan sinut oikeille teille.

Käydessäsi eivät askeleesi ahtaalle joudu; juostessasi et kompastu.

Tartu kiinni kuritukseen äläkä hellitä; säilytä se, sillä se on sinun elämäsi.” Snl.4:1-13

”Ottakaa Minun kuritukseni, älkääkä hopeata, ja tieto ennen valituinta kultaa.

Siis te, lapset, kuulkaa Minua; autuaat ne, jotka noudattavat Minun teitäni!

Kuritusta kuulkaa, niin viisastutte; älkää sen antako mennä menojaan.” Snl.8:10,32-33

”Kuritusta noudattava on elämän tiellä, mutta nuhteet hylkäävä eksyy.” Snl.10:17

”Tietoa rakastaa, joka kuritusta rakastaa, mutta järjetön se, joka nuhdetta vihaa.” 12:1

”Viisas poika kuulee isän kuritusta, mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta kuullaksensa.

Köyhyys ja häpeä kuritusta vierovalle, kunnia nuhdetta noudattavalle!” Snl.13:1,18

”Hullu pitää halpana isänsä kurituksen, mutta joka nuhdetta noudattaa, tulee mieleväksi.

Kova tulee kuritus sille, joka tien hylkää; joka nuhdetta vihaa, saa kuoleman.

Joka kuritusta vieroo, pitää sielunsa halpana; mutta joka nuhdetta kuuntelee, se saa mieltä.

Herran pelko on kuri viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys.”

Snl.15:5,10,32-33

”Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde, mutta hulluus on hulluille kuritus.” Snl.16:22

”Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi. Jos herkeät, poikani, kuulemasta kuritusta, niin eksyt pois tiedon sanoista.” Snl.19:2,27

”Hulluus on kiertynyt kiinni poikasen sydämeen, mutta kurituksen vitsa sen hänestä kauas karkoittaa.” Snl.22:15

”Älä kiellä poikaselta kuritusta, sillä jos lyöt häntä vitsalla, säästyy hän kuolemasta.” Snl.23:13

”Kuritusta saanut mies, joka niskurina pysyy, rusennetaan äkisti, eikä apua ole.” Snl.29:1

”Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia.

Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?” 12:7

Ihmisten keskuudessa yleisestä käytännöstä voidaan päätellä, ettei Jumalan lasten ole hyvä olla ilman kuria. Kukaan vastuuntuntoinen isä ei laiminlyö rakkauden velvollisuuttaan kurittaa lapsiaan, vielä vähemmän Jumala.

Kuritus on laupeuden ja armon merkki. Isä kurittaa vain omiaan. Jokainen Hänen omansa saa kokea sitä ja pitää sitä armona. Kurituksen tarkoitus on, että pääsisimme osallisiksi Jumalan pyhydestä.

”Joka kuritta kasvaa, se kunniatta kuolee.” Suomalainen sananlasku

”Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.” 12:8

Äpära - on halventava nimitys aviottomalle lapselle, joka on syntynyt avioliiton ulkopuolella eli lehtolapsi.

Se, joka väittää olevansa kristitty, mutta ei ole koskaan joutunut kuritettavaksi, antaa väärän todistuksen. Apostoli sanoo päinvastaisesti, että kaikki Jumalan lapset joutuvat kuritettaviksi.

Jumala on kiinnostunut pelastamaan lapsensa sielun ja muovaamaan hänen luonteensa lujaksi. Siksi Hän kurittaa ja kasvattaa lastaan armossaan.

Me haluaisimme ehkä reagoida päinvastaisella tavalla niin, että lapsipuolet saisivat enemmän kuritusta kuin omamme! Mutta apostoli sanoo, että kurituksen puuttuessa kodista on syytä epäillä isien arvovaltaa, tai että lapsi ei olekaan oma lapsi, että häntä ei rakasteta eikä hänestä huolehdi.

”Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö paljoa enemmän olisi alamaiset Henkien Isälle, että eläisimme?” 12:9

Juutalaisten kasvatusmenetelmät olivat tavallisesti ankaria. Lasten tottelemattomuus ja vanhempien kunnioittamisen puute oli aivan tavatonta. Niinpä näiden uuden liiton juutalaisten ei ollut vaikea ymmärtää esimerkkiä, jossa Jumalaa verrataan maalliseen isään.

Juutalaisuudessa on myös se puoli asiasta, että lapset eivät koskaan kurita vanhempiaan, vaikka he olisivat kuinka väärässä, vaan heidän kuritus kuuluu Jumalalle.

”Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa.

Ei Hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti.

Ei Hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan.

Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on Hänen armonsa niitä kohtaan, jotka Häntä pelkäävät.

Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas Hän siirtää meistä rikkomuksemme.

Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiensä. Sillä Hän tietää, minkä kaltaista tekoa me olemme: Hän muistaa meidät tomuksi." Ps.103:8-14

"Hän sanoo: Tehkää, tehkää tie, tasoittakaa tie, poistakaa kompastuskivet Minun kansani tieltä.

Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että Minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi.

Sillä en Minä iankaiken riitele enkä vihastu ainiaaksi; muutoin henki nääntyisi Minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka Minä tehnyt olen." Jes.57:14-16

"Sillä nuo kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi Hänen pyhydestään." 12:10

Yksikään maallinen isä tai äiti ei voi sanoa, ettei olisi milloinkaan tehnyt virheitä. Joskus huomaamme, että kurittamisen syynä on vanhempien ärtymys. Jumalan kasvatus ei kuitenkaan koskaan ole puutteellista. Hän kurittaa aina meidän parhaaksemme ja kuritus koituu meidän hyödyksemme.

"Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkepäin se antaa vanhurskauden rauhan hedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut." 12:11

Tavoitteena on pyhyys, ja kuritus näyttää olevan menetelmä, jolla Jumala saattaa lapsensa siitä osallisiksi. Uskova ei suinkaan aina tunne iloa, kun Jumala kurittaa. Apostoli ymmärtää tämän, mutta huomauttaa, että tällainen asenne johtuu pelkästään meidän lyhytnäköisyydestämme.

Älkäämme hyljätkö Jumalan armoa; 12:12-17

"Sentähden: "Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne"; ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne", ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi.

Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi, ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi." 12:12-17

"Sentähden: "Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne;" 12:12 Nämä sanat muistuttavat Jes.35:3, mutta eivät ole suora lainaus. Se, jolla on voimattomat tai horjuvat polvet, ei pysty ojentamaan niitä niin, että ne kannattaisivat häntä. Kuitenkin meitä kehoitetaan tekemään sellaista, mikä on meille mahdotonta.

Uskovat olivat joutuneet vainojen keskellä masennuksen valtaan. Tästä lomaannuksesta heidän olisi päästävä eroon.

Heidän tulee nousta taisteluun uskon täydessä voimassa. Kädet on kohotettava ylistykseen, ne tulee ojentaa hädässä olevien avuksi, helpottamaan elämän taakkoja.

”Erämaa ja hietikko iloittaa, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.

Se kauniisti kukoistaa ja iloittaa ilolla ja riemulla. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. He saavat nähdä Herran kunnian, meidän Jumalamme ihanuuden.

Vahvistakaa hervonneet kädet, voimistakaa horjuvat polvet.

Sanokaa hätääntyneille sydämille: ”Olkaa lujat, älkää peljätkö. Katso, teidän Jumalanne! Kosto tulee, Jumalan rangaistus. Hän tulee ja pelastaa teidät.”

Silloin avautuvat sokeain silmät ja kuurojen korvat aukenevat.

Silloin rampa hyppii niinkuin peura ja mykän kieli riemuun ratkeaa; sillä vedet puhkeavat erämaahan ja aromaahan purot.

Hehkuva hiekka tulee lammikoiksi ja kuiva maa vesilähteiksi.

Aavikkosutten asunnossa, missä ne makasivat, kasvaa ruoho ynnä ruoko ja kaisla.

Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on ”pyhä tie”: sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten.

Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan.

Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto; ei sellaista siellä tavata: lunastetut sitä kulkevat.

Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.” Jes.35

”ja: ”tehkää polut suoriksi jaloillenne”, ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi.” 12:13

Uskovan tulee olla toisille hyvänä esimerkkinä. Hän ei saa vaeltaa ilman päämäärää ja tarkoitusta. Hänen tulee ajatella myös niitä heikkoja, jotka tarkkaavat hänen elämänsä.

Nyrjähtää - vääntyä sijoiltaan, poiketa tieltä; sanat ovat varoituksena sellaisille, jotka aiheuttavat ailahtelullaan vaikeuksia heitä seuraaville. Jumalan kansassa on aina ontuvia. Heistä tulee pitää huolta, niin ettei heidän käy huonosti, vaan että he voisivat parantua.

”Poikani, kuuntele Minun puhettani, kallista korvasi Minun Sanoilleni.

Älkööt ne väistykö silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpään; sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa.

Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.

Poista itsestäsi suun kavaluus, ja karkoita luotasi huulten vääryys.

Katsokoot sinun silmäsi suoraan, eteenpäin olkoon katseesi luotu.

Tasoita polku jaloillesi, ja kaikki sinun tiesi olkoot vakaat.

Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistä jalkasi pahasta.” Snl.4:20-27

”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;” 12:14

Se Jumalan rauha, joka täyttää sydämen, vaikuttaa käytännön

toimenpiteitä, ei vain muita uskovia, vaan kaikkia ihmisiä kohtaan.

Rauha ja pyhitys ovat myös hengen hedelmiä ja ovat käytännön ilmaisuja ja tuntomerkkejä, jotka osoittavat meidän olevan oikealla tiellä.

Sana pyhitys kuvaa prosessia, tapahtumaketjua, jonka kautta ihminen erottaa ja vihkii koko elämänsä Jumalalle.

Armo alkaa ja sitä seuraa rauha, kun ihminen on saanut kaikki syntinsä anteeksi ja on kaikki välit niin ihmisten kuin Jumalan välillä kunnossa.

"Tulkaa, lapset, kuulkaa Minua: Herran pelkoon Minä teidät opetan. Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen." Ps.34:12-15

"Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman." Matt.5:8-9

"Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa." Room.12:18

"Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydäimestä." 2.Tim.2:22

"ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi," 12:15

Vain anteeksiantamattomuuden kautta pääsee katkeruuden juuri saastuttamaan. Tässä kuvataan saastumista, joka johtaa päinvastaiseen tulokseen kuin pyhitys.

Herra Jeesus on sanonut selvästi, että vehnäpellossa olisi lustetta, että Jumalan seurakunnassa olisi sekä vanhurskaita että syntisiä eli vääriä, ja kun apostoli Paavali piti jäähyväispuhettaan Efeson vanhimmille, hän varoitti julmista susista, jotka tulisivat tunkeutumaan laumaan.

Vakavimmat vaarat eivät koskaan tule ulkoapäin, vaan aina seurakunnan sisältä, omasta joukosta.

Katkeruuden juuri myrkyttää kaiken ja kaikki. Se on kuin koko ruumiiseen leviävä tulehdus. Yhden jäsenen katkeruus vaikuttaa siis muissakin kielteiseen suuntaan. Uskovat, joilla on sydämessään katkeruuden juuria, saavat aikaan hajaannusta ja levottomuutta, eikä mikään tunnu koskaan olevan heidän mielensä mukaan.

"Älköön siis teidän joukossanne olko ainoatakaan miestä tai naista, sukua tai sukukuntaa, jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, meidän Jumalastamme, mennäkseen palvelemaan noiden kansojen jumalia; älköön teidän keskuudessanne olko juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa, niin että se, joka kuulee tämän valan sanat, siunaisi itseänsä sydämessään sanoen: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin sydämeni paatumuksessa'. Siten hän hukuttaisi kaikki, sekä kostean että kuivan maan.

Herra ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan silloin suitsuaa Herran viha ja kiivaus sitä miestä vastaan, ja kaikki se kirous, joka on kirjoitettu tähän Kirjaan, laskeutuu hänen päällensä, ja Herra pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta." 5.Moos.29:18-20

"Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.

Mitä arvellette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?

Ja jos hän sen löytää, totisesti Minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.

Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isän tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.

Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.

Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'.

Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani.

Totisesti Minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa." Matt.18:11-18 Luther 1540; Biblia

"ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa." 12:16

Eesaun epäpyhä asenne ilmeni siinä, että hän myi eli teki kauppaa esikoisoikeudellaan yhdestä ateriasta. Teko tapahtui hetkessä, mutta sellaisia hetkiä ei tule, ellei ihmisen asenne ole jo aikaisemmin kehittynyt samaan suuntaan. Hänessä oli kypsytynyt epäpyhä asenne. Hän myi esikoisuutensa siksi, että hän oli niin epäpyhä, eikä päinvastoin. Epäpyhyys merkitsee sitä, että on kiinnittänyt mielensä kokonaan aineelliseen ja maalliseen lainkaan ajattelematta hengellisiä arvoja.

"Kerran, kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, tuli Eesau kedolta nälästä nääntyneenä.

Ja Eesau sanoi Jaakobille: "Anna minun särpiä tuota ruskeata, tuota ruskeata keittoa, sillä minä olen nälästä nääntynyt".

Sentähden hän sai nimen Edom.

Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi".

Eesau vastasi: "Katso, minä kuolen kuitenkin, mitä minä esikoisuudellani teen?"

Jaakob sanoi: "Vanno minulle ensin". Ja hän vannoi hänelle ja myi esikoisuutensa Jaakobille.

Ja Jaakob antoi Eesaulle leipää ja hernekeittoa. Ja hän söi ja joi, nousi ja meni matkoihinsa. Niin halpana Eesau piti esikoisuutensa."

1.Moos.25:29-34

"Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi." 12:17

Kerran lausuttua valaa ei voi enää oikeudellisesti perua, ellei siinä ole laillisia ehtoja peruutukselle. Peruutusta esikoisoikeudelle ei ollut oikeudellisesti enää mitään mahdollisuutta, se oli peruuttamaton, koska se oli lausuttu uskon Sanana ja siinä toimi uskon lahja ja vaikutti pyhyiden lait. Ja juuri tuona hetkenä ruoka-annos merkitsi hänelle enemmän kuin esikoisoikeus.

Kun sanotaan, ettei Eesau löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi, ei tarkoita hänen pelastustaan, vaan sitä erityistä, juuri esikoiselle kuuluvaa siunausta, jota hän ei enää voinut saada.

"Kun Iisak oli ehtinyt siunata Jaakobin ja tämä juuri oli lähtenyt isänsä Iisakin luota, niin hänen veljensä Eesau tuli kotiin metsästästä.

Ja hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi isälleen:

"Nouse, isäni, ja syö poikasi riistaa, siunataksesi minut".

Hänen isänsä Iisak kysyi häneltä: "Kuka olet?"

Hän vastasi: "Minä olen poikasi Eesau, sinun esikoisesi". Silloin Iisak säikähtyi kovin ja sanoi: "Kuka sitten oli se metsästäjä, joka toi minulle riistaa, niin että minä, ennenkuin sinä tulit, söin kaikkea ja siunasin hänet? Siunattu hän myös on oleva." Kun Eesau kuuli isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja haikeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!" Mutta hän vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunauksen". Niin hän sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi. Sillä hän on nyt kahdesti minut pettänyt: esikoisuuteni hän on minulta vienyt, ja katso, nyt hän riisti minulta myöskin siunauksen."

Ja hän kysyi: "Eikö sinulla ole mitään siunausta minun varalleni?" Ja Iisak vastasi ja sanoi Eesaulle: "Katso, minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänelle palvelijoiksi sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä; mitä voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?" Eesau sanoi isällensä: "Tuo yksi ainoa siunausko sinulla vain onkin, isäni? Siunaa myöskin minut, isäni!" Ja Eesau korotti äänensä ja itki. Niin hänen isänsä Iisak vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, sinun asuinsijasi on oleva kaukana lihavasta maasta ja vailla taivaan kastetta ylhäältä. Miekkasi varassa sinä olet elävä ja palveleva veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä riisut hänen ikeensä niskaltasi." 1.Moos.27:30-40

Jumalalamme on kuluttavainen tuli; 12:18-29

"Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulella palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, ette pasuunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön"; ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästynyt ja vapisen"; vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan Kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhla joukon ja seurakunnan tykö, ja Tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö, ja uuden liiton Välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan Hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännyimme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. Silloin Hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt Hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran Minä liikutan maan, jopa taivaankin". Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät. Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, Hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli." 12:18-29

"Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulella palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn," 12:18

Nyt apostoli esittää vertauskuvan laista kieltoineen ja käskyineen. Kristitty ei ole tullut Siinain vuoren tykö ja sen edustaman vanhan liiton turviin, jossa enkelit tekivät palvelusta, ja jonka välityksellä ja välimiehenä oli Mooses. Sen vuoren luona oli niin pelottavaa, että Mooseskin joutui kauhun valtaan ja vapisi. Israelin historiassa oli ainutlaatuista, että Jumala ilmestyi heille tällä tavalla. Hän näytti valtavan Voimansa lain antamisen yhteydessä.

"Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasuunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta. Silloin Mooses vei kansan leiristä Jumalaa vastaan, ja he asettuivat vuoren juurelle.

Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulella, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti. Ja pasuunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylinällä.

Ja Herra astui alas Siinain vuorelle, vuoren kukkulalle, ja Herra kutsui Mooseksen vuoren kukkulalle; ja Mooses nousi sinne ylös.

Niin Herra sanoi Moosekselle: "Astu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle Herraa, Häntä nähdäkseen, sillä silloin heistä monta kaatuu. Papitkin, jotka saavat lähestyä Herraa, pyhittäkööt itsensä, ettei Herra heitä tuhoaisi."

Mutta Mooses vastasi Herralle: "Kansa ei voi nousta Siinain vuorelle, sillä Sinä olet varoittanut meitä ja sanonut: 'Merkitse raja vuoren ympäri ja pyhitä se'."

Niin Herra sanoi hänelle: "Astu alas ja tule taas ylös, sinä ja Aaron sinun kanssasi. Mutta papit ja kansa älkööt tunkeutuko ylös, Herraa lähelle, ettei Hän heitä tuhoaisi."

Ja Mooses astui alas kansan luo ja sanoi heille tämän." 2.Moos.19:16-25

"Ja kaikki kansa havaitsi jylinän, tulen leimaukset, pasuunan äänen ja vuoren suitsuamisen; ja kun he sen havaitsivat, vapisivat he ja pysyivät taampana.

Ja he sanoivat Moosekselle: "Puhu sinä meidän kanssamme, niin me kuulemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi."

Mutta Mooses vastasi kansalle: "Älkää peljätkö, sillä Jumala on tullut koettelemaan teitä, että Herran pelko olisi teidän silmämme edessä ja ettette syntiä tekisi".

Ja kansa pysyi taampana, mutta Mooses lähestyi *pimeyttä*, jossa Jumala oli." 2.Moos.20:18-21

Mutta Mooses lähestyi *pimeyttä* - Pimeys on karkea käänkösvirhe, eikä Jumalassa ole mitään pimeyttä, sillä Hän on valkeus ja Hän säteilee armon kirkkautta. Hebrean sana Arafel tarkoittaa tiheä sumupilvi, kirkas, valoisa pilvi, johon armollinen Jumala on kätkeytynyt.

Siinain vuorella Mooses meni kirkkaan pilven sisään vastaanottamaan lakia Israelin kansalle ja Mooseksen kasvoihin tarttui Jumalasta kirkkauden säteilyä, niin että Israelilaiset pelkäsivät katsella Mooseksen säteileviä kasvoja, kun hän laskeutui vuorelta kansan luo.

~ pimeyttä tulisi kääntää valoisaa/kirkasta pilveä, sumua; vrt.

Matt.17:1-6

Miksi Jumala haluaa verhoutua tiheään valkeaan sumupilveen?

Raamattu kertoo, että meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli. Kukaan luonnollinen ihminen ei voi nähdä Jumalan kasvoja tässä lihan ruumiin

olotilassa ja jäädä eloon. Siksi Jumala verhoutuu tiheään valoisaan pilveen, että Hänen luotunsa eivät tuhoutuisi Hänen kirkkaudestaan, kuten esim. kirkastusvuorella, jossa Isä Jumala verhoutui valoisaan pilveen, etteivät opetuslapset tuhoutuisi Jumalan kirkkaudesta.

Vieläpä tämän tiheän sumun läpikin Jumalan kirkkaus on niin voimakas, että sitä tarttui Mooseksen kasvoihin Jumalan kirkkautta Siinain vuorella. Koska Jumala on kuluttavainen tuli ja luodut ihmiset eivät voi kestää Hänen kirkkautensa säteilyä, on meille annettu Välímies, Jeesus Kristus, jonka kautta me voimme lähestyä Jumalaa turvallisesti.

"ette pasuunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi;" 12:19

Tässä oli vielä kaksi todistetta Herran Jeesuksen jumalallisesta majesteettiudesta, joka ilmeni Siinailta. Pasuunan ääni oli niin pelottava, että israelilaiset vapisivat. He huusivat Moosekselle, että tämä puhuisi heille Jumalan asemesta.

"On tapahtuva aivan niin, kuin sinä Herralta, sinun Jumalaltasi, anoit Hoorebilla, silloin kun seurakunta oli koolla ja sanoit: 'Älköön minun enää suotako kuulla Herran, minun Jumalani, ääntä älköönkä nähdä tätä suurta tulta, etten kuolisi'.

Ja Herra sanoi minulle: 'Mitä he ovat puhuneet, on oikein puhuttu.'

5.Moos.18:16-17

"sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön;" 12:20

Käsky, joka annettiin, ja jota kansa ei kestänyt, oli lain sana. He eivät kestäneet sitä sen tavan vuoksi, jolla se julistettiin, ja siksi se herätti heissä pelkoa.

Meidänkin tulisi julistaa Jumalan pyhää lakia syntisille, että he saivat synnin tunnon ja oikean Jumalan pelon lain kautta ja peljätä Jumalan pyhää lakia!

Toiseksi tämä esimerkki opettaa hyvin voimakkaasti, että lain tehtävä on tehdä myös selvä erotus eli pyhitys eli se, mikä on puhdas ja saastainen. Pyhän Jumalan ja syntisten ihmisten, ylipäättänsä luomakunnan, välinen kuilu tulee tässä selvästi esiin. Jos eläinkin eksyi sen vuoren lähelle, sitä ei saanut koskettaa, vaan se oli kivitettävä kuoliaaksi.

"Niin Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänä päivänä ja huomenna, ja peskoot he vaatteensa.

Ja olkoot valmiit kolmanneksi päiväksi; sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko kansan nähden alas Siinain vuorelle.

Ja merkitse raja kansalle yltympäri ja sano: 'Varokaa nousemasta vuorelle tahi koskettamasta sen juureen. Jokainen, joka vuoreen koskee, rangaistakoon kuolemalla.

Älköön kenenkään käsi häneen koskeko, vaan hänet kivitettäköön tahi ammuttakoon kuoliaaksi. Olipa eläin tai ihminen, ei se saa jäädä eloon.' Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he nouskoot vuorelle."

2.Moos.19:10-13

"ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästynyt ja vapisen;" 12:21

2.Moos.19:20 ei sanota suoraan Mooseksen joutuneen pelon ja vavistuksen valtaan, mutta 5.Moos.9:18-19 hän kertoo pelostaan kultaisen vasikan yhteydessä. Silloin hän sanoi heittäytyneensä kasvoilleen niin kuin edelliselläkin kerralla. Lisäksi sanotaan, että kaikki kansa leirissä vapisi ja Mooseshan oli yksi heistä. Hänkin, joka oli ollut Jumalan

läheisyydessä, pelästyi sitä valtavaa näkyä, joka hänen silmiensä edessä oli.

”Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasuunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta.

Silloin Mooses vei kansan leiristä Jumalaa vastaan, ja he asettuivat vuoren juurelle.

Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulella, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti. Ja pasuunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jyllinällä.

Ja Herra astui alas Siinain vuorelle, vuoren kukkulalle, ja Herra kutsui Mooseksen vuoren kukkulalle; ja Mooses nousi sinne ylös.

Niin Herra sanoi Moosekselle: ”Astu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle Herraa, Häntä nähdäkseen, sillä silloin heistä monta kaatuu.

Papitkin, jotka saavat lähestyä Herraa, pyhittäkööt itsensä, ettei Herra heitä tuhoaisi.”

Mutta Mooses vastasi Herralle: ”Kansa ei voi nousta Siinain vuorelle, sillä sinä olet varoittanut meitä ja sanonut: 'Merkitse raja vuoren ympäri ja pyhitä se'.” 2.Moos.19:16-23

”Ja minä heittäydyin Herran eteen ja olin, niinkuin edelliselläkin kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta, kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet, kun teitte sitä, mikä on paha Herran silmissä, ja vihoititte Hänet.

Sillä minä pelkäsin sitä vihaa ja kiivautta teitä vastaan, joka oli vallannut Herran, niin että Hän aikoi tuhota teidät. Ja Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa.” 5.Moos.9:18-19

”vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan Kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö,” 12:22

Uskova on jo periaatteessa tullut sille paikalle, jossa hän on oleva ikuisesti. Tulevaisuus on tässä!

Tänään valloitetetaan huominen. Maan päällä saadaan kokea jotakin taivaasta.

Emme tule maanpäällisen vuoren luo. Meillä on etuoikeus päästä taivaalliseen pyhäkköön. Uskon kautta lähestymme Jumalaa synnin tunnustamisessa, rukouksessa ja ylistyksessä. Hän ei sano enää, että meidän on pysyttävä etäällä, vaan kutsuu meitä luokseen.

Lailla on Siinainsa, mutta uskon vuori on Siion.

Siion kirjaimellisesti tarkoittaa Jerusalemiä.

Lakiin liittyy maallinen Jerusalemiä, mutta usko katsoo korkeammalle, siihen Kaupunkiin, jonka perustukset ovat lujat, ja jonka Rakentaja on Luoja.

”Sana, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki Juudasta ja Jerusalemiästä. Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne.

Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että Hän opettaisi meille teitänne ja me vaeltaisimme Hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki,

Jerusalemista Herran Sana”.

Ja Hän tuomitsee pakanakansojen kesken, säätää oikeutta monille kansoille. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan.” Jes.2:1-4

”Minun sitä katsellessani valtaistuimet asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja Hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta.

Tulivirta vuoti, se kävi ulos Hänestä; tuhannen tuhatta palveli Häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoi Hänen edessään. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin.” Dan.7:9-10

”Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta.

Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta.

Tämä on kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen on Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar; sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka elää orjuudessa lapsineen.

Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme.” Gal.4:22-26

”taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhla joukon ja seurakunnan tykö, ja Tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskusten henkien tykö,” 12:23

Ilman Herraa Jeesusta olemme kuin laiva ilman peräsintä myrskyävällä maailman merellä tai lampaat ilman Paimenta, eksyksissä ja helppo saalis kaikille pedoille. Mutta Hänen kanssa olemme päässeet yhteen kaikkien pyhien kanssa suureen juhla joukkoon, valittuun seurakuntaan, johon kuuluvat kaikkien aikojen kaikki pyhät kaikkialta.

Esikoisina Kristuksen seurakunnan tulee aina muistaa varoa, ettei sille vain käy niin kuin Eesaulle, joka menetti esikoisoikeuden epäpyhyden takia.

Tuomari on elävä Jumala, jonka läheisyys on lohdullinen Hänen omilleen, ja joka säteilee armon kirkkautta omilleen, mutta on jumalattomien ihmisten Tuomari. Hän ei herätä väärää pelkoa.

Jakeen viimeiset sanat tarkoittavat niitä pyhiä, jotka elivät ja kuolivat ennen Herran Jeesuksen tuloa. He vaelsivat uskossa ja heidät julistetaan vanhurskaiksi, koska Tuomari on arvioinut heidän uskonsa, ja pitää heitä vanhurskaina Kristuksen lahjavanhurskauden perusteella.

He ovat täydellisiä, sillä he ovat jo päässeet perille.

Jumalan seurakunta on yksi ja jakamaton Kristuksen ruumis ja siihen kuuluvat kaikki paikkakunnan uskovat, se on maailman laajuisesti yksi ja siihen kuuluvat uskoon tulleet pakanat ja uuden liiton juutalaiset ja nekin, jotka jo ovat päässeet Herran tykö. Ja tämä on yksi ja jakamaton Kristuksen ruumis eli seurakunta ja muuta seurakuntaa Jumalalla ei ole.

”Ja Aabraham lähestyi Häntä ja sanoi: ”Aiotko siis hukuttaa vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa?

Entä jos kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta; aiotko hukuttaa heidät etkä säästä paikkaa siellä olevain viidenkymmenen vanhurskaan tähden?

Pois se, että Sinä näin tekisit: surmaisit vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa, niin että vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman! Pois se Sinusta!
Eikö kaiken maan Tuomari tekisi oikeutta?" 1.Moos.18:23-25

"Katso, Minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa." Sillä hetkellä Hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän Sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on Sinulle hyväksi näkynyt. Kaikki on Minun Isäni antanut Minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo Hänet ilmoittaa." Luuk.10:19-22

"ja uuden liiton Välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri." 12:24
Herra Jeesus on vakuutena siitä, että uuteen liittoon kuluvat lupaukset täytetään. Hän avasi tien Jumalan luo, mihin Aabelin veri ei pystynyt. Kristuksen veri puhuu parempaa ja voimakkaammin kuin Aabelin veri. Aabelin uhri puhui sovituksista, joka saattoi toivoa, ja hänen oma verensä huusi maasta kosta. Kristuksen veri puhuu ikuisesta lunastuksesta, ja se kertoo, etteivät uskon marttyyrit eli todistajat ole turhaan kuolleet.

"Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin Hän on myös paremman liiton Välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu." Hebr.8:6

"Ja sentähden Hän on uuden liiton Välimies, että, koska Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvatus iankaikkisen perinnön." 9:15
"Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu." 11:4

"Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan Hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännyimme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista." 12:25
Katsokaa - samanlainen vakava kehoitus kuin 3:2 hengellisesti välinpitämättömille, jotka saavat ankaramman tuomion kuin tavalliset lain rikkojat.

Koko kirjeen perusaineisto tiivistetään nyt tähän valtavaan Siionin ja Siinain väliseen vastakkaisuuteen. Sitä, joka hylkää uuden liiton, odottaa vielä ankarampi rangaistus kuin vanhan liiton hyljänneille. Hän, joka puhuu, on itse Herra Jeesus. Hän puhuu verensä eli sovituksen kautta eli sovituksen Sanan kautta. Se, joka puhuu maan päällä, oli Mooses.

"Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. Sillä jos enkelien kautta puhuttu Sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen

kuulleet, saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?" Hebr.2:1-4

"Silloin Hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt Hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran Minä liikutan maan, jopa taivaankin." 12:26

Maan ja taivaan vapiseminen kertoo Raamatussa usein suurista ja syvällisistä muutoksista. Lain antaminen Siinailla sai maan vapisemaan ja ihmiset pelkäämään Jumalaa ja Hänen pyhää lakiaan.

Mutta Jumalan pelastustyö Kristuksessa ja evankeliumin julistus ovat tapahtumia, jotka saavat aikaan mullistuksia koko maailmankaikkeudessa. Hengellisessä ja taivaallisessakin maailmassa herättää huomiota, järkytystä ja liikehdintää, kun Jumalan viisaus ja iankaikkinen suunnitelma ilmoitetaan seurakunnan kautta taivaallisille hallituksille ja valloille.

"Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Vielä vähän aikaa, ja Minä liikutan taivaat ja maan, meren ja kuivan.

Ja Minä liikutan kaikki pakanakansat, ja kaikkien pakanakansojen kalleudet tulevat, ja Minä täytän tämän temppelein kunnialla, sanoo Herra Sebaot." Haggai 2:6-7

"Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvalle, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.

Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätäkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet." Ilm.14:6-7

"Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät." 12:27

Uusi liitto ja evankeliumin totuus ei voi järkkä. Kukaan ei voi horjuttaa sitä. Jumala on säätänyt sen pysyväksi. Tässä ei puhuta vain muutoksen laajuudesta, vaan myös siitä, mistä tuli pysyvä tämän tapahtuman kautta. Totuus ei järky!

"Muinoin Sinä perustit maan, ja taivaat ovat Sinun käsialasi.

Ne katoavat, mutta Sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; Sinä muutat ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat.

Mutta Sinä pysyt samana, eivätkä Sinun vuotesi lopu." Ps.102:26-28

"Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat.

Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!

Mutta Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu." 2.Piet.3:10-13

"Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, Hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla;" 12:28

pyhällä arkuudella - kunnioituksella

1) Pyhällä arkuudella 2) kunnioituksella ja 3) pelolla

Sentähden - tapahtunut tosiasia on syynä siihen, miksi on aihetta olla uskollinen Kristukselle ja luottaa Jumalaan. Meidän liittomme perustuu taivaasta tulleeeseen Jumalan Sanaan ja se koskee iankaikkisia tosiasioita. Se on ikuinen valtakunta.

Kiitollisuus kunnioituksella, pyhällä arkuudella ja oikealla Jumalan pelolla on keskeistä uskovan elämässä. Kun se puuttuu, ihminen ei myöskään voi tehdä tehtäväänsä Jumalalle mieliksi, oikealla tavalla. Palvelkaamme Herraa ilolla, pyhällä arkuudella, kunnioituksella ja sydämen halulla.

"Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaisat, niin ahkeroinen, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoka enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa, tarjolla pitäessänne elämän Sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt."

Fil.2:12-16

"sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli." 12:29

Jumala on olemukseltaan luonnolliselle ihmissilmälle näkymätön Henki ja kuluttavainen tuli. Rakkauden tulivirta vuotaa jatkuvasti ulos Hänestä. Tämä tulivirta on samalla kirkkauden säteily, jota apostoli opetti luvussa 1, ja on Jumalan valkeuden ja kirkkauden pukuna. Tämä Jumalasta ulos virtaava kirkkauden säteily, joka täyttää maailmankaikkeuden, eikä siihen sovi, on Jumalan Pyhä Henki, joka on läsnä kaikkialla. Kukaan ihminen ei voi mennä Jumalan kasvojen eteen suoraan, sillä Hänestä virtaava tuli, kirkkauden säteily, tuhoaisi hänet. Sentähden Jumalan on pakko suojautua tiheään, valoisaan sumupilveen, etteivät Hänen luotunsa tuhoutuisi kirkkauden voimasta.

"Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, Sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on Sinun pukusi.

Sinä verhoudut valoon niinkuin viittaan, Sinä levität taivaat niinkuin teltan; Sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä." Ps.104:1-3

Kun olemme kohdanneet ja kokeneet Jumalan armon, me emme kuitenkaan saa unohtaa Hänen pyhyyttään. Hän, joka on meidän Isämme, on myös kuluttavainen tuli.

Vanhassa Testamentissa Jumala määräsi, että pyhän liitonarkin ja kansan välillä täytyi olla tietty etäisyys erämaavaelluksella. Tämä välimatka on nyt poissa, mutta polttava pyhyys on yhä olemassa.

Me voimme ylipäättänsä lähestyä Jumalaa vain siksi, että Kristus on meidän sovituksemme. Ilman Häntä emme voi edes kuvitella saavamme osaksemme Jumalan armoa.

Tuli ja savu, jotka ilmensivät Jumalan läsnäoloa Siinailla, olivat vain kaiken pahan polttavan, kuluttavan pyhyiden vertauskuvia.

Näillä sanoilla varoitetaan väärästä lihan pyhydestä ja väärästä tuttavallisesta suhteesta Jumalaan.

"Katso, Herran Nimi tulee kaukaa, Hänen vihansa leimuaa, ja sankka savu tupruaa; Hänen huulensa ovat täynnä hirmuisuutta, ja Hänen kielensä on kuin kuluttava tuli.

Hänen hengityksensä on kuin virta, joka tulvii ja ulottuu kaulaan asti; se seuloo kansakuntia turmion seulassa ja panee eksyttäväiset suitset kansojen suupieliin.

Silloin te veisaatte niinkuin yöllä, kun pyhä juhla alkaa, ja sydämenne riemuitsee niinkuin sen, joka huilujen soudessa astuu vaeltaen Herran vuorelle, Israelin Kallion tykö.

Herra antaa kuulla äänensä voiman ja nähdä käsivartensa laskeutuvan alas vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, pilvenpurkuna, rankkasateena ja raekivinä.

Sillä Herran äänestä peljästyvät Assur. Hän lyö vitsalla.

Ja jokaisella sallimuksen sauvan iskulla, jonka Herra häneen satuttaa, soivat vaskirummut ja kanteleet, ja Hän sotii häntä vastaan, sotii kättä heiluttaen.

Sillä aikoja sitten on polttopaikka valmistettu; kuninkaallekin se on varattu. Syvä ja leveä on sen liesi, tulta ja polttopuita paljon.

Herran henkäys kuin tulikivi-virta sytyttää sen." Jes.30:27-33 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Nro 206 Oi, Herra anna tultasi (Niilo Heimonen)

Oi, Herra anna tultasi, ja puhdisti sun kultasi;
 Polta kaikki kuona pois, ett' sinun kuvas' meissä ois';
 Oi, älä anna sammua, vaan lisää yhä enemmän
 tulta meidän sydämiin, alttarille palaamaan;
 "Tulta, tulta kaipaamme, tulta taivahan.
 Sieluja me voitamme, Hengen voimalla
 Isä anna tultasi, sydämmihimme
 Polta kaikki tuhkaksi oma voimamme."

Oi, käsky kuuluu: "Oottakaa, nyt tulta teille annetaan"
 Voiman saatte ylhäältä, Hän kastaa teidät tulella.
 Oi, kuka uskoo Sanahan, Saa tulen voiman kokea.
 Tulta tulta taivahan, alttarille palaamaan.
 "Tulta, tulta kaipaamme, tulta taivahan.
 Sieluja me voitamme, Hengen voimalla
 Isä anna tultasi, sydämmihimme
 Polta kaikki tuhkaksi oma voimamme."

Oi sielu, kulje polvillas' ja ole yläsalissas'.
 Liekki taivaan lankeaa ja kielen siteet aukeaa.
 Saat uusin kielin ylistää, sä taivaallista ystävää.
 Sullekin, oi, lahjanaan, tuli taivaan annetaan.
 "Tulta, tulta kaipaamme, tulta taivahan.
 Sieluja me voitamme, Hengen voimalla
 Isä anna tultasi, sydämmihimme
 Polta kaikki tuhkaksi oma voimamme."

Oi, Herra, Herra Elia, Sä olet tulen Jumala.
 Tulta anna ylhäältä, se kirkastaa Sun nimeäs.
 Me emme elä savussa, Vaan tulta sydän halajaa.
 Tulta, tulta enemmän, Syttyköön se palamaan.
 "Tulta, tulta kaipaamme, tulta taivahan.
 Sieluja me voitamme, Hengen voimalla
 Isä anna tultasi, sydämmihimme
 Polta kaikki tuhkaksi oma voimamme."

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE HEBREALAISILLE; luku 13

Kehotus vanhurskaaseen elämään; 13:1-19

Rukous; 13:20-21

Päätössanat ja apostolinen Herran siunaus; 13:22-25

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

”Pysyköön veljellinen rakkaus.

Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan.

Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.

Avioliitto pidettäköön kunniassa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamaton; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.

Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä Hän itse on sanonut: ”En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä”; niin että me turvallisin mielin sanomme: ”Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?”

Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan Sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa.

Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat noudattaneet, eivät ole mitään hyötynneet.

Meillä on uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä.

Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovituksiksi kantaa kaikkeinpyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin.

Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella.

Niin menkäämme siis Hänen tykönsä ”ulkopuolelle leirin”, Hänen pilkkaansa kantaen; sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme.

Uhratkaamme siis Hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka Hänen Nimeänsä ylistävät.

Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy.

Olkaa kuuliaisat johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä.

Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.

Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.” 13:1-19

Kehotus vanhurskaaseen elämään; 13:1-19

”Pysyköön veljellinen rakkaus.” 13:1

Pysyköön veljellinen rakkaus - pysyköön se lujana!

Tämä viittaa siihen, että uskovien keskuudessa valitsi jo täällä ajassa tällainen rakkaus.

Tämä luku muistuttaa siitä, että kristillisen uskon häviäminen alkaa uskovien keskinäisten välien viilenemisestä. Jos rakennamme muureja itsemme ja toisten välille, rakennamme helposti myös Jumalan ja itsemme välille.

Kuinka paljon rakastat Jumalaa?

Mittari - Rakkautesi Jumalaan ei ole yhtään suurempi kuin rakkautesi sellaista ihmistä kohtaan, joka on kaiken vähiten rakastettava.

Raamatun oppi ei ole totuutta vastaan, vaan rakkaus täyttää lain ja on kaiken yläpuolella suurin niistä.

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.

Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne." Room.12:9-10

"Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan." 13:2

Veljesrakkauden, joka mainitaan edellisessä jakeessa, tulee kohdistua muihinkin kuin vain omaan tuttavapiiriin, myös outoihin ja jopa vihamiehiin asti. Tämä on oikeaa, käytännöllistä veljesrakkautta.

Aabraham ja Loot pitivät tietämättään enkeleitä vierainaan. He luulivat näitä matkalla oleviksi miehiksi, ja vaikka eivät tunteneet heitä, he ottivat nämä vastaan ja olivat heille vieraanvaraisia.

Myös Maanoahilla oli samantapainen kokemus.

"Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta."

Room.12:13

"Mutta Minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä sadattelevat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat ja vainoavat; että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.

Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän Taivaallinen Isänne täydellinen on." Luther 1540; Biblia

"Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, Minä olen maksava, sanoo Herra".

Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle".

Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä."

Room.12:19-21

"Ja Herra ilmestyi hänelle Mamren tammistossa, jossa hän istui telttamajansa ovella päivän ollessa palavimmillaan.

Kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso, kolme miestä seisoivat hänen edessään; nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan majan ovelta ja kumartui maahan ja sanoi: "Herrani, jos olen saanut armon sinun silmiesi

edessä, älä mene palvelijasi ohitse. Sallikaa tuoda vähän vettä pestäksenne jalkanne ja levätkää puun siimeksessä. Minä tuon palasen leipää virkistääksenne itseänne, ennenkuin jatkatte matkaanne, sillä kaiketi sitä varten olette poikenneet palvelijanne luo." He sanoivat: "Tee, niinkuin olet puhunut". Ja Aabraham kiiruhti majaan Saaran tykö ja sanoi: "Hae joutuin kolme vakallista lestyjä jauhoja, sotke ja leivo kaltiaisia". Sitten Aabraham riensi karjaan, otti nuoren ja kauniin vasikan ja antoi palvelijalle, joka ryhtyi nopeasti sitä valmistamaan. Ja hän otti voita ja maitoa sekä vasikan, jonka hän oli valmistuttanut, ja pani ne heidän eteensä; itse hän seisoi heidän luonansa puun alla sillä aikaa, kuin he söivät." 1.Moos.18:1-8

"Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja Loot istui Sodoman portissa; ja nähtyänsä heidät Loot nousi heitä vastaan ja kumartui maahan kasvoillensa. Ja hän sanoi: "Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Aamulla varhain voitte jatkaa matkaanne." He sanoivat: "Emme, vaan me jääme yöksi taivasalle". Mutta hän pyysi heitä pyytämällä, ja he poikkesivat hänen luoksensa ja tulivat hänen taloonsa. Ja hän valmisti heille aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät." 1.Moos.19:1-3

"Kun israelilaiset taas tekivät sitä, mikä oli paha Herran silmissä, niin Herra antoi heidät filistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi vuodeksi. Sorassa oli mies, Daanin sukukuntaa, nimeltä Maanoah; hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt. Silloin ilmestyi Herran enkeli vaimolle ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Varo siis, ettet juo viiniä ja väkijuomaa etkä syö mitään saastaista. Sillä katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; partaveitsi älköön koskettako hänen päätänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta asti, ja hän on aloittava Israelin vapauttamisen filistealaisten käsistä."

Niin vaimo meni ja sanoi miehelleen näin: "Jumalan mies tuli minun luokseni; hän oli näöltään niinkuin Jumalan enkeli, hyvin peljättävä. En kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän ilmaissut minulle nimeänsä. Ja hän sanoi minulle: 'Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; älä siis juo viiniä ja väkijuomaa äläkä syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta aina kuolinpäiväänsä asti'." Silloin Maanoah rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, salli Jumalan miehen, jonka lähetit, vielä tulla luoksemme opettamaan meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntyvä". Ja Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon tykö, kun tämä istui kedolla; ja Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan.

Niin vaimo juoksi nopeasti ilmoittamaan miehellensä ja sanoi hänelle: "Katso, sama mies, joka äsken kävi luonani, ilmestyi minulle". Niin Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Ja kun hän tuli miehen luo, sanoi hän tälle: "Sinäkö olet se mies, joka puhuttelit tätä vaimoa?" Hän vastasi: "Minä". Silloin Maanoah sanoi: "Kun sanasi käy toteen, miten sitten on

meneteltävä pojan kanssa ja mitä hänelle on tehtävä?"

Herran enkeli sanoi Maanoahille: "Varokoon vaimo kaikkea, mistä minä olen hänelle puhunut: älköön syökö mitään, mikä viiniköynnöksestä tulee, viiniä ja väkijuomaa hän älköön juoko älköönkä syökö mitään saastaista. Noudattakoon hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa." Ja Maanoah sanoi Herran enkelille: "Salli meidän pidättää sinua valmistaaksemme sinulle vohlan".

Mutta Herran enkeli vastasi Maanoahille: "Vaikka sinä pidättäisitkin minut, en minä kuitenkaan söisi sinun ruokaasi; mutta jos tahdot valmistaa polttouhrin, niin uhraa se Herralle".

Sillä Maanoah ei tiennyt häntä Herran enkeliksi.

Niin Maanoah sanoi Herran enkelille: "Mikä on sinun nimesi, kunnioittaaksemme sinua, kun sinun sanasi käy toteen?"

Herran enkeli vastasi hänelle: "Minkätähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen."

Niin Maanoah otti vohlan ja ruokauhrin ja uhrasi sen kalliolla Herralle. Ja Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden: liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti kohosi Herran enkeli alttarin liekissä ylös Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden, ja he heittäytyivät kasvoilleen maahan; eikä Herran enkeli enää ilmestynyt Maanoahille ja hänen vaimollensa. Nyt Maanoah tiesi hänet Herran enkeliksi." Tuom.13:1-21

"Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis." 13:3

Apostoli Paavali sai kokea useita kertoja vankeuden ja pahoinpitelyn, ja siksi hän kehottaa suurella Jumalan rakkaudella, että ne uskovat, jotka eivät ole kokeneet vankeutta ja pahoinpitelyä, muistaisivat esirukouksessa niitä, jotka olivat vangittuja uskonsa tähden ja sen tähden, että palvelevat Herraa totuudessa.

Alkuseurakunnan aikana oli monta syytä auttaa vankilaan joutuneita uskovia. Heille vietiin ruokaa ja kerättiin rahaa heidän vapaaksi lunastamistaan varten.

Kirjeen kirjoittaja apostoli Paavalin aikana Roomassa oli hyvin erilaisia vankiloita ja joissakin oli aika leppoiset olot, mutta kaikkein pahamaineisin vankila oli Mamertiinien vankila, jossa mm. apostoli Pietari vietti viimeiset hetkensä. Tähän vankilaan sijoitettiin kaikkein pahamaineisimmat vangit, ja sen alimmassa kerroksessa teloitettiin vangit. Apostoli Paavalikin oli loppuhetkensä juuri tässä vankilassa ennen kuolemaansa ja nykyään vankilan paikalla on tietenkin - kirkko. "Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat." Matt.7:12

"Ja Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, Minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.

Sillä Minun oli nälkä, ja te annoitte Minulle syödä; Minun oli jano, ja te annoitte Minulle juoda; Minä olin outo, ja te otitte Minut huoneeseen; Minä olin alaston, ja te vaatetitte Minut; Minä sairastin, ja te kävitte Minua katsomassa; Minä olin vankeudessa, ja te tulitte Minun tyköni.'

Silloin vanhurskaat vastaavat Hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme Sinut nälkäisenä ja ruokimme Sinua, tai janoisena ja annoimme Sinulle juoda?

Ja milloin me näimme Sinut outona ja otimme Sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme Sinut?

Ja milloin me näimme Sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme Sinun tykösi?'

Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti Minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä Minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet Minulle'.

Sitten Hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois Minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu paholaiselle ja hänen enkeleillensä.

Sillä Minun oli nälkä, ja te ette antaneet Minulle syödä; Minun oli jano, ja te ette antaneet Minulle juoda; Minä olin outo, ja te ette ottaneet Minua huoneeseenne; Minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet Minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet Minua katsomassa.'

Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin me näimme Sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä Sinua palvelleet?'

Silloin Hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti Minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'.

Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään." Matt.25:33-46

"Avioliitto pidettäköön kunniaa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamaton; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee." 13:4

Kaikkien Herran omien tulee olla esimerkillisiä seurakunnan ulkopuolella oleville ja heidän tulee kunnioittaa Jumalan lakeja ja säätämystä.

Kaikkia kehoitetaan seksuaaliseen puhtauteen ja uskollisuuteen avioliitossa; sillä haureelliset ja avionrikkojat tuomitsee Jumala. Seurakunnan tulee käyttää sille annettua tuomiovaltaa tälläkin alueella ja poistaa keskuudestaan se, joka on paha. Ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala.

Avioliitto on Jumalan itsensä asettama pyhä säätämys. Naimissa olevilla ja naimattomilla ei ole oikeutta saastuttaa sitä.

Tämä on myös viimeisen sukupolven ilmiö, moraalinen synnin riettauden eksymys, että rikotaan tahallisesti Jumalan lakia, mitätöidään, kumotaan ja vääristellään sitä kaikella mahdollisella tavalla ja lopuksi ei enää ole lain pelkoakaan ennen lopullista Jumalan tuomiota.

"Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehimyset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä." 1.Kor.6:9-11

"Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä Hän itse on sanonut: "En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä;" 13:5

Sana ahne tarkoittaa muutakin, kuin vain rahan himoa. Ahneus kuvaa liiallista tämän maailman hyvyiden himoitsemista, halua saada sellaista, minkä Jumala on joko kieltänyt tai mitä Hän ei ole meille suonut. Sellainen halu ei saa vallita sydäntämme ja mieltämme, eikä ohjata elämäämme.

Synti vääristää normaalin ja halun vääräksi himoksi, ja siksi Raamatussa ahneudesta käytetään nimitystä epäjumalanpalvelus.

Ahneus on epäjumalanpalvelusta, jossa ensin on jakautunut mieli ja lopuksi jakautunut sydän ja on kerran koittava kadotustuomio.

Emme voi palvella samanaikaisesti Jumalaa ja mammonaa.

Ahneus on itserakasta - lisää, lisää! Valheenopettajilla on ahneuteen harjaantunut sydän ja pakanoilla on ahneutta sydän täynnä harjoittaessaan kaikenlaista saastaisuutta. Meidän tulee kavahtaa kaikenlaista ahneutta ja kuolettaa ahneus ja luottaa Jumalan hyvään huolenpitoon.

"Ja Hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi".

Ja Hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'

Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.

Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'

Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." Luuk.12:15-21

"Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne - niinkuin pyhien sopii - älköön myös rivoutta tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta.

Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella - sillä hän on epäjumalanpalvelija - ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa." Ef.5:3-5

"niin että me turvallisimmiin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?" 13:6

Lainaus on Ps.118:6

Apostoli tulkitsee Psalmin kohdan; ensinnäkin sen, että voimme kaikessa luottaa Jumalaan. Toiseksi sen, että tämän perusteella uskova on rohkeampi kuin muut ihmiset. Jumala on täydellisen hyvä, viisas, uskollinen ja voimakas. Koska Hän ei muutu, voimme sanoa Aabrahamin tavoin: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani!" Joonatanin tavoin: "... ei mikään estä Herraa antamasta voittoa..". Joosafatin tavoin: "... Sinä hallitset kaikkia pakanakansain valtakuntia..".

Ja apostoli Paavalin tavoin: "Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan".

Ahneus on epäuskoa - epäluottamus Jumalan huolenpitoon!

"Jumalaan minä luotan ja ylistän Hänen Sanaansa, Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä liha minulle tekisi?

Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi? Minulla on lupaus täytettävänä Sinulle, Jumala; minä maksan Sinulle kiitosuhrit." Ps.56:5,12-13

"Ahdistuksessa minä huusin Herraa, Herra vastasi minulle ja asetti minut avaraan paikkaan.

Herra on minun puolellani, en minä pelkää; mitä voivat ihmiset minulle tehdä?

Herra on minun puolellani ja auttaa minua, ja minä saan ilolla katsella vihamiehiäni.

Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ihmisiin." Ps.118:5-8

"Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan Sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa." 13:7

Johtajat mainitaan tässä monikossa eli seurakunta ei siis ole yhden miehen yritys. Silloin kun on vain yksi johtamassa, on olemassa suuret vaarat seurakunnan joutua harhaan ja hakoteille.

Johtajat, opettajat kulkevat edellä ja näyttävät toisille, mitä tietä heidän tulee kulkea. Opettajat johtavat seurakuntaa opetuksellaan ja paimenet sydämellään ja esimerkillään.

Seurakunta ei ole johtajia varten, vaan he ovat seurakunnan palvelijoita seurakuntaa varten.

"Joka johtaa, johtakoon toimellisesti." Vanhimmat ja opettajat eivät olleet herroja, jotka käskivät muita tekemään sellaista, mihin he itse eivät haluneet ryhtyä.

"Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät asettanut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka Hän omalla verellensä on itselleen ansainnut.

Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa." Apt.20:28-30

"Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana." Fil.3:17

"Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne, emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkeroitimme yöt ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme." 2.Tess.3:7-9

"Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä: kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin te, Ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen." 1.Piet.5:1-4

"Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti." 13:8

Jeesus Kristus - mainitaan koko nimeltä, sillä tässä halutaan korostaa Häntä toisaalta persoonana ja toisaalta Hänen suorittamaansa tehtävää. Hän, joka oli heidän uskonsa alkaja, sen ylläpitäjä ja täyttäjä, Hän,

joka kulki edellä, on sama. Hän on valmis tänään auttamaan niitä, jotka nyt vaeltavat uskossa Häneen, eikä Hän koskaan muutu. Hän on nyt sama kuin silloin, kun jakeessa 7 mainitut uskoivat Häneen ja opettavat Hänestä. Myös oppi Hänestä on sama. Jae muodostaa sillan entisten ja tulevien välille. Se korostaa Herran Jeesuksen muuttumattomuutta, olipa kysymys sitten opista tai uskonelämästä ja tähdentää heidän hengellisten johtajiensa opetuksen tärkeyttä.

Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

"Totisesti, Sinä olet salattu Jumala, Sinä Israelin Jumala, Sinä Vapahtaja." Jes.45:15

"Katso, Hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä Hänet, niidenkin, jotka Hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat Hänen tullessansa. Totisesti, Amen.

"Minä olen A (Alfa) ja O (Omega)", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias." Ilm.1:7-8

"Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat noudattaneet, eivät ole mitään hyötynneet." 13:9 Tämä jae liittyy jakeeseen 7 olevaan kehotukseen ja jakeen 8 lupaukseen Herran Jeesuksen muuttumattomuudesta. Seuraavien jakeiden perusteella voidaan päätellä, että uskovat olivat erityisen taipuvaisia omaksumaan judaistisia periaatteita.

Monenlaisia ja vieraita oppeja saattaa merkitä, että he olivat olleet tekemisissä askeettisten suuntausten kanssa. Ne kaikki olivat ristiriidassa yhden ja saman Jeesuksen kanssa, Hänen, josta heille oli opetettu.

Sydän ei koskaan voi vahvistua ruokien syömisestä. Niinpä ne, jotka ovat näitä menoja noudattaneet, eivät ole hyötynneet niistä mitään. Kristuksen ruumis, joka on uhrattu kerran kaikkien puolesta, on oikeaa hengellistä ruokaa.

"Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettainne, joita on keskuudessanne, ja tietäjäinne pettää itseänne, älkääkään totelko unianne, joita te uneksutte.

Sillä valhetta he ennustavat teille Minun Nimessäni; Minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra.

Sillä näin sanoo Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat täyttyneet, Minä katson teidän puoleenne ja panen täytäntöön teitä kohtaan hyvän lupaukseni ja palautan teidät tähän paikkaan.

Sillä Minä tunnen ajatukseni, jotka Minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." Jer.29:8-11

"Ja kun Hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen Hänen tykönsä ja sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on Sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?"

Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.

Sillä monta tulee Minun Nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta." Matt.24:3-5

"Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi; sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen." Room.14:16-18

"Meillä on uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä." 13:10

Meidän alttarimme ja palvelustehtävämme on taivaallinen. Koska Herra Jeesus, Ylimmäinen pappi on uhrannut itsensä, ei maan päällä enää ole alttaria, eikä ylimmäistä pappia. Vanhan liiton aikana oli virassa kerrallaan vain yksi ylimmäinen pappi. Hän on taivaassa, jossa Hän elää rukoillakseen meidän puolestamme.

"Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovituksiksi kantaa kaikkeinpyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin." 13:11

Sana sillä ilmaisee syyn, miksi ilmestysmajassa palvelevat eivät ole osallisia Kristuksesta. Hänen uhrinsa ei nimittäin ole verrattaessa mihinkään niihin uhreihin, joiden toimittamiseen he osallistuivat. Se vastasi sellaista uhria, joka poltettiin kokonaan leirin ulkopuolella, ja jota ei sen tähden voinut syödä.

Suurena sovituspäivänä uhrattavat eläimet poltettiin kokonaan leirin ulkopuolella. Samoin Herra Jeesuskin ristiinnaulittiin Jerusalemin ulkopuolella.

"Ja tuo mullikka ilmestysmajan eteen, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä mullikan pään päälle.

Ja teurasta sitten mullikka Herran edessä, ilmestysmajan ovella.

Ja ota mullikan verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin; mutta kaikki muu veri vuodata alttarin juurelle.

Ja ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva ja maksanlisäke ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä oleva rasva, ja polta ne alttarilla.

Mutta mullikan liha, nahka ja rapa polta tulessa leirin ulkopuolella. Se on syntiuhri." 2.Moos.29:10-14

"Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu israelilaisille ja sano: Jos joku erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan ja tekee jotakin, mitä ei saa tehdä, niin, jos voideltu pappi tekee rikkomuksen ja saattaa kansan vikapääksi, tuokoon rikkomuksensa tähden, jonka hän on tehnyt, virheettömän mullikan Herralle syntiuhriksi.

Ja vieköön mullikan ilmestysmajan ovelle Herran eteen ja laskekoon kätensä mullikan pään päälle ja teurastakoon mullikan Herran edessä.

Ja ottakoon se voideltu pappi mullikan verta ja vieköön sen ilmestysmajaan, ja pappi kastakoon sormensa vereen ja pirskoittakoon verta seitsemän kertaa Herran edessä, pyhäkön esiripun edessä.

Ja pappi sivelköön sitä verta alttarin sarviin, jolla poltetaan hyvänhajuista suitsutusta Herran edessä ja joka on ilmestysmajassa; mullikan kaiken muun veren hän vuodattakoon ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle.

Ja kaiken syntiuhrimullikan rasvan hän erottakoon siitä pois, sekä sisälmyksiä peittävä rasvan että kaiken sisälmysten rasvan, ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroitettava munuaisten luota, samalla tavalla kuin se erotetaan pois yhteysuhrihärästä; ja pappi polttakoon ne polttouhrialttarilla.

Mutta mullikan nahan ja kaiken lihan ynnä pään ja jalat, sisälmykset ja ravan, koko mullikan, hän vieköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen

paikkaan, johon tuhka heitetään, ja polttakoon sen halkojen päällä tulella; siinä paikassa, johon tuhka heitetään, se poltettakoon. Ja mullikan hän viekään leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niinkuin hän poltti edellisen mullikan; se on seurakunnan syntiuhri." 3.Moos.4:1-12,21

"Ja Aaron menkään ilmestysmajaan ja riisukoon yltänsä pellavavaatteet, jotka hän oli pukenut päälleen mennessänsä pyhäkköön, ja jättäkään ne sinne.

Ja hän peskään pyhässä paikassa ruumiinsa vedessä ja pukekoon ylleen omat vaatteensa; sitten hän lähtekään sieltä ja uhratkoon sekä oman polttouhrinsa että kansan polttouhrin ja toimittakoon niin sekä itsellensä että kansalle sovituksen.

Ja syntiuhrin rasvan hän polttakoon alttarilla.

Ja se, joka päästi kauriin Asaselille, peskään vaatteensa ja peskään ruumiinsa vedessä, ja sitten hän tulkkoon leiriin.

Ja syntiuhrimullikka ja syntiuhrikauris, joiden veri tuotiin sovituksiksi pyhäkköön, vietäkään leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja rapa poltettakoon tulella.

Ja se, joka ne polttaa, peskään vaatteensa ja peskään ruumiinsa vedessä, ja sitten hän tulkkoon leiriin." 3.Moos.16:23-28

"Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella." 13:12

Herran Jeesuksen kuoleman tarkoitus ei ollut vain se, että Häneen uskovat vanhurskautettaisiin Hänen verensä kautta ja pelastettaisiin Jumalan vihan tuomiosta, vaan että heidät myös pyhitettäisiin samalla verellä. Kristuksen veri on viety taivaaseen, pyhäkköön kaikkeinpyhimpään ja se pyhittää kansan siten, että Hän puhdistaa synnistä ja vihkii eli pyhittää Jumalalle ne, jotka uskovat Häneen.

"Silloin hän luovutti Hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen.

Ja kantaen itse omaa ristiänsä Hän meni ulos niin sanotulle Pääkallionpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi.

Siellä he Hänet ristiinnaulitsivat ja Hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle." Joh.19:16-18

"Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta." Room.5:6-9

"Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, Sentähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

Sillä sentähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa." Hebr.2:11,17-18

"Niin menkäämme siis Hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", Hänen pilkkaansa kantaen;" 13:13

Kristuksen työn välttämättömänä seurauksena Häneen uskovan ja Hänelle kuuluvan tulee samastua Häneen, Hänen alennustilassaan ja mennä ulkopuolelle leirin. Näin hän kantaa Kristuksen pilkkaa ja häväistystä. Leiri on uskonnollinen juutalaisuus, mutta sanaan sisältyy laajempikin merkitys ja se voidaan tulkita koko uskonnolliseksi maailmaksi, jonka ulkopuolella meidän tulisi olla Hänen pilkkaansa ja häväistystä kantaen.

"sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme." 13:14

Se, joka ei ole tästä maailmasta, ei myöskään voi odottaa tulevansa täällä hyväksytyksi. Todellinen isänmaamme on taivas ja tuleva Jumalan valtakunta. Siihen meidän ennen kaikkea tulee suunnata huomiomme. Kukaan ei saa palkkaa uskollisuudesta täällä. Matkaamme täällä ja määränpäänä on iankaikkinen valtakunta.

Kukaan ei menetä mitään mennessään ulkopuolelle leirin. Näin tehdessään uskova luopuu vain tuohon tuomitusta kaupungista ja valitsee sellaisen Kaupungin, jonka perustukset ovat lujat, ja jonka Luoja, Rakennusmestari on Jumala.

Taivaallinen Kaupunki, Jerusalem, kuuluu vielä tulevaisuuteen, mutta Kristuksen omat ovat uskon kautta jo nyt sen Kaupungin kansalaisia.

"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." Fil.3:20-21

"Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä Kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka Rakentaja ja Luoja on Jumala.

Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin; mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä Hän on valmistanut heille Kaupungin." Hebr.11:8-1,13-16

"Uhratkaamme siis Hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka Hänen Nimeänsä ylistävät." 13:15

Hänen kauttansa - Kysymys ei ole enää leeviläisistä pappiskäskyistä.

Kiitosuhri ei ole määräaikainen, vaan se on lakkaamaton ja hengellinen.

"Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa." Room.7:5-6

"Ja tulkaa Hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi,

uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia." 1.Piet.2:4-5

Mitä pappeuden muutos ja jumalanpalvelusta koskien säädösten muutos merkitsee uuden liiton tultua voimaan Kristuksen kuoleman kautta? Vanhan liiton päivinä oli ilmestysmaja Israelin kansan erämaavaelluksen aikana jumalanpalveluspaikkana.

Uudessa liitossa Jumalan seurakunta eli kaikki Herran omat, on Jumalan asumus Hengessä ja Pyhän Hengen temppele. Vanhassa liitossa ylimmäinen pappi ja leeviläiset olivat palvelustehtävissä ilmestysmajassa ja temppeleissä, kun palveltiin Jumalaa lain kirjaimen vanhassa tilassa. Uudessa liitossa on iankaikkinen Ylimmäinen pappi ja kaikki uskovat ovat kuninkaallista papistoa, palvellen Jumalaa Hengen uudessa tilassa, hengellisin uhrein. Näitä uuden liiton hengellisiä uhreja on monia.

Kristuksen ruumiin uhri tuli vanhan liiton uhrien lopulliseksi täyttymiseksi. Enää ei tarvitse uhrata eläinuhreja, mutta saamme muistella Herran Jeesuksen ruumiin ja veren iankaikkista sovitusuhria leivän ja viinin muodossa ehtoollisessa eli leivänmurrossa. Suitsutus- ja ehtoouhrin tilalle on tullut uskovien rukous ja käten kohottaminen Jumalan puoleen.

"Daavidin virsi. Herra, minä huudan Sinua, riennä minun tyköni. Ota korviisi minun ääneni, kun minä Sinua huudan. Minun rukoukseni olkoon suitsutusuhri Sinun kasvojesi edessä, minun käteni kohottaminen olkoon ehtoouhri." Ps.141:1-2

Kristuksen kautta Jumalan kiittäminen on kiitosuhri.

"Uhratkaamme siis Hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka Hänen Nimeänsä ylistävät." 13:15

Uskovat pakanat ovat Pyhässä Hengessä Jumalalle pyhitetty uhri.

"Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistutukseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut sitä varten, että minä olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittukseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri." Room.15:15-16

Pyhien avustaminen on Jumalalle otollinen uhri.

"Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.

Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri." Fil.4:16-18

Hyvän tekeminen ja omastaan jakaminen on Jumalalle mieluinen uhri.

"Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy." 13:16

Voimme antaa ruumiimme eläväksi uhriksi Jumalalle.

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room.12:1-2

"Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy." 13:16

Hyvän tekeminen ja omastaan jakaminen on Jumalalle mieluinen uhri. Ihminen on luonnostaan aika itseks. Tehdä hyvää merkitsee, että ihminen tekee kaiken voitavansa ollakseen siunaukseksi lähimmäisilleen. Uskovan velvollisuus on osoittaa rakkautta ja tehdä hyvää toisille. Meillä on taipumus ajatella aina ensin itseämme, ja olemme vaarassa unohtaa rakkauden velvollisuutemme hädänalaisia kohtaan.

"Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta." Room.12:13

"Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.

Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä." Ilm.8:3-5

"Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokailen; sillä se ei ole teille hyödyllistä." 13:17

Apostoli on puhunut edesmenneiden opettajien uskollisuudesta. Tässä on kuitenkin kyse nykyisten johtajien tottelemisesta. He ovat paimenia ja opettajia, joiden tulee kerran tehdä tili seurakunnan Paimenelle. He julistavat ja opettavat Jumalan Sanaa ja noudattavat sitä käskyä, jonka Herra Jeesus antoi opetuslapsilleen ennen taivaaseen nousemistaan. Valvomisen tarkoittaa ajoissa varoittamista ja siihen tarvitaan vartijoita. Heistä ei ole mitään hyötyä, elleivät ne, joita varoitetaan, välitä kuunnella heitä.

Siellä, missä vaarat eivät uhkaa, ei vartijoita tarvita, mutta niin kauan kuin Jumalan seurakunta on maan päällä, valvomisen on välttämätöntä.

"Mutta seitsemän päivän kuluttua tuli minulle tämä Herran Sana:

"Ihmislapsi, Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet Sanan Minun suustani, on sinun varoitettava heitä Minun puolestani.

Jos Minä sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen jumalattomasta tiestänsä, että pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta ja hän ei käänny jumalattomuudestaan eikä jumalattomalta tieltänsä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut.

Ja jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä ja Minä panen kompastuksen hänen eteensä, niin hän kuolee - kun et sinä häntä varoittanut, niin hän synnissänsä kuolee, ja vanhurskautta, jota hän oli harjoittanut, ei muisteta - mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi.

Mutta jos sinä vanhurskasta varoitat, ettei vanhurskas tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, niin hän totisesti saa elää, koska otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi pelastanut." Hes.3:16-21

"Minulle tuli tämä Herran Sana: "Ihmislapsi, puhu kansasi lapsille ja sano heille: Jos Minä annan miekan tulla maan kimppuun ja maan kansa on ottanut yhden miehen joukostansa ja asettanut hänet vartijakseen ja jos hän näkee miekan tulevan maan kimppuun ja puhaltaa pasuunaan ja varoittaa kansaa, ja joku kuulee pasuunan äänen, mutta ei ota varoituksesta vaaria, ja miekka tulee ja ottaa hänet pois, niin hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle: hän kuuli pasuunan äänen, mutta ei ottanut varoituksesta vaaria; hänen verensä tulee hänen päällensä. Jos olisi ottanut varoituksesta vaarin, olisi hän pelastanut sielunsa.

Jos taas vartija näkee miekan tulevan, mutta ei puhalla pasuunaan eikä kansa saa varoitusta, ja miekka tulee ja ottaa pois jonkun sielun heistä, on hän otettu pois synnissänsä, mutta hänen verensä Minä vaadin vartijan kädestä." Hes.33:1-6

"Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa, nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden, ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa.

Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan, jos muutoin olette Hänestä kuulleet ja Hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa: että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, ja uudistua mielenne hengeltä ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen." Ef.4:17-24

"Minä vannotan sinua Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä Hänen ilmestymisensä että Hänen valtakuntansa kautta: saarnaa Sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.

Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyysnä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin." 2.Tim.4:1-4

"Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaelttaa." 13:18

Meidän tulee rukoilla kaikkien ihmisten puolesta, mutta on oikein rukoilla erityisesti niiden puolesta, joiden elämä tiedetään olevan puhdasta, ja jotka ovat hengellisiä opettajia. Tässä Paavali mainitsee oman hyvän omantuntonsa rohkaistakseen heitä muistamaan häntä esirukouksin. Tämä on muuten ensimmäinen kerta, kun hän puhuu itsestään tässä kirjeessä.

"Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta; ja minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta, jonka tähden minä olen lähettiläänä kahleissa, että minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee." Ef.6:18-2

"Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin." 13:19

Paavalilla ei ilmeisestikään ollut mahdollisuutta kahleittensa ja vankeutensa takia tulla käymään maanmiestensä tykö. Jae 23 osoittaa, että hänen ystävänsä Timoteus oli ollut vankilassa Paavalin ohella.

Rukous; 13:20-21

"Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut Hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten Paimen, meidän Herramme Jeesuksen, Hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa Hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on Hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." 13:20-21

"Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut Hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten Paimen, meidän Herramme Jeesuksen," 13:20

Uusi liitto sinetöitiin, kun Herramme Jeesus Kristus nousi kuolleista annettuaan Henkensä lammasten edestä.

Uhri oli täydellinen ja Taivaallinen Isä hyväksyi sen.

Hyvänä Paimenena Jeesus antoi Henkensä lammasten edestä, ja Hän nousi kuolleista ja Ylipaimenena Hän on tuleva takaisin.

Tämän liiton pysyvyyden ja merkityksen takaavat sen veren iankaikkiset vaikutukset, jonka kautta se vahvistettiin.

Ylösousemus on todiste siitä, että lunastuksemme on viety päätökseen.

"Katso, Herra, Herra tulee voimallisena, Hänen käsivartensa vallitsee.

Katso, Hänen palkkansa on Hänen mukansa, Hänen työnsä ansio käy Hänen edellensä.

Niinkuin paimen hän kaitsee laumaansa, kokoaa karitsat käsivarrellensa ja kantaa niitä sylissä, johdattelee imettäviä lampaita." Jes.40:10-11

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.

Minä olen se hyvä paimen. Hyvä Paimen antaa Henkensä lammasten edestä.

Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne.

Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

Minä olen se hyvä Paimen, ja Minä tunnen omani, ja Minun omani tuntevat

Minut, niinkuin Isä tuntee Minut ja Minä tunnen Isän; ja Minä annan

Henkeni lammasten edestä.

Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta;

myös niitä tulee Minun johdattaa, ja ne saavat kuulla Minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi Paimen." Joh.10:10-16

"Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän

puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte Hänen

jälkiänsä, joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut",

joka Häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei

uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee, joka

"itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me,

synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja Hänen "haavainsa

kautta te olette paratut".

Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette

palanneet sielujenne Paimenen ja Kaitsijan tykö." 1.Piet.2:21-25

"Hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa Hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on Hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti!

Amen." 13:21

Jumala tekee kansansa kykeneväksi vaikuttamalla heissä sellaista, mikä on Hänelle otollista. Luonnostamme olemme täysin kykenemättömiä tekemään mitään hyvää. Meillä ei ole halua tehdä Jumalan tahtoa, eikä meillä ole siihen kykyäkään.

Sen sijaan iankaikkisen liiton veressä meille on annettu armo, joka antaa meille kyvyn tehdä sellaisia tekoja, joita Jumala pitää hyvinä. Ne ovat sen hedelmää, että olemme yhtä Jeesuksen kanssa. Se hyvä, mitä me teemme, on Jumalan työtä meissä ja kauttamme.

Olkoon tekomme Hänessä kaikki rakkauden tekoja Hänen vaikuttamana!

"Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan; ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi." 2.Kor.3:4-6

"Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaisat, niin ahkeroin, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi." Fil.2:12-13

Päätössanat ja apostolinen Herran siunaus; 13:22-25

"Minä pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut. Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät. Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne." Amen 13:22-25

"Minä pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut." 13:22
Apostoli tietää, ettei edes Jumalan seurakunnassa ole itsestään selvää, että uskovat ottavat auliisti vastaan kehotuksen Sanan. Hänellä on Herran palvelijana oikeus vaatia sitä, mutta hän osoittaa oikean sielunhoitajan asennetta, kun hän sen sijaan pyytää heitä ottamaan hänen sanansa vastaan avoimin sydämin ja mielin. Sanoessaan kirjoittaneensa heille lyhyesti, hän vertaa esitystään aiheen suunnattoman suureen ja laajaan kokonaisuuteen.

"Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät." 13:23
Uskovat tiesivät Timoteuksen olleen vankeudessa. Sitä vastoin he eivät tienneet hänen päässeensä vapaaksi ja apostolille tuotti suurta iloa ilmoittaa siitä heille. Timoteus oli heille tuttu - Hän oli sekä heidän että apostolin hengellinen veli.

"Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta." 13:24
Niin kuin kaikissa Paavalin kirjeissä, tässäkin tervehdykset ja armon toivotukset ovat tärkeitä ja liittyvät yhteen. Näitä uskovia yhdistivät voimakkaat rakkauden siteet, eivätkä tervehdykset olleet pelkkiä sanoja ja kohteliaita korulauseita.

Johtajia kunnioitetaan tässä mainitsemalla heidät erikseen. Apostoli Paavali, Hebrealaiskirjeen kirjoittaja oli Italiassa ja italialaisista veljistä on esitetty monia arvailuja. On varmaa, että he olivat Paavalin luona tämän kirjoittaessa kirjettä Roomassa.

"Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne." 13:25

13:25 "Die Gnade sei mit euch allen! Amen"

"Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Kirjeen viimeiset sanat korostavat sitä perustusta, jonka varaan on rakennettu heidän hengellinen elämä.

Näitä sanoja Jumalan seurakunta tarvitsee kaikkina aikoina. Jumalan armo on kaikkia varten ja se otetaan vastaan uskomalla Herraan Jeesukseen Kristukseen uskossa. Ja se on kaikki riittävä armo.

Parempaa lopputervehdystä Hebrealaiskirjeen kirjoittaja ei olisi voinut lukijoilleen sanoa: "Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen"

Joissakin alkukielen käsikirjoituksissa on vielä loppumaininta:

"Hebrealaisille kirjoitettiin Italiasta Timoteuksen kautta."

Biblia; Novum Testamentum

On armo suuri (John Newton 1725-1807)

1. On armo suuri ihmeinen, se muutti sydämeni
mä kuuro sokea sain ihmeen kokea.
Nyt kuulla nähdä voin.

2. Tää armo poisti tuomion, toi rauhan tuntohon.
Sen hetken muistan ain, kun Herran armon sain.
Nyt siihen luotan vain.

3. Kun vaarat vaanii tiellä maan, saan käydä suojaan.
Tää armo varjelee ja tieni valaisee,
kun kuljen taivaaseen.

4. On siellä juhla voittajain ja päivä kestää ain.
Kun vuosituhannen soi laulu pyhien,
se alkusoitto vain.